

پزیشکی دِلان

فوسینی
ابن قَیِّم الجوزیة

وہرگی پانی
خوبہ یبہہ ورامی

نارین

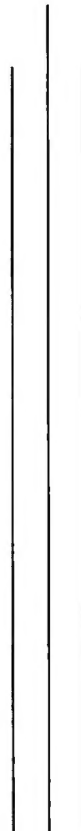
منتدی اقرأ المؤلفی

www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نارین

پزیشکی دلائل

طوب القلوب لابن قيم الجوزية	ناوی کتیب به عره بی
پزشکی دلان	ناوی کتیب به کوردی
صالح احمد الشامی	ناماده کـــار
عبدالعزیز سلیمی	وه رگیپانی بو فارسی
	وه رگیپانی
خوبه یب که مال هه ورامی	له فارسییه وه بو
	کـــوردی
ریاز مه حمود کاکه مه حمود	تایپ
کۆمپیوته ری نارین (محمد علی)	نه خشه سازی ناوه وه
دووه م ۲۰۱۴	نۆره و سالی چاپ
(۱۴۸۶) ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه	ژماره ی سپاردن

ده زگای

چاپ و په خشی نارین

هه ولیتر: بازار ی زانست بو کتیب و چاپه مه نی

website: www.nareenpub.com

E-mail: nareenpub@gmail.com

ته له فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

موبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

پزیشکی دلائل

نووسینی

ابن قیم الجوزیة

نمادہ کار

صالح احمد الشامي

وہرگیرانی

خوبہیب ہہورامی

ناشر

پیشہ کی

بہ ناوی خودای گہرہ و بیّ ھاوتا

پیش ھموو شتیّ پتویستہ ئاماژہ بہوہ بکہم کہوا ئوہی کہ بووہ ھوکار و پالنه ری بۆم، بۆ ئوہی ئہم پەرتووکہ دەستنیشان بکہم و وەرگیچمہ سەر زمانی پاراوی کوردی چەند شتیّ بوو لەوانہ: یەکہم، خودی نوسەرەکہ، چونکہ یەکیّ لەو ھۆکارانہی کہ وا دەبیتە ھۆی بەپیزی و ناواژە بوونی ھەر پەرتووکیّ، بەدلتیایبہوہ نوسەرەکہ یەتی و ئایا نووسەری ئو پەرتووکہ تاجەندە لای خەلکی و بەتایبەتی چین و توژی خوینەرەن و پۆشنبیران ناسراوہ و ناویانگی ھەبە. دیارە ئیمام (ئەبەن قەیممی جەوزی) ش یەکیّکە لەو کەلە پیاو و نوسەر و خامە پەنگینانہی کہوا خزمەتییکی بەرچاوی بە مرقایەتی کردوہ بە تاییبەتی لە بواری ئایینی پیروزی ئیسلامدا. یەکیّکی تر لەو ھۆکارانہ ناوینیشانی کتیبەکہ بوو بە ناوی (طب القلوب) واتە: (پزیشکی دِلان)، کہ وا ھەر لە خودی ناوہ کہ یەوہ بۆمان دەر دەکەویّ کہ ئہم پەرتووکہ باس لە بەشیکی گرنگی و کاریگەری جەستە دەکات کہ ئویش (دَلّ). کہ بە فەرمانپەرہوا و ھەلسوپنەری تەولوی ئەندامانی تری جەستە دادەنریّ و لە ئیسلامدا و لە فەرموودە شیرین و ناواژەکانی پیغەمبەریشماندا موخەممەد (ﷺ) باس لەو بەشە جەستە کراوہ و گرنگی پیدراوہ. ھەر وەک چۆن لە فەرموودە یەکیّدا پیشەوا و تاجی سەرمان موخەممەد (ﷺ) فەرموویەتی: "...الا وان فی الجسد مضغة اذا صلحت صلح الجسد کلہ و اذا فسدت فسد الجسد کلہ الا و هی القلب". واتە: "ئاگادار بن لە ناو لاشە تادەمیزادا پارچە گوشتیک ھەبە ئەگەر ئہم پارچە گوشتە باش بوو ھموو لاشەو نەندامانی ئادەمیزا باش ئەبیّ، ئەگەر خراب بوو ھموو لاشە خراب و ناپیک ئەبیّ، ئہم پارچە گوشتە (دَلّ)".

لە پوانگە ئہم فەرموودە یەوہ دەتوانین ئوہ بلّیین کہ وا، ئیمە ی مرقّ کہ یەکیّکی لە بوونەوہر و دروستکراوہکانی پەرورەدگار، گەر بمانەویّ لە ژيانا

خۆشبهخت و کامه‌ران بێن و به‌دوور بێن له‌ قه‌له‌قی و دله‌پاوکی و ناپه‌حه‌تی و چه‌رمه‌سه‌ریه‌کانی ژیان، پێویسته‌ گرنگیه‌کی ئه‌وتۆ و به‌رچاو به‌ دِلمان بده‌ین، که‌ به‌ سه‌نته‌ر و سه‌رچاو و هه‌لسوپنه‌ری ته‌واوی هه‌ره‌که‌ و سه‌که‌ناتی جه‌سته‌مان داده‌نری. هه‌ر وه‌ك چۆن له‌ وه‌رمووده‌یه‌دا باس له‌وه‌ كراوه‌ كه‌وا گه‌ر بێت و دلی ئاده‌می ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست بێت ئه‌وا ته‌واوی ئه‌ندام و كاره‌کانی چاك و سه‌لامه‌ت و باش ده‌بن. كه‌ واته‌ ئیمه‌ی مرۆڤ به‌ هۆی ئه‌وه‌ی كه‌ بپوه‌وه‌ریکی جوڵه‌جولگه‌ر و عه‌جول و لاوازین و به‌رده‌وام له‌ بزاون و هه‌له‌كردنداين، "...و خلق الانسن عجولا (اسراء ئایه‌تی ١١)"، "...و خلق الانسن ضعيفا (النساء ئایه‌تی ٢٨)" پێویسته‌ گرنگیه‌کی باش به‌و ئه‌ندامه‌ی جه‌سته‌مان (دِل) بده‌ین و به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی بکه‌ین و پابه‌یته‌ین له‌سه‌ر شتی چاك و كاروكرده‌وه‌ی باش بۆ ئه‌وه‌ی به‌ سه‌لامه‌تی و ساغی بمینێته‌وه‌، چونكه‌ گه‌ر ئه‌و ئه‌ندامه‌ی جه‌سته‌مان ساغ و ته‌ندروست بێت ئیدی ته‌واوی جه‌سته‌ و ئه‌ندامانی جه‌سته‌شمان ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست ده‌بن و گه‌ر بێت و ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست نه‌بێ ئه‌وا ته‌واوی جه‌سته‌ و ئه‌ندامه‌کانیشی له‌ ساغی و سه‌لامه‌تی بپه‌ش ده‌بن و ئیدی ژیان له‌و جوړه‌ جه‌سته‌ و له‌وکه‌سانه‌شی که‌ خاوه‌نی ئه‌و جوړه‌ دِل و جه‌سته‌ نه‌خۆش و ناساغن تال ده‌بێت و له‌ ژیا‌نی حه‌قیقی و راسته‌قینه‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه‌ و چێژی لێوه‌رناگرن.

هه‌ر وه‌ك چۆن سه‌ردارو پێشه‌وامان موحه‌مه‌د (ﷺ) وه‌ك پێشه‌وايه‌کی خه‌مخۆر و دلسۆز فێری کردوین و داوای لێکردوین که‌وا هه‌میشه‌ له‌ په‌روه‌ردگار بپارێینه‌وه‌ و بڵێین: "يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك" واته‌: "ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌وا گۆڕین و گۆران‌دنی دله‌كانت به‌ده‌سته‌، داوات لێده‌که‌ین دله‌كانمان سه‌قامگیر و پاوه‌ستاو بکه‌یت له‌ سه‌ر دینه‌که‌ت." له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌ په‌روه‌ردگار ئه‌م کاره‌م بۆ بکاته‌ توێشویکی خێر بۆ دواژۆڤم و هۆکاری بێ بۆ خۆم و بۆ ئه‌و خۆینه‌ره‌ به‌پێژانه‌شی که‌ ده‌یخویننه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پێگه‌یه‌وه‌ بتوانین چاکتر و باشت‌ر دِلمان په‌روه‌رده‌ بکه‌ین و

شاره زای ئه و شتانه بین که وا ده بنه هۆی نه خوۆش خستن و لاوازکردنی دٲمان و
خۆمانی لیٲ بپاریژین و لیٲان دوور بکه وینه وه .

که مالی و ته واوی و بیٲ غه ل و غه شی و بیٲ که م و کوپی، ته نیا بۆ خودایه و به س.

وه رگیٲی کوردی

۱۳/زیلقه عده ی ۱۴۳۱ ک

۲۱/۱۰/۲۰۱۰ ز (خورمال)

پیشہ کی نامادہ کار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، حمداً طيباً مباركاً فيه، وافضل الصلاة واتم التسليم على سيدنا محمد النبي الأمثل، وعلى آله وصحبه اجمعين.

نیمہ لہ سہ ردہم و باروودوخیکدا ئہ ژین کہ زانستی ماددی مروژ بہ شیوہ یہ کی ئیجگار بہ رفراوان پیشکے وتوہ، نامراز گہ لیکئی ناسوودہ بہ خش و کہ یف خوشی جوڑاو جوڑی بو مروژ بہرہم ہیناوہ، بہ ردہ وام بہرہ و پیشہ وہ ہنگاو دہنی، وہ ہموو پوژی بہرہ میکی تازہ تر پیشکے ش دہکات.

شوینہات و شونہ مای ئہم ہہ نگاوہ خیرایانہ لہ گوڑہ پانی پیشکے وتنی ماددیدا، پہلہ کردنی مروژہ بو بہ دہست ہینانی ہوکاری ناسوودہ یی و کامہ رانی پوژ و کہ لک وەرگرتن لییان، بہ لام ہیچ کات ناگات بہ و ئارہ زوہی خوئی، چونکہ تواناکان و بہرہمہ تازہ کان بہ بی و ہستان و بہ بی وچان دہکے ونہ بازارہ وہ!

پہلہ کردن لہ بہرہم ہیناندا کہ پہلہ کردن لہ بہ کارہینانی شیدا بہ دواوہ وہیہ! شونہ ما و ئہ نجامی ئہم دیار دہیہ، چاو لہ دوو بوون و زگ برسبیہ تی بہ دواوہ یہ، چونکہ بہرہمہینہر بہ ردہ وام بہ دوا ی نواندن و پیشکے شکردنی کالای تازہ وہیہ و بہ کارہینہ ریش رادہ کیشی بہ دوا ی بہ دہست ہینانی بہرہمہ تازہ کانی خویدا.

شتی کہ لہم نیوہ ندہدا سہرسورہینہرہ ئہمہ یہ کہ ہیچ یہ کی لہ وانہ ناتوانن بو تازہ کردنہ وہی نہ فسی خویان تہ نانہات توژی کیش بووہ ستن و کوتایی پی بہینن. پیشکے وتنی ماددی مروژ نہ مروکہ هاوکاتہ لہ گہل بہرز بوونہ وہی پڑہی جوڑہا نہ خوشی کہ مروژ زیاتر پییان ئاشنا نییہ و لہ لای مروژ نامون! دیار دہیہ کہ بہ سہرچاوہی سروشتی پیشکے وتن و شارستانییہ تی ماددی دہ زانین و ہموو پوژی ہہ والی دوزینہ وہی نہ خوشییہ کی تازہ دہ بیستین!

چالاکي شه و پوڙي تافيگاكان و ناوهنده پزيشكي و تهنډروستيبهكان سه بارهت به دوزينه وهی دهرمانگه ليكي نوئ که نه خوشييه تازه كان؟! چاره سه ربكات، نه و پيڅخراو و دامه زراوانه شي له پيگهي په له كړدني بي ناكام و چاو له دوو و شت ويستن به جوړيكي تر جيگير كړدوه.!

نه خوشييه كاني دل – هر وه كو به شه كان و نه دامه كاني تري جهسته – زياترو فراوانتر بووه و ژماره ي توش بووان به و نه خوشييه گه يشتووه ته ژماره يه كي سه رسوپهينه ر. نه مه بارودوخي مروفي نه مړويه.

گرنگي داني زياتر به نه خوشييه كاني دل له بهر نه ويه كه دل ناوه ند و ته وه ره ي نه ساسي جهسته ي مروفه و نه داميكه كه نه گه ر ته واو تهنډروست بيت ته واوي جهسته تهنډروست و له كاتيكد ا نه گه ر نا ته واو و ناساغ بيت ته واوي جهسته نه خوش ده كه ويټ، وه ته واوي نه داماني جهسته پي كاريگه رن. به لام نه خوشي تري نه دنام تاييه تيبه و په يوه سته به هه مان نه دنامي ديارى كراوه وه.

پيژهي پزيشكاني دل و نه شته رگه ر كاني دل ته واو زوړيوون و دهرمانگه ليكي زوړيش بو چاره سه ر كړدني نه خوشييه كاني به رهم هاتوون، وه به هوئ نه شته رگه ريبه پيشكه و توه كانه وه تا پاده يه ك نازارو نه خوشييه كاني كه ميان كړدوه. نه مه بارودوخي دلي مروفه كانه له م سه رده مه دا.!

به لام نابي نه وه ش له بير بكه ين كه مروځ – جگه له دلي مادبي – (واته نه و دلي كه به ر يه كي يا چند هه ستي له هه سته كاني مروځ ده كه وي، وه كو هه ستي بينين، ده ست... وه رگيږي كوردي) خاوه ني دليكي تره كه نابيينرئ. كه پول و گرنگي نه و يش كه متر نيبه له و دلي كه باسما ن كړدو قسه مان له سه ر كړد، هه مان نه و دلي به كه قورثاني پيوځ باسي ده كات و ناوي هيناوه له چند تايه تيكي زوړدا و له باره يه وه دواوه و باسي كړدوه.

کاتى که به له کارکه وتنى دلى ماددى پویه پووی مردن و له دست دانی زیان ده بیننه وه، به له ناو چوون و له کار که وتنى دله که ی تر به مردنی همه لایه نه ی مروقایه تی مروؤ و له دست دانی سه ربه رزی دنیاو به خته وه ری دواپوژ کوتایی پی دیت. ده بیته نه و دله ی که قورئانی پیروژ باسی لیوه ده کات و ده فهرموویت: ﴿...خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ سووره تی حج ۱۱.

واته: هه ندیک له خه لکی هه یه له به ک حاله تدا خواپه رستی ده کات (نه ویش نه و حاله ته یه که دنیا به دلی نه و بیت) نه گهر تووشی خیر و خوشی بوو دلی پی خوشه، خو نه گهر تووشی تاقیکردنه وه یه ک هات، سواری سه ری خو ی نه بیت و هه لده گه پیته وه، ئا به و حاله ته ی، دنیا و قیامت له دست خو ی نه دات و زهره رهنه ندی هه ردوولایه و هه نه وه شه خه ساره تمه ندو زهره رهنه ندی پوون و ناشکرا.

گرنگی باس و به دوا داچوون له باره ی دلی نه بینراو و نادیاره وه لیتره وه سه رچاوه ده گری. کیشه و گرفتی سه ره کی له په یوه ندی له گه ل دلدئا نه مه یه که خاوه نه که ی ناگاداری نه خوشییه که ی نییه، چونکه وه کو دلی ناشکرا و دیار خاوه نی نیشانه و کاریگه ری دیار و به رچا و نییه به سه ر جهسته وه.

له بهر نه وه هه ندی جار دلی نادیار و شاراوه به بی نه وه ی خاوه نه که ی ناگای لی بیت تووشی جوژه ها نه خوشی خراپ و زیان به خش نه بیت، له م باره وه نه رکی زانایانه که له گوژه پانی گه شه و بره ودانی په روه رده کردن و داهیتانه ته ندروستییه مه عه ویه کان و پیدانی زانیاری به خه لکی و به رز کردنه وه ی ئاستی به رچا و پوونیا ن (لیتره دا مه به سستی چاوی ناخه) له باره ی کاروباره کانی خو یانه وه و به رگریکردن له تووش بوونیا ن به نه خوشییه هه ست پینه کردنه کان دل و که سایه تی به نه رکی خو یان هه لسن... و زانایانی موسلمان ی پابردو به جوانی ناگایان له و نه رک و به رپرسیاریه تییه بووه.

نه گهر چی پسپوژانی نه خوشییه کانی دل له م سه رده مه ی ئیمه دا که من، به لام ده رگا کانی نوژینگه ی پزیشکه کان و کارزانه کانی پابردو به رده وام کراونه ته وه و

هه‌میشه به‌بیّ چاره‌نواری چاره‌سەری نه‌خۆشییه‌کانیان کردووه و له‌م پێناوه‌دا ته‌نیا چاویان له‌ پاداشتی په‌روه‌ردگار بووه و به‌س، وه‌ بوّ زانیاری و به‌ئاگا هێنانه‌وه‌ی خه‌لکی په‌رتووک گه‌لێکی پێویستیان خستووته‌ خزمه‌تی هه‌مووانه‌وه‌.

هه‌ندی له‌ و پسرپۆره‌ دلسۆزانه‌ که‌ نورینگه‌کانیان هه‌میشه‌ به‌پووی نه‌خۆشه‌کاندا کراوه‌ن، بریتین له‌:

حه‌سه‌نی به‌صری، حارس محاسبی، جه‌نید به‌غدادی، ئیمام موحه‌مه‌دی غه‌زالی، سه‌لامی خاویان لی بیّت و چه‌ندانی تر...

ئیمام ئیبن قه‌ییمیش (په‌زای خوای له‌سه‌ر بیّت) به‌کیکه‌ له‌ و پسرپۆرانه‌ له‌م گوپه‌پانه‌دا، که‌ زۆریک له‌ زانایان و گه‌وره‌کان له‌سه‌ر کارزانی و لیها‌توویی و زانایی و ناشنايه‌تی نه‌و که‌له‌ پیاوه‌ شایه‌تیان داوه‌. شایان و شایسته‌ی نه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ مه‌به‌ستی که‌لک وه‌رگرتن له‌ زانیاری و کارزانی نه‌و سه‌ردانی نورینگه‌که‌ی بکه‌ین و سوودو که‌لکی پێویستی لی وه‌ربگیرن.

ئه‌مه‌ بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی که‌ وا گرنگی به‌ کوک‌کردنه‌وه‌ و ئاماده‌کردنی بابته‌کانی نه‌م په‌رتووکه‌ بده‌م.

ئومیده‌وارم که‌ په‌روه‌ردگاری پایه‌به‌رز نه‌م کاره‌م پاک بکاته‌وه‌ و جینگه‌ی په‌زنامه‌ندی خۆی بیّت و لیتم قه‌بوول بکات. چونکه‌ چاکترین باره‌گا بوّ قه‌بوول کردنی نزاو داواکان باره‌گای په‌روه‌ردگاری به‌ده‌سه‌لاته‌!

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم

۶/شوال، سالی ۱۴۲۱هـ

۱/۱/۲۰۰۱ز

صالح احمد الشامی

ژياننامه‌ی نيمام نين قه‌ييمی جه‌وزی

زانای فہرموودہ ناس شہ مسہ‌دین (عبداللہ) موحہ ممہ‌دی کوپی نہ‌بووہ کری کوپی نہ‌یوب کوپی سہ‌عد کوپی حہ‌ریز زہ‌رعی دیمہ شقیہ، ناسراوہ بہ (نین قہ‌ییمی جه‌وزی)).

جه‌وزی ناوی قوتا بخانہ‌یہ کہ کہ یوسف کوپی عبدالرحمن جه‌وزی درووستی کردووہ و باوکی نيمام نين قه‌ييم سہ‌رپہ رشتیار و چاودیریکہ ری بووہ، لہ‌بہر نہ‌وہ بہ نين قه‌ييمی جه‌وزی ناسراوہ.

نيمام نين قه‌ييم لہ‌سالی (۶۹۱) ھ.ق لہ‌گوندي (ازرع) سہ‌ر بہ ناوچہ‌ی (حوران)ی ولاتی سوريا لہ‌دايک بووہ، لہ سہ‌ردہ‌می لاويدا چووہ تہ دیمہ شق و لہ خزمہت زانایانی نہ‌و شاره‌دا دہ‌ستی بہ خویندن کردووہ و خویندن فیّر بووہ. دواي گہ‌پانہ‌وہ‌ی شیخی نيسلام نين تہ‌يمیہ لہ میسرہ‌وہ بوّ دیمہ شق لہ‌سالی (۷۱۲) تا کاتی مردنی نہ‌و لہ سالی (۷۲۸) ھ.ق لہ نزیکان و ھاوړپتيانی نين تہ‌يمیہ بوو. نہ‌م ھاوړپتیه‌ی بواری بوّ نين قه‌ييمی جه‌وزی پړہ‌خساند تاوہ‌کو لہ نزیکہ‌وہ شاره‌زای بوّچوون و نیجتيہ‌اداتی شیخی نيسلام نين تہ‌يمیہ بیّت و ھیشووچنی خہ‌رمانی زانستی نہ‌و بیّت، وہ تہ‌نانت لہ‌گہ‌لّ شیوہ‌کانی بہ‌لگہ ھینانہ‌وہ‌ی نہ‌و لہ‌کاتی مونا قہ‌شہ و باس و وتوو و یژدا ناشنا بیّ و بکە‌ويّتہ ژیر کاریگہ‌ری چوئییہ‌تی نووسینی کتیب و شیوہ‌ی نووسینہ‌وہ‌ی مہ‌سہ‌لہ‌کان.

گرنگ‌ترین وانه‌یہ‌ک کہ نين قه‌ييمی جه‌وزی لہ شیخی نيسلام نين تہ‌يمیہ‌وہ فیّر بوو بانگ کردن بوّ زانایی و پە‌پرہ‌وکړدن لہ کتیبی پە‌روہ‌ردگار و سوننہ‌تی پاستی بوو بہ شیوہ‌ی سہ‌لہ‌فی سالح.

نہ‌ویش ھەر وە‌کو ماموستانکە‌ی پووبہ‌پووی نہ‌زییہت و نازاریکی زۆر بوویہ‌وہ و ھاوړپّ لہ‌گہ‌لّ نہ‌ودا لہ بہ‌ندیخانہ‌ی قہ‌لحہ‌ی دیمہ شق بہ‌ندکرا و تہ‌نیا دواي وە‌فاتی

شیخی ئیسلام ئیبن تەیمیە بوو که ئەویش ئازاد کرا. دواى وەفاتی مامۆستا کهیشی هەرخۆشی دەویست و لە زانست و پەروەشتیدا شیوەی ئەوی هەڵدەبژارد.

ئیمام ئیبن قەیممی جەوزی زۆر ئەهلی پەرستش و شەو نوێژ بوو و نوێژەکانی زۆر بە درێژی دەخویند، تا ئەو شوینەى که (ئیبن کەسیر) لەبارەییەو دەلیت: (لەم سەردەمەدا کەسیك شک نابەم که بە ئەندازەى ئەو ئەهلی پەرستش بێت. ! ئەو لە بەجێهێنانی نوێژدا خاوەنی شیوەییەکی تاییەت بەخۆی بوو و خویندن و کپنووش و سەجدەکانی زۆر درێژ بوون، ئەگەر چی هەندێ جار لەلایەن ھاوڕێیانییەو سەبارەت بەمە و بەهۆی درێژ کردنەوێ نوێژەو دەکەوێتە بەر لۆمە و سەرکوژنەکردنەو، بەلام ئەو شیوەی خۆی نەدەگوپێ، (دروود و پەحمەتی خۆای لەسەر بێت). !

کەسانی که لە بارەى ژایانی ئەووەو شتیکیان نووسیوە، سەبارەت بە پەرستشی زۆر و پارێزگاری و پاستگویی ئەو لە قسە و کرداردا شت گەلیکی زۆریان باس کردووە. ئەو خاوەنی چەندین بەرھەمە که تەنیا نزیکەى (۳۰) پەرتوکی بە چاک گەیهندراون.

ئیمام ئیبن قەیممی جەوزی لە مانگی پەجەبی سالی (۷۵۱) هـ. ق کوچی دواى کردو لە مزگەوتی گەورەى دیمەشقدا نوێژی لەسەر کرا. !

بو زياتر ناسینی کەسایەتی ئیبن قەیمم، جێی خوێەتی که باس لە بوچوون و پووئەگەى هەندێ لە زاناکان لەم بارەییەو بکەین:

ئیبن حەجەر عەسقەلانی لەبارەییەو دەفەرمووێت: (ئیبن قەیممی جەوزی زۆر ئازا و بوێر بوو زانست و زانیارییەکی زۆری هەبوو و شارەزاییەکی باشی لەبارەى جیاوازی و مەزھەبەکان و بوچوونی سەلەفەو هەبوو).

عەلامە ئیبن رەجەب حەنبەلی دەفەرمووێت: (هیچ کەسیکم زانتر لەو نەناسیوە، وە لە گوێرەپانی زانایی و ئاشنایەتی واتای قورئان و فەرموودە و پاستییەتی ئیمام هیچ کەسیکی پێ ناگات، ئەگەرچی بێ تاوان نەبوو بەلام کەسیکی وەك ئەوم نەبینیوو).

قازی بورهان الدین زهرعی ده لیت: (له ژیر میچی (سه قف) سی ناسماندا له سرده می خومدا که سیکم په یدا نه کردوه که له نه و زانتر بیت).

حافز عماد الدین ئین که سیر ده لیت: (شهو و پوژ به خویندنه وه و لیکولینه وه وه سه رقال بوو نویژ و خویندنه وه ی زور، په وشت جوان و نهرم و نیان و میهره بان بوو نیشانه یه که له پق و کینه و به خیلی تیدا په یدا نه ده بوو).

ئین العماد حه نبله ده لیت: (ئین قه ییمی جه وزی زانایه کی ئایینی ته و او پافه که ری قورئانی پیروژ، نه خو اصول، نه هلی که لام و له زانستی ئیسلامیدا نه هلی سه رگرمی و داهینان بووه و له پافه کردنی قورئاندا بی هاوتا و له ئوصولی بیروباوه پی ئایینی سه رچاوه و قسه ی کوتایی له لای نه بوو. له تیگه یشتن و زانایی دروستی فهرموده کان و هه لئینجانه ورده کان لئیان خاوه نی بیروپاو بلیمه تییه کی بی وینه بوو و له فقهو ئوصولی فقهدا بی هاوتا و له زمان و نه ده بیاتی عه رب و زانستی که لام و که لیک تر له زانسته کانی تر بالا ده ست بوو و له زانستی په وشت و عیرفانیشدا بی هاوتا و بی وینه بوو).

سه بارهت بهم په رتووکه (۱)

کاتې که ده گه پټنه وه بو ژياننامه ی نيمام نېن قه ييمی جه وزی و ته ماشای ده که ين، له نيو نه و په رتووکانه دا که دایناون پووبه پووی کتیبی ده بينه وه به ناوی (پزیشکی دِلان).

نوربه ی که سانی که ژياننامه ی نويان نووسیوه ته وه باسیان له و په رتووکه کردووه^۱ به لام تاكو ئیسته ده ستنوسی نه و کتیبه نه دوزراوه ته وه. نه گهر چی له زانکو ی نیسلامی موحه ممدی کوپی سعودی پياز (پایته ختی عه ره بستان) وینه یه که له ده ست نووسی په رتووکخانه ی (برلین باشوری) بوونی هیه، به لام له راستیدا شتی جگه له بهش گه لیک له په رتووکي (زاد المعادی نه و نییه، وه نه و لاپه رانه ی که له ژیر ناویشانی (پزیشکی دِلان) بوونی هیه به کتیبی سهریه خو له قه لم نادری^۲.

نه گهر چی ده ستنوسه کانی نه و کتیبه تاكو ئیسته نه دوزراونه ته وه، به لام نيمام نېن قه ييمی جه وزی له م په رتووکانه ی خواره وه دا سه بارهت به بابته تی (پزیشکی دِلان) خاوه نی بابته گه لیکي دور و دریژه:

۱. مدارج السالکین.
۲. طریق الهجرة.
۳. الداء والدواء (الجواب الکافی لمن سأل عن الدواء الشافی).
۴. اغاثه اللهفان.
۵. الفوائد...

^۱ بو نمونه ته ماشای کتیبی (التقريب لفقہ ابن قيم الجوزية) نووسینی دکتور بکر ابو زيد، بهرگی به که م، لاپه ره ۲۲۱ بکه.

^۲ په رتووکي (رسالة ابن قيم الی احد إخوانه) لیکولینه وه ی شیخ عبدالله المديفر، لاپه ره ۷۶.

ئیمام ئیبن قهیممی جه وزی له و پهرتووکانه دا سه بارهت به نه خوشیه کانی دل –
سه رچاوه گر له دوو دلی و هه وهس – وه دهرمان و پښگه چاره کانی نه و نه خوشییانه
قسه ی کردوه.

کو کردنه وهی بابه ته په یوه سته کان بهم مه به سته وه و له بهردهست دانانیان کاریکی
سوودمه نده و ده بیته هوئی کهم کردنه وهی هه ول و کوشش و کاتی خوینهر.

کاتی که له چوارچپوهی ته پرح کردنی له بهردهست دانانی میراتی فیکری و زانستی
ئیمام ئیبن قهیممی جه وزیدا، بریارمدا بو به کردهیی کردنی نه م کاره دوی که میك
لیکولینه وه و به دوا داچوون زانیم که له بهشی سه ره تایی کتیبی (اغاثه اللهفان فی
مصادی الشیطان) بابهت گه لی بوونی هه یه که ده توانی بیته بناغه و پایه یه ک بو نه م
کاره. وه له پهرتووکه کانی تریشیدا بابهت گه لیك و مه سه له گه لیکم دوزیه وه که
ده توانن بو ته واو کردنی بابه ته که هاوکاریم بکن.

کاتی که که ره سته و بابه ته پئویستییه کانم کو کرده وه، بریارمدا که پښک و پښکیان
بکه م و پزیزان بکه م و په روه ردگاریش هوکاره کانی نه و کاره ی بو ده سته بهرکردم و
له کوتاییدا نه م پهرتووکه ی لی درووست بوو.

سه بارهٲ به م په رتووكه (۲)

له گوره یی باسكردنی بابۀ تیكي زوړ گرنګی وهك (پزیشكي دٲان و پاك كړدنه وهی نه فس) كه نیمام ٲیښ قهیمي جه وزی له ژماره یهك له كټیبه كانیدا سه بارهٲ به وه قسه ی كړدوه، جیی خوٲیته ی كه خوٲنهرانی نازیز له چوارچیوه و شیوه ی ٲټكخستنی بابۀ تی په رتووكه كه ناگادار بكه ینه وه و شاره زای ښ، شتی كه ده بیټه هوٲی نه وهی كه وا خوٲنهر بوچوونټكي گشتی له باره ی بابۀ ته كه وه هه بی.

به شی سهره تاي په رتووكه كه — وه كو پټش زه مینه یه كي گشتی — سه بارهٲ به گوره یی و مه زنی دل له مروٲدا ده دوی و دواتر له پووی سه لامه تی و نه خوشیه وه به:

* دلۀ ساغ و سه لامه ته كان.

* دلۀ دهرده دار و نه خوشه كان.

* وه دلۀ مردووه كان، دابه ش و خه سلۀ و تاییه تمه ندییه كانی هه ریه كي له وانه ی باس كړدوه.

به شی دووه می كټیبه كه تاییه ته به خستنه پووی نیشانه كانی هه ریه كي له دلۀ سه لامهٲ و نه خوشه كان و خراپه كاری كه ده بیټه هوٲی له ناو بردن و نه خوش خستنیان.

له به شی سییه مدا حه قیقه تی ناساگی و نه خوشی دل تاوتوی ده كات و نه م بابۀ ته وه بیر دٲنیټه وه كه دل له په یوه ندی له گه ل نه خوشی و دهرمانه چاره سهركاره كان، وه كو جه سته ی مروٲد وایه.

به م جوړه له سی به شی سهره تاي په رتووكه كه دا، خوٲنهر له گه ل چه مكه گشتییه كانی تاییهٲ به دل له پووی سه لامه تی و نه خوشی و نامراز و هوكاری كه تووشیان ده بی، ناشنا ده بیټ، وه نه م ناشنایه تییه هاوكاری خوٲنهر ده كات بو دووری كړدن له هوكاری نه خوشی و ناگادار بوون له بوونی نه و نه خوشییه له كاتی سهر هه لدانی نیشانه كاندا.

پېښیست به بیرھینانه وه دهکات کهوا دل له لایه ن سئ دوزمنی (نه فس، شهیتان و گوښه ند (فیتنه و تاوان)) هه میسه له بوښی مه ترسیدایه.

له بهشی چواره می کتیه که دا ئیمام ئیبن قه ییمی جه وزی باس له چوئیه تی به رگری کردن له زال بوونی ههوا و ئاره زوو دهکات به سهر دلئ مروڤدا.

له بهشی پینجه مدا له باره ی چوئیه تی پاریزراوی له زال بوونی شهیتان به سهر دلدا ده دوی.

له بهشی شه شه میسدا باس له مه ترسییه کان و زیانه کانی گوښه ند و تاوانه کان و ئاسه واره کانی دهکات به سهر دلله وه.

به خویندنه وه ی بابه ته ته رح کراوه کان له و به شاندا خوینهر ناگاداری ناوه نده مه ترسی داره کان ده بیته وه و ناشنای بارودوخ و حالئ خوئ ده بیته و نه گهر بیهوئ ده توانئ چاودیری کردنه پېښستییه کان به جئ بهیئ.

نه گهر چی له م په رتووکه دا قسه له سهر چاره سهر کردنی دلله کان ده کری. ته نیا نه و دلانه شایانی چاره سهر کردن که ژیانئکیان تیدا ماوه، به لام دلله مردووه کان به هیچ شیویه که چاره سهر ناکرین و دهوا و دهرمان کاریگه رییان له سهر نابئ، له بهر نه وه له بهشی حه وته مه دا له باره ی نیشانه کانی دلله زیندوووه کانه وه قسه ده که یین و ده دویین.

دواي دلنیا بوون له بوونی ژیان له دلئ مروڤدا و ناگایی و ویست و ئاره زووی نه و بو چاره سهر کردن به ئومیدی په روه ردگار چاره سهر و داروئکی سوودمه ند ده بیته، وه لیره دایه که له باره ی جوړه ها دهرمان و پښگه چاره ی دلله نه خوشه کان له بهشی هه شته مدا، قسه ده کریته و لئی ده دویین، ناسینی ناوه نده کانی مه ترسی و که لک وهرگرتن له ته وای پښگه کان بو دورکه وتنه وه لییان و خیرا ده ست به کار بوون بو چاره سهر کردن له کاتی دهرکه وتنی نیشانه کانی نه خوشی ناوه کی دل، بوار ده په خسیئ بو مانه وه ی سه لامه تی و ته ندروستی مه عنه وی نه و ته نیا شتی که له باره ی مانه وه ی ته ندروستی و سه لامه تی، که لی کاریگه ره، هه ولدان و تی کو شانه بو

پاککردنه وهی دِل له پیسی و ناپاکییه کان، که له بهشی نوځیه مدا باسی لیوه ده کری و ده خړیته پوو.

هه روه ها نیمام ئیبن قه ییمی جه وزی ده لیت: دواي (پاک کردنه وه و خاوینی دِل) دیننه سهر (خاوین کردنه وه و گه شه سهندنی دِل)، وه بابه ته کانی تاییه ت به وه وه له بهشی ده یه می په رتووکه که دا باس ده کری.

کاتی که دِل له پله ی پاکژ بوونه وه جیگیر بوو ده رگا کانی به خته وه ری به پوویدا ده کرینه وه، وه لیږه دابه که ئاگایی و شاره زایی له باره ی ئه وه ی که ده بیته هو ی به خته وه ری دلّه که پیویسته و بهشی یانزه یه م که بهشی کوتایی کتیه که یه، باس له وانه ده کات.

ئه مه پوونکردنه وه یه کی کورت بوو له باره ی ئامرازی پیک و پیک کردنی کتیب به م جوړه ی که هه یه، ئومیده وارم که له پیزی ئه و که سانه دا بم که کوشش و ئیجتهادیان کردووه و حق و راستیان دۆزیوه ته وه.

پیشہ کی نووسہر

بسم الله الرحمن الرحيم

ربنا آتنا من لدنك رحمة وهیٰ لنا من أمرنا رشداً، وصلى الله على سيدنا محمد وآله واصحابه اجمعين.

سو پاس و ستایش شایانی پەرور دگارہ کہ بہ سیفہ تہ گہ ورہ کانی خوئی نیشانی دوسٹہ کانی داوہ و لہ پڙگہ ی تہ ماشا کردن و سہ رنج دانی سیفہ تی کہ مالییہ وہ دلہ کانیانی نوورانی کرد، وہ لہ پڙگہ ی بہ خشش و ئہ و چا کانی کہ پئی بہ خششون خوئی ناساندوہ پئیان و زانیویانہ کہ زاتی ئہ و تہ نیاو بیٰ هاوتا و تاکیکی بیٰ نیازہ کہ لہ ئہ زہ لدا، سیفہ ت و کارہ کانی خواہنی شہریک و هاوپی نییہ، وہ ئہ و ہمان ئہ و کہ سہ یہ کہ خوئی، خوئی وہ سف کردوہ و زیاتر لہ وہ شہ کہ بہ ندہ کانی کہ م و زور وہ سفی دہ کہ ن و پیناسہ ی دہ کہ ن.

هیچ کہ سیٰ ناتوانی مافی وہ سف کردن و ستایش کردنی پەرور دگار بدات، وہ ئہ و بہ ہمان شیوہ یہ کہ لہ سہ زمانی ئہ و کہ سہ ی پہ یامی خوئی خستہ سہر شانی لہ بارہ یہ وہ دہ فہ رمویت:

(یہ کہ مینی کہ پیش ئہ و دیار دہ و بوونہ وری نہ بووہ و دواہ مینی کہ دوا ی ئہ و خولقینہ ری نابی، پہ یدایہ کہ ہیچ شتی و ہیچ کہ سیٰ لہ و بہ رزتر نییہ و ناوہ ندی کہ جگہ لہ و دیار دہ یہ ک بوونی نیہ. وہ ہیچ بوونہ وری بہ شاردنہ وری خوئی لیٰ شاراوہ نابی، ئہ و سہر چاوہ ی ژیان و ہلسووپینہر و بہ پڑوہ بہ ریکہ کہ بہ تہ نیایی خواہنی مانہ وہ و بہ ردہ وامییہ و تہ وای درووستکراوہ کان و بوونہ وەرہ کان چارہ نووسیکیان جگہ لہ نہ مان و لہ ناو چون نییہ. بیسہ ری کہ پازہ کان و واتای تہ وای وشہ کان و پڑای جیاوازی جوڑا و جوڑ داواکاریہ کانیان دہ بیستی و بیستنی کہ دوری ناخاتہ وہ لہ بیستنیکی ترو کاروبارو مہ سہ لہ کان لای ئہ و ون نابن، وہ پاز و نہینییہ کانی ئہ ہلی پارانہ وہ و داوا کردن ئہ و نا پرحہ ت و بیزار نا کہ ن.

بینه ری که جوړلې میړووله یه ک به سهر پارچه به ردیکه وه له تاریکی شه ودا و
له دهشت و شاخدا ده بینې، وه گه وره تر و جوانتر له مه نه وه یه گورپانکار یه کانی دلی
به نده کانی و گورپانکاری حالې نه وانی به ته وای و که مالې ته ماشا ده کات: به
باوه شیکې کراوه وه له هاتنه پیشه وه ی به نده کانی پیشوازی ده کات، چاودیری کردنی
به نده کان ته نیا له پال چاودیری نه وه وه شیاو و مسوگره، وه نه گه رپو له
په روه ردگار هه لگپن و لیې دور بکه ونه وه نایانداته ده ست دوزمنانی خوې و له
بیکه لکی و بی قازانجیدا به جیپان ناهیلېت، چونکه میهره بانی و دلسوزی نه و بو
به نده کانی له میهره بانی و دلسوزی دایکان به رامبه ر به منداله کانیان له کاتی سکپریدا و
برپنی شیر له مندال به پله زیاتر و زورتره .!

نه گه رتوبه کهر و په شیمان بووه وه، له که سې که تویشو و خواردن و ناوی خوې له
بیابانیکې گهرمدا ون کردې و خوې ناماده کردبیت بو مردن، به لام له ناکاودا خواردن و
تویشووه که ی بدوزتته وه، گه لې خوشحال و شادومان ده بیت. به لام نه گه ر مروفه کان
پشتی تی بکن، وه نزيك نه بنه وه له هوکاري به زه یی و په حمه تی په روه ردگار، له
قسه و کرداری خویندا سوور بن له سهر تاوان و نافه رمانی، وه له گه ل دوزمنی
په روه ردگارا هاوپنیه تی بکن و په یوه ندي خوینان له گه ل په روه ردگاریان بچپرنن،
شایانی مردن و له ناو چوونن و به هوې فراوانی و گه وره یی به زه یی و په حمه تی
گه وره ی مروفایه تی، نه مه ته نیا خه لکانیکې نه گبه تن که نه گبه تی و به دب ختیان
کردووه ته پیشه ی خوینان که موری که ساسی و کلوالی و زهره ر و زیان ده دری به نیو
چاوانیانه وه .

شایه تی ده دم که جگه له په روه ردگاری په رستراو په وانیه، په رستراو یکی تاک و
ته نیا و بی نیاز که پله و پایه ی به رزتره له هاوشیوه و هاوتا بووندا و گه وره یی و
مه زنی نه و له پکابه ر و شه ریک و هاوشیوه بوون پاک و پیروزه .

هەرشتی که په‌روه‌ردگار بیه‌خشی و بیدات هیچ کهس ناتوانی پوه‌پووی بیت‌ه‌وه و ه‌ر شتیکیش نه‌و نه‌یدات هیچ کهس ناتوانی بیدات، وه له به‌رام‌به‌ر فەرمان و حوکمی نه‌ودا هیچ له‌مپ‌ر و پځگړی نییه.

په‌روه‌ردگار ده‌فرمووی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ سوورده‌تی په‌عد ۱۱.

واته: (بو‌خوا‌ه‌یه فریشته‌ی بی‌شومار که به‌نوره به‌دوای یه‌کدا دین تا چاودیری ئاده‌میزاد بکه‌ن له به‌ر و پشت و له ه‌ه‌موو لایه‌که‌وه بیپارین به‌فرمانی خوا، بیگومان خوا باروودوخی هیچ گ‌ل و قه‌ومیک ناگوریت (له خوشیبه‌وه بو‌ناخو‌شی، یان له زه‌للییه‌وه بو‌سه‌ربه‌رزی، یان له گرانییه‌وه بو‌ه‌رزانی) ه‌تا نه‌وان نه‌وی به‌خو‌یان ده‌کریت نه‌یگو‌پن و نه‌یک‌ن، کاتیکیش خوا بیه‌ویت به‌لایه‌ک به‌سه‌ر میله‌تیکدا به‌ینیت (له ده‌ره‌نجامی سه‌رکه‌شی و یاخی بوونیان)، نه‌وه هیچ ه‌یزیک ناتوانیت به‌ری بگریت، هیچ که‌سیش ناتوانیت جگه له خوا فریایان بکه‌ویت و پزگاریان بکات.

شایه‌تی ده‌ده‌م که موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌نده و نی‌ردراو و پاره‌ستاو به‌حه‌ق، ه‌ه‌لگری په‌یامی خودایی و ناسمانی و به‌رزترین درووستکه‌ری په‌روه‌ردگاره، وه پیغه‌مبه‌ری بو‌په‌حه‌مت و به‌زه‌یی و به‌خته‌وه‌ری جیهانیان، وه پیشه‌وای پاریزکاران، وه په‌رو‌شی و که‌ساسی و کل‌ولی بی‌باوه‌پان و ته‌واوکه‌ری بیانوو بو‌جیهانیان ناردووه. نه‌و_موحه‌مه‌د_له باروودو‌خیکدا که ماوه‌یه‌کی زو‌ر به‌سه‌ر ه‌ه‌ناردنی پیغه‌مبه‌ره‌کاندا تیپه‌پی بوو نی‌ردران تاوه‌کو خه‌لکی پښموونی بکات بو‌پووناکترین ریگه و پته‌وترین پښان، وه گو‌پراه‌لی، خو‌شه‌ویستی و دو‌ستایه‌تی، پښ و به‌جیه‌پنانی مافه‌کانی له‌سه‌ر نه‌ه‌لی نی‌مان و باوه‌پ پیویست کرد. ته‌واوی نه‌و پځگایانه‌ی که نه‌لین کو‌تاییان به‌به‌شت دیت — جگه له‌پځگه و سوننه‌تی نه‌و — په‌دی کردونه‌ته‌وه و فه‌شه‌لی پښناون، وه سنگی شه‌ق کردووه و کو‌لی تاوانی له‌سه‌ری لابردووه و یادکردنی پیرو‌ز و له‌سه‌ر نی‌وچاوانی نه‌یار و ناحه‌زه‌کانی داواکردن و دو‌رکه‌وتنه‌وه‌ی

(نَمرو نه هی) مۆری زه لیلی و که ساسی داناوه و له کتیبه که یدا (په رتو که که ی په روه ردگار که قورئانی پیروژه) سویندی به گیان و ژیا نی خواردوه و ناوی له پال ناوی خویدا داناوه و له شایه تی دان و وتار خویندن و بانگ داند ناوی نه وی له نزیك ناوی خوئی داناوه.

پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) که له ته واوی ته مهنی دا به ویستکی پولایینه وه به رده وام داواکاری و فرمانه کانی په روه ردگاری جی به جی کردوه و به جی هینان و هیچ شتی توانای پوه به پوو بوونه وه ی نه بوو له گهل نه ویسته یدا، وه ته واوی هه ول و کوششی خوئی بو به ده ست هینانی په زامه نی په روه ردگار به کارهیناو هیچ گرفتیی نه یده توانی ببیته له مپهر و پیکر له به رده م هه نگاوانانی نه ودا له م پیکه یه دا، تاوه کو تیشکی نووری په یامه که ی ته واوی دونیای پوناک کرده وه و خه لکی دهسته دهسته پویان کرده نایینی په روه ردگار و باوهریان پی هینا، وه داوینی بانگخوازیه که ی به سر ته واوی گۆی زه ویدا که تیشکی هه تاوی پی ده گشت و شه و و پوژی تیدا جیهانی پوژن و تاریک ده کرد بلا بوویه وه، وه نایینه پته و و پایه داره که ی جی پیی خوئی به هیز کرد.

دوا ی که یاندنی په یام و به جیهینانی نه مانه ت و نامۆزگاری ئوممه ت و گهل، وه تیکۆشانی شیاو و شایسته له پیناو بلاوکردنه وه ی نایینی گه وره ی مرو قایه تی، وه به جیهینانی شه ریعه ت، وه جیکیر کردنی ئوممه ت له سه ر پیکه ی په وا و حه قیقه ت و په وانه کردنی پیبوارانی پیکه ی به خته وره ی دنیا و دوا پوژ، په روه ردگار گه پاندیه وه بو لای خوئی و به ره و باره گای خوئی بر دیه وه، تا نه و به لینه ی که له قورئانی پیروژدا بریاری دابوو به جی بهینی و جی به جی بکات: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ سوورده تی یوسف ۱۰۸.

واته: نه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم). تو بلی: ئا نه مه پیکه و پیبازمه، من و شوینکه و تووانم بانگ نه که یین بو لای خوا ی په روه ردگار له سه ر بنچینه و بناغه یه کی

پوون و ئاشکرا، پاکی و بیگرددیش بۆ زاتی پەرورددگار، من هیچ کاتیک له موشریک و هاوهلگه‌ران نیم.

دواتر:

به پاستی پەرورددگار و تاک و ته‌نیا به‌بی هۆ و له خوڤا به‌رگی وه دیه‌ینانی نه‌کردوه به به‌ر لاشه‌ی دروستکراوه‌کاندا، وه ئه‌وانی بی که‌ک و بیکار نه‌هیناوه‌ته دنیا. به‌لکو ئه‌وانی به‌پرسیار کردوه و داوای هه‌ندی کاروباری لی کردوون و هه‌ندیکیشی لی دوور کردوونه‌ته‌وه (واته ئه‌مر و نه‌می پی کردوه سه‌باره‌ت به ئه‌نجام دانی هه‌ندی کار، واته هه‌ندیکیان ئه‌نجام بدات و له هه‌ندیکیان خوی دوور بخاته‌وه، وه‌رگێپی کوردی)، وه هه‌ندی جار به‌دریژی و تیرو ته‌سه‌لی و هه‌ندی جاریش به‌کورتی داوای لی کردوون که شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بناسن و ئه‌وانی به‌سه‌ر دوو تاقمی ئه‌هلی به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی و ئه‌هلی به‌دبه‌ختی و شه‌قاوه‌ت دابه‌ش کردوه و هه‌ریه‌کی له‌و دووانه‌شی له شوینیکی تایبه‌تا جیگیر کردوه و ئامراز و لی‌هاتووی و بزێوی زانست و کرده‌وه واته (دل و گوێ و چاو) و ئه‌ندامانی تری جه‌سته‌ی پی به‌خشیون.

هه‌رکه‌سی که له پێگه‌ی په‌رستشا به‌کاریان به‌ینی و پێگه‌ی ناسینی بۆ ئاگادار بوون له پێگه‌ی پاست و پێنموونی بپۆی و لێی دوور نه‌که‌وێته‌وه و پووی لی هه‌لنه‌جه‌رخینی، مافی سوپاس گوزاری نیعه‌ته‌ پی به‌خشاوه‌کانی داوه و پێگه‌ی په‌زاهه‌ندی پەرورددگاری گه‌وره و تاک و ته‌نیای گرتووه‌ته به‌ر.

به‌لام هه‌رکه‌سی که ئه‌و هۆکار و لی‌هاتوویانه له‌پێناو شوینکه‌وتن و پاکیشانی ناره‌وای هه‌وا و ئاره‌زوو جیگیربکات و به‌ مافی پەرورددگار و به‌پرسیارییه‌تی خوی له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و دا گوێ نه‌دات، له پۆی بپیار دراوی دواپۆژدا و له به‌رده‌م پەرورددگادا توشی په‌شیمانی و په‌رۆشی ده‌بی‌ت و خه‌میکی زۆری تووش ئه‌بی‌ت، چونکه ده‌بی‌ت حیسابی چۆنییه‌تی به‌کاره‌ینان و که‌ک وه‌رگرتنی ئه‌و ئامراز و توانایانه بداته داوه،

په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: نهی ئینسان له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده باره ی نییه، چونکه به پاستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هر همووی، به پرسیاره له به رامه ربیه وه.

به هووی نه وهی که وا دل له په یوه ندی له گه ل نه ندامه کانی تر دا له پله و پایه یه کی وه که فرمان په وا و حاکمه کاندایه و نه ندامه کانی تر وه کو کار به دهستن و گوپراهی نه ون و هه مان نه و کاره ی که نه و برپاری له سه ر ده دات نه نجامی ده دن و هه موویان به برپاری نه و پڼگه ی نازاد بوون و سه ر لیشیواوی ده گرنه به ر و شوینکه وتوی و یست و ناره زوی نه ون و پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ﴿أَلَا وَانَّ فِي الْجَسَدِ مَضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ﴾^۳.

واته: بزائن که له جهسته دا پارچه یه که هیه که نه گه ر نه و پارچه یه صالح بیت، ته وای جهسته صالح و نارام ده بیت.

دل حاکم و فرمانپه وای مروقه و نه ندامه کانی تریش جی به جی که ری فرمانه کانی نه ون، هه مان نه و پڼگه یه ی که نه و داوی ده کات و بانگه وازی بو ده کات نه ندامه کانی تریش ده یگرنه به ر، هیچ قسه و کرداریک له پیش و یست و خواستی نه وه وه نه نجام نادهن، له ناکامدا به رامه به به هه موویان به پرسیاره. چونکه هر فرمان په وا و حاکمیک، له باره ی کار به دهسته کانییه وه به ر لپرسینه وه ده که ویت، که واته گرنگی دان به چاکسازی و پاک کردنه وه و به هیز کردنی دل له نه وله ویه تی به پرسیاییه تی پڼوارانی پڼگه ی سه ره ربزی دونیاو به خته وه ری دواپوژدایه.

کاتی که شهیتانی ناگر هه لگیر سینهر و گرپتبه ری به خته وه ری و خوشبه ختی، له پولا و پله و پایه ی دل و ته وه ری نه و ناگادار بوو خراب کردن و له ناو بردنی دل

نامانجی سهره کی ده بیټ و به جوړه ها وه سوه سه و دلّه پراوکی و پازاندنه وه و پراکیشانی ناره وای هه وا و ناره زوو و جوان پیشان دانی کردار و قسه و وتوو ویزی خراب و هه وه س بازانه له سهر پښه گیدا داو داده نیټ و نامرزی لادان و هه لدیرانی بو ناماده ده کات تاوه کو مروژ له جوړه له پیناو په رستش و به ندایه تی کردندا بووه سستی و دووری بخاته وه، وه نه گهر نه توانی له پښه کی نه و داو و فو فیالنه وه به ته وای بی توانای بکات، هه ول و تی کو شانی سست و لاواز ده کات.

که واته بو دوورکه وتنه وه مان له سهر لیشتی وای هیه پښه چاره به کی ترمان نییه جگه له وه رگرتنی یارمه تی و هاوکاری له پښمونی په روه ردگاری تاک و مه زن و پارانه وه و لالانه وه به مه به سستی په زامه ندی نه و شوینکه وتنی هه مه لایه نه ی دل له نه مرو نه هییه کانی و جگه له پو شانندی خه لات و به خششی به ندایه تی و په پره وکردن له شه ریه تی هیه پښه کی تر بو زامن کردنی پاریزوای له شه پری شه یتان بوونی نییه.

په روه ردگار له م باره وه ده فهرموویټ: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾
سووره تی حه جر ۴۲.

واته: به پراستی به نده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیه ده سه لاتیکت نییه به سه ریاندا (مه به سست له نیلیسه)، جگه له وانه ی که شوینت که وتوون له سه رکه ش و یاخی و سه رگه ردانه کان.

هینانه دی به ندایه تی پاک و جوان و ته و او پښه کانی زال بوونی شه یتان به سه مروژدا داده خات، وه سه رنه نجام مروژ به پله و پایه ی به ندایه تی کردنی په روه ردگاری جیهانیان ده گه یه نیټ و پاکیه تی کرده وه و به رده وامی و دل قایمی بو دل به دیاری ده هیټی، وه هه ر کاتی دل حه قیقه تی و چیژی پراسته قینه ی به ندایه تی و پاکیه تی چیشت و هه سستی پی کرد، له نزیکه کانی په روه ردگار ده بیټ و خاوه نی نه م جیاوازی و جیا کردنه وه یه ده بیټ که: ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ سووره تی حه جر ۴۰.

واته: بیجگه له بهنده پوخته و دلسوزه کانی خوټ نه بیټ (چونکه دلیان به باوه پ به تو و یادی تو ټاوه دانه، ههول و کوټشی من (ئیبلیس) بو ویل کردنیان ناکامه).

به لام په روهدگاری به به زهیی و میهره بان به چاکی خوئی مروئی له نه خوشییه کانی دل و دهرمانه چاره سه رییه کان (شیفا دهره کان) و دل پاوکی و وه سوه سهی شه یته نه ناگر به ده ست و نه نجام و شوینها ته کرده ییه کانی نه و دل پاوکیانه و باروودوخانه ی که بواتر دل په یدای ده کات، ناگادار و شاره زای کردووه نه ته وه.

کاری خراب دهرنه نجامی خراپی مه به ست و ویستی دل، وه کاری خراب پیس کردن و پهرش کردنه وهی دلیان به دواوهیه و نه خوشی و نازاردانی دل زیاد ده کات و له کوتاییدا ده بیته هوئی مردنی و تیشک و پووناکی نه و دل ده کوژینیتیه وه. (لیره دا مه به ست له مردن نه وه نییه که وا به یه کجاری نه و دل له کار و جووله ده که ویت، به لکو نه وه یه که وا به هوئی زوئی تاوانه وه نه و دل وه کو به ردی لی دیت و پهرش ده بیته وه و ئیتر توانای نه نجامدانی کاری چاکی نابی و گهر توانایشی هه بی زور که مه، وهرگپری کورد).

ته واوی نه و خراپی و سهر لیشیواویانه دهرنه نجامی هه لڅه له تاندنه به رامبه ر به وه سوه سه و دل پاوکی و ههوا و ناره زووه کانی شه یته نه و خو به ده ست وه دانه به رامبه ر به دوژمن و نه یاری که ته نیا له پڼگه ی نا فرمانی هه مه لایه نه ی نه و دوژمنه یه که ده توانین نازادی و به خته وه ری به ده ست بینین.

برپارمدا له م په رتووکه دا به باس کردن و خستنه پووی نه خوشییه مه عنه وییه کانی دل و پڼگه چاره کانیان سه رقال بم و خوم خه ریک بکه م، تاوه کو به خشش و چاکی په روهدگار وه بیر خوم بینمه وه و دانی پیدا بنیم، وه ئومیده وارم که بو خوینه ره کان سوودمه ند و به که لک بیت و بو نووسه ره که ی داوای لی خوش بوون به به زهیی بو بکه ن له لای په روهدگار.

هيوادارم په روهردگار نه م کاره م بو پاک بکاته وه، و له زهره روزيان و خراپه پاريزراوی بکات، وه نووسه ر و خوینه ره کانی له دونيا و دواړوځدا سووډمه ند بکات و سووډيان پی بگه یه نی، چونکه به راستی هر ئه و بیسه ر و زانایه، وه هیچ هه لگه پانه وه و توانایه ک جگه له لایه ن په روهردگاری به رزی به ده سه لاته وه مومکین نییه.

بەشى يەكەم

سەلامەتى و نەخۆشى دل

سه لاهه تی و نه خوشی دل

پله و پاییه دل:

دل فەرمانپره وایه که به سهر ته وای ته ندام و توانا جه سته یی و مه عنه و ییه کانی مروّفا فەرمان ته دات و نه وانی له نه ستوگر توه و پوئی سهره کی ده بینی له نیوانیاندا. دل گرنه گرتین ته ندامی ناده می و کوله که و پاییه ژیان و سهرچاوه ی پوچی نازه لی و جیگه و شوینی غه ریزه و بو ماوه یه.

دل کانگه و شوینگی هوش و ژیری، زانست، هیمنی و، به خشنده یی، نازایه تی و بویری، پشوو دریزی، خوڤاگری، نهوین و حه ز لیکردن، ویست و ئیراده، توورپه یی و دلخوشی و چه ند سیفه تیکی تری مروّفه.

ته وای ته ندام و توانا په واله تی و ناوه کییه کان، سهر یاز گه لیکی گوڤرایه ل و به رده ست و گوڤگری دلن.

چاو دیده وه ری یه که م و پینموونی که ری نه وه بو دوزینه وه ی شته بینراوه کان و هه رکاتی چاو شتی ببینی هه وال ده داته دل و به هو ی په یوه ندی و نزیکی به هیزی نیوان دل و چاو هه رکاتی شتی له یه کیکیاندا جیگیر بی، له نه وی تریاندا به دیار ده که ویت و له راستی دا چاو ناوینه یه که که ده توانی له پالیدا نه وه ی که له دلدا جیگیره و بوونی هه یه، ببینی.

هه روه ها زمانیش وه رگپ و گپره روه ی نه و شتانه یه که له دلان.

به هو ی نه مه وه یه که په روه ردگاری به رز و به توانا له زوڤه ی بواره کانداه و سیانه ی له پال یه کتردا باس کردوه و ناویانی هیناوه و ده فره مویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: ئەي ئىنسان لە شتێك مەدوێ و شوێنی شتێك مەكهوه كه زانست و زانیاریت دەربارەی نییه، چونكه به راستی ده‌زگاكانی بیستن و بینین و تیگەیشتن هەر هەمووی، بەرپرسیارە لە بەرامبەرییه‌وه.

هەروەها لە ئایەتیکی تردا دَل و چاوی لە پال یەكتردا هێناوه و دەفەرموویت: ﴿وَتَقَلَّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ﴾ سوورەتی نەعام ۱۱۰.

واته: ئەو کاته دَل و چاوه‌كانیان هەڵده‌گیرینه‌وه (لە نێوان جوړه‌ها لیكدانه‌وه و نه‌گه‌ردا) هەر وه‌كو چۆن یه‌كه‌مجار لە سه‌ره‌تاوه باوه‌ریان نه‌هێنابوو (به‌ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوا و ئەم هەموو موعجیزه‌ بی شوماره‌ كه دەوری داوێ) ئێمه‌ جاری وازیان لێ ده‌هێنین تا له‌ سته‌م و سه‌ركه‌شی خۆیاندا سه‌رگه‌ردان بن و پوێچن (بو‌كۆی ده‌چن له‌ده‌ستمان ده‌رناچن).

بیستنیش (گوێ) کاری گه‌یاندنی هه‌وال و قسه‌ی خه‌لكانی تری بو‌ دَل له‌ نه‌ستو‌دایه‌، وه‌ زمانیش هەر وه‌كو وترا، نه‌یینی و شاراوه‌كانی دَل به‌خه‌لكانی تر ده‌گوازیته‌وه. به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بڵێین كه: ئەندامه‌ پوواله‌تی و ده‌روونییه‌كانی تری مرو‌ف‌ه‌ كاربه‌ده‌ست و گوێپرايه‌لی دَلن، وه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه‌تی: (أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ٤.

واته: بزانی كه له‌ جه‌سته‌دا پارچه‌یه‌ك بوونی هه‌یه كه ئەگه‌ر سالح بی‌ت ته‌واوی جه‌سته‌ی مرو‌ف‌ه‌ سالح ده‌بی‌ت، وه‌ هەر کاتی خراپ و ناله‌بار بی‌ت، ته‌واوی جه‌سته‌ی مرو‌ف‌ه‌ خراپ و ناله‌بار ده‌بی‌ت، ئاگادار بن كه ئەو پارچه‌یه‌ دَله‌).

ئە‌بوو هوره‌یره (په‌زای خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌فەرمووی‌ت: ((دَل فەرمانپه‌وايه و ئەندامه‌ ئاشکرا و ده‌روونییه‌كان سه‌ریازی ئە‌ون، ئە‌گه‌ر فەرمانپه‌وا پاك بی‌ت،

کاربه دهسته کانیش پښکې پاکی دهگر نه بهر، به لام نهگر نه و ناپاک و پيس بیت،
کاربه دهسته کانیشی پښکې ناپاکی دهگر نه بهر).^۵

به هوې نه وهی که دل به ژيان و مردن باسکراوه و وهسف دهکړی، سی باروودوخی
تاییه ت پیدا دهکات:

یه که م: دلپکې ته ندروست (صحیح):

دلې ته ندروست نه و دلپه که ته نیا خاوه نانی نه و دلانه له دواپوژدا نه هلی ناسووده
بیون و به خته وهری و خوشبه ختی ده بن، هه روه کو چوڼ په روه ردگاری که وره و
به به زه یی ده فهرموویت: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾
سووره تی شوعه را ۸۸ - ۸۹.

واته: نه و پوژدهی که نه مال سوود ده به خشیت و (فریای ئاده میزاد ده که ویت) نه
مندال و نه وه، مه گر که سیک به دل و دهروونی پاک و بیگره د و پر له نیمان، به
خرمه ت په روه ردگار که یشتبیت.

دلې ته ندروست، هه مان دلې ساغ و دروسته و به م هوپه وشه ی ساغ وه کو: دریت و
که م کورتی و جوان بو سیفیه ت و تاییه تمندی به کار دین، په روه ردگاریش نه وی بو
پیناسه کردن و وهسف کردنی دل به کار هیناوه.

دلې ته ندروست، دلپکه که سه لامه تی و ته ندروستی بو ی به شیوه ی سیفیه ت که لپکې
به رده وام و پاره ستاویان لی هاتبی، وه کو: زانا و به توانا، له لایه که وه ته ندروست
له خالی به رامبه ری نه خوش و ناساز و ناساغدا جیگیره.

پیناسه که لپک که بو (دلې ساغ و ته ندروست) به کار هاتون، جیاوازن، به لام
پیناسه یه که که کوکه روه و خپ که روه ی هه موویانه نه مه یه که: ((دلې ساغ و
ته ندروست دلپکه که له که ل ته وای نه و پاکیشان و هوا و هه و سانه ی که له که ل پښکې

پیدراو و پښه پښه دراهه کانی په روه ردگاردا نا له بار و ناسازگارن، ساغ و تهن دوست بووه و له هر جوړه شک و گومانې که له گهل پښمونږ په کانی په روه ردگاردا د ژایه تی هه بی، خالی بیت.

له به ندایه تی کردن جگه بو په روه ردگار، ناوېژوانی کردن جگه له ناوېژوانی کردنې پیغه مېر (صلی الله علیه وسلم) ساغ و تهن دوست بیت و له ئه وین و خوشه ویستی و گوږپایه لی ته وای په روه ردگار که سی یاخود شتی نه کاته شریک و هاوتای و له ترس و پارانه وه و پشت به ستن و چاودېری و لاوای و بی ده سه لاتی له بهرامبر غیری په روه ردگار پاک بیت، له هر باروودوڅیکدا په زامه ندی ئه و بخاته پېش په زامه ندی خه لکانی تره وه و که لک له هه مو پښه که وه رېگری بو دور که وتنه وهی له خه شم و تووړه یی په روه ردگار.))

نه وهی که و ترا له راستیدا حقیقه تی په کخوا په رستیه که ته نیا بو په روه ردگاری به ده سه لات و مه زن پښه پیدراو و په وایه، به و اتایه کی تر گه ر دلې به م جوړه بی له: هاوه ل بریاردان (شرک)، به دیه ټنن (بدعه)، گومپایی و پروو پوچی و بېه وده یی پاک و خاوینه، وه ئه م ساغی و تهن دوستیه ته وای ئه و پښناسانه ی که له باره ی دلې ساغ و تهن دوسته وه و ترا له خو ده گری.

دلې تهن دوست و ساغ ئه و دلایه که له هر جوړه هاوه ل بریاردانې به هر جوړ و شتویه که پاک بیت و له به ندایه تی کردنې په روه ردگار و باوه پدا، ویست و ئیراده، خوشه ویستی، پشت به ستن، نه نابهت، ملکه چی، ترس و پارانه وه پاک و بی دوودلې بی.

کردار و کرده وهی خو ی پاک بکاته وه بو په روه ردگار، نه گه ر دوستایه تی و دوژمنایه تی ده کات، دوستایه تی و دوژمنایه تی به یی که ی بو په زامه ندی په روه ردگار بیت، نه گه ر ده به خشی و یاخود له به خشین خو ی دووړ ده خاته وه، له پښناو په زامه ندی په روه ردگاردا نه وانه نه نجام بدات.

ئەمە کاتیک ئەو تیر دەکات که لە خو بە دەستەوه دان و پایەداری کردن جگە لە بو پیغەمبەری خوا دوورە پەریزی بکات و خو پیاریزی، بە ویست و توانای دل پیداکری و سوور بوونی خو بو شوینکەوتنی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) و پویشن بەدوای پینموونی کردنی ئەودا لە کار و کردەوه و قسەدا لیپراو بیست، وه لە (بیرو باوه پدا) که حالی دل و لەو قسەدا که گوزارشته لە ناخی خۆمان، لە پەپره و کردنی جگە لە خاوهنی پەپام دوورە پەریزی بکات.

ههروهها له ئیمان و ویست و خوشه ویستی و دوژمنی و نه یاری و شوینکەوتەکانی ئەوانە و کار و کردەوهی ئەندامەکان لە شوینکەوتن جگە لە شوینکەوتنی پیغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوورە پەریزی بکات. بەسەر تەواوی بابەتە گرنگ و نا گرنگەکانی ژیان و پینموونییەکانی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) جی بەجی بکات و هیچ باوه پ و کار و کردەوه و قسەیهک که جگە لەوهی ئەو پینموونیکەریان بووه قبول نهکات و ئەنجامیان نه دات.

ههروهها چون پەروەردگاری بە دەسلەت دەفرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ سوورەتی حوچورات ۱.

واتە: ئەو ئەو کەسانە ی باوه پتان هیناوه پیشی خوا و پیغەمبەری خوا مەکەون لە بریار و پیشنیاردە لە خوا بترسن و پارێزکار بن، چونکە بەپاستی خوا بیسەرە بە گوشتارتان، زانیە بە نیاز و نهینییە کانتان.

واتە پیش قسە ئەو ئەکەون (مەبەست ئەوهیه که قسە ی خۆتان و خەلکانی تریش با زاناو لیزانیش بن، نه خەنه پیش قسە ی پیغەمبەرەوه، چونکە گەر هەر چەندەش زانا بن لە چاو زانایی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) هەر نه زان و هیچ نه زانن، (وهەرگێپی کورد)) وه قسە نه کەن و کار و کردەوهی پیچەوانە ی پینموونی کردنی ئەو ئەنجام نه دەن. !

هه‌ندی له زانایانی سه‌له‌ف فهرموویانه: ((هیچ کار و کرده‌وه‌یه‌ک نییه، — نه‌گه‌رچی که‌میش بیت — که له باره‌یه‌وه دوو پرسیار له مروژ نه‌کری، یه‌که‌م: بوچی ئه‌و کاره‌ت نه‌جامدا...؟ دووه‌میش: چۆن و به‌چ شیوه‌یه‌ک نه‌تجامت داو جی به‌جیت کرد؟))

پرسیاره‌که‌ی ئه‌و له‌گه‌ل بوته و هوکاردا ده‌ستبه‌کار بووه و له‌ په‌یوه‌ندیایه‌ که: ئایا پاکیشان ویست و خواستی تایبه‌تی و به‌په‌له و ئاره‌زوی دونیایی وه‌کو: خوشه‌ویستی پیاوه‌ل‌دان و ستایش کردنی خه‌لک و تووچه‌یی له‌ دادگه‌ریان یاخود به‌ده‌ست هینانی خوش‌ویستنیک‌ی خیرا یاخود نا‌په‌سه‌ندی و نا‌په‌واپیه‌ک نا‌پایه‌دار و بی‌ده‌وامه، یاخود بوته و هوکاره‌که‌ی ده‌ست به‌کاربوونی له‌پیناو به‌ندایه‌تی په‌روه‌ردگار و ویستنی نزیک بوونه‌وه و هه‌ول و کوژش بو‌پارانه‌وه و لالانه‌وه له‌ پێگه‌ی ئامراز و هوکاره‌وه بو‌به‌ده‌ست هینانی په‌زانه‌ندی ئه‌و بووه (په‌روه‌ردگار)؟

زه‌مینه‌ی ئه‌م پرسیاره ئه‌وه‌یه‌ که: ئایا سه‌باره‌ت به‌و کاره له‌ به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگاردا هه‌ستت به‌ به‌رپرسیارییه‌تی ده‌کرد، یاخود ته‌نیا بو‌به‌جیه‌تانی خوو و پاک‌شانیک‌ی هه‌وه‌س بازانه و ئاره‌زوویستانه نه‌تجامت ده‌دا؟

نووه‌م: ده‌گه‌ر پێته‌وه بو‌ئو پرسیاره سه‌باره‌ت به‌ په‌یره‌وی کردن له‌ په‌وشت و شه‌ریعه‌تی پێغه‌مبه‌ری خودا (صلی الله علیه وسلم) سه‌باره‌ت به‌و کاره، به‌ واتای ئه‌وه‌ی که په‌روه‌ردگار له‌ مروژ ده‌پرسی که ئایا ئه‌و کاره به‌شیک بووه له‌ کاری له‌سه‌ر زاری پێغه‌مبه‌ره‌وه له‌سه‌ر تو‌م پتویست کردبوو؟ یاخود کاری بووه که من بپیرام له‌سه‌ر نه‌داوه‌وه و پتیی پازی نه‌بووم؟

پرسیاری یه‌که‌م: پرسیار کردنه له‌باره‌ی (یه‌ک دلی و دل‌پاکی) واته (الاخلاص).

پرسیاری دووه‌م: له‌باره‌ی په‌یره‌و کردن و پابه‌ند بوونه (التزام).

چونکه په‌روه‌ردگار هیچ کاری به‌بی‌هینانه‌دی ئه‌و دووانه قبوول‌ناکات و وه‌ریناگرێ. وه‌ پێگه‌ی ده‌ریاز بوون و وه‌لامدانه‌وه به‌پرسیاری یه‌که‌م: بوونی ویست و نیازیک‌ی پاک و خاوین.

وه پښگه دهریاز بوون له پرسپاری دوهم: هیڅانه دی په پړه وکړنه له خاوهنی په یام و سهلامه تی دل له هرشتی که له گه ل پاکي و شوینکه وتن و په پړه وکړن له دزایه تی دا بی.

نهمه حه قیقه تی دلنیکه که بو خاوهنه که ی ناسووده یی و پزگاریی و خوشبه ختی گرتووه ته نه ستو.

دوهم: دلنیکي مردوو (میت):

دلنیکي مردوو له خالی به رامبه ر دلنیکي زیندودا جیگیره. ^۱ دلنیکه که خاوهنی ژیاننیکه به واتا راسته قینه که ی نا، په روه ردگاری خوئی نانا سی، بریار و فرمانه کانی په پړه و ناکات و به دواي به ده ست هیڅانه پره زامه ندی نه وه و نییه، به لکو هاوړپی هه و هه وه س و ناره زووه کانییه تی و به مه ی که و نه و سه رسه ری و هه وه س و ناره زوو بازییه ده بیته هوئی خه شم و تووړه یی په روه ردگار گرنگی پی نادات و گوئی پی نادات! مه به سستی نه و ته نیا که یشتنه به نامانجه تاوانبار و گونا هباره کانی خوئی تی و پره زامه ندی و تووړه یی په روه ردگار (جل جلاله) بو نه و گرنگ نییه.

خاوهنی دلنیکي مردوو ته وای خوشه ویستی، تووړه یی، پره زامه ندی، پق و تووړه یی و هه سستی گه وره یی تاییه ت کردووه به غه یری خواوه وه و له خه لکانی تر په پړه وی و گوئی پراه لی ده کات: نه گه ر شتیکی خوش بوویت یاخود رقی له شتی هه بی، ببه خشی یاخود له به خشین و خه لات کردن دووره په ریزی بکات، ته وای نه وانه له پینا و هه و هه وه س و ناره زووی خوئی تی که نه نجامی ده دات. نه و ته وای نه وه ی که له خزمه تی دایه داویه تی به سه ر په رستش و خوشه ویستی په روه ردگارا، نیمام و پیشه وای نه و

۶ مه به ست له دلنیکي زیندوو و دلنیکي مردوو لیږده ژیان و مردن به واتی زاروه یی نییه، به لکو مه به ست له زیندوو بوونی دل هوشپاری و به ناگایی و وه رگرتنی حه ق و پاکي و مه به ست له مردن پیچه وانه که یه تی.

ههوا و ههوهس و ئارهزوه و پښموونی کهری ئهونهزانی و بی ناگاییه و مههکه به کهشی بی خه بهری و نه شاره زاییه.

تهواوی توانای هزری خوئی بو به دهست هینانی ئامانجه دونیاییه کان به کارهیناوه و سه رخووشی و بی ناگایی و ههوا و ههوهس و خووش ویستنی دنیا سه راپای ئهوی داگیرکردوه و هاواری که پانه وه بو گوپراهی لی کردنی په روهردگار و به دهست هینانی تویشووی دواپوژ له شوینیکی دوره وه ده بیستی و گوئی ناداته ئاموژگاری ئاموژگاری که ران و گرنگی نادات به به زهیی و دلسوژی دلسوزان و له هه ر شهیتانیکی دیار و نا دیار گوپراهی لی ده کات؟

تهنیا مه سه له ماددی و دونیاییه کانه که تووپهیی و یاخود ئاسودهیی و دلخووشی ئه و ده بزوینی و گوئی ئه و له ئاست بیستنی حق و راستیدا که په و هیچ نابیستی و بو بیستنی شتی نا په و و هیچ و پوچ کراوه و والایه و ده بیستی. هاوپیه تی له که ل خاوه نی ئه م جوژه دل دا سه راپای نه خووشی و ناهه مواری و هه لئس و کهوت و هاوده می کردن له که لیدا ژه هر یکی کوشنده و له ناو به ره و مایه ی نه نگیه و هاو ده م و هاو مال بوون له که لیدا به واتای مردن و له ناو چوونه.

سییه م: دلیکی نه خوش (نه خوش):

جووری سییه م دلنکه که هه م خاوه نی ژیا نه و هه میش له ئازار و دهرد و نا په حه تی، په نچ و ئازار ده کیشی. وه له دهروونی دا دوو هیژ بوونیان هه یه که هه ر کامیکیان بو لای خوئی پایده کیشی، ساتی ئه م و ساتی ئه ویان زال ده بن به سه ر دلیدا.

خووشه ویستی و باوه پ و پاکیه تی و پشت به ستن که تاییه ته ندی ژیا نن بوونیان هه یه له ناویدا، به لام له به رامبه ردا حه ز کردن له په یه وی کردن له هه و و هه وهس و ئاره زوو و زال بوون و گرنگی دان پییان و هه ول و کوژش بو به دهست هینانیان و هه روه ها پژدی و خو به که و ره زانین و خو ویستن و خو شه ویستی و فپو فیل و

پووبازیی، که هوکاری له ناو چوون و تیشکانی دِلن، تییدا جیگه و شوینی خویانیان چاک کردوه.

ئهم جوړه دله له لایه ن دوو جار چیه وه (هاوارکه) له بهردهم تووش بوون و تاقیکردنه وه دایه. جارچی به کهم بانگی دهکات بو ئیمان و په پیره وی کردن له پوره دگار و به دهست هینانی به خته وهری و خوش به ختی له دواپوژدا. وه بانگی دووم و هاواری دوومه میس بانگه پشستی دهکات و هاواری لی دهکات بو نافه رمانی کردنی پوره دگار و به دهست هینانی شتی دنیایی و خوشی و که یف خوشیبه زوو تیپه په کانی دنیا. وه له م نیوه نده شدا دل به و هاوار و بانگ هیشت کردنه پازی ده بیت و قبولی دهکات که له خوی به نزدیکتر و هاو دهم ده زانی.

دلی په کهم: زیندوو ستایشکری خوا، هوشار و به ناگا و چاکه.

دلی دووم: مردوی بی ناگا، نه زان و پدهش هه لگه پاره.

دلی سییه: نه خوش و ناهه موواره، ساتی نزیك ده بیته وه له تهن دوستی و سه لامه تی و ساتیکیش دوور ده که ویته وه له سه لامه تی و تهن دوستی. له نایه تیکی قورئانی پیروژدا به هر یه کی له م سی جوړه دله ناماژه کراوه و پوره دگاری پایه به رز ئهم سی دله ی له پال به کتردا داناوه و له م باره وه ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۵۲) لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۳) وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

سووره تی حج ۵۲ - ۵۴.

واته: ئهی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) پیش تو هیچ پیغه مبه ریکی په یامدار و بی په یاممان په وانه نه کردوه ناواتی نه خواستی به باوه پ هینانی قه ومه که ی، به لام کاتیک ناواتی خواستوه شه یان ئه وه ی به فرسه ت زانیوه، شتی نا به جی تی که ل به

ناواته‌ک‌ه‌ی کردووه، ټینجا خوایش فریای که وتووه و نه‌وه‌ی شه‌یتان فریای داو‌ته‌ ناو
 ناواته‌ک‌ه‌ی‌وه، سپړویه‌تییه‌وه، له‌وه و دوا خوی گ‌وره‌ ټایه‌ت و به‌رنامه‌ک‌ه‌ی خوی
 چه‌سپاو دامه‌زراو کردووه، خوا خوی زانا و دانایه. (خوی گ‌وره‌ بوی نه‌و ده‌سه‌لات‌ه‌ی
 دلوه به‌ شه‌یتان) تا نه‌و (خه‌ته‌ره و خه‌یال و وه‌سوه‌سه‌یه‌ی) شه‌یتان فریای ده‌داته‌ ناو
 ناوای پیغه‌مبه‌رانه‌وه ببیته هو‌ی سزا و تاقیک‌ردنه‌وه بو‌ نه‌وانه‌ی له‌ دل و ده‌رونیاندا
 نه‌خو‌شی و دوو‌پووی و ناپاک‌ی ه‌یه و بو‌ نه‌وانه‌ش که به‌رامبه‌ر ټایینی خوا دل په‌قن،
 به‌ پاستی سته‌مکاران له‌ دژایه‌تی و شه‌په‌نگی‌زیه‌کی قول و بی‌ بن‌دا پو‌چوون. بو‌
 نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی زانست و زانیارییان پی‌ به‌خسراوه‌ دلنیا بن و بزنان که بیگومان نه‌م
 قورټانه‌ حه‌قیقه‌ت و پاسته و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری تووه (نه‌ی موحه‌مه‌د صلی الله
 علیه وسلم) په‌وانه‌ کراوه، ټینجا بپوای پته‌وی پی‌ ده‌یئن و دل‌ه‌کانیشیان ملکه‌چ
 ده‌بیټ بو‌ خوا، بیگومان خوا هیدایه‌ت ده‌ری نه‌وانه‌یه که باوه‌ریان هی‌ناوه بو‌ ړیگه و
 ړی‌بازی پاست و دروست.

په‌روه‌ردگاری به‌ ده‌سه‌لات له‌م ټایه‌ته‌دا ټاماژ‌ه‌ی به‌ سی‌ جوړ دل کردووه که دووان
 له‌وانه له‌ به‌رده‌م تووش بوون و (فتنه) و له‌ناو چووندان و سی‌ه‌مینیشیان دل‌یکه که
 ده‌بیته هو‌ی پزگاری و به‌خته‌وه‌ری و خو‌شبه‌ختی خاوه‌نه‌ک‌ه‌ی. په‌ک‌ی له‌و دوو جوړه،
 دل‌یکی شله‌ژاو و گ‌یروده‌یه و نه‌وی‌تریشیان دل‌یکه که به‌ بو‌نه‌ی نه‌خو‌شی ده‌رونییه‌وه
 نازار ده‌ک‌یشی و نه‌وه‌ک‌ه‌ی تریان دل‌یکه که په‌شی و تاوان دایگ‌رتووه.

دل‌ی سی‌ه‌م و ده‌ریاز بوو دل‌ی مرو‌فی نه‌ه‌لی ټیمان و باوه‌په، که پووی کردووه‌ته
 په‌روه‌ردگار و به‌پاستییه‌تی پ‌نموونی کردنی نه‌و باوه‌په‌ی ه‌یه و دل‌نایه‌و گ‌وپرایه‌لو
 کاربه‌ده‌ستی بریار و فرمانه‌کانی نه‌وه. چونکه له‌ دل و نه‌ندامه‌ دیار و نا دیاره‌کانی
 مرو‌ف چاوه‌پووان ده‌ک‌ری که ساغ و ته‌ندروست بن و له‌ هیچ جوړه‌ ده‌رد و نه‌خو‌شی
 نازار نه‌ک‌یشن، تاوه‌کو بتوانن بو‌ نه‌و شته‌ی که دروست کراون، کرده‌وه‌یی پی‌ بکن.

دوورکه و تنه وهی دِل له دۆخی سهلامهتی و پایه داری، یا به هوئی تاوان و تووچهیی و هه لئه سانه به جی به جی کردنی به پرسیاییه تی که بو ئه وه دروست کراوه، وه کو: دهست و پیئی ئیفلیج و نه خوش، زمانی لال، چاوی کویر. یا به هوئی نه خوشی و به لای دهروونییه وهیه که ده بیته له مپهر و پێگر له بهردهم ههستانی دِل بو جی به جی کردنی کاره کان به شیوهیه کی دروست. به هوئی نه وهیه که دله کان به سه ر سی جوړدا دابه ش بوون:

دلی دروست و ته ندروست: که له نیوان نه و قبول کردنی حق و خوشه ویستی و پیز و زال کردنیدا به سه ر کاره کانی تر دا، ته نیا ده رک و ناسین و ناشنایه تی نه وان جیگیره و دوا ی درک کردن و ناسینی دروست، حق و حقیقه ت مل ده دات و له باره ی ناسینی حه قیقه ت و بپیار دان و په پره و کردن لیی گرفتگی نییه.

به لام دلی که تاوان و گوناخ سه راپای نه وی داپوشیوه و تووشی مردنی مه عنه وی بووه به نا په حه ت گوئی بیستی حه ق و راستی ده بی و گویراپه لی ده بی.

دلی نه خوشیش نه گه ر زال نه بی به سه ر نه خوشییه که یدا، هیور هیور به ره و پووی تاوان و مردن ده پوات و نه گه ر سه لامه تی و ته ندروستی شی زیاد بکات زیاتر به ره و پووی چاکه و به خته وه ری و خوشه ختی ده پوات.

شهیتان دووره له دلی ته ندروسته وه:

نه و دوودلی و گومانانه ی که شهیتان له گوێکاندا ده بیته وه و نه و گومان و دوودلیانه که ده یان خاته نیو دله کانه وه، پێگه خوشکهری تووش بوون (فته نه) و خراپه کاری، نه و دوو جوړه دلانه یه واته دلی نه خوش و دلی تاوانبار و په ش و هه لگه پاو.

به لام دروست کردنی نه و گومان و دوو دلایانه بو دلی ته ندروست ده بیته هوئی به هیزی و سه قامگیری و دریایی و زیره کی زیاتر، چونکه نه وانه به هیچ نازانی و

به هيچ و پوچ و ناره و ايان ده زانئ، وه ده زانئ كه حق و پاستي و حقيقت له به رامبه رئه وانه وه جيگيره، بهم هويه وه ده پوات به دواي حق و پاستيدا و ئاسوده يي خوي له ئاگايي و په يوه ست بوون پييانه وه ده زانئ، وه زياتر هه ست دهكات به پوچي و به تالئ دوو دلييه كاني شه يتان و ئيمان و باوه پ و پيزگرتني بو حق و پاستي و دوركه و تنه وه و توو په يشي له باتل و شتي ناره و زياتر ده بيت.

به لام دله نه خوش و تووش بووه كان هه ميشه له پووبه پوو بوونه وه ي گومان و دوو دلييه كانن له لايه ن شه يتانه وه.

به لام دله ساغ و ته ندروسته كان به هيچ جوړئ ناكه ونه ژير پاله په ستوي دوو دلي و هه لڅه له تاندنه كاني شه يتانه وه.

به‌شی دووهم

نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی و

نه‌خو‌شی دل

تەوهری یەكەم: نیشانەکانی سەلامەتی و نەخۆشی دِل

پێناسەی نەخۆشی دِل:

هەریەکی لە ئەندامەکانی جەستە ی مڕۆڤ بۆ کاریکی تایبەتەوێ دروست کراوە و تەواوی و کاملی ئەو لە بەجێهێنانی هەر چ باشتەری ئەو کارە دەستەبەر دەبێ و دیتە دی. بەلام نەخۆشییەکی ئەمەیه کە لە دەست بەکار بوونی کاری کە بۆی دروست کراوە بە تەواوی دوا بکەوێت، یاخود بە شێوەیەکی لاواز و نا پێک و پێک ئەنجامی بدات.

نەخۆشی و کەم و کۆپی دەست ئەمەیه کە ناتوانی کار و بەرپرسیارییهتی خۆی بە جوانی بە ئەنجام بگەیەنێ.

نەخۆشی چاوەوەیه کە توانای بینین و سەرنجدانی بە شێوەیەکی وێستراو و خوازاو لە دەست دابێت.

نەخۆشی و کەم و کۆپی زمانیش ئەمەیه کە توانای وتوو و وێژو قسەکردنی نەبێت. نەخۆشی جەستەیی ئەوێهیه کە جوولە و هێزی سروشتی خۆی لە دەست بدات یا لاواز و بێ هێز بێت.

نەخۆشی دِل: ئەویش ئەوێهیه کە لە ناسین و ئاشنایهتی، پێز، خۆشه‌ویستی و حەز لێکردن بۆ بینینی پەرەردگار و چاودێری و گەڕانەوێ بۆی و بەرز نرخیان بەسەر کارەکانی تردا — کە بە هۆی ئەوانەوێ دروست کراوە — بێ تواناو بێ هێز بێت.

هەر وەکو چۆن کە مڕۆڤ جگە لە خودای خۆی هەر شتیکی تر بپەرستی و بناسی و ئەگەر چی بگاتە تەواوی خۆشی و بەخششەکانی دنیا، ناگاتە پلە و پایە

خوشه‌ویستی په‌روه‌ردگار و ئاره‌زوو و مه‌یلی بینین و هاوده‌می و هاوپازی له‌گه‌لی دا و ده‌کو‌ئوه‌ وایه‌ که به هیچ شیوه‌یه‌ک به‌چیز، به‌خشش و به‌خته‌وه‌ری و خوش به‌ختی نه‌گه‌یشتبی.

ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر دلی مرو‌فیش خالی بی‌ت له‌ خوشه‌ویستی په‌روه‌ردگار، ته‌واوی چی‌زو به‌خششه‌کان ده‌گو‌پښ بو‌ ئازار و به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی و له‌ دوو‌پوانگه‌وه‌ به‌ هه‌مان ئه‌و‌پښه‌ و ئه‌ندازه‌یه‌ی که له‌ به‌خششه‌کان به‌هره‌مند بو‌وه‌، له‌ په‌ریشانی و ئازاردا ده‌بی:

– به‌هو‌ی له‌ ده‌ست دانیانه‌وه‌ و به‌هو‌ی خوش ویستن و دل‌خو‌زی و ئاره‌زوویه‌کی زو‌ر که هه‌یانه‌ بو‌ ئه‌و‌ به‌خشش و چی‌زو‌وه‌رگرتانه‌ و ئه‌مه‌ی که‌وا پو‌ژی له‌ده‌ستیان ده‌ده‌ن،

– هه‌روه‌ها به‌هو‌ی له‌ده‌ست دانی شتی که له‌ ته‌واوی ئه‌و‌ خو‌شی و چی‌زو‌به‌خششه‌ ماددیانه‌ به‌رزتر و به‌رده‌وام تر و هه‌میشه‌یی ترن.

هه‌رکه‌سی به‌ ناسینی پاسته‌قینه‌ی په‌روه‌ردگار بگات، به‌دروستی ئه‌وی خوش ده‌وی، په‌رستش و یاد کردنی بو‌ په‌روه‌ردگار پاک ده‌کاته‌وه‌ و خوشه‌ویستی ئه‌و له‌گه‌ل خوشه‌ویستی هیچ شتی‌کی تردا ناگو‌پښه‌وه‌.

هه‌رکه‌سی خوشه‌ویستی شتی له‌گه‌ل خوشه‌ویستی په‌روه‌ردگاردا بگو‌پښه‌وه‌ و خوشه‌ویستی ئه‌و شته‌ له‌ خو‌شو‌یستنی په‌روه‌ردگار به‌ به‌زتر و باشت‌ر بزانئ، ئه‌و دل‌ه نه‌خو‌شه‌، به‌ هه‌مان شیوه‌ که ئه‌گه‌ر گه‌ده‌ به‌ خو‌اردن گه‌لی‌کی پیس و خراپ خو‌و بگری‌ت و پای‌یت، ئه‌وسا ئه‌و خو‌اردنه‌ پیس و به‌سه‌ر چو‌وانه‌ به‌ باشت‌ر ده‌زانئ له‌ خو‌اردنه‌ پاک و دل‌خو‌ازه‌کان، خو‌اردنی ئه‌و دو‌وانه‌ له‌ گه‌ل یه‌کت‌ردا ده‌گو‌پښی.

ههست کردن به نه خوشی دل:

ههندی جار دل تووشی نه خوشی دهبی و له کاتیگدا پوژ له دوی پوژ نه و نه خوشیه زوژتر دهبی، خاوهنی نه و دل به هوئی، سهرقالی دلّیه وه و بی ئاگابوونی له ئامراز و هوکاری تهندروستی و نه خوشی دل، لی بی ئاگا دهبیّت و تهنا نه ههندی جاریش دل پوویه پووی مردن و تیاچوون دهبیته وه، به لام خاوه نه که ی ئاگای له مردنی نییه.

نیشانه ی مردنی دل نه مه یه که:

- ههست به خراپی و ناپه سهندی تاوانه کان ناکات.
- نه ناسینی حق و پاستی و گیرۆده بوون له نیو دوی باوه په هیچ و پوچه کانی خویدا، ئازار و نه زییه تی نادات.
- چونکه نه گهر دل زیندوو بیّت، له گیرۆده بوونی به خراپییه کان و کار گه لی ناشیرین و ناپه و تووشی ئازار و نه زییه ت و په رچه کردار دهبیته وه و به نه ندازه ی به هره مه ند بوونی خوئی له ژیا نی پاستی و حه قیقی، له نه زانی و بی ئاگایی خوئی به رامبه ر به حه ق ههست به ئازار و نه زییه ت دهکات.
- چونکه ((وما لجرح بمیت ایلام)) واته: ((بریندار کردن و زامدار کردن مردوو مردووه که ئازار نادات)).

سه ختی خوڤاگری له سه ر دهرمان (دهوا):

ههندی جار مروژ ههست دهکات که دلی تووشی نه خوشی بووه، به لام سه ختی خوڤاگری له سه ر دهوا و دهرمان و پشوو درژی له باره یه وه به لایه وه قورس و سه خته، وه به رده وامی نه خوشیه که به باشت دهزانی له ئازار و نه زییه تی دهرمانه که چونکه دهوا و دهرمانی نه و له به رامبه ریدا به پوویه پوو بوونه وه له گه ل ههوا و هه وه س و ئاره زوودا جیگیره و نه م کارهش له سه ر نه فسی مروژ زوژ سهخت و قورسه، له کاتیگدا هیچ شتی له وه سوومه ندر و به که لک تر نییه بوئی.

هه ندي جاريش ويست و نيازي خوي بو خوپاگرتني سه ختييه کاني به ربه ره کاني له
 گه ل پاکيشانه کان و هه واو ناره زووه کاني نه فس ليده پري و سوور ده بي، به لام دواي
 ماوه يه ک ويست و ثيراده کي لاواز ده بيت و به موي لاوازي زانست، تيگه يشتن و
 خوپاگري له دريژه داني به ريگه که دوا ده که ويټ و به جي ده ميټي. هه روه کو چون
 که سي که له ريگه يه کي پر مه ترسيدار و ترسناکدا که له کوتاييدا نارامي و
 ناسوده يي و ناسايش جيگر بوو بي. بيه وي هه نگاو هه لبري و بزاني نه گه ر خوپاگرو
 به توانا بيت، ترس پي ديټ و به مه به ست و نامانج و نارامش ده گات.

نهم جوړه مروقه بو گه يشتن به نامانج پتويستي به توانايي، هه ول و کوشش،
 خوپاگري و دلنبايي هه يه، به لام هه رکاتي خوپاگري و دلنيا بووني نه و لاواز بيت، له
 دريژه دان به ريگه به جي ده ميټي و دووباره ده گه پټه وه بو هه مان جيگا و شويټي
 پيشووي خوي، وه خو گرتن و به رگه گرتني سه ختييه کان له ده ست ده دات. به تاييه ت
 نه گه ر له ريگه دا هورپييه ک هورپييه تي و هاورده مي نه و نه کات و ترس له ته نيادا
 سه راپاي دابگري و به خوي بلي: خه لکي بو هه ر کوي پويشتن و هه ر ريگه يه کيان گرته
 به ر، منيش هه مان ريگي نه وان ده گرمه به ر.

نهمه باروودوخي زوريکه له مروقه کان و هه ر نهم بابته ش بواري په خساندوه بو
 له ناو بردني زوريک له و مروقانه.

نیشانه کاني نه خوشي دل:

هه روه کو وټرا: يه کي له نيشانه کاني دلي تووش بوو به نه خوشي دوور که وټنه وه يه
 له خواردني مه غه وي گونجاو و ويستني کاروباري خراپ و پيس و زيان به خش و له
 بري به کار هيټاني ده وا و ده رمان پوو ده کاته لايه ني زياتر کردني نيش و نازاري خوي.
 له م په يوه ندييه دا چوار بابته بوونيان هه يه:

١. خواردني کي چاک و به سوود.

٢. ده رمان کي چاره سه رکه ر.

۳. خواردنیکى خراپ و بئى كه لك و زيان به خش.

۴. دهرمانىكى مرينه ر و له ناو به ر.

نیشانه كانى سه لامة تى دل:

به لام دلى ساغ و سه لامة ت، كارووبارى سوودمه ندو چاره سه ركه ر له چاو كاروبارى خراپ و زيان به خش و له ناو به ر - به پيچه وانه ي دلى نه خوش - به باشت ر ده زانى.

- چاكترين و گرنگترين خواردنى دل، ناگايى و شاره زايى و ئيمان و باوه په .

- وه به كه لكترين و باشترين داو و دهرمان، ثايه ته چاره سه ركه ره كانى (شفا به خش) قورئانه كه هه ريه كى له وانه ش خواردن و دهوا و دهرمانه .

يه كيكتى تر له نيشانه كانى دلى ساغ و ته ندروست و زيندوو ئه مه يه كه، له په رستش و خوش ويستنى دونيا پاده كات و خوئ لى ده رياز ده كات و پوو ده كاته ويستنى دواپوژ، وه به جوژى باوه پى به دونياى داوى مردن هه يه و هه ول و كووشنى بو ددهات و تويشووى خوئ ئاماده ده كات كه هه روه كو ئه وه وايه له ئه ساس و بنچينه دا زىدو نشينگه ي ئه سلى ئه و له ويدايه . هه ر وه كو چوئ پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) به عبدالله ي كوپى عومهرى فهرموو: (كن فى الدنيا كأنك غريب او عابر سبيل، وعد نفسك من اهل القبور).

واته: له دونيادا به شيوه يه كبه وه كو پيوار و ئاواره و دهر به ده رى و خوئ به ئه هلى گوپستان له قه له م بده .!

فمى على جنات عدن فإنها
منازلك الأولى وفيها المقيم
ولكننا سبي العدو فهل ترى
نعود الى أوطاننا ونسلم

واته: (بو پويشتن به ره و باخه كانى به هه شتى هه تا هه تاي خوئ ئاماده بكه، چونكه مال و جيگه ي مانه وه ي سه ره تاي تو له وييه، به لام ده ست به سه رى داوى

دوژمنین، ههست ئەکەن و وا ئەزانین بە ساغ و سهلامهتی دهگه پێینهوه بو ژێد و نیشتمانی خویمان).

عه لی (خوای لی پازی بیت) فەرموویه تی: ((دولیا له کاتی پویشن و پشت تیکردنایه و دواپوژیش له کاتی هاتن و پیشوازی کردنایه و بو ههریه که یان نه هل وشوینکه وتوانی ههیه، ههول بدەن و تیبکوژن له نه هلی دواپوژ بن و دل به دولیا خوش نه کهن، چونکه ئەمپوژ پوژی ههولدانه به بی لپرسینه وه و سه به ینیش پوژی لپرسینه وه و لیپچینه وه یه و ده رفه تی نابی بو ههول و تیکوژان.))

به هه ر پێژه یه که نه خوشی دل ببوژیته وه و گه شه بکات، ههنگاو به ره و دولیا یه کی تر هه لده گری و خو ی لی نزیک ده کاته وه و نه و نیشتمان به جیگه ی ئاسوده یی و دامرکاندن و نیشتنگی خو ی ده زانی. به لام به هه ر پێژه و نه ندازه یه که دل تووشی نه خوشی بیت نه و پێژه یه زیاده بکات، زیاتر پوو ده کاته دولیا و به باشتری ده زانی له چاو دواپوژداو به ژێد و نیشتمانی خو ی ده زانی و به شیوه ی نه هلی دولیا ی لی دیت.

یه کیکی تر له نیشانه کانی سه لامه تی دل: نه وه یه که به رده وام خاوه نه که ی ده خاته به ر سه رزه نشت و لومه کردنه وه تاوه کو نه یگه پێنیته وه بو باره گای په روه ردگار و پوو کردنه په حم و میهره بانی په روه ردگار وازی لی ناهیت و ده ست به رداری نابی. وه کو نه وینداری که به لا ئیراده یی ده بیته شوینکه وته ی یاره که ی و ژیان، به خته وه ری، سه ره رزی و ئاسایش و ئارامی خو ی ته نیا له پیناو به ده ست هینانی په زامه ندی، هاوده می و هاوپازی، نزیک ی نه و به جیگر ده زانی. ئارامی و ئاسوده یی به بوونی له پال په رستراو و خوشه ویسته راسته قینه که ی و شادمانی و پشت نه ستووری و دلنیا یی و هیوا و ئومید و ترسیشی ته نیا بو نه وه یه.

هیزو توانای خو ی له یاد کردن و ستایش کردن، وه خواردنیشی له گوپرایه لی و ژیان، به خشش، چیز و شادی و دلخووشی خو ی له خوشه ویستی و پیزگرتنی نه ودا

ده دوزيټه وه. وه چاره سهری ته وای نازاره کانی خوئی به چاودیږی نه و و نامراز و هوکاري ته وای نه خوشیبه کانیشی به چاودیږی کردن و گه پانه وه بو لای نه و ده زانی نه ک که سیکی تر.

هرکاتی به باره گای گه وړه ی پوره دگاری بگات هه ست به ئاسووده یی و ئارامی ده کات و پهریشانی و نیگه رانی و دل په شیویه کانی له ناو ده چی و ته وای پیوستیبه کانی خوئی به به رهم هاتن ده زانی.

چونکه دل پیوستیبه کی هیه که هیچ شتی جگه له خوشویستن، ناسین و پهرستنی پوره دگار ناتوانی چی به جیی بکات. وه ئاوات و پیوستیبه کی هیه که جگه له پووکړنه پوره دگار هیچ شتیکی تر به رزی ناکاته وه. نه خوشیبه کیشی هیه جگه له دلسوزی و یه کخوا په رستی پوره دگار به هیچ شتیکی تر چاک نابیته وه.

دلی سه لامه ت به رده وام خاوه نه که ی خوئی ده خاته به رده م لیپرسینه وه و تا نه و کاته ی که له پال خوشه ویستی و پهرستنی پوره دگاریدا ئارامی و دلتیایی به ده ست نه هینی وازی لی ناهینی و به ته نیا به جیی ناهیلی. ته نیا نه و کاته یه که له گه ل پوچ و راستی ژيان هاوپاز و هاوده م ده بی و چیژ و خوشی نه و ده چیژی و له ژيانی به هرهمه ند ده بی که له گه ل ژيانی بی ئاگایانی که له ئامانچ گه لی که بو نه وان دروست کراون، پاشگه ز و په شیمان بوونه و (ئامانچ گه لی جه هه ننه م و به هه شت بو نه وه دروستکراوه و پیغه مبه ران (سه لامي خویان له سر بیت) پاسپیږدراون و په رتووک گه لی په وانه کراون و دابه زیون) جیاوازه)).

نه گه ر نه و جگه له بوونی نه فسی خوئی ده سکه وت و پاداشتیکی نه بووایه، نه مه بو نازاردانی نه و به س بوو وه به هوئی له ده ستدانی نه و تووشی خراپترین په روئی و توله کړنه وه و سزادان ده بوو. هه ندی له زانایان و خواناسان و توویانه: ((دوینیا په رستانی بیچاره، کاتی ده ستیان له دنیا کورت بوویه وه، که له گرنگترین و به بایه خ ترین به خشش و چیژی نه و بیبه ش بوون...!

پرسپاریان لی کړا که: چاکترین و به که لک ترین به خششی دنیا چیه...؟
وتیان: خوشه ویستی پرستش و په پره وی کردن و گوپراهی په روهردگار و نه وین و
خوشی بو بینینی نه و که له که ل هیچ به خشش و چیژ و خوشیبه کی تر شایه نی به راورد
کردن و هه لسه نگاندن نیه)).

یه کیکی تر له زانایان و خواناسان وتویه تی: ((هندی جار بارودوخ که لیکم
به سهردا دیت و ده روات که تییدا ده لیم: نه که به دروستی به هه شتیبه کانیش له م
جوړه زیانه پر له به خشش و خوشیبه به هره مند بن، به راستی نه هلی به خته وهری و
کامه رانین!!))

یه کیکی تر وتویه تی: ((سویند به په روهردگار دنیا جگه به خوشه ویستی،
گوپراهی و پرستشی خوا بایه خیکی نیه و به هه شتیش به بی بینینی نه و تام و
چیژو بایه خی نیه!!))

ابو الحسن الوراق وتویه تی: ((ژیانی دل به یادکردن و پرستشی زیندو و نه مرو
خوشویستن و هز لیکردن به ژیانیکی هیمن و باوهر پیکراو له خزمهت و دیوان و
باره گای مه زنی په روهردگار و به سته یه)).

له بهر نه مه یه مردنی دل و بی بهش بوون له ناسین و پرستشی په روهردگاری تاک و
ته نیا له لای زانایان و خواناسان به نو بهی خوی له مردنی سروشتی سه ختر و قورس
تره. چونکه بی بهش بوون له ناسین و پرستنی په روهردگار، داپرانه له حق و
راستی و مردنی سروشتیش داپران و دوورکه وتنه ویه له خه لک و سروشت و جیاوازی
نیوان نه م دووه جیاوازیبه کی که وره یه.

یه کیکی تر له خواناسان نه لیت: ((نه که سهرقالی و شادومانی هره که سی به ناسین و
پرستنی په روهردگار بی، هه موو شتی و هه موو که سی دل به ندی ده بن و له بوونی نه و
شادومان و خوشحال ده بن. به لام که سی که ته و او سهرقالی ناسین و په پره و کردن

گوپرایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار نه‌بی، خه‌م و په‌ژاره‌ی دنیا دلی پارچه پارچه ده‌کات)).

یه‌حیای کوپی مه‌عاز نه‌لئت: ((هرکه‌سی له په‌یره‌وی کردن و گوپرایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار خوشحال و شادومان بیت، هه‌موو که‌سی و هه‌موو شتی له خزمه‌ت کردن به‌و خوشحال و دلخوشن و هر که‌سی له ناسینی په‌روه‌ردگار دلخوش و خوشحال بی هه‌مووان به‌بینینی نه‌و شادومان و که‌یفخوش ده‌بن)).

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی دل: نه‌وه‌یه که له یاد و ستایشی په‌روه‌ردگار که‌مترخه‌می ناکات و له خزمه‌تکردن پی ماندوو نابیت و جگه له‌نه‌و نابیت هه‌اوده‌م و بوستی که‌س، مه‌گر که‌سی یا خود شتی که‌وا پینمونی بکات بولای زیکر و یاد و نزیکبونه‌وه له خودا.

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی دل: نه‌وه‌یه که هه‌رکاتی یادکردن و نویژی له‌ده‌ست بپوات – له مروفیکی زوژ چاو له دوو (زگ برسی) و دنیا په‌رست که دنیای خوئی له‌ده‌ست بدات – زیاتر هه‌ست به‌ئیش و ئازار و نا‌په‌حه‌تی ده‌کات.

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی دلی ساغ و تهن‌دروست نه‌مه‌یه که وه‌کو تامه‌زویی که‌سینکی ون بوو و زوژ برسی بو خواردنیکي به‌تام، بو په‌رستن و په‌یره‌وی کردنی په‌روه‌ردگار خوشی و شادی و مه‌یل نیشان ده‌دات.

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی دل نه‌وه‌یه که هه‌رکاتی ده‌ستی کرد به‌نوژ کردن، ته‌واوی خه‌م و سه‌رقالییه‌کانی دنیا له بیر ده‌کات و کوتایی هاتن به‌نوژده‌که له‌لای نه‌و قورسه، چیژ و ئاسوده‌یی خوئی له‌و نوژده‌دا ده‌بینی و به‌هویه‌وه هه‌ست به خوشی و شادومانی ده‌کات.

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی دلی سه‌لامه‌ت و تهن‌دروست نه‌مه‌یه که خوشه‌ویستی و سه‌رقالی خاوه‌نه‌که‌ی به‌په‌رستن و گوپرایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار دیاری کراو و سنووردار ده‌بی.

نیشانه یه کی تر، نه و سه بارهت به هه ده ر نه دانی کات و ته مه نی خوئی له مروقه پژد و مال په رسته کان، زیاتر هه لپه هه لپ و چاو چنوکي نیشان ددهات. یه کیکی تر له نیشانه کانی نه مه یه زیاتر له و بایه خه ی که به رامبه ر به کار و کرده وه و په رستش هه یه تی، گرنگی ددهات به چاکسازی نه وان، وه به هیئانه کایه ی دلپاکي و شوینکه وتن و چاکسازی کردنی نه وانه له خوئی خوئی و شادی و مه یل نیشان ددهات و له هه مان کاتدا به زه یی و میهره بانی و به خششی پښموونی په روه ردگار و که م ترخه می و لاوازی خوئی له به رامبه ر نه ودا فه راموش ناکات. نه مه سی پله و پایه یه، که ته نیا دلّه ساغ و سه لامه ته کان پیی ده گن.

به کورتی:

سه بارهت به دلی دروست و سه لامهت ده بی بلتین که ته وای هه م و خه می نه و له ناگاداری بوون له په روه ردگار و (هه میسه هه ولّ نه دات په روه ردگاری له بیر نه چی و له یادیدا بی، وهرگیږی کورد)، ته و او خوشه ویستی و مه به سته کانی، توانای مادی و مه غه وی، خه وتن و به ناگا بوون و کرده وه و قسه ی له ناست په زامه ندی په روه ردگاردا پښک ده خات و ته وای بیر و نه ندیشه و سه رقالبیه کانی له په یوه ندی به ناسین، په رستش و به ده ست هیئانی په زامه ندی په روه ردگار.

خاوه نی نه م جوړه دلّه ته نیا بوون و هاو ده م بوون له گه ل په روه ردگاردا به باشت ده زانی له دوستانه تی و هه لسوکه وت کردن له گه ل خه لکی دا. مه گه ر نه وه ی که و ا هاو ده م بوونی له گه ل خه لکی دا پښگه یه ک بیت بو و به ده ست هیئانی په زامه ندی په روه ردگار (جل جلاله). نه و خوئی و ناسووده یی و هیمنی و ناسایشی خوئی له په یوه و کردن له پښموونی په روه ردگار ده دوژینه وه، وه هه رکاتی جگه له په روه ردگار داوای یارمه تی کردن له که سیکی تر بکات نه گه ر چی که میس بیت، نه م و ته

پښمونیکه رهی په روهردگار به بیر دښتته وه که ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ سوره تی فہ جر ۲۷ - ۲۸.

واته: به ټیمانداری سهر فرازا له سهرمه رگدا ده وتړت نهی خاوه نی دل و دهر وونی پر له نارامی (نهی ټاده میزای ژیر و هوښمند که له تهمه نی کوتایی دونیادا په روهردگار ت ناسی و به جوانی ده تپه رست، بگه پیره وه بو لای په روهردگار ت که تو له و پازیت و نه ویش له تو پازیه.

نه و نه و تهی په روهردگار به رده وام به سهر نه فسی خوئی دا ده خوښتته وه و هه ست ده کات که له په روهردگار وه ده بیستی، وه نه م باوه پ و دلنیا یی ده بیتته هوئی نه وهی که دل هه ست به وه بکات که له خزمه ت په روهردگار دایه و به باروودوخی به ندایه تی کردن خوئی له په روهردگاری نژیک ده کاته وه و به ندایه تی کردن و په پره وی کردن و گوپراه لی کردنی په روهردگار ده بیتته تاییه تمه ندی و سروشتی نه و له پوهی خوشه ویستی و مهیل و ټاره زووه وه نه ک به زور لیکر د و ناچار کردن پوه ده کاته گوپراه لی کردنی په روهردگار، وه کو نه وینداریکی سهر لیشیواو که ته نیا هم و خه می نه و به ده ست هینان و وه ده ستخستنی چاودیری و په زامه ندی خوشه ویسته که یه تی، خاوه نی دلی سه لامه ت و ته ندروستیش ته و او سه رقالبیه کانی نه و بو به ده ست هینانی په زامه ندی په روهردگار له پښگه ی په رستش و گوپراه لی کردن یی وه.

هرکاتی نه م و نه می په روهردگاری وه بیر بخړتته وه، له دلیدا جاپی جاپچی ده بیستی که ده لی: په روهردگارا! من به نده یه کی که م ده ست و داواکارم و توش په روهردگاریکی خاوه ن گه وره یی و پیز و خوشه ویستی! نه گه ر پشوو دریزم نه که یت، پشوو دریزی خوم له ده ست ده دم و نه گه ر هیز و توانام پی نه به خشی، خوم له هیزو توانا به هر مه ند نام! هیچ مه کو و سایه و په نا و فریاد په سی جگه له پوه کردنه باره گای گه وره ی تو و داوای یارمه تی کردن له تو په و او و شیایوی گرفته کانم نابی، هیچ

کاتې پشت ناکه مه دیوان و باره ګاکه ت و له دهر وازه و دهر ګاکه ت هراسان و وهرز نابم.

نه و به ته وای خوې ده سپړې به په روه ردګاری زانا و بینر و به توانا و پشتمې پې ده به ستمې، نه ګر تووشی گرفت و ناپه حتمې بوو پاستګوځانه ده لې که: په روه ردګارا! نه مه په حمت و میهره بانییه که به منت به خشیوه و دهرمان و چاره سریکه که له پووی دلسوزییه وه بو منی نه خوش و دهر ددارت په و بینیوه و به باشت زانیوه و وه کو چوڼ که شتمیکې خوش بوې، لېی دور ده خاته وه، به وپه پې پازی بوونه وه ده لیت: به دلتنیاییه وه نه و شته بو من خراب و زهره رده ربووه و ده لې: په روه ردګارا! (که نه بوون نه و کاروبارانې که ویستووه نه نجامیان بدهم، به لام منت و لې کردووه که ده ستیان لې ه لګرم و لېیان دور بکه و مه وه و تو له خوّم زیاتر بوّم به میهره بان و دلسوز تری).

به هر جوړه خوشی و شادومانییه ک و یاخود که سر و په ژاره و نیګه رانی تووش بووبې، نه وی به پڼګه یه ک بو ګه یشتن و نزیک بوونه وه له په روه ردګار و دهر ګایه ک بو ګه یشتن به دیوان و باره ګای په روه ردګاری زانیوه.

هر ووه کو چوڼ شاعیرې ده لې:

الا اهدیت به الیک طریقا

مامسنی قدر بکره او رضی

انی وجدتك فی البلاء رفیقا

امض القضاء علی الرضا منی به

واته: ((هیچ شتمیکې چاک و خراپم بو پیش نه هاتووه، مه ګر نه وه که و نه ووم کردو ته پڼګه یه ک بو ګه یشتن به تو، قه ز و قه دهری تو نه مه یه که من پېی پازیبم، به پاستی له به لا و دهر دده سر ییه کاند ا توّم کردووه به هاوړتې خوّم.))

خوشی و به خته وهری و کامه رانی بو خاوه نانی نه و جوړه دل و نادیار و خوشیانه ی که تنیدا جیګیرن و خه زینه و ګه وهره یه ک که له دلایندا کوکراونه ته وه، چه نده پاکه

دياره کانيان و چنده جوانه نهټنييه کانيان به تاييه تي کاتي که نهټنييه کانيان ناشکرا ده بن.!

سوښند به په روه ردگار، به يداغي کي گه وره و پښموونیکه ريکي وايان بو ه لکراوه و به ته وای توانايانه وه به روه و پووی ده پوڼ و له پښگه يه کي پاستدا که بويان ديارى کراوه هه نگاو هه لده گرن، وه جگه له خوداوهند گه ليکي تر نه وانيان به روه و لای خويان بانگ کردوه، به لام گوڼي خويانيان ليی که پ کردوه و نيمان و گوڼپايه لي کردن له په روه ردگاريان له هه موو شتي و هه موو که سيکي تر به باشتر زانيوه.

ته وهری دووهم: له نيوبه ره کاني دل و هوکاره کاني نه خوشکه وتی:

له نيوبه ره کاني دل پيښ شتن:

۱. زياده پوڼي له تيکه لاوی کردن له گه ل خه لکي دا.

۲. هيو و ناره زوی دور و دريژ.

۳. په يوه ندي و به سراوه يي به غه يري خواوه.

۴. هه له خه رجي و ده ست بلاوی له خواردن و خوارده مه ني.

۵. زياده پوهی له خه وتن و پشوداندا.

نهم پيښ بنه مايه له گرنگ تريني له ناو به ره کاني، نيمه له م ته وهره دا ده ست ده که ين به باسکردني نه نجام و شونه ما هاوبه ش و تاييه ته کاني هه ري که له وانه. ده بي بزانيان که وا دل کاتي پوه ده کاته په روه ردگار و پوڼي دواي و پښگي حق و شيوه ي دروست ده دوزي ته وه، شاره زای به لا و نازاره کاني نه فس و کار و دزو جه رده ده بي که له تيشکي، ژيان، هيژ، سه لامه تي، ناسين و تهن دروستي گوڼ و چاو (ليړه دا مه به ستي چاوی ناخه) به هره مه ند بي، وه سه رقالييه دروژن و دوا که وتووه کان خه ريک و خافلاو نه که ن به خوiane وه.

ئەم پېنج ھۆکارە تېشك و پووناكى دِل دەكوژئېتەو و بېناى و بېنىنى لەناو دەبەن و دەبېنە ھۆى خراپ بېستنى ئەو. ئەگەر بە تەواى كەر و حوێرى نەكەن تەواى تواناكانى لاواز و تەندروستى و سەلامەتیشى تووشى شلەژاوى و تېكچوون دەكات و وېست و ئېرادەشى بە توندى كەم دەكاتەو و تووشى پەرستنى بېر و بېواى كۆن و پراوستانى دەكات.

ئەگەر دلى كەسى ھەست بەم بىنەمايانە نەكات، ئەوا بە ماناى تەواو دلى تووشى مردن بوو، چونكە مروڤى مردوو ھەست بە زام و بىرنەكانى جەستەى خوێ ناكات، ئەم ھەست نەكردنە بە مردنى دِل لەمپەر و پېگىيەكى بنچېنەيە لە سەر رېگەى گەشەكردنى ئادەمى و دەبېتە پېگەر لە بەردەم ئەوەى كەوا ناتوانى ھەنگاوە لېگى بۆ گەشتن بەو ئامانجەى كە بوى دروست كراو، وە تام و چىژ و بەختەوهرى و كامەرانى و دلخوشى خوێ لە گەشتن بەو ئامانجە بزائى.

ھىچ بەخشش و خوشى و شادومانى و كامەرانى و ھەنگاوە لگرتن لە پېگەى گەشەكردنى، جگە لە پېگەى ناسەين و خوشەوېستى پەرەردگار و ھىمنى و ئاسوودەيى بەھۆى ياد كردن و ستايش كردنى ئەو و كەيف خوشى و شادومانى بەھۆى نزىكى ئەو و وېست و مەيلى بېنىنى شىاو و ئاسان نىە و ئەمە بەھەشتى يەكەمى و سەرەتاىى خواوەنانى دلى ساغ و سەلامەتە.

بە ھەمان شىوہ كە تەنيا لە پېگەى ئيمان و بەندايەتى و پەپرەوكردنى پاستگوياىانە و پاكانەى پەرەردگارەوہە كە دەتوانى بەخششە بى سنوورو لە پادەبەدەرەكانى دواپوژ بەدەست بھيئن: واتە بۆ خواوەنانى دلى ساغ و تەندروست دوو بەھەشت ھەيە يەكێكىيان لە دونياداو ئەوى تریشيان لە دواپوژدا، ئەگەر لە دونيادا خويانى لى بى بەش بکەن و دوور بکەونەو، لە پاشەپوژ شدا لى بى بەش دەبن.

لە شىخى ئىسلام احمد بن تيمية (رحمہ اللہ) بېستم كە دەيفەرموو: ((لەم دونيايەدا بەھەشتى ھەيە كە ئەگەر كەسى نەپواتە ناوى، ناپواتە ناو بەھەشتى دواپوژيش)).

یه کئی له زانایان و خواناسان وتوویه تی: ((هه ندی جار دل، باروودوخ و خوشی و شادومانی و که یف خوشییه کی وای هه یه، که ده لیم: په روه ردگار! نه گه ر به هشتییه کانیش له م جوړه باروودوخه دان، به راستی له زیانکی پر له به خشش و به خته وهری و کامه رانی به هره مه ندن.))

یه کئی له دوستانه په روه ردگار وتوویه تی: (بیچاره یی بو دنیا په رستانه که به بی به هره مه ند بوونیان له چاکترین تام و چیژه کان له دنیا دهره دچن! پرسیار کرا: چاکترین تام و چیژو خوشی دنیا کامه یه...؟

وتی: خوشه ویستی، پیز، هاو ده می و تامه زوویی بو دیداری په روه ردگار و پووکرده نه و پشت کردن و پوو هه لچه رخان بو غیری خوا، به خششیکه که له گه ل هچ تام و چیژو خوشی و به خششیکه تر شایانی به راورد کردن و هه لسه نگاندن نییه.))

هه رکه سی که دلکی زیندوو و به ناگای هه بیت، به سه لیکه ی خوئی هه سستی پی ده کات و شایه تی له سه ر ساغی و ته ندروستی ده دات. به لام نه و پینج ئامراز و هوکاره نه م پیگه یه به پووی مروثدا داده خات، له نیوان دل و نه و خوشیانه و به خششانه به ربه ست و دیواریکی به هیزو گه وره دروست ده کات و له جوولای ده خات و پایده وه سستینی، نه خوشی گه لیکه بو دروست ده کات، وه نه گه ر مروثی نه خوش و به نازار دلی خوئی له وانه چاره سه ر نه کات، له ناوچوون و مردن له چاوه پووانی کردنیدایه.

(له ناو به ری یه که م: زیاده روئی له تیکه لاوی کردن له گه ل خه لکی دا):

نیشانه و شوینها ته کانی زیاده پوهی له په یوه ندی له گه ل خه لکاندا بریتین له: که له که بوونی دل له بیستن و بینینی قسه و کارو کرده وهی ناپه سه ندی خه لکانی ترو رهش و په ق بوونی دل، که ده بیته هوئی په ری شانی و په رش و بلاوی و سه رقائی و خه م و خه فته و لاواز کردنی توانا کانی. وه بار و کوئیکی له پاده به دهر ده خرپته سه ر شانی و ناچار ده بیت زیاتر سه رقائی کیشه و گرفته کانی دوستان و هاو پیانی بیت و خیر و چاکه و به رژه وه ندی خوئی له ده ست بدات، وه بیرو نه ندیشه ی نه و له دهشت و

دهری خواست و باوه پره کانی نه واند ا په ریشان و سه رلیش یواو بیت و بو نه ندیشه و کاری خوئی و به ده ست هیئانی هاوده می و نژیکی په روه ردگارو به ده ست هیئانی تویشوو بو پوژی دواپی تواناو کاتیکي نه وده دی بو نامینیته وه !

له لایه کی تره وه تیکه لی کردنی له پاده به در له گه ل خه لکی دا چ به خشش گه لیک نه بوونه ته هوکار و چ به خشش گه لیکي له ناو نه بر دوه ...؟!

به پاستی هاوپازی و هاوده می زیاتر له پتویست، مهینه ت بارو له ناو به ری خوشبه ختی و کامه رانی و دور خه روه ی ناسایش و ناسوده می و پیرگره له به رده م هیمنی و نارامیدا. مه گر به لای گیان و دهر دو نازار پساندن بو به خته وه ری مروث، جگه له پیرگی کرده وه و قسه و هاوده می زیاد له پتویست له گه ل خه لکی دا، شیاو و مومکینه.؟ مه گر نه وه هر نه و هاوده م و نژیکه ناساغ و نا ته ندروستانه نه بوون که ته نانه ت له ساته وه خته کانی مردندا بوونه هوکاری نه وه ی که نه بوو تالیب باوکی حه زره تی عه لی (خوای لی پازی بیت) وشه یه ک بیتیته سه ر زمانی، که کامه رانی و خوشبه ختی هه تا هه تایی نه و بگریته نه ستو چ زهره رو زیانی خراپتر له مه ؟!

نه م هاوده می و تیکه ل بوونه که زیاتر له چوارچپوه ی هاوپپیه تی و براده رایه تی دونیایی و دامه زراوی و دلنیاپی پاکیشانه نه فسییه کانی به رامبه ره، کاتی که پاستیه کان دهر ده که ون ده گوپی بو دوزمنی و ناحه زی و ده بیته هوپی په شیمانی.

به هه مان شیوه که په روه ردگاری به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ (۲۷) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ﴿ سورة تی فورقان ۲۷ - ۲۹.

واته: پوژیک دیت سته مکار قه پ ده کات به هه ردو ده ستی خویدا و گاز له هه ر دو ده ستی خوئی ده گریت (له په شیمانی داو) ده لیت: خوژگه له گه ل پیغه مبه ردا پریازی نیمانم بگرتایه، مه رگ بو خوم، خوژگه فلانه که سم نه کردایه ته هاوه ل و دوستی خوم

(چونکه سه‌ری لى شىواندم)، به پاستى گومپا و ويلى كردم له به‌رنامه‌ى خوا دواى
ئه‌وه‌ى كه پيم پاكه‌يه‌نرابوو. !

هه‌روه‌ها خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
الْمُتَّقِينَ﴾ سووره‌تى الزخرف ۶۷.

واته: دۆستان و براده‌ران هه‌ر هه‌موو له‌و پۆژه‌دا دۆمنى به‌كترن، هه‌موو پريان له
یه‌ك ده‌بیته‌وه، جگه‌ له‌و كه‌سانه‌ى كه له‌سه‌ر بنچینه‌ى ته‌قوا و خواناسین كو‌بوونه‌ته‌وه
و براهه‌تییان به‌رپا كردوه.

حه‌زه‌تى ئیبراهیم الخلیل به‌گه‌له‌كه‌ى خوى فه‌رموو: ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لُتُكُنَّا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا
وَمَا أَوَّلُكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ سووره‌تى العنكبوت ۲۵.

واته: له‌وه‌و دوا پيى وتن: به‌ پاستى ئه‌وه‌ى ئیوه له‌ جیاتی خوا ده‌تانپه‌رست ته‌نها
بت و په‌يكه‌رن، له‌به‌ر خاترى به‌كتر و پیز دانانتان بو‌یه‌كتر له‌ ژيانى دونیادا، دواچار
له‌پۆژى قیامه‌تدا به‌كتر كافر ده‌كه‌ن و به‌خه‌ى به‌كتر ده‌گرن، هه‌ندیکیشان نه‌فرین له
هه‌ندیکى تریان ده‌كه‌ن، سه‌ر ئه‌نجامیش شوین و جیگه‌ى دیارى كراوتان ناو ئاگره‌،
پزگار كه‌ریشان نییه‌.

ئه‌مه‌ حال و وه‌زعى ته‌واوى ئه‌و كه‌سانه‌یه‌ كه له‌سه‌ر بنچینه‌ى ئامانجى ماددى،
دونیاى و ناشه‌رعى پێكه‌وه‌ بوونه‌ته‌ دۆست و براده‌ر. تا ئه‌و كاته‌ى كه مه‌به‌ست و
ئامانجیان دابین بكرى درێژه‌ به‌ دۆستایه‌تى و هاوڕێیه‌تى خویان ده‌ده‌ن و هه‌ر كاتى
ئه‌و ئامانجه‌ پچرا و نه‌ما، په‌شیمانى و ئازار و خه‌مى به‌دواوه‌یه‌ و ئه‌و دۆستایه‌تییه‌
ده‌گو‌پدرى بو‌ دۆمنى و ناحه‌زى.

هه‌ردولا ده‌ست ده‌كه‌ن به‌ جنىو و قسه‌ى خراپ به‌ به‌كتر گوتن و ئه‌و ئامانج و
مه‌به‌سته‌ ده‌گو‌پدرى بو‌ خه‌م و نیگه‌رانى و خه‌فت. ئه‌مه‌ شتیكه‌ كه له‌م دونیا‌یه‌دا و
له‌نیو دۆستان و براده‌رانى كه له‌سه‌ر بناغه‌ى ناپه‌سه‌ند و نا به‌رده‌وام له‌گه‌ل به‌كتردا

بوونه ته دؤست و هاوډه م، هه ستي پي ده کړي و ده بينري. هه رکاتي ته و دووانه (دو و هاوړپي) سه رزه نشت و سه رکوته بکړين، هه ردوکیان له سه ر ناحه ق بوون و دؤستی و براده رایه تی ته وان له سه ر پایه یه کی پولاش و تولاش جیگیره و سروشتیه که هاوډه می دؤستایه تییه کی وه ها بی په گ و پشه ده گوډري بو دوزمن و ناحه زییه کی په گ و پشه دار.!

یاساو بنچینه ی هاوډه می ثاره زوو کړاو و سوډمه ند ته مه یه که له په یوه ندی له گه ل کاروباری خیرو چاکه وه کو به شداری کردن له نویژي هینی و به کو مه ل و جه ژنه کان، هه ج کردنی مالی خوا، به ده ست هیثانی زانست و زانیاری، تی کو شان و نه مر به چاکه و نه می له خراپه له گه ل ته هلی ثیمان و خواناساندا هاوړپي بین. به لام سه بارت به کاروباری شه پو خراپه و نارپه و مه سه له حه لال و نا پیویسته کان پیویسته له هاوډه می و براده رایه تی کردن له گه لیاندا دووره په ریژی بکین و دوور بکه وینه وه.!

ته گه ر ناچاری وه های بویستایه که له کاری ناپه سندا له گه لیاندا ببینه هاوړپي و هیچ پیگه یه ک بو هاوړپیه تی نه کردن و دوور که وتنه وه لیان نه بوو ده بی به ویست و ثاره زویه کی ته واو له پازی بوون و شه ریکایه تی له گه لیاندا دوور بکه وینه وه و نازارو ته زییه ت و توانج و سه رکوته کردن ته وان به گیان بکړین. (مه به ست ته وه یه که وا بو کار و کرده وه ی خراپ هاوړپیه تی و براده رایه تیان نه که ین و شوینیان نه که وین و ته گه ر نازارو ته زییه ت و توانجیشیان لی داین به بوته ی هاوډه می و براده رایه تی نه کردن له گه لیاندا، ته وا وه ری بگرین ته گه ر چی له سه ر دلشمان قورس بیت، وه رگپری کورد). ته گه ر ته و له هیژ و توانای خو ی و یارمه تی دانی خه لکی بی به ش بیت، ته وان خو به خو ده یخه یه به ر ته زییه ت و نازاره وه، به لام ته زییه ت و نازاریکه که سه ریهرزی، خوشه ویستی، پیژ و پی هه لگوتنی په روه ردگاری هه موو جیهانیان و باوه دداری له خوا ترسی به دواوه یه. به لام پازی بوون و شه ریکایه تی کردن له گه ل ته هلی ناحه ق و نارپه و، سه رشوپی و دامای، توانج و سه رکوته و نه فرینی په روه ردگاری هه موو

جيهانينان و باوه ٲداران و ٲياوچاكانى به دواوه يه. خوٲراگرى له سهر نه زيبهت و نازارى نه هلى ناحق و ناٲهوا، چاكتړ و باشتړ و داهاتوودارتره.

به لآم نه گهر سه بارهت به كارووباريكى ٲهوا و حه لآل و نا ٲٲويست، مروٲى ناچار بوو كه له گهل نه هلى ناحق و ناٲهوا هاوده مى و هاوٲٲيه تى بكات، هه ول بدات و تى بكوٲى كه نه و كوٲوونه وه و هاوٲٲيه تيبه تا نه و شوٲنه ي كه ده توانى بگوٲى بو كوٲوونه وه يه كي ناموژگارى و گوٲٲايله لى كردن له ٲهروه ردگار و هٲز و وزه ببه خشٲته خوٲى و هه ول بدات و باوه ٲ به خوٲوونى خوٲى به هٲز و به توانا بكات. وه گوٲى نه داته وه سوه سه و دل ٲاوكيكانى شه يتان كه گوايه نه م كارى تو كه ده يكه يت بو خوٲ دهرخستن و خستنه ٲووى زانستى خوٲ و فروٲيل و ٲووبازيبه...! له گهل دا ٲووبه ٲوو بيٲه وه و داواى يارمه تى و هاوكارى له ٲهروه ردگار بكات و به ٲٲى توانا هاوده مى و هاوٲٲيه تى خوٲى له گهل نه وانه دا به ناراسته ي خير و چاكه هان بدات.

نه گهر نه م به لايه وه ئاسان نه بوو وه كو دهره يتان و ٲاكيٲشانى تاله موويه ك له ناو هه ويرا، دللى خوٲى له نيوانياندا دهر بهٲنى. (مه به ست نه وه يه كه وا له ناوياندا ته نيا به جهسته بوونى هه بى و ٲوچ و گيانى له وى ناماده نه بى و سه فهر بو جيگايه كي تر بكات، وه رگٲٲى كورد)، له نيوانياندا وه كو ناماده بوويه كي ناديار، نزيكيكى دوور و خه وتوويه كي به ئاگا، بيٲ كه له كاتى سه رنجدان و گوٲى گرتندا، نه وان نه بينى و قسه كانيان نه بيسى. ! چونكه بينين و بيستن كارى دل و نه و دللى له نيوان نه وانه هه لكه ندوه و نه وى به رز كردوه ته وه بو ئاسمانه كان و هاوٲى له گهل ٲوچه ٲاك و به رزه كاندا له ده وري عهرشى ٲهروه ردگاردا خهريك و سه رقالى ته سبيحات و يادكردنه.

نه م كار له سهر نه فسى مروٲ زوډ قورس و گرانه، به لآم بو كه سانى كه هاوكارى يارمه تى دانى ٲهروه ردگار هاوٲٲيان بيٲ، ئاسان ده بيٲ. ته نيا نه مه به سه كه ٲه يوه ندى مروٲ له گهل خوادا ٲه يوه ندييه كي زانايانه و ٲاستگوٲايانه بيٲ و هه ميشه

هاوار بۆ لای په‌روه‌ردگار بیات وسه‌ری خۆی بیه‌یزانه و داماوانه له دیوان و باره‌گای
گه‌رده‌یی په‌روه‌ردگارا له‌سه‌ر زه‌وی دابنئ و کړن‌و‌ش بیات.

ئهمه ته‌نیا خوشه‌ویستی پاک و یادکردنی دل، زمان و دوورکه‌وتنه‌وه له بابه‌ته له‌ناو
به‌ره چوار لایه‌نه‌کانی تره که ماونه‌ته‌وه، که ده‌توانن هیژ و وزه به مروځ بده‌ن و له‌م
رینگه‌یه‌دا هاوړپیه‌تی بکه‌ن، به پارانه‌وه و تویش‌وو‌یه‌کی پاک و توانا به‌خش له‌لایه‌ن
په‌روه‌ردگاره‌وه و ویست و ئاره‌زووی پاستگ‌و‌یانه و ده‌رباز بوون له‌ گېروځه‌بوونی
پاوه‌ن و داوه‌کانی غه‌یره په‌روه‌ردگارییه که ده‌توانن به‌و ئامانجه گه‌وره بکه‌ین.
ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ر مروځه، هاوړپیه‌تی و شه‌ریکایه‌تی کردنه له‌گه‌ل خه‌لکانی تردا به
ئه‌ندازه و پړژه‌ی پټ‌ویست، به‌لام ده‌بی ئهم پاستییه بزاین که سه‌باره‌ت به‌پیکه‌وه
ژیان و دوستانه‌تی، به‌سه‌ر چوار ده‌سته و تاقمدا دابه‌ش ده‌بی، وه هه‌رکاتئ تاقمئ
له‌گه‌ل تاقمئ‌کی تردا تیکه‌ل بکه‌ین و هه‌له بکه‌ین تووشی شه‌ر و خراپه و زه‌ره‌رو زیان
ده‌بین.

ده‌سته‌ی یه‌که‌م: که‌سانئ‌کن که هاوده‌می و پیکه‌وه ژیان له‌گه‌ل‌یاندا وه‌کو خواردن
پټ‌ویسته و به‌دریژایی شه‌و و پوژ ناتوانئ‌ی لټیان بی نیاز بین. هه‌رکاتئ پټ‌ویستی خۆی
لئ وه‌رگرتن له‌ هاوړپیه‌تیان دوور ده‌که‌و‌یتنه‌وه، دواتر هه‌رکاتئ پټ‌ویست بوو جارئ‌کی
تر له‌گه‌ل‌یاندا داده‌نیشئ و به‌رده‌وام ئهم کاره دووباره ده‌کاته‌وه.

نرخ و بایه‌خی هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل ئهم تاقم و ده‌سته‌یه‌دا له‌ زټ‌ر به
نرخ‌تره، ئه‌وانه زانایانئ‌کن که له‌ بریاره‌کانی په‌روه‌ردگار و نه‌خو‌ش‌یه‌کانی دل به‌ ئا‌گاو
شاره‌زان، ئاموژگاریی که‌رانئ‌کی دلس‌و‌ز و میهره‌بانن، که له‌ رینگه‌ی په‌رتو‌و‌کی
په‌روه‌ردگاره‌وه و به‌شی‌وه‌ی پټ‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاموژگاری خه‌ل‌کی
ده‌که‌ن. هاوده‌می و هه‌لس‌و‌که‌وت کردن له‌گه‌ل ئهم گروپ و ده‌سته‌یه‌دا هه‌مووی خیر و
چاکه‌یه.

دهستهی دووهم: ئه‌وانه‌ن که هه‌لس و کهوت و هاوڤڤیه‌تی له‌گه‌لیاندا وه‌کو ده‌وا و ده‌رمانی وایه که له‌کاتی نه‌خوشیدا پڤویستمان پڤی ده‌بیئت. تائه‌وکاته‌ی که سه‌لامه‌ت و ته‌ندروستین پڤویستمان پڤیان نیه، به‌لام که‌سانی هه‌ن که به‌مه‌به‌ستی دابینکردنی به‌رژه‌وه‌ندی و پڤویستییه‌کانی ژیان و پوژی دوا‌یی و به‌جیه‌ینانی به‌رپرسیارییه‌تی و ئه‌نجامدانی جوړه‌ها سه‌وداگه‌ری و به‌شداری کردن و پاوڤژ و ته‌گبیر کردن و چاره‌سه‌ری نه‌خوشی له‌وان ناتوانڤ هه‌ست به‌بی نیاز بکړی. (واته بو ئه‌نجام دانی ئه‌و کارانه پڤویستمان به‌و جوړه گروپ و ده‌سته‌یه هه‌یه، وه‌رگڤڤی کورد).

به‌لام هه‌رکاتی له‌پڤگه‌یانه‌وه پڤویستییه‌که‌ی خو‌مانمان به‌جی هینا، هه‌لس و کهوت و هاوڤڤیه‌تی له‌گه‌لیاندا وه‌کو هاوڤڤیه‌تی و هاوده‌می کردنه له‌گه‌ل ده‌سته‌و تاقمی سی‌یه‌دا.

دهسته‌ی سییه‌م: که‌ساننیکن که هه‌لس و کهوت و هاوده‌می کردن له‌گه‌لیاندا – وڤڤای جیاوازی پله‌و پایه و جوړی تواناو لاوازیان – وه‌کو تووش بوونه به‌ده‌ردو نه‌خوشی. هاوده‌می و هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌ل هه‌ندی له‌وانه‌دا وه‌کو تووش بوونه به‌نه‌خوشییه سه‌خت و زیانبه‌خشه‌کان. ئه‌وانه که‌ساننیکن که هاوڤڤیه‌تی و هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌لیاندا سوود و قازانجی ماددی، مه‌عنه‌وی، ئایینی و دونیایی تووشی مروڤ نابیت. له‌هه‌مان کاتدا هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌لیاندا به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌بیته هو‌ی له‌ناو چوون و زهره‌ر و زیانی ئایینی و دونیایی یا به‌ک‌له‌و دووانه. هاوده‌می و هاوڤڤیه‌تی له‌گه‌ل ئه‌م تاقم و گروپه‌دا ئه‌گه‌ر به‌هیز و پایه‌دار و هه‌میشه‌یی بیت به‌شیوه‌ی نه‌خوشییه‌کی مرینه‌ر و له‌ناوبه‌ری لی دیت. هه‌لس و کهوت و هاوڤڤازی له‌گه‌ل هه‌ندیکی تریاندا وه‌کو ئازاری(ئیش و ئازار) ددان وایه، که ته‌نیا به‌ده‌ره‌ینانی ددانه‌که‌یه که ئه‌و ئیش و ئازاره نامینئ.

دانیشن و هاوده‌م بوون له‌گه‌ل هه‌ندیکی تریاندا ده‌بیته هو‌ی تایه‌کی به‌ئاریشه و مه‌عنه‌وی، ئه‌وانه مروڤ گه‌لیکی وشک و می‌شک سووک و بی‌خه‌یالئ، که توانای

هه لسه نگاندنې قسه يان نښه، تاوه کو که لک و قازانچکت پي بگه يه نن، وه له هونه ري بيستن بي به شن، تاوه کو سوود و که لک له قسه کانت وه ريگريټ. که سانتيکن که خويان ناناسن تاوه کو خويان له شوين و جيگه يه کی گونجاودا جيگير بکن. نه گهر قسه يه ک بکن قسه کانين وه کو نه وه وايه لووتک و چه کوش بدا به سر ناماده بوواندا و له هه مان کاتدا خویشی که يفي به قسه که ی خوی ديت و پي شادومان و خوشحال ده بيت. له وه ده لين که له دل پهش و په قه که ياندا جيگيره، وه به لای خويه وه واده زانی بوئی خوش و گول به سر گويگران و ناخيوه راندا دابهش ده کات. ! وه کاتيکيش که بيده نگ داده نيشن و قسه ناکن وه کو به ريکی ناسياواني قورس وايه که گواستنه وه ی بو ناماده بووان ناشياو و له تواناياندا نښه.

له نيمامی شافعييه وه (خوای لي پازی بيت) ده گيرنه وه که فهرموويه تي: ((هرکاتي که سيکی وشک و که له پهق له تهنيشتما داده نيشي، هه ست ده کم که نه و لایم که نه و که سه ليی دانيشتووه قورستره له و لایه که ی ترم.!!))

((پوژيک کابرايه کی له م جوړم له پال ماموستای گوره و به پيرمدا - ابن تيميه - (خوای لي پازی بيت) بينی، ماموستاکم به هر نارپه حه تي و نه هامة تيه ک بوو بوونی نه وی قبول کرد، تا پووی کرده من و فهرمووی: دانيشتن و هاوده می له گه ل مروؤ که ليکی که له پهق و وشکدا مايه ی نه زيبه ت و نازاری پوچه.

نه و له دريژه ی قسه کانی دا فهرمووی: به لام به داخه وه له م جوړه که سانه مان زوره و بينيومانن و له بهر نه وه يه که پوحي نيغه به رانبر به نه زيبه ت و نازاری نه وان خوړاگرو له سر خويه.))

به گشتی هاوده می و هه لس و کهوت له گه ل که سانی که دلایان پهق بووه مايه ی تا و نه زيبه ت و نازاری پوچه، به لام تايه کی پووخساری و هه ندي جاريش هه ميشه یی و به رده وامي. يه کی له و به لایانه ی که له وانه يه بو مروؤ پيش بيت. نه مه يه تووشی ببیت به تووشی هه لس و کهوت و هاوده می نه و جوړه که سانه و چاره يه کی جگه له

تيكه لاوبون له گه ټاندا بوونی نه بى واته ته نيا پټگه چاره نه وه په كه له گه ټاندا دا
تيكه ل بى و ه ل س و كه وت بكات. له سه ر نه م كه سه وا پټويست ده كات كه به
جوړيكي شياو له گه ټاندا ه ل س و كه وت بكات و دابنيشي و تا كاتى كه فهرحانه و
خوشبیه ك دټه پيش و له ده ستي پزگاري ده بټت. پټگه و پټيازي خوږاگري و پشوو
دريژى بگرته بهر.

ده ستهى چواره م: خه لكاننيكن كه ه ل س و كه وت و دانیشن له گه ټاندا وه كو
ژه هريكي كوشنده وايه، وه نه گهر به كارهيته ره كه ي له سه ر ه تاي كاتدا و به خيږايي به
دهرمانى دژه ژه هري گونجاو چاره سه ري نه كات، مردن و له ناو چوون په خه ي ده گري و
له ناوى ده بات.

ژماره ي نه و جوړه كه سانه — به داخه وه — كه م نين، نه وانه خه لكاننيكن نه هلي
به ديهيټان (البدعة) و گومپايي كردن كه له شريعتي پيغهمبر (صلى الله عليه وسلم)
دوور كه وتوونه ته وه و خه لكانى تر به پيچه وانه ي نه وه فير ده كهن و بانگيان ده كهن،
شهریعتيان به تازه گهري (بدعة) و تازه گهرييان به شريعت و په وا به ناپه وا و ناپه وا
به په وا ده زانن.

نه گهر سه باره ت به تاك و ته نيایي په رستني په روه ردگار قسه يان له گه ل بكه ي،
ده لټن: پله و پايه و جى و شويى پياوچاكان و خواناسانتان به كه م زانيوه. ؟!
هه روه ها نه گهر له گرنگي شوينكه وتن له شريعتي پيغهمبر (صلى الله عليه
وسلم) بلټي، ده لټن: نه م قسانه ي ئيوه سووكايه تي كردنه به پله و پايه ي نيردراوان و
پيشه وايان.

وه كو چوڼ په روه ردگار به و شيوه كه خو ي وه سفى خو ي كردووه و نيردراوه كه ي
موحه ممد (صلى الله عليه وسلم) نه وى پټناسه كردووه و پيايا هه لداه، به بى
زياده په وى و له سنوور ده رچوونى باسى بكه يت، ده لټن تو شوينكه وته ي بيو باوه پي
نه هلي چواندنې... ؟!

ئەگەر بەو شەریعەتەى کە پەرۆەردگار و پێغەمبەرەکەى (صلی اللہ علیہ وسلم) بپاریان لەسەر داوہ و داویان کردووە، داوا بکەیت و دەستوور بدەى و لە ناپەرەوايەک کە پەرۆەردگار و پێغەمبەر نەهێ و دووریان لێ کردووە، نەهێ بکەیت، دەلێن: تۆ خەریکی لەنیوان موسلماناندا جیابوونەو و ئاشووب (فتنە و تفرقە) بەرپا دەکەیت؟! ئەگەر شوێنکەوتەى شەریعەت بێ، وە لەگەڵ ئەوانەدا کە دژی شەریعەتن، داژەیتەى بکەیت، دەلێن: تۆ ئەهلى بەدیھێنانى (البدعة) و خەریکە خەلکى سەرگەردان و سەرلێشێواو دەکەیت...؟!

ئەگەر لەگەڵ پەرۆەردگاردا تەنیاى (خەلۆت) بکەیت، وە لەگەڵ دونیا نەویستیدا بە تەنیا جێى بەیلى، دەلێن: بێچارە هەلخەلەتێنراو و سەر لێشێواو بوو...؟! بەلام بە تەواوى توان و ویست و ئێرادەىەکی پایەدار دەبێ لەبەر خاترى پەرەزەماندى پەرۆەردگار، توو پەریان قبوول بکەیت و نابێ بە توانج و سەرکۆتە و هەر پەشەکردنى ئەوانەو خۆت سەرقال بکەیت و نابێ بايەخ بە شەپانگیزی و پاشەملەى ئەوان بدەیت، چونکە ئەم جوژە شێوازە شێوازیکی کەمال و وەر بەرزىیە. هەرۆەکو چۆن شاعیرى وتوویەتى:

واذا انتك مذمتي من ناقص فهى الشهادة لى بأنى فاضل

واتە: (هەرکاتى مروتىكى لاواز و نەزان لەلای تۆ لە پاشەملە باسى منى کرد، ئەمە شایەتى دانیکە بە قازانجى من، کە بە پاستى ئەهلى چاکە و بەخشینم).

لەناوبەرى دووهم: ئارەزوو و درێژەکان:

هۆکارى دووهمى لەناوبەرى دل، سواربوونیەتى بەسەر شەپۆلەکانى دەریای ئارەزوو و درێژەکانى، دەریایەک کە هیچ جوژە پۆخ و کەناریکی نییە و تەواوى داماو و هەژار و کەساسەکانى جیهان کاریان سوار بوونە بەسەر شەپۆلەکاندا. دەلێن: ئارەزوو و درێژەکان تەنیا دەسکەوت و دەست هاتى مروت گەلى هەژار و داماو و کەساسن و کالائ سەرۆت و سامانى سواربوووەکانى سەر بەلەمى

تیکشکاو ی به لینه کانی شه ی تانن، وه ک بیر و نه ندیشه ی نه گونجاو سه رلیشیتواوه کانه به دوا ی کویره ناو و تراویله که وه (سراب).

شه پوله کانی ئاره زووه دروینه و نه ندیشه کال و نه گیشته وه کان، هه میشه سوار بووه کانی خو یان — وه کو یاری کردنی سه گه کان له گه ل جه سته ی ئاره له مرداره بووه کاند — به گالته و فشه ی ده زانن.

هیوا و ئاره زووه کال و نا ته واوه کان شتوومه ک و ده سمایه و سه رمایه ی مروقه کال و پی نه گیشته و نا پیاوه و بی وسته کانه، که له تو زقالی وسته و ئیراده بو پو به پوو بوونه وه له گه ل پاستیه کانی ژیاندا به هره مه ند نین.

به لکو به هو ی نه ندیشه و ئاره زووه زهینیه کانه وه، هه ریه کیکیان به جو ری له پاستی تووشی بی ئاگایی بوون و هه ندیکی تر له ئاره زووی گیشتن به هیز و توانا و پاشایه تی، ئه وی تر به هیوا ی گیشتن و به ده ست هی تانی سه روته و سامان، وه کامه ران خوازی له پیاوان و یاخود ژنان، بو پویشتن بو گشت و گوزار له شوینه سه ر سه وز و خوشه کانی جیهان، شه و و پوژ له وی بکه نه وه.

ویستراو و خوشه وستی خو یان له زهین و هو شدا به رجه سته ده کهن، یاخود له خه ودا ده ببینن و وه ک بلتی پی گیشته وون و کامه رانی ل ده خوازن، به لام کاتی که هو شیار و به ئاگا و به خۆدا دینه وه، ده ببینن که ئه وانه و هه مان به ره و پاخه رن و هیچی تر.

به لام خاوه نانی وستی گه وره و به رز و خواست و ئیراده ی پولا ین ئاره زووه کانیا ن به ده ور (زانست و ئیمان) و کار و کوشش و ته قه للا ده سووپته وه، کاروباری که ده بنه هو ی په زامه ندی و خوشحالی په روهر دگار و نزیکی ده خاته وه بو دیوان و باره گای گه وره ی په روهر دگار. هیوا و ئاره زووی ئه مانه هه مووی ئیمان و تیشک و کارزانییه و ئاره زووه کانیا ن شتی نین جگه له خو فریو دان و که ساسی و کلۆلی نه بی.

پیغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کەسانی کە ئارەزووی خێر و چاکە دەکەن و هاوپی
لەگەڵ ئەوەشدا لە کار و کۆشش و هەڵدان بێ ئاگانین، ستایش کردوون و هەندئ
جاریش پاداشتی ئەوان وەک ئەجر و پاداشتی ئەنجامدەری ئەو ژمێردراوە و حیسابی
بۆ کراوە. وەک کەسێ کە دەلێ: خۆزگە منیش وەک فلان کەس خواوەنی سەرۆت و
سامان دەبووم کە خۆ پارێزی (تەقوا) پەرەردگار پەچاو دەکات و پەیوەندی
خزمایەتی (صلة الرحم) بە جێ دەهێنێ و ماف و زەکاتی سەرۆت و سامانەکی
دەدات. ! دەفەرموێ: ئەجر و پاداشتی ئەو دوو کەسە وەک یەک وایە. !

پیغهمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە وتاری مائتواوی دا (حجۃ الوداع)
ئارەزووی فەرموو کە خۆزگە کەلکی وەرەدەگرت (تمتع) و جلی ئیحرامی دادەکەند و لای
دەبرد لەبەر خۆیاو قوربانی (ئاژەل سەرپڕین) دەکرد – چونکە ئەو بە شێوەی قورئان
حەجی (سەفەری مالی خوا) خۆی ئەنجام داوو. لەبەر ئەوە پەرەردگار پاداشتی
حەجەکی کە بە شێوەی (قورئان) ئەنجام داوو هەروەها پاداشتی کەلک وەرگرتن
(تمتع) کە ئارەزووی دەکرد پێی بەخشی، وە هەردوو پاداشتی پێی بەخشی و
بەهرەمەندی کرد... !

لەناو بەری سییەم؛ خوشەویستی بۆ غەیری پەرەردگار؛

سییەمین خراپە و لەناو بەر لەوانەیی کە دلی مڕۆڤ خراپ و گەندەل دەکەن،
پەیوەندی و وابەستە بوونە بە غەیری خوا، کە بە خراپترین ئامراز و هوکاری
خراپکردنی دڵ لە قەڵەم دەدرێ.

هیچ شتێ لە پەیوەندی و ئاوێزان بوون بە غەیری خواوە بۆ مڕۆڤ زەرەرمەندتر و
زیان بەخش تر نییە، چونکە پەیوەندی تاکە کەس بە بەرژەوێ و سود و قازانجی
نایینی و سەربەرزێ و بەختەوێ دواپۆژ دەپچڕێ.

پەیوەندی و هەلاوەسراوە بە غەیری پەرەردگارەو، مڕۆڤ لە ئامانج و مەبەستی
سەرەکی خۆی کە تاکییەتییه لە بەندایەتی کردنداو داوای یارمەتی کردنە لە

په‌روه‌ردگار، دوور ده‌خاته‌وه، چونکه ئه‌و به‌م لادانه و دوور که‌وتنه‌وه‌ی له‌ پښگه‌ی راست (الصراط المستقیم) نه‌ توانیویه‌تی به‌ش و پشکی خو‌ی له‌ به‌خششی به‌ندایه‌تی کردنی په‌روه‌ردگار به‌ده‌ست به‌یښی و نه‌ به‌ هیوا و ئومید و ئاره‌زووه‌کانی خو‌ی له‌ په‌یوه‌ندی به‌ غه‌یری خواوه‌ وه‌ده‌ست خستوه‌.

په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا (٨١) كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ سووره‌تی مه‌ریه‌م ٨١ - ٨٢.

واته: ئه‌و بڼی باوه‌پانه له‌ جیاتی خوا جوړه‌ها شتی تریان کردوته‌ خوا‌ی خو‌یان تا پایه‌داری و ده‌سه‌لاتیان (به‌ خه‌یالی خو‌یان) ده‌ست بکه‌ویت، نه‌خیر وانیه، (خه‌یالیان خاوه‌)، ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان ده‌په‌رستن، (له‌ پو‌ژی قیامه‌تدا) باوه‌پیان به‌ په‌رستنی ئه‌وان نییه و نا‌په‌زایی ده‌رده‌پښ، (به‌لکو به‌ سه‌ختی) دژایه‌تیاں ده‌که‌ن و به‌په‌رچیان ده‌ده‌نه‌وه‌.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ (٧٤) لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ سووره‌تی یس ٧٤ - ٧٥.

واته: سه‌ره‌پای ئه‌م هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ ناشکرایه، نه‌فامه‌کان: له‌جیاتی خواپه‌رستی، بت و شتی تر ده‌په‌رستن و بو‌ئوه‌ی له‌ ته‌نگانه‌دا کو‌مه‌کی بکړښ و سه‌برخښ! به‌لام ناتوانن سه‌ریان بخه‌ن به‌لکو هه‌ر ئه‌مانه بوونه‌ته سه‌رباز و پاسه‌وان بو‌بته‌کان و هه‌میشه له‌ خزمه‌تیاندا ناماده‌کراون.

کل‌ول و که‌ساسترین و زیانبارترین مرو‌فه‌کان که‌ساننن که‌ به‌ غه‌یری په‌روه‌ردگاره‌وه خوشه‌ویستی و په‌یوه‌ندی په‌یدا ده‌که‌ن، چونکه به‌خته‌وه‌ری و سه‌ربه‌رزی و شکو‌مه‌ندی و به‌رژه‌وه‌ندی و پزگار بوونی که‌ به‌ هو‌ی ئه‌وه‌وه له‌ ده‌ستی ده‌ده‌ن، به‌ هیچ جو‌زی له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ به‌ده‌ستیان هی‌ناوه‌ شایانی به‌راورد کردن و هه‌لسه‌نگاندن نییه! وه‌ ئه‌وانه له‌ دو‌خی تیا‌چوون و له‌ناو چووندان. که‌سی که‌ په‌یوه‌ندی به‌ غه‌یری خواوه‌وه هه‌یه و دل‌ی پښی خوشه، وه‌ک ئه‌و که‌سه وایه که‌ له‌ تاو

گه رمای زوړی هه تاو په نا بهرېته بهر سټېهري خانه و لانه ی جالجالوکه. ! که خاوتر و بې هیژتر له و ماله دهست نه که ویت.

به گشتی ده بی بزانی که بناغه و بنچینه ی هاو له بریاردان بو خوا (شرک)، په یوه ندی و خوشه ویستی به بو غیری په روه دگار و هم جوړه شایانی توانج و سه رکونه و که ساسی و کلوالیه.

به هه مان شیوه که په روه دگاری مه زن دهفه رموویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْحُورًا﴾ سوره تی نه سرا ۳۹.

واته: نه که یت خواجه کی تر به هاوتای خوای بالادهست بزانت، چونکه نه گهر و ابیت، فېرې ده درېته ناو ناگری دوژه خوه به سه رزه نشت کراوی و پسوایی و شه رمه زاری و دور خراوه ی له به زه یی خوا.

لومه کراوی که هیچ که سی ستایشی ناکات و زه لیل و که ساسی که هیچ که س هاوکاری و هاریکاری ناکات. ! چونکه هه ندی مروفه کان هه ن که له کاتی سووکایه تی کردن پییان خوشه ویست و گهره ن، وه کو نه وانه ی که به یی هو و به ناحق ده که ونه بهر ته شهیر و بچوک کردنه وه و لومه کردنه وه، وه هه ندی جاریش که سانی هه ن که له کاتی لومه کردن و خراپه گوتن و پاشمله باس کردنیان له لایه ن خه لکییه وه جی پشٹیوانی کردن و به یی هو و به ناره وا که وتوونه ته بهر لومه و سه رزه نشت کردنه وه. له لایه کی تره وه که سانی هه ن هم ده که ونه بهر ستایش کردن و پیا هه لگوتن و هه میش پشٹیوانیان لی ده کری، وه کو که سانی که به حق و مافی خوین هه وسار و لغاوی ده سه لات و حوکه تیان به دهست هیئاوه.

به لام بهش و پشکی که سیکی هاو له بریاردور (موشریک) که به غیری خواوه په یوه ندی وابه سته یی په یدا کردووه، له نیوان نه و چوار جوړه دا، خراپترین و بی بایه خترین پشکه، چونکه نه ستایش کراوه و نه یارمه تی دراوه و نه پشگیری کراوه.

له ناوېهري چوارهم: زياته پړه وي و ده ست بلاوي له خواردن و خوراكدا:

خرابي و له ناوېردني نه، دوو جوړه:

جوړيكيان به هوې خرابي و گنده لي چاو و د پروني نه وه وهكو: قه ده غراوه كان،

كه نه مه ش خوي دابه ش ده بي به سر دوو جوړدا:

۱. نه و قه ده غه كراوانه ي كه به شيكن له مافي په روه ردگار وهكو: مرداره وه بوو،
خوين، گوشتي به راز، نازه لانيكي دپړنده كه خاوهني كه لپهن وهك (سهگ،
شير، و... هتد. وه رگيري كوردي) وهك نه و په له وه رانه ي كه خاوهني په نجه و چه پوله ي
نيچير و پاون.

۲. قه ده غه كراواني كه به شيكن له مافي خه لكي، وهكو: كه ل و پهل و شمه كي دزراو
ده سته سهردا گيراو و نه وه ي كه به بي په زامه ندي خاوه نه كي له ريگه ي زور ياخود
زه وتكردي ناموس و به هوې به رگري كردن له لومه و توانجي خه لكي داگير كرابي.

جوړي دووهم نه و كارووبارانه كه زياته پړه وي و تيپه پين له سنووري شهرعي ده بيته
هوې له ناو بردن و خراپ كردنيان، وهكو: زياته پړه وي له كاري پړه و و ريگه پيدراودا
(حلال)، زياته پړه وي له خواردن و خوراك. ! چونكه زور خواردن مروغه له په رستش
مست و كه م ترخه م دهكات، وه دل سه رقالي دهكات به كارووباري خواردن و خوراك و
تيركردني زگ له پاده به دهر، وه به رده وام به دواي به ده ست هيناني خواردنه به تام و
جوړا و جوړه كانه وه يه، وه هركاتي گيسته نامانچ و مه به ستي خوي، ته ووي هم و
خمي نه و له لايه كه وه تام و چيز وه رگرتن و له لايه كي تره وه نيگه رانييه تي له زهره ر و
زيانه كاني نه و وه له لايه كي تريشه وه وزه و هيزي هوا و هوه سسي نازه لي زال ده بي
به سهريداو ريگه كاني چوونه ناوه وه ي شه يتان هه موار دهكات. چونكه شه يتانيش
هه روه كو خوين ده تواني بجيته ناو پړه گ و خوين به ره كاني مروغه وه.

پوڏو پڳه کانی چوونه ژوورده وی شهیتان ده بهستی و دایانده خات، به لام زور
خواردن و زگ پر کردن پڳه چوونه ناوه وی نه و نازادو هه موارد بکات، هر که سی
خواردنی زور بخوات به خواردنه وه و خه وتنیش زیاتر پیویستی هیه و له نه نجام و
ناکامیشدا خیر و به رژه وهندی و قازانچ گه لیکي زور له دهست ده دات.

له فرموده یه کی دیار و به ناو بانگدا هاتوه که: (ما ملا ابن آدمی وعاء شراً من
بطنه، بحسب ابن آدم لقیعات یقمن صلبه، فإن کان لا بد فاعلاً فثلث لطعامه وثلث
لشرابه وثلث لنفسه).^۷

واته: هیچ شتی خراپتر له وه نییه که مروژ زگی خوی به خواردن تیر و پر بکات،
چند پاروویه که توانای نه و پیاریزی به سه، نه گهر خواردنی زیاتری پیویست بوو
یه که له سهر سیی به خواردن و یه که له سهر سیی به خواردنه وه و یه که له سهر سیی بو
نه فس کیشانی خوی تایبهت بکات.

ده گپړنه وه که شهیتان نه فرینی خوی له سهر بیت له لای به حیای کوپی زه که ریا
دهر که وت و زه که ریا پیی وت: تا کو نیستا له بابیه تیک یا خود مه سه له یه کدا به سه رمدا
زال بوویت؟ شهیتان وتی: جگه له بواریکدا که زال بووم به سه رتدا نیتر بواری ترش
ناهم! وه نه و بوارهش نه وه بوو که شهوی خواردنیان بو ناماده کرد بوویت، مه یلی
خواردنتم بو زور خوری زیاد کرد! وه تیرو پرت خوارد و خه وتیت و له خویندنی نویژ و
په رستش به جی مایت و دواکه وتیت!؟

به حیا وتی: دواي نه وه له قاپی په روه ردگار به لئین ده دم که هیچ کاتی فره خوری
نه که م! شهیتان وتی: منیش له قاپی و دهر وازه ی په روه ردگاردا به لئین ده دم، که هیچ
کاتی که سی به م جوړه ناموزگاری نه که م!

له ناوېهري پېنجه م: زياردهرې له خه وټندا:

زيادهرې له خه وټندا بوار بو مردني دل دېرې خستې، جهسته قورس و ته مېن و کات له ناو دېهات و دېته هوې بې ټاگايې و بې توانا گېلېکې فراوان. هېندې له خه وټنه کان نه وېستراو و هېندېکې ترېشيان بو جهسته زيان به خش و بې سوود و بې که لکن.

به سوود ترين جوړې خو نه وېه که مروځ به سهختې پټوېستې پټې بېت. وه خه وټنې سهره تاي شو له کوټايې شو باشته، وه خه وټن له نيوهندي پوژدا له سهره تاو کوټايې پوژ گونجاو تره. به هر نه اندازه کې که کاتي خه وټن به سهره تاو کوټايې پوژ نزيک بېت به تايبه تي خه وې عسرو بهر به يان جگه بو شو زيندو کرهوان زهره و زيانې زوړتره.

له پووانگې زانايانه وه خه وټن دواي نوېژې به يانې ټاکو به دهرکه وټنې هه تاو ناپه سنده، چونکه نه و کاته هېلېکه بو ياد کردن و خوېندنې قورټان، وه نه م ماوه زه مينه به لاي پټيوارانېه خاوه نې سووډيکې گوره يه و ته نانه نه گهر ته وای شو نه خه وټېن و به ټاگابووين، پېگه نادهن که نه ريت و پرېه وشتې خوې له و ماوه زه مينه دا ټاکو هېلھاتنې خوږ بووه ستين. چونکه هېلھاتنې خوږ دهست پېکړدنې پوژو و کاتي ناردنې پزق و پوژييه، وه پوژ له و کاته وه هېلھاتن و به ديار که وټنې خوې دهست پې ده کات و که لک وه گرتن له و کات و زه مينه به واتاي به هره ميند بوونه له خېرو چاکه، وه جگه له بواړې تايبه تيدا نه بې نابې نه و کات و زه مينه تايبه ت بکېن به خه وټنه وه.

کورته ي قسه که نه مېه که هاوسهنگ و به سوود ترين خو خه وې نيوه ي سهره تاي شو و يه که له سهره شې کوټايې شو، که نزيکې (۸) کاترېمېر، وه به لاي پزېشکانه وه گونجاو ترين و به که لک ترين شېوه ي خه وه له پووي کات و پېژه وه و به هر نه اندازه يه که لتي که م بکړې ياخوډ پټې زياد بکړې، به لاي نه وانه وه له سروشتي مروځدا گرفت و ناهه مواري دروست ده کات.

یه کی له جوړه کانی خه وی بی سوود خه وتنی دوی پوژناوا بوونه تاکو پیش تاریک بوون و هاتنی شه وی ته واو. پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه وه به خراب و ناپه سهند ده زانی و له پووانگه ی شریعت و سروشتیسه وه ناپه سهند و باش نییه. به هه مان شیوه که زیاده پوهی له خه وتندا پڼگه خوشکهری سهره لدانی نه م به لایانه به، که م خه وی و زور خه ویش ده بیته هو ی سهره لدانی به لاگه لیکی تری گوره. که ده توانی به ناهه موار گه لیکی وهک: خو و سروشتی خراب، وه لدانی نه فس، که مکړدنی توانا و وزه، له بواری نه ندیشه و کارو کرده وه دا، ثاماره بکه یڼ. هه روه ها ده بیته هو ی هندی نه خوشی ترسناک که دل و جهسته ی مروژ توانای خوگرتن و خوږاگری نه و نه خوشییانه ی نابی. چونکه هه ستان و دريژده دان به ژيان له سهر بناغه و بنچینه ی دادگرییه و هه رکه سی په چاویان بکات، ته ووی خیر و چاکه ی به ده ست هیناوه، وه ده بی له پڼموونی په روه ردگار داوی یارمه تی و هاوکاری بکات.

له ناو بهری شه شه م: ته ماشاگردنه نا پیویسته کان:

سهرنج و ته ماشای زیاده، ده بیته هو ی پووتکړدنی ته ماشاکه ر و په یکه ر و هه یکه لی لایه نی به رامبه ر له دلیدا ده کښی و ته ماشاکه ر به خو په وه سهرقال ده کات و سه باره ت به به ده ست هینانی نه و ده چیتته نیو قولایی بیرکړدنه وه. ده توانی بلین که: ته ماشاگردنه نارپه وا و پڼگه پی نه دراوه کان پڼگه خوشکهری زوریک له گیره شیوینی و پشیوی و نا هه مووارییه کان، به هه مان شیوه که له په رتووی (المسند) دا له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه که: ((النظره سهم مسموم من سهام ابليس، فمن غض بصره لله اورثه الله حلاوة يجدها في قلبه الى يوم يلقاه)).

واته: ته ماشاگردنی نامه حره م تیریکی ژه هراوییه له تیره کانی شه یتان، هه رکه سی له بهر خاتری په روه ردگار (سهری نامه حره م) نه کات، په روه ردگار تام و چیرزکی پی

دہبہ خشی، کہ تا پوڑی بینینی پەروردهگار له دلی خوئی دا ههست به و تام و خوشیبه دهکات.

زۆڤیک له کیشه و گرفته گه وره خانه وادهیی و کوومه لایه تیبه کان له پێگه ی ته ماشا کردنه نارهوا و پێگه پینه دراوه کانه وه دروست بوون، کهم نه بوونی ئه و ته ماشا کردنانه ی که نهک ته نیا بهک داخ و پهروش و په شیمانی به لکو دهیان په شیمانی و داخ و پهروشی به دواوه بووه. به هه مان شیوه که شاعیری وتویه تی:

كل الحوادث مبدئها من النظر ومعظم النار من مستصغر الشرر
کم نظره فتکت فی قلب صاحبها فتک السهام بلا قوس ولا وتر

واته: سه رچاوه و کانگه ی ته وای پووداوه کان ته ماشا کردنی نامه شروع و ناره وایه، وه زۆربه ی ئاگره گه وره کان له بهک تیشک و پرووسکه وه دروست بوون، چ ته ماشا گه لی که دپاری و دپاری (پژو بلاو) له دلی ته ماشا کردا دروست دهکات، چونکه ته ماشا کردنه کان تیر گه لیکن به بی که وان و زی.

له ناویه ری هه وته م: زۆر قسه کردن:

قسه و ته ی زیاده و نا پتویست، ده رگا و ده روزه گه لی شه پ و خراپه ی زۆر بو زه فەربردن و چوونه ناوه وه شه ی تان به پووی قسه که ردا دهکاته وه. به لام دور که وتنه وه له قسه ی نا پتویست و نابجی ته وای ئه و ده رگا و قاپیانه به پووی شه ی تاندا داده خات.

که م نه بوون، ئه و شه پ و مشت و مپانه ی که هوکاره که یان ته نیا بهک پسته و قسه بووه. ! پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پوڑی به مه عازی کوپی جه به لی فەرموو: ((وهل یکب الناس علی مناخرهم فی النار الا حصائد السنتهم)).^۸

واته: ((مه گه رشتی جگه له داهات و به ره می زمان، خه لکی به لووت (سه ر و نیو چاوان) له نیو ئاگردا ژیره و ژوور دهکات؟))

^۸ رواه الترمذی (۲۶۱۶) و ابن ماجه (۳۹۷۳).

له سه حیحی ترمزی دا هاتووه که، پیاوړکی نه نصاری کوچی دواپی کردو خه لکی دهیان وت: خوش به حالی شو! پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((فما يدريك فلعله تكلم بما لا يعنيه او بخل بما لا ينقصه))^۹.

واته: له کوپوه دهزانن له وانه یه قسه یه کی بی که لک و خراپی (بو دین و دنیای خوئی) کردبی یاخود سه بارهت به شتی که لئی که م نه بووه ته وه، پیسه کی و ئیره یی کردبی)).

قسه ی له پاده به دهر و ته ماشاگردنی ناپه وا و حرام، سه رچاوه و کانگی زوریک له تاوانه کانن. وه چولترین پیکن بو هاتنه ناوه وهی شهیتان. چونکه زام و برینی شو تاوانانه هیچ کاتی چاک بوونه وه په یدا ناکن و چاک نابنه وه. به لام هوا و هوه س و ناره زوی زگ تیر کردن و پر کردن به م جوړه نییه و هر کاتی که پر تیر بووی، مهیل و ناره زوی بو خواردن که م بووه ته وه.

به لام نه گهر چاو و زمان بخړینه دوخی خویمان و وازیان لی بهینی و لییان نه پرسینه وه، هیچ کاتی له ته ماشاگردن و قسه کردن ماندوو و بیتاقت نابن، وه تاوان و لادانیان داوینته دار و شوتهاته کانیان به رفراوان و به ریلوترن. (سه بارهت به به لاو تاوانی زمان، ده گپړنه وه که نیمامی نه بوبه کر (په زای خوی له سر بیت)، به ردیکی خستووه ته ناو دهمی و به رده وام وه ک بنیشت هاتوو چوی پی ده کرده و لییان پرسی، بو وا ده که یت نهی نیمام؟ نه ویش فهرمووی: دهمه وی سهری زمانم بشکینم و ناگام لئی بیت، چونکه گهر سهری نه شکینم نه و سهرم ده شکینی و سهرم ده خوات، واته تووشی تاوانم ده کات، وه رگپری کورد).

سه له فی صالح نه هلی نیمان و باوه ریان له زور بلئی و قسه زورکردن و ته ماشاگردنه نا پیویسته کان دوور خستو ته وه و ناگاداریان کردوونه ته وه، وه دهیان وت: هیچ شتی له به ند کردنی ماوه دریزی زمان چاکتر نییه.!

به‌شی سیّهم

راستی و حقیقه‌تی

نه‌خو‌شی دلّ

تهوهری یه کهم: راستی و حقیقه تی نه خوشی دل:

له چهنه نایه تیکی قورئانی پیروژدا باس له نه خوشی و دهرده داری دل کراوه:
په روهردگاری به توانا له باره ی دوو پوهه کانه وه ((المنافقین)) ده فهرموویت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ سووره تی البقرة ۱۰.

واته: نه وانه له دل و دهرووناندا نه خوشی بی باوه پری و حه سوودی و کینه هه یه،
خوایش (به سه رخستنی حه ق و ئیمانداران) نه وهنده ی تر دهردیان گران و کاریگر
ده کات و سزایه کی سه ختیش (له دنیا و قیامه تدا) چاوه پړتیانه، به هوئی دروکردن و
(دزایه تییان بو ئیسلام).

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ سووره تی نه حزب ۳۲.

واته: نه ی ژنانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئیوه وه ک هیچ ئافره تیکی تر نین،
نه گهر به ته واوی ترسی خوا له دل و دهرووناندا هه یه، قسه به ناسکی و شیوه یه ک
مه کهن، نه وه کو نه وه ی دلی نه خوشه بووژتیت و نیازی خراپ بکات.

په روهردگاری مه زن داوی له وانه کردوه که وه کو هندی له ژنانی لاواز و ناسک بیژ
له قسه کانیاندا ناسکی و لاوازی نیشان نه دن، تا که سانی که دلیان نه خوشه،
زه فهریان پی نه بن، به لام له پال نه وهدا نابی قسه کانیاان به جوړیکی توند و تووپه
نامیز بیت، که له شیوه ی جنیو و قسه ی خراپدا بن، به لکو ده بی به وردی و جوانی
قسه بکه ن.

په روهردگاری مه زن فهرمویه تی: ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ﴾ سووره تی نه حزب ۶۰.

واته: سویند به خوا نه گهر دوو پوهه کان و دل بیماره کان و پپو پاگهنده چیبه کان،
له مه دینه دا کول نه دن، موالت و هانی تو ده دین که تو له یان لی بسینیت و زوربه یان
دهربه دهر بکهیت و پاشان که میکیان نه بیت له شاردا نه میتنه وه.

جیواواری هه ټوټه نواندنی دل:

هه ندی جار سه بارت به بابته، دلکان خاوهنی هه ټوټه جیواون.
 په روه ردگاری به ده سه لات ده فهرمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا
 جَعَلْنَا عِدَّتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا
 يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ
 اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ سوره تی المدثر ۳۱.

واته: جا نیمه وه نه بیت کار گوزارانی دوزه خمان له که سانی تر جگه له فریشته
 به دی هینابیت، نهو ژماره یشمان ته نها بو ټاقیکردنه وه دیاری کردوه بو ټه وانه ی که
 بی باوه پ بوون، هه روه ها بو ټه وه ی ټه وانه ی کتیبیان پیدراوه دلنیا بن له پاستی نه م
 قورثانه (چونکه له ته ورات و ټینجیلدا ټه وانه یه)، وه بو ټه وه ش که ټیمانداران
 زیاتر باوه پان دامه زراو بیت و ټه وانه ش که کتیبیان پیدراوه، ټیماندارانیش حه ق نییه
 تووشی دوو دلی بین.

په روه ردگار له م باره یه وه ده فهرمویت، که له بهر هوکار گه ټیکه که نوژده (۱۹)
 فریشته ی له لای ټاگری دوزه خ دیاری کردوه، وه له نیوان ټه وانه دا پینج هوکاری باس
 فهرمووه:

۱. گوټه ند و ټاقیکردنه وه ی بی باوه پان، که به هوټیه وه زیاتر له بی باوه پی و
 گومپایی دا نقوم بوون.

۲. به هیژ کردنی باوه پی ټه هلی په رتووک، که به هوټی باوه پ هینان به و هه واله که
 پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به بی ټاوپیکه وتن له گه ل پیغه مبه ره کانیا ن
 ټه وی هیناوه، نه فسی خوټیان به هیژ ده که ن و بو ټه وانه ی که ټه هلی بی به قایی و
 نکولین، په لپ و بیانوویان ناهیللی، وه پینموونی ویستانیش په روه ردگار پینموونیان
 ده کات.

۳. هه‌روه‌ها باوه‌پی ئه‌ه‌لی ئیمان به‌ه‌وی شایه‌تی دان و په‌سه‌ندکردنی ته‌واو دانپیدا‌نانیدا زیاد ده‌کات.

۴. گومان و دوو دلی له‌نیو دلی ئه‌ه‌لی کتیب و ئه‌ه‌لی باوه‌پ به‌ه‌وی دَلنیایی ئه‌وان و شایه‌تی و باوه‌پی ته‌واوی ئه‌مان جی به‌جی ده‌کات.
واته‌ ئایه‌تیک که هاتوو‌ه‌ خاوه‌نی ئه‌م چوار هوکاره‌یه:

- گوڤه‌ند (فیتنه) بو‌ بی باوه‌پان.
 - دَلنیایی و پشت ته‌ستوری ئه‌ه‌لی کتاب.
 - زیاد کردنی ئیمان و باوه‌پی موسلمانان.
 - له‌ناو بردنی گومان و دوو دلی ئه‌ه‌لی کتیب و ئه‌ه‌لی ئیسلام.
۵. سه‌ر لیشیواوی و که‌ساسی بی باوه‌پان و دل نه‌خو‌شان و دل مردوو‌ه‌کان سه‌باره‌ت به‌دیاری کردنی (۱۹) فریشته بو‌ به‌پۆه‌بردنی دۆزه‌خ، که ده‌لین: ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ سووره‌تی البقرة ۲۶.

واته: جا ئه‌وانه‌ی ئیمانیا‌ن هیناوه‌ ئه‌وه چاک ده‌زانن ئه‌م نمونه‌یه‌ پاسته‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارییا‌نه‌وه‌یه، ئه‌وانه‌ش کافر و بی باوه‌پ بوون که ده‌لین: خوا مه‌به‌ستی چی بوو له‌م نمونه‌یه‌دا...؟!

- دلی که به‌ه‌ویه‌وه زیاتر له‌ بی باوه‌پی و بی به‌قایی و گومپایی دا‌نقوم ده‌بیت.
- دلی که ئیتر ئیمان و په‌سه‌ندکردنی زیاد ناکات.
- دلکی تر باوه‌پی پی ده‌کات و ئیتر به‌لگه‌ و بیانوی نامینی.
- دلکی تر سه‌ر لیشیواو و سه‌رگه‌ردان ده‌بی، وه نازانی مه‌به‌ست له‌وه چییه‌...؟
- دلانیکی تر له‌ گومان و دوو دلی له‌م باره‌یه‌وه‌ پزگاریان ده‌بی.

قورئان چاره‌سەر و ده‌وا و ده‌رمانی دله‌کانه :

په‌روه‌ردگاری مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره‌تی یونس ۵۷.

واته: ئه‌ی خه‌لکینه، به‌پاستی ئیوه ئاموزگارییه‌کی گه‌وره‌و گرنگتان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه‌ بو‌ هاتوه‌ که (قورئانه) شیف‌او چاره‌سه‌ریشه‌ بو‌ نه‌خووشی دل و ده‌روونه‌کان و پێ نیشانده‌رو په‌حمه‌تیشه‌ بو‌ ئیماندران.

قورئان ده‌واو ده‌رمانی چاره‌سه‌رکه‌ری دله‌کانه‌ له‌ نه‌خووشی نه‌فامی و نه‌زانی و گومپایی، چونکه‌ زانست و پێنموونی ده‌واو ده‌رمانی نه‌خووشی بێ ئاگایی و نه‌زانینه، گه‌شه‌و پێنموونی ده‌واو ده‌رمان و چاره‌سه‌ری گومپایی و تاریکین.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌م دوو نه‌خووشی و ده‌رده‌دارییه‌ پارێزراو پاک‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالنُّجْمُ إِذَا هَوَىٰ (۱) مَا ضَلُّ صَاغِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ سووره‌تی نه‌جم ۱ - ۲.

واته: سویند به‌ ئه‌ستیره‌ کاتیک له‌ شوینی خوێ ده‌ترازیت و به‌خیرایی به‌ر ده‌بیته‌وه‌و ئاوا ده‌بیّت. هاوه‌ل و هاوپێ ئیوه ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) گومپاو سه‌ر لیشتیواو نه‌بووه، له‌پێگه‌ی پاست و په‌وان نه‌ترازاوه.

پێغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) جێنشینه‌کانی خوێ به‌ زانست و پێنموونیکه‌ری پێناسه‌و وه‌سف کردوه‌و فه‌رموویه‌تی: (علیکم بسنتی و سنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي).^{۱۰}

واته: له‌سه‌رتان پێویسته‌ که له‌ شه‌ریعه‌تی من و شه‌ریعه‌تی جێنشینه‌ گه‌شه‌کردو پێنموونی کراوه‌کان و پێنموونی که‌ره‌کانی دوا‌ی من په‌یره‌وی بکه‌ن.

په روه ردگاری به ده سولات و تهی خوئی بو ئاموژگاری کردنی ته وای خه لک و پینموونی که رو په حمه تی بو ئه هلی ئیمان و چاره سهری نازاری دلّه کان داناوه . هه رکه سی له قورئان بو چاکبوونه وهی نه خوشییه فیکری و هزییه کان، ئه خلاقی په وشتی و کرده یی خوین که لک و قازانچ وه ریگری، کیشو نه خوشی ئه و چاره سهر ده کری و هه رکه سی به م جوړه نه کات به لگه ی پاست بیژی شاعیره که ده لیت:

فاذا بل من داء به ظن انه نجا و به الداء الذی هو قاتله

واته: هه رکاتی که نه خوشییه کی هه بوو و چاره سهرکراو چاک بوویه وه، هه ست ده کات که پزگاری بووه، به لام نازانی که به ده ست نه خوشییه کی تری کوشنده وه ئیش و نازار ده کیشی.

په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ سووره تی ئه سرا ۸۲.

واته: ئیمه له قورئان ئایه ت و سووره تانیک داده به زینین، که بیته هوئی شیفاو چاره سهر بو نه خوشییه دهروونی و جهسته ییه کان هه روه ها په حمه ت و میهره بانیش بو ئیمانداران، بو سته مکارو خوانه ناسانیش ته نها زیاد کردنی زه ره رو زیان نه بیت هیچی تر نییه، هیچ به ره و سوودیکی لی نابین.

پای باشت ئه مه یه که قسه ی (من) له م ئایه ته دا بو (باسکردنی په گه زه)، چونکه قورئانی پیروژ هه مووی بو ئه هلی ئیمان چاره سهر و په حمه ته.

تهوهری دووهم: نامراز و هوکاري نه خوشييه کاني دل و جهسته

نه خوشييه کاني جهسته و ريگه چاره کانيان:

نه خوشييه جهسته ييه کان له بهرام بهر ته ندروستی و سهلامه تی جهسته وه جيگير بوون و له ټاکامدا له دوخی هاوسانی و هاوسه نگيدا درده چی و کار و چالاکی سروشتی نه ندامه کانی تووشی شیواوی و تیگچوون دکات، یا وه کو کوړی، که پی و نیفلیجی، تواناو هیزی خوئی به تهواوی له دهست ددات و یاخود به هوئی نه و نه خوشييه وه تووشی لاوازی و گرفت ده بی و بهو شیوه یه که گونجاو و پیویسته له نه ستوی کار و بهر پرسیاریه ته کانی نایه ت.

له بوار که لیکي تریشدا نه ندام و ههسته کانی مروژ به هوئی نه خوشی و پووداوه وه له دوخی ناسایی خوئیان درده چن و پیچه وانه ی پاستی و حقیقه ت پیشانی خاوه نه که ی ددهن و شیرین به تال و تال به شیرین و پاک به ناپاک و ناپاک به پاک، ههست پیده کن.

خرابی و شیواوی و تیگچوونی کاری سروشتی نه وان وه کو تیگچوون و لاوازی له کاری سیستمی هرس کردن، ههست کردن، بهرگری کردن، پاکیشان.. که به هوئی بوورکه و تنه وه و درچوونیان له دوخی هاوسانی و هاوسه نگي دا تووشی ئیش و نازار و ژان دهن، به لام له هه مان کاتدا توانای خوئیان به تهواوی له دهست نه داوه و تووشی له ناو چوون و تیاچوون نه بوون، به لگو تا پاده یه ک توانای جوولہ ی خوئیان ده پارین.

نامراز و هوکاري نه و درچوونه له دوخی هاوسانی و هاوسه نگي، یاخود خرابی و له ناوچوون له چه ندیبه تی و چونییبه تی دا، خرابی و تیگچوون له (چه ندیبه ت) دا، یا به هوئی که مایه تی و ناتهواوی مادده یه کی تاییه تیبه که ده بی پړژه که ی زیاد بکه ین، یاخود به هوئی زیادی و له پاده به درییبه تی که پیویسته پړژه که ی کم بکه ینه وه.

شپواوی و تیکچون له (چونیهت) یشدا یا به هوئی زوړی گه رما، سه رما، ته پای و وشکی و په قییه وهیه، یا به هوئی که مکړن له نه اندازهی سروشتی که هر یه کیکیان ده بی به شیوه و دهواو دهرمانیکی گونجاو چاره سر بکه ین.

بناغه و تهوهری سه لامه تی جهسته له سر پاراستنی توانایی و پاریزگاری کردن له به رامبر نه خوشیبه کان و هینانه دهره وهی مادهی خراپ و به سرچوو له جهسته دا جیگیره.

دوژینه وه و دیاری کردنی پزیشکه کان له سر بنچینه ی نه م سئ بناغه یه جیگیره، که قورثان ثامازه ی بو کردووه و په روه ردگاری که نه وی بو چاره سر و په حمه تی مروغه کان ناردووه نیمه ی بو نه و سئ بناغه یه پینمونی فهرمووه.

بناغه ی یه که م: پاراستن و پاریزگاری کردن له هیز و توانا: په روه ردگاری مه زن داوی له نه خوشان و پیواران کردووه که له مانگی پیروزی په مه زاندا له پوڅوو گرتن دووره په ریژی بکه ن، وه پیواره کان دوی کوتایی هاتنی سه فهر و نه خوشیبه که یان و دوی بوژانه وه و چاک بوونه وه یان، قهره بو و فراهه می بکه نه وه. تاوه کو هیز و توانای خوین بپارینن. ! چونکه پوڅوو گرتن هندی جار نه خوشی نه خوشه کان زیاد ده کات، وه پیواران به هوئی نیش و کار و سه رقائی سه فهره که یانه وه پتویستیان به پاراستن و پاریزگاری کردنی هیز و توانا که یانن.

بناغه ی دووه م: ناگا لیبون و پشتیوانی و چاودیری کردن له به رامبر کاروباری زیان دهر و خراپ: په روه ردگاری به ده سه لات پوخسته تی به مروغه ناساغ و نه خوشه کان داوه که له به کارهینانی ناوی سارد بو خوشورین و ده ست نویژ گرتن دووره په ریژی بکه ن. چونکه بو نه وان خراپه و زهره ری هیه و پیگه ی پیداون که له بری نه و به خاکی پاک ته یه موم بکه ن. تا له چوونه ناوه وهی شتی پیس و زهره ردهر بو پواله تی له ش و به شیوه ی یه که م بو دهروونی نه و بکه ونه بهر پاریزگاری کردنه وه.

بناغهي سڀھم: لڀردن و دور خستنه وهی ماددهی ژه هراوی و زیاده له له شدا: په روه رډگار به حاجیان که له کاتی ئی حرامدا سه رشانیان بریندار یا خود نه خوشییه کی تاییه تیان هه یه، پښگی داوه به کورت کردنه وهی مووی قزیان، تاوه کو له قزو هه لمی بیس پاک بن. ئه مه یه کی له ساده و ساکارترین پاک پاریزی جه سته یه که ده توانی نامازیه ک بیت به پیویستی جی به جی کردنی ئه م شیوازه له نه خوشی و گرفته گه وړه کاند. ئه م بابه ته م بو یه کی له پزیشکه گه وړه و ناوډاره کانی ولاتی میسر باس کرد، نه و وتی: سویند به خوا نه گه ر بو دوزینه وهی ئه م بابه ته گه شتم بو پوژناوا بگردایه، به گه شت و سه فره کی قورس و گرانم له قه لم نه ده دا!

دل و هکو جه سته وایه له نه خوشی و دژنه خوشیدا

دواي نه و پوونکردنه وانه به دیار ده که ویت که دلش داواکار و ناواته خوازی:

- کارووباریکه که له هوکاري به میزی و به توانایی نه و - واته ئیمان و یادکردن و په پړه وی کردن و گوپړایه ل بوون - پاریزگاری بکات.

- بو پاریز و پاریزگاری کردن له به رامبه ر شته خراپ و زیانباره کانی به سووریکردن و دور که و تنه وه له تاوان و گوناح و دوریکردن و خوگرتن له دژایه تی کردن له گه ل شه ریه تدا، پیویستمان هه یه.

- بو ده ست به تالی و خالی بوون له کارووباری خراپ و له ناویه ر، به توبه و گه پانه وه یه کی پاستگوئیانه و په شیمانی و لالانه وه یه کی به ناگایانه پیویستمان هه یه.

نه خوشی دل، گرفت و نه نگییه که که بو ی دپته پیش و ناسین و په پړه وی کردن له حه قی لی تیک ددهات و حه ق به حه ق نابینی و یاخود وه نه وهی که هه یه به پیچه وانه وه هه ستي پی ده کات و یاخود درک کردنی پاستی و حه قیقه تی به لاه به توندی که م ده بیته وه، وه ویستی بو قه بوول کردن و په سه ندکردنی حه ق سست ده بی و له گه ل حه ق و پاستی و به رژه وهندی دا نه یاری و دوزمنی ده کات و باتل و

نارپه‌وای خوښ ده‌وئ و حه‌زی لئ ده‌کات، وه زوړیک له مروښه‌کان ه‌ردوکی نه‌م بابه‌تانه‌ی تیدا دیته‌دی.

به هوئ نه‌مه‌وه نه‌و نه‌خوښی و پیتاک و باجان‌ه‌ی که توو‌شی دل ده‌بن، ه‌ندی جار به لیکدانه‌وه‌ی گومان و بوختان و گنچه‌ل لیک ده‌دریته‌وه، ه‌روه‌کو موجه‌یدو قه‌تاده له‌م نایه‌ته‌دا لیکدانه‌وه‌: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ سووره‌تی به‌قهره ۱۰. واته: نه‌وانه نه‌خوښی بی باوه‌پی و حه‌سوودی و کینه ه‌یه.

ه‌ندی جاریش (نه‌خوښی دل) بیان به ه‌وا و ه‌وه‌سی زینا لیکدانه‌وه، وه‌کو نه‌م نایه‌ته که ده‌فه‌رموویت: ﴿...فَيَطْمَعُ النَّفْسُ فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ سووره‌تی نه‌حزاب ۳۲. واته: ((...نه‌وه‌کو نه‌وه‌ی دلئ نه‌خوښه بووړوژیت و نیازی خراب بکات، ه‌میشه و به‌رده‌وامیش قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن(که ه‌یچ که‌س نه‌توانی په‌خنه‌ی لیبرگیت))) یه‌که‌م: نه‌خوښی گومان و دوو دلئ.

دووه‌م: نه‌خوښی ه‌وا و ه‌وه‌س و ناره‌زوو.

ته‌ندروستی و سه‌لامه‌تی به هوئ وچوون و هاوتا بوونه‌وه پاریزراو ده‌بی، به‌لام نه‌خوښی و ناساغی به‌هوئ دزایه‌تی و پیچه‌وانه‌که‌یان جی به‌جی ده‌کری. له پاستی دا نه‌خوښی به هوئ نامراز و هوکاریکي وه‌ک هوکاری خوئ به‌هیز بووه و به‌هوئ دزه‌که‌یه‌وه جی به‌جی ده‌کری، وه ته‌ندروستی و سه‌لامه‌تی له پنگه‌ی هوکاری وچووه‌وه هوکاری نه‌وان پاریزراوه و به‌پیچه‌وانه نه‌وانیش له‌نیو ده‌چی.

جه‌سته‌ی مروښی نه‌خوښ به‌هوئ شت گه‌لیکی وه‌ک: سه‌رما، گه‌رما و نیش و کار، که جه‌سته‌ی مروښی ساغ و ته‌ندروست نه‌وه‌نده نه‌زییته و نازار نادات، توو‌شی په‌نج و نازار ده‌بیټ.

دلئ نه‌خوښیش به‌هوئ ه‌ندی کارووباری وه‌ک: (گومان و ه‌وا و ه‌وه‌س و ناره‌زوو) نه‌خوښیه‌که‌ی زیاتر ده‌بیټ. چونکه توانای پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی نه‌وانی نییه.

به لَام دَلّی ساغ و تهنډروست و به هیژ، کارووباری له وه خراپتریش به هیژ و توانا و ویست و ئیراده وه لاده بات و دوور ده خاته وه. به گشتی ده توانین بَلّیین که: هرکاتی شتی وه کو هوکاری نه خوشی نه خوشان په یدا بیی، پِیژهی نه خوشییه که یان زیاده بی و هیژ و توانایان نامیّنی و لاواز ده بن، وه ئه گهر ئه م هوکارانه به دروستی له ناو نه برین و ئامراز و هوکاری له ناو بردنی نه خوشی فه راهم نه کری به ره و مردن و تیاچوون مه نگاو مه لده گرن.

گورته یه ك له باروودوخی دل:

- دلّیش هاوشتیوهی جهسته تووشی نه خوشی ده بیّت.
- چاره سه ره که ی له پِیگهی توّبه و گه پانه وه و چاودتیریکردنه وه دیته دی.
- دلّیش وه کو ئاوینه پیس ده بیّت، وه ته نیا پِیگهی پاک کردنه وهی، ناسین، یادکردن و گوپراهی په روه ردگاره.
- دلّیش وه کو جهسته پووت و قووته و داپوشین و چوانکردن و پازاندنه وهی ته نیا له پِیگهی (ته قوا و خواناسینه) وه یه.
- دلّیش وه کو جهسته برسی و تینووی ده بی، وه خواردنیشی (یه کخواپه رستی، پشت به ستن به خوا، په شیمانی و گه پانه وه و پِیژ و خوشه ویستی) په روه ردگاره.

به‌شی چواره‌م

**رینگه‌کانی به‌رگری کردن، له زال
بوونی نه‌فس به‌سه‌ر دلدرا**

تەوهری یەكەم: سەرچاوەی نەخۆشییەكانی دِل

پەنابردن بۆ پەرەردگار لە خراپە و شەڕی نەفس:

ئەم بەشە وەكو پایە و بناغە وایە بۆ بەشەكانی دواتر.

پێویست بە وەبیرھێنانەو دەكات كە: (نەفس ئەممارە)كانگە و سەرچاوەی تەواوی نەخۆشییەكانە كە دِل تەوشیان دەبێت، وە تێكپرای ھۆكارەكان بە خراپ و لەناو بەرەكانی دِل بۆ ئەو دەگەڕێنەو و بە ئەندامەكانی تر و لەپیش ھەمووشیانەو بۆ دِل پەرە دەستێنێ و دەگوازیێتەو.

پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە سەرەتای قسە بە نرخەكانی دا ھەمیشە دەیفەرمو: ((الحمد لله نستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا...)).^{١١}

واتە: ((ستایش تاییبەتە بە پەرەردگارەو، داوای ھاوکاری و یارمەتی لەو دەكەین و لەویش پێنموونی وەردەگیرن، وە داوای ئی خۆش بوون و ئی بوردنی ئی دەكەین و لە شەپ و خراپە و بەلای نەفسی خۆمان و كار و كردەوكانمان ھاوار و پەنا بۆ پەرەردگار دەبەین...)).

لە موسنەدی ترمزی لە حوسێن كۆپی عوبەید ھاتووە كە: ((پیش موسلمان بوونم پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) پێی فەرمووم: (حوسێن چەند خوا دەپەرستی...؟) وتم: ھوت خوا لە زەوی و دانەپەكیش لە ئاسماندا! فەرمووی: ((لە كام یەكی لەوانە ئومێد و ترست ھەبە؟))

وتم: بەو پەرەردگارەي كە لە ئاسماندايە. فەرمووی: ((ئیسلام قبوول بكە! تا شت كەلێکی بە كەلێك بە سوودت فێر بكەم)). داوی ئەوێ كە ئیمان ھێنا، فەرمووی:

((بَلّی پەرورِدگار، پښکي گه شه کردن و پښکي راستم نیشان بده و له خراپه و به لای نه قسم پاريزداوم بکه)).

پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) به شيوه يه کي گشتي له خراپه و به لای نه فس و له شه پ و زهره ر و زيانه کاني کار و کرده وه و قسه و ليدوانانې که پيدا ده بي و پوو ددات و شونتاهه کان، نارپه حه تيبه کان و توله و سزادانه کانيان په نا و هاوار بو لای پەرورِدگار دهبات. وه له خراپه و به لای نه فس و کار و کرده وه ي هردووکيان په نا بو پەرورِدگار دهبات، له بر دوو نه گه ره:

يه که م: له باره ي زوري هاو شيوه ي په گزي خوې، واته پەرورِدگار له خراپه و ناله باري نه م جوړه کار و کرده وه يه په نا بو تو دینم.

دووهم: مه به ست له وه توله سندنه وه و سزاداني کارووباري که که خاوه نه که ي تووشي گرفت و زيان ده که ن.

له سه ر بناغي نه گه ري يه که م، پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) له په وشت و خه سلته ي نه فس و په رچه کرداري له پەرورِدگار پاراوه ته وه و لالاوه ته وه. وه له سه ر بناغي نه گه ري دووهم، له سزا و توله سندنه وه کان و هوکاره کانيان په نا و هاواري بو پەرورِدگار بر دووه.

به م جوړه کاري خراپيش به به شيك له ناله باري و به لای نه فس ده ژميردري. ثايا نه و نزا و پارانه وه ي نه و به و مانا و واتايه يه که: پەرورِدگار له سزاي نه و کارووبارانه ي که به لاه وه باش نين. هاوار و په نات بو دینم يا خود له نه فس و کار و کرده وه خراپه کانم؟ وا دياره واتاي يه که م باشتره، چونکه که لک و هرگرتن له کرداري خراپ دواي پووداني، شتي جگه له هاوار و په ناگرتن به خوا له توله و ناکامي نه و نيبه، نه گه ر چي که وه ک کاري پوودراو بوون ناتوانين چاره سر و لای ببهين.

په رده له نیوان دل و به دیهینه ردایه:

ته وای پټیواران و کاروانانی پټگه ی په روه ردگار و پټای شټوانی جیاواز و جیاوازی پټگه، له م باره وه کوکن که نه فسی نه مماره پچړنه ر و جیاکه روه وه ی پټگه ی که یشتنی پټیواره بو لای په رستراوی پاسته قینه ی خو ی و ته نیا دوا ی لاواز کردن و له ناو بردن و دزایه تی کردنه له که لیدا، که ده توانی پټگه ی به کخواپه رستی و په رستشی پاک بو گه یشتن به په زامه ندی په روه ردگار و به ده ست هیثانی به خته وه ری و کامه رانی هه تا هه تایي دريژه پی بده یښ. چونکه خه لکی به سر دوو دهسته و تا قمدادابه ش ده بن:

۱. تا قم و دهسته یه ک که نه فس زال بووه به سه ریاند او به ته وای خستو نیه تیه ژیر پکیفی بریاره کانی خو ی و له پټگه ی تیا چوون و له ناو بردندا جیگیری کردوون.

۲. دهسته و تا قمیکی تر که سانیکن که سه رکه وتوون به سه ر نه فسی خو یاند او نه ویان به گو یزپایه ل و کار به دهستی ویست و نیمانی خو یان ده ره یثاوه.

هه ندی له زانایان و خواناسان ده لټن: سه فهری پټیواران ته نیا به سه رکه وتن به سه ر نه فسی خو یاند او کو تایی پی دټ، هه رکه سی زال بوو به سه ر نه فسی خویدا، پزگار و سه رکه وتوو و سه ر بلنډ ده بی و هه ر که سیکیش زه لیلی نه فسی خو ی بوو و نه یثوانی به سه ریدا زال بی، و یران و له ناو ده چی.

په روه ردگاری به توانا ده فهرمو یټ: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَفَى (۳۷) وَأَكْرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۳۸) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ سوورده تی نازعات ۳۷ - ۳۹.

واته: جا نه وه ی خوا نه ناس و یاخی و له سنوور ده رچوو بیټ، ژیا نی دونیای زیاتر له قیامت مه به ست بوو بیټ، نه وه بیگومان نه و دوژه خه جیگه ی مانه وه و حه وانه وه یه تی. !!

سروشتی نه فس جوړیکه که مروځ به ملهوپی و نا فهرمانی و به باشر زانی نی دویا به رامبر به دواپوژ دوو دل ده کات، (واته به و شتانه مروځ تووشی دوو دلی ده کات).

به لَام په روه ردگاری به به زه یی مروژ به ترسان له خوا و پویه پوو بوونه وه له گهڼ هوا و ناره زووه نه فسانیه کان بانگ ده کات.

دل له دوو لاره بانگ ده کړی، هندی جار به لای ته مدا و هندی جاریش به لای ته وی تریاندا مهیل په یدا ده کات. بوی تووش بوون و تاقیکردنه وه و هلسه نگاندن لیږه وه سه رچاوه ده کړی.

نیشانه ی نه فس یا خود، نه فسه کان؟

په روه ردگار له قورنای پیروژدا به سی جوړ باسی نه فسی کردووه: نه فسی موتمه ئینه^{۱۲}، نه فسی ته مماره^{۱۳}، نه فسی له ووامه^{۱۴}.

له م باره یه وه که ئایا نه فس ته نیا به کیکه و خاوه نی ته م سی وه سف و دوخانه یه؟ یا خود ته مه ی که وا هر مروژی خاوه نی سی نه فسه به ناوه کانی نه فسی ته مماره، له ووامه، موتمه ئینه، پای جیاواز مه یه.

پای یه که م: پای شه رزان و تیگه یشتوان و زوړینه ی ته هلی ته فسیر و پای خواناسانی ته هلی لیکولینه وه و توپژینه وه یه.

پای دووه م: بوچوونی زوړیه ی ته هلی ته سه وفه.

به لَام دوی لیکولینه وه و پوونکردنه وه ی بی لایه نانه ی بابه ته که به م ناکام و نه نجامه ده که ین که له بناغه دا دژایه تی له نیوان لایه نگرانی ته م دوو بوچوونه دا بوونی نییه، چونکه (نه فس) به گوړه ی سروشتی خو ی یه که نه فسه و به گوړه ی وه سف و دوخی، سی نه فسه.

۱۲ دهررونی هیمن و دلنیا، به دوور له ناژاوه و پشوی، وهرگیری کورد.

۱۳ خواستی دهررون بو پیکهانی حمز، خوشی چیژ.

۱۴ خواستی دهررون بو هه لگه پرانندنه وه ی مروژ له کاری خراب و دزیو.

هرکاتى خودى خوئى بخهينه ژيړ چاودېرى و سهرنجه وه، نه فس به کيکه و نه گهر له گوشه نيگای وه سف و دوخييه وه سه يري بکين، نه فسي مروؤ سى جوړه.

گومان ناکه م که مه به ستي هندیکیان نه وه بیت که هر مروؤنى خاوهنى سى نه فسي به هيژ و سهر به خوئيه و هريه کى له و نه فسانه له پووکش و حقيقت له گال نه وي تر دا په کسان بیت، وه هرکاتى مروؤ بمرى، سى نه فسي سهر به خو و جيا له په کتر له گاليدا بمریت. چونکه هرکاتى په روه ردگار باسى نه فسي کردبى و نه وي داوه ته پال خاوه نه کى، به وشه ى تاك (مفرد) باسى کردووه و له بابته کانی تريشدا به هه مان شيوه به و ته نانه ت له بابته تيکيشدا وشه و بيژه گه ليکى وهك (نفوسك) و (نفوسه) و (انفسك) و (انفسه) نه هيئاوه و نه گهر به شيوه ى کو هاتبى وهك: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ سوورده تى ته کویر ۷.

واته: کاتیک گیانی هر که س ده گه پيته وه بو لاشه ى و جوت ده بيته وه له گه لى دا. مه به ست له وه ته واوى نه فسه کانه.

نه گهر به شيوه ى کو ش هاتبى، زيادکراوه بو کو مه له (واته کو مه لى که س، وه رگيږى کورد) واته نه فسه کانی نه وان يا نه فسه کانی ئيوه. به هه مان شيوه که پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فهرمويت: ((انما انفسنا بيد الله))^{۱۵}.

واته: نه فسه کانی ئيمه ته نيا له ژيړ ده سه لاتی په روه ردگار دان.

نه گهر هر مروؤنى به ته نيا خاوهنى سى نه فس بووايه ته نانه ت نه گهر له په ک باره شه وه بووبى. په روه ردگار نه وي به شيوه ى کو بو تاك زياد ده کرد.

۱۵ له فهرمووده ى نيمامى موسليمه، که به ژماره (۶۸۰) گيړاوييه ته وه.

ته وهری دووهم: نیشانه و خه سه له تی نه فسه کان

نه فسی موتمه ئینه:

هه رکاتی نه فس له دیوان و باره گای مه زن و گه وره ی په روه ردگاردا ئاماده بی، وه به یادکردن و ستایش کردنی خوی گه وره ئاسووده بی و پوو له ئه و بکات و تامه زرویی بینینی ئه و بیّت و هوگری نزیکي ئه و بیّت، ئه م جوړه نه فسه (نه فسی موتمه ئینه) یه. ئه مه هه مان ئه و نه فسه یه که له کاتی مردندا پیی ده وتریت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ سوورده تی فه جر ۲۷ - ۲۸.

واته: شایه نی باسه به ئیمانداري سه رفراز ده وتریت له سه ره مه رگدا ئه ی خاوه نی دل و دهروونی پر له ئارامی، ئه ی ئاده میزای ژیر و هو شمه ند که له ته مه نی کو تایی دونیادا په روه ردگارت ناسی و به جوانی ده ته پرست، بگه پیره وه بولای په روه ردگارت که تو له و پازیت و ئه ویش له تو پازیه.

ئین عه بباس ده لیت: ((نه فسی موتمه ئینه)) به واتای نه فسی پاستگو یه.

قه تادده ده لیت: نه فسی موتمه ئینه نه فسی باوه پداریکه که به به لینه کانی په روه ردگار ئیمان و دلنایی و ئاسووده یی هه یه.

موجاهید ده لی: نه فسی موتمه ئینه نه فسیکی ملکه چ و له خوا ترسه، که برپای به په روه ردگارییه تی په روه ردگار هه یه و به وپه پری مه یل و حه زی خو یه وه پوو ده کاته گو یه پرایه لی و به ندایه تی په روه ردگار هه وه، برپای به وه هه یه که به په روه ردگار ده گات.

حه سه ن ده لیت: نه فسی موتمه ئینه واته نه فسی که برپا و ئیمانی به قسه کانی په روه ردگار هه یه و دانی پیدا ده نی و به پاستیان ده زانی.

راستی و دلنایی، ئاسووده یی و پاوه ستاوه یی بو ئه و نه فسه یه که به یادکردن و په پیره وکردن و ئیمان به په روه ردگار ئاسووده ده بی، ئاسووده یی و کامه رانی خو ی له شتیکی تر دا نابینیت ه وه.

نه فسی که به خوشه ویستی به ندایه تی کردن و په پړه وی کردن له فرمانه کان و دور که وتنه وه له نه هیه کانی په روه ردگار و حه ز به بینینی نه و دانان به پاستیه تی و حه قیقه تی ناو و سیفه ته کانی په روه ردگار پووی هیناوه و دلنیا یی و ناسووده یی و کامه رانی په یدا کردوه، به رده وام به دوا ی به ده ست هیثانی خوش به ختی و کامه رانی په روه ردگار وه یه، نیسلامی وه ک ئایین و حه زره تی موحه ممه دیشی (صلی الله علیه وسلم) وه ک پیغه مبه ر و نیژدراوی په روه ردگار ه لېژاردوه، ئیمان و باوه پی په یدا کردوه به قه ز و قه ده ری په روه ردگار و به س بوونی خداوه ند له لیپرسینه وه و ناگا لیبون و چاودیژی کردن ئیمان و باوه پی هیه.

بپوای به م پاستی و حه قیقه ته هیه که: (په ب و ئیلا و په رسترا و خاوه ن و یارمه تیده ر) و خاوه نی ته وای کاروبار و سه رچاوه ی نه و که ته نانه ت بو چا و تروکانیکیش لی بی نیاز نییه، په روه ردگاری ته نیای بی هاوتا و خولقیته ری بیسه ر و بینه ر و به ناگایه.

نه فسی نه مواره:

نه فسی نه مواره: نه فسیکی مله وړ و یاخی و زوژ بریار دهره به نافه رمانی و خو نه پاراستن و پاریز کردن، له به رامبه ر نه فسی ((موتمه ئینه)) دا جیگیره، نه فسی نه مواره بریار ددهات به سه ر خاوه نه که ی به ته وای نه و شتانه ی که خو ی حه زی لی دهکات و هانی ددهات بو په پړه وی کردن له ناحه قی و باتل و پویشتن به دوا ی پاکیشانه ناړه واکاندا.

نه فسی نه مواره کانگه و سه رچاوه ی ته وای خرابی و به دکارییه کانه، نه گه ر مروژ په پړه وی لی بکات نه و پینموونی دهکات بو ده ست پیکردنی ته وای نا په سه ندی و ناړه و و خراپه کارییه کان.

په رورددگاری به ده سه لات له باره ی نه و نه فسه وه سیفه ت و تاییه تمه ندی (الامارة بالسوء) واته زوژ بریار دهر بو خراپه و به دکاری هیثاوه، نه ک (أمر) و ته نیا بریار دهر،

چونکه سروشتی نه فس هر ئه م بریاردان و پلان و ته له که بازییه یه، مه گهر که سی توانیبتی نه و نه فسه ی پاک و خاوین کردبیته وه، له م کاته دایه که نه و بانگ ده کات بو لای خیر و چاکه، نه مش له به خششی په حمه ت و میهره بانی و پینموونی په روه ردگار، چونکه له بنچینه دا کاری نه فس پاکیشانی مروغه به روه لای گومی تاوان و گولوی بوگن و گنده لانی سه ریچی و گوناح.

نه فس له بنچینه دا زالم و نه زان و نه قام و دروست کراوه، وه دادگری و زانست و خواناسی و دینداری بو ی له پیگه ی په یامی په روه ردگار و پینموونی خولقینه روه له پیگه ی دهر باز بوونیدا جیگیره، به لام نه گهر پیگه ی گه شه کردن، به رز بوونه وه و پاکي و خاوین کردنه وه ی پی نشان نه دده دا، هر به و جوړ و چه شنه له سهر زولم و سته م و نه زانی و نه فامی ده مایه وه.

هوکاری بنچینه یی و نه ساسی بانگ کردنی به رفراوان و به رده وامی نه فس بو نافهرمانی په روه ردگار سه رچاوه که ی له سته مکاری و نه زانی و نه فامیه وه یه تی. نه گهر گه وره یی و مه زنی، په حمه ت و میهره بانی و پینموونی په روه ردگار نه دده بوو ته نانه ت به ک که سیش نه یده توانی نه فسی خو ی پاک و خاوین بکاته وه.

هرکاتی په روه ردگار ویستی خیر و چاکه ی پی به رمووی، ناگایی و دریایی و ویست و شیراده ی نه و بو (چاکسازی و پاک کردنه وه) به هیژ ده کات، وه هرکاتی سه باره ت به و له م جوړه ویست و خواسته ی نه بیت، به هه مان دوخی سته مکاری و نه زانی و نه فامیه ی خو ی که له سهر نه و بنچینه و بناغه یه دروستکراوه ده هیلتیه وه. (که واته ده توانین بلین پینموونی په روه ردگار بو به نده کانی خو ی و خسته نه سهر پیی راست و پر له به خته وهری و کامه رانی، گه وره ترین به خششی په روه ردگار، وه پینمونیش به دده ست خودی په روه ردگار وه یه و به هر که سی بیبه خشی ده یدات، به بی له به رچاوگرتنی پله و پایه ی کو مه لایه تی نه و که سه و ناستی زیره کی و زانیاری. وه رگپری کورد).

هوکارى ستم و زوردارى، يا نه زانينه، يا قبول نه کړدى حق و پاستييه، که نه مه ش له بنچينه دا بو نه فامى و نه زانى ده که پټه وه، قبول نه کړدى حق و پاستى، پټويستى نه فامى و نه زانويه، بويه برپاردانى فراوانى نه و و نارپه وايي، پټويستى و به شيکه له سروشتى نه و مه گهر نه وه که وا بکه ويته بهر په حممت و ميهره بانى و پټنمونى په روږدگار وه، به م جوړه به ديار ده که ويته که: پټويستى په پره وى کړدى مروځ له (په رستراوى تاك و ته نيا)ى خوځى، به سر هر پټويستيه کى تر دا شياو و شايانى به راورد کړدن و هلسه نگاندن نييه و نه گهر په روږدگار له نه اندازه ى چاو تروکانى په حممت و ميهره بانى و يارمه تى و هاوکارى و پټنمونى خوځى لى دريغى بکات، چاره نووس و ناکامىکى جگه له له ناوچوون و فه وتان نابى.

نه نفسى له ووا مه:

له باره ى په گ و پيشه ى نه م وشه يه که ناي ا له (تلوم) به واتاى حال به حالى گوږان و نال و گوږى چوټيه ت و يا (اللوم) به واتاى تانه و توانج و لوڼه کړنه، پا و بوچوونى جياواز مه يه.

وته ى زانايانى سه له ف له ده وروويه ى سنوورى نه م دوو واتايانه دا جيگيرن.

سعيد کوپى جبير ده لى: ((وتم به ئين عه بباس: واتاى له ووا مه چيه ..؟ وتى:

له ووا مه سيفه ت و تاييه تمه ندى نه نفسى لوڼه که ره)).

موجاهيد ده لى: نه نفسى له ووا مه نه فسيکه که به هوځى نه و شتانه ى که له ده ستنى

داوه تووشى په شيمانى بووبى و خوځى بخاته بهر لوڼه و سه رزه نشت کړنه وه.

قه تناده ده لى: نه نفسى له ووا مه نه فسيکه که هه ندى جار به دواى شه پ و خراپه دا و

هه ندى جار يش به دواى خير و چا که دا، ويست و ناره زوو په يدا ده کات.

عه تا له ئين عه بباس وه گټراوييه تيه وه که: ((له پوځى دواى دا ته واوى نه فسه کان

خويان سر کوته و لوڼه ده که ن، مروځى چا که به هوځى نه وه ى که کارى چا که ى زياترى

نه نجام نه داوه و تويشووى چا که کانى زياتر نه کړدوه و مروځى به دکار و خراپيش به

هوی نه وهی که واکوتاکی ته مهنی له سهر کاری خراپه بهرده وام بووه و دهستی له خراپه کاری نه کیښاوه ته وه، هرکامی له وان خوځان دهخنه بهر لومه و سهرزه نشته وه)).

حه سهنیش دهلی: سویند به په روه دگار، نه فسی باوه پدار له هر باروودوڅیکدا لومه و سهر کوتهی خوئی دهکات، وه له باره ی نه رک و بهر پرسیاریه تی و کاره کانیه وه خوئی به که مته رخم و تاوانبار ده زانی، به لام مروئی تاوانبار و خراپه کار دریژه به خراپه کاری خوئی ددهات و به هیچ جوړی سهرزه نشت و لومه ی خوئی ناکات.

نه وهی باس کرا بیر و بوچوونی که سانی بوو که بوچوونی نه وان له سهر چوټیه تی لیک بوونه وه و جیابوونه وهی وشه ی (لومه) له (لوم) و تان و توانج بوو. به لام که سانیکي تر (لومه) یان به هوئی تیکه لاو بوون و گوپانی هه میښه یی و ناسه قامگیری و نه مانه وهی له سهر یه ک باروودوڅ، له رهگ و پیشه ی (تلوم) ی ده زانن. به پوواله ت و اتای له بهر چاوگیراوی ده سته ی یه که م و چاکتر و دیاره، چونکه نه گهر له ووامه به واتای گوږینه ر بووایه، ده بووایه له بری نه و (متلومه) وهک: (متلونه و مترده) ده و ترا. به لام نه م و اتایه به شیکه له پیو یستیه کانی و اتای یه که م. چونکه به هوئی گوپان و تیکه لاو بوون و ناسه قامگیری وه تووشی کار که لیکي ناپه و ده بیت، وه بواتر خوئی ده خاته بهر لومه و سهرزه نشته وه، واته گوپان و نال و گوپی چوټیه ت له پیو یستیه کانی، په شیمانی و که رانه وه و ته له وومه.

گوړانکاریه کانی نه فس:

نه فسی ئاده می هه ندی جار نه معاره، هه ندی جار له ووامه و هه ندی جاریش مو تمه ټینه یه، ته نانه ت له وانه یه شه به دریژی شو و پوژهر کاتر میړه و له سهر باروودوڅی بیت، وه بریار و فرمان له باره یانه وه په یوه سته به سهر که وتن و زیاتر بوونی یه کی له وانه.

- وهسفرکردنی ئەو به موتمەئینە جوۆی پێ هەلۆتن و پێهەلنانە.
- وهسفرکردنی ئەو به ئەممارە، جوۆی لە بچووک کردنەوه و هەتک کردنە.
- وه وهسفر کردنی ئەو به لەووامە، هەم خاوەنی ستایش کردن و هەمیش خاوەنی پاش مله و پشت ملهیه، به پووتیکردن بهبابەتێ کە بههۆی ئەوهوه خوێ دەخاتە بهر لۆمه و توانجەوه.

(سەبارەت بە خودی نەفس دەتوانین بڵێین کەوا دەبێ بە پشت بەستن بە پەرەردگار و داوای یارمەتی و هاوکاری کردن لێی، هەول بدەین کەوا لە غاوی نەفسی خۆمان بکەین و تێبکۆشین خۆمان زāl و سەرکەوتوو بکەین بەسەریدا، مەبادا بەرەو تاوان و نوغۆ بوونمان ببات. هەر وهک پێغه مەبر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: جیهاد و تیکۆشان لە گەل نەفسدا گەرەترین جیهاد و تیکۆشانە. وەرگێری کورد).

تەوهەری سییهەم: چارەسەری نەخۆشی دِل، لە ڕێگە ی لێپرسینه‌وه ی نەفسەوه

چارەسەری نەخۆشی دِل:

مەبەست لە چارەسەری دِل، چارەسەر و دەرمان کردنی نەخۆشی تیشکانی ئەوه لە ڕێگە ی نەفسی ئەممارەوه، چارەسەرکردنی ئەم نەخۆشییە دەروونییە لە دوو ڕێگەوه گونجاو و شیاوه:

١. لێپرسینه‌وه و موخاسەبە کردن.

٢. بەرهەلستی و دژایەتی کردن.

چونکە کەمتەرخەمی و بێ ئاگایی لە موخاسەبە و لێپرسینه‌وه ی نەفس و هاو دەنگی و هاو پێ بوون و پەیره‌وی کردن لە فەرمانەکانی، بوار و زەمینە ی مردنی مەعنەوی دِل فەراھەم دەکات.

له فەرموودە یە کدا که ئیمامی ئەحمەد بە ئیبنی تری له حەدیس زانان له شە دادی کۆپی ئەوس گێڕاوییانە تەو، هاتووە که: پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((الکَیْسُ مِنْ دَانَ نَفْسِهِ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مِنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا، وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ)).^{۱۶}

واتە: مەوۆی زیڕەک و هۆشیار و وریا، کە سێکە کە نەفسی خۆی لۆمە و موخاسەبە و لە غاوبکات و جەلەوی بگری و بو دواى مردنی کار بکات و تى بکوشى، وە مەوۆی لاواز و بى توانا کە سێکە، کە لە هەوا و ئارەزووەکانى نەفس پەپەرەوی بکات و بە (لێبوردن و بەخشینی) پەرەردگار ئومیدەوار بێت.

قەسەى پیشینان لەبارەى موخاسەبەکردنى نەفسەو:

ئیمام ئەحمەدی کۆپی حەنبەل (خوای ئی پازی بێت) گێڕاویە تەو کە وتویەتی: ((حاسبوا أنفسكم قبل أن تحاسبوا، وزنوا أنفسكم قبل أن توزنوا، فإنه أهون عليكم من الحساب غداً أن تحاسبوا اليوم وتزينوا للعرض الأكبر يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية)).

واتە: پیش ئەوێ کە لێتان پێرسنەو، لە نەفسی خۆتان پێرسنەو! وە پیش ئەوێ بتان پێون و هەلتان سەنگینن، خۆتان هەل بسەنگینن! ئەگەر ئەمڕۆ باروودۆخی خۆتان بخەنە بەر لێپرسینەو و لێکدانەو، لێپرسینەوێ سەبەینی و دواپۆزتان ئاسانتەر دەبێ، وە خۆتان بو کۆپ و کۆنگرەى پۆزێکی گەرە (قیامەت) پرازیننەو! لەو پۆژەدا بوونتان دەبێ و هیچ شتێکتان ئی شاراوو و نادیار نابێت.

هەر وەها لە ئیمام حەسەن (خوای ئی پازی بێت) گێڕاوییانە تەو کە: ((هیچ مەوۆیێکی ئەهلی ئیمان و باوەر پەیدا ناکەیت کە لە نەفسی خۆی نەپرسیتەو و موخاسەبەى نەکات و لە خۆی نەپرسی که بۆچی وام وتوو؟ بەلام مەوۆی ئەهلی

تاوان و خراپه کاری به بڼی نه وهی که خوځی بخاته بهر پرسیار و لیپرسینه وه وه، دريژ به پښکي گومړایي و به هله چوونی خوځی ده دات)).

قه تادده سه باره ت به م فهرموده یه ی پهره ردگار: ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ سووړه تی که هف ۲۸.

واته: به گوځی نه و جوړه که سه مه که که دلیمان غافل کردوه له یادی خو مان (به هوځی دنیا په رستیه وه) شوینی ناره زوی خوځی که وتوه و هرچی کاروباری هیه بڼی سهر و بڼه و له سنور دهرچوه.

وتویه تی که: واته نه فسی خوځی له ناو بردوه و هله خه تاوه و له ه مان کاتیشدا دین و نایینی خوځی له ده ست داوه و هردو دهستی دنیای به سراوه.

حه سه ن (خوای لی پازی بیټ) وتویه تی: ((نه گهر مروځی خواوه نی ناموژگاری و ناموژیاری دهروونی بیټ، له خیر و چاکه و سه لامه تی دا ده مینیتته وه. به ه ول و ویستکی ته واو موحاسه به و لیپرسینه وهی خوځی فهراموځ و له یاد ناکات)).

مهیمونی کوپی مهران وتویه تی: به پاستی مروځ ته نیا کاتی پاریزکردن و دوری کردن ده کاته پیشه ی خوځی که به ه مان شیوه شریکی نا نه هلی خوځی ده خاته به رده م موحاسه به و لیپرسینه وه، نه فسی خوشی ده خاته بهر پرسیار کردن و لیپرسینه وه وه. به هوځی نه مه وهیه که وتراوه: نه فس وه شریک و هاوړی ناپاک و ده ست بر و ده م پیس وایه، نه گهر ناگاداری نه بیت و ناگات لیی نه بیت سه روه ت و سامانت حه یف و مه یل ده کات.

هه روه ها مهیموونی کوپی مهران وتویه تی: ((مروځی له خوا ترس و خو پاریز زیاتر له وهی که چاودیز و ئیشکی زوری حاکمیکی سته مکار و شریک و هاوده می خراپه کاری بڼی، لیپرسینه وه له نه فسی خوځی ده کات)).

نیمام نه حمده دی کړې حه نېل له وه هب ده گېړته وه که: ((له نووسراو و نامه ی
نالی داودا هاتووه: حق نه ویه که مروځی ژیر و عاقل له چوار کاترمیر له ژیانی خویدا
بی ټاگا و ناټاگا نه بیټ:

- کاترمیرک ته رخان بکات بو سهر قال بوون به یاد و ستایشی په روه ردگار وه.
- کاترمیرک دابنیت که تیایدا موخاسه به و لپرسینه وه له نه فسی خو ی بکات.
- کاترمیرک ته رخان بکات که له گه ل دوستان و هاوړی دلسوژ و پاستگوکانیدا
که م و کړې و لاوازیه کانیاں بو یه کتر باس بکن، به مه به ستی چاره سهر و چاکسانی
کردنیاں.

- کاترمیرک دیاری بکات بو نه وه ی تیایدا ته وای خوشیه کانی و کاروباره
وستراره کانی نه فسی خو ی به جی بهیلى، چونکه نه م کاره له م کاترمیره دا هاوکاری
ده کات بو به کرده یی کردنی هستان به جی به جی کردنی نه و سی بابه ته ی پیشوو و
بو دلې نه و به جوړک له گه پان و گشت و گوزار ده ژمیردری و حیسابی بو
ده کړیت)).^{۱۷}

ده لټن: نه حنه ف کړې قهیس هندیك جار له چرایه ك نريك ده بوویه وه و په نجه ی
خو ی ده خسته سهر گر و کلپه ی چراکه و به خو ی ده وت: ((نه ی حونه یف سزای ناگر
بچیژه! بوچی فلان پوژ تووشی فلان تاوان بووی؟ بوچی فلان پوژ فلان تاوان و
گوناحت کرد؟))

حه زده تی عومر (خوای لی پازی بیټ) له نامه یه کی دا بو یه کی له کارگوزاره کانی
خو ی وه بیرى ده خاته وه که: ((له دوخی خو شی و سه لامه تی و ته ندروستی و پیش
نه وه ی پوویه پووی باروودوخی سهخت و نا په حه ت بیپته وه، نه فسی خو ت موخاسه به
بکه و لی پیرسه وه، چونکه هه رکه سی له باروودوخی ناسووده یی دا و پیش هاتنی
باروودوخی سهخت و گران نه فسی خو ی موخاسه به بکات، باروودوخی باش ده بیټ و

خه لکانی تر به خیلی و پژدی پی ده بن. به لام هرکه سی ژيانی دنیا و هوا و
ناره زوی له محاسه به و لپرسینه وهی نه فس دوری بخاته وه و دوی بخات، تووشی
په شیمانی و پاشگه ز بوونه وه و له ناو چون ده بی)).

نیمامی حه سن (خوای لی پازی بیټ) ده فهرمویت: ((مروځی نه هلی نیمان به
وردی و به سه ختی ناگای له نه فسی خوځه تی و چاودیری ده کات. له پیناو په زامه ندی
په روه ردگاردا ده بخاته بهر لپرسینه وه و محاسه به کردنه وه، له دواپوژدا بانگ
کردن و لپرسینه وهی که سانی ناسان ده بی، که له دنیا دا نه فسی خوځانیان خستبیته
بهر لپرسینه وه و سه رزه نشت کردنه وه.

هرکاتی مروځی نه هلی نیمان پووه پووی شتیکی سهر سوپه یتنه ر و خوش بوویه وه
ده لی: سویتد به خوا حه زت لی نه که م و پتو یستیم پیته ! به لام لیټ دور ده که ومه وه و
هیچ کاتی له بهر خاتری تو نا فرمانی په روه ردگارم ناکم.

به لام هرکاتی سه باره ت به که مته رخه می خوځی به رامبه ر به نه فسی بگه پی و
پیدا چوونه بکات ده لی: بوچی وام کرد؟ چیمه به سهر نه م کارانه وه؟ سویتد به خوا
جاریکی تر ناگه پریمه وه بو سهر نه م کاره !

نه هلی نیمان نه وانه که قورثانی پیروژ ده ستیانی گرتووه و له تیاچوون
پاراستوونی.

نه هلی باوه پ له م جیهانه دا خوځیان وه که نه و به ند کراوانه ده زانن که هه میشه و
به رده وام له نه ندیشه و بیری نازادی و پژگاری خوځاندان.

باوه پدارانی پاسته قینه نه وانه که دله کانیاں جگه به یادو ستایش و زیکری
په روه ردگار به هیچی تر ناسووده یی و نارامی په یدا ناکات و جگه له و به شتیکی تر
په یوه ندی و خوشه ویستی نییه.

نه هلی نیمان هه مان نه و که سانه که به دلنیا ییه وه ده زانن سه باره ت به بیستن،
بینن، وتن و کار و کرده وهی خوځیان ده که ونه بهر لپرسینه وه و محاسه به کردنه وه.

مالکی کوپی دینار ده لیت: ((په روه ردگار، سه بارهت به که سی که به نه فسی خوی ده لی: تو مه گر فلان کاری نابه جی و ناپه وات نه نجام نه دا و فلان قسه ی خراب و ناپه سهندت نه وت؟ دواتر لووتی ده گری و جله وی ده گری و به په پره وی کردن له قورئان و فهرمووده (کیتاب و سوننهت) ناچار و مه جبووری ده کات و ئیمان و ویست و نیراده ی خوی ده کاته پیره و پینموونی که ری نه)).

نمونه یه ك بو چو نییه تی موحاسه به کردنی نه فسی:

پیشتر نه فسمان به شریکیکی بازرگانی متمانہ پی نه کراو (جی متمانہ نه بوون) چوواند، به هه مان شیوه که یه که م: دوی چاودیری کردن و په چاو کردن و ماف و به پرسیارییه تی شریکایه تی له لایه ن شریکه وه یه، که ئامانچ و مه به ست له شریکایه تی کردن به ده ست هیئانی سوودو قازانجه، دیته دی و ده سته به ر ده بیت، وه له قوناغی دووه مدا چاودیری کردن له ده ست به کاربوون و هه نگاو هه لگرتنی نه و سیتیهم هه ژمار کردن و دیاری کردنی ده ست پیکردن و هه نگاوانه کانی و چواره میش به رگری کردن له دووباره بوونه وه ی خهوش و ناپاکییه کان که به هه لکه وت تووشی بووه.

نه فسیش به م جوړه یه، سه ره تا له په یوه ندی له گه ل پاریزگاری کردن له نه ندامه حهوت لایه نه که پاریزگاری کردن لیبیان پاراستنی سه رمایه یه و دوی نه و به ده ست هیئانی قازانچ و سوود ترح ده کری، چونکه که سی که خاوه نی سه رمایه نه بی ئیتر چو ن له چاوه پووانی سوود و قازانجا بیت؟

نه و نه ندامه حهوت لایه نانه بریتین له: چاو گوی، ددان، عورهت، ده ست و پی^{۱۸}، که ئامراز و هوکار یکن بو به خته وه ری یاخود به دبختی (الشقاء، السعادة)، هه رکه سی له باره ی پاراستنی نه وانه که مته رخه می بکات، تووشی کیشه و گرفت گه لی و

چاره پدش گه لی ده بی و هه رکس پاریزگاریان لی بکات، پاریزگاری له خیر و چاکه و به خته وه ری خوئی کردوه. له راستی دا پاراستنی نه وانه بنه ما و بنچینه ی ته و او خیر و به رژه وه ندییه و پشت گوئی خستنیشیان به واتای تووش بوونه به ته وای شه پ و خراپه یه ک. په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فه رموویت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ سووره تی نور ۳۰.

واته: ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به پیاوانی نیماندار بلئی: چاویان بپارین (له سه رنجدانی ئافره تانی نامه حره م) هه روه ها ناموس و عه وده تی خوئیان له حه رام بپارین.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ سووره تی نه سرا ۳۷.

واته: هه روه ها به سه ر زه ویدا به که ش و فش و له خوئیایی بوونه وه مه پو چونکه تو هه رگیز ناتوانیت زه وی کونا و ده ر بکه یت، ناشگه یت به رزی چیاکان (نیتر نه م که شخه و شانازییه ت له چییه) ..؟

له لایه کی تر دا ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سووره تی نه سرا ۳۶.

واته: (ئه ی ئینسان) له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده رباره ی نییه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ر هه مووی، به رپرسیاره له به رامبه رییه وه.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ سووره تی نه سرا ۵۳. واته: ئوه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به به نده کانم بلئی: چاکترین گوفتار بلین (جوانترین گوفتار بنووسن).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ سووره تی نه حزاب ۷۰.

واته: ئه ی نه و که سانه ی باوه پتان هیتاوه له خوا بترسن و پاریزکار بن، هه میشه قسه ی به چی و به سوود بکه ن.

ہر وہ ما دہ فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُنْتُمْ نَفْسًا مَّا قَدَّمْتُمْ لِفَعْلِ﴾

سوورہ تی حہ شر ۱۸.

واتہ: ئی ئوانہ ی باوہ پتان ہیٹناوہ، خواناس و پاریزکاری بن و لہ سنوورہ کانی خوا مہ ترازین، با ہموو کہ سی سہ رنج بدات و بزانی چی بو سبہ ی دہ ست پیشخوری کردوہ.

ئہ گہر مروؤ سہ بارہت بہ نفسی خوئی لہ بارہ ی چوئیہ تی کہ لک وەرگرتن لہ ئەندامہ کانی توند بی و بہ سہختی لہ نفسی بپرسیتہ وہ سہ بارہت بہ چوئیہ تی بہ کارہیٹانی ئەندامہ کانی، دہ چیتہ نیو قوناغی چاودیتری و پاریزکاری کردن کہ بہ ہیچ شیوہ یہ ک نابی دہ ست بہ کاریبونی نفس لہ بارہ ی کہ لک وەرگرتن لہ ئەندامہ کان پشتگوئی بخات، ہتا زیاتر لہ چاودیتری کردنیان بی ناگا بی، نفسیش زیاتر تووشی لادان و خەوش و ناپاکی دہ بیتہ وہ و سہ ردہ کیشتی بو لہ ناو بردنی دل و ئەندامہ کان. بہ ہر جوئی کہ سی کہ ہستی بہ کہم و کوپی و قازانچ و ہرژہ و ہندی مہ عنوی کرد، دہ بی بچیتہ نیو قوناغی موحاسہ بہ کردن و لیپرسینہ وہ ی نفسہ وہ.

دوای لیپرسینہ وہ و موحاسہ بہ کردنہ وہ یہ کہ راستی و حقیقہ تی سوود و قازانچ و زہرہ و زیانی لہ لا پوون و ناشکرا دہ بیتہ وہ، ہرکاتی سہ بارہت بہ زیان و خرابہ دنیایی پەیدا کرد، بہ ہمان شیوہ کہ شہریکی تاوانبار دہ بی ئو خەوش و ناپاکییہ ی کہ پەیدا بووہ، قہرہ بووی بکاتہ وہ و لہ داہاتووشدا نفس ناچار و مہ جبوور بکات بہ ئەمانہت داری و پاریزکاری و چاودیتری کردن.

بہ لام نابی لہ بیرمان بچی کہ سہ بارہت بہ ہلؤہ شانندنہ وہ ی شہریکیہ تی لہ گہل نفسا، مروؤ خاوہ نی سہ ربہ ستی و ئازادی نییہ و (اختیار بہ دہ ست خوئی نییہ)، ہیچ ینگہ یہ ک بو پچپاندنی تہ اووی پە یوہ ندییہ کانی لہ گہل ئەودا بوئی شیاو و گونجاو نابی، واتہ ناتوانیت نہ فسیکی تر بخاتہ جینگہ و شوینی ئو وہ لہ ناكامدا تہ نیا ینگہ چارہ ی ئو چاودیتری کردن و موحاسہ بہ و لیپرسینہ وہ ی لی و دوورکەوتنہ وہ لہ نہ زانی و بی ناگایی سہ بارہت بہ دہ ست بہ کاری و ہلئس و کەوتہ کانی نفس.

نډه وې که کاري موحاسه به کړدنی نه فېس ئاسان ده کات:

یه کي له کارووبارانې که له موحاسه به کړدن و چاودېری کړدنی نه فېسدا هاوکاري و هاريکاري مړوډ ده کات، نه مه ناسېن و ناشنايه تی به، که نه گهر تاكو زیاتر له ژيانی دونيادا خهريکي چاودېری کړدن و پاراستن و ليپرسينه وې نه فېسدا بي، زیاتر خوځی له به خته وهری و کامه رانی و ئاسايش و ئارامی نزيك ده کاته وې، وه نه گهر نه مړوډ موحاسه به کړدنی نه فېس له نه ستوی خودی خوځيدايه ليی بي ئاگا نه بي، سبه ينی که کاري ليپرسينه وې که وته ده ست پړوه ردگار، ئاسووده ده بي، به لام به هر نه اندازه يه که نه مړوډ ليی بي ئاگا بيت، دواړوډ کاره که ی له سره سخت ترو قورستر ده بي.

هر وې ها ئاگایي و شاره زایی له م بابه ته دا که قازانجه که ی سه وداگه رای و بازرگانی و گېشتنه به به خته وهری هه ميشه بي له به هشتدا و سه یرکړدنی پړوه ردگاري مېهره بانه، وه زهره ر و زيانه که یشی چوونه ناو دوډه خ و بي به ش بوونه له بينینی پړوه ردگاري. نه گهر که سي له م باره يه وې ئيمان و دلتيایي هه بي، موحاسه به و ليپرسينه وې نه فسي خوځی له ژيانی نه م دونيایه دا به لایه وې ئاسان ده بي.

حق وایه که مړوډه کانی نه هلی ئيمان، ويست و ئيراده ی که به دونيای دواي مردن باوې و يه قينيان هه يه له موحاسه به کړدن و چاودېری کړدنی نه فسي خوځيان بي ئاگا نه ب و ته وایي جووډ و دانېشتنه کان و هه نگاو هه لگرتنه کانيان بخه نه ژړ چاودېری کړدن و کوټړوډ کړدن يکی توندي خوځيانه وې.

هر ساتی له ساته کانی ته مه ن گه وهر يکی به نرخه که ده توانين به هوځی نه وانه وې، ماله پړ له ناز و نيعمه ته کان و برده وامه کانی به هه شتی پي بکړين.

به هه در دان و به فيړوډ دانی ساته کانی ته مه ن ياخود کړين و فروشتن و سه وداگه رييان له به رامبه رشت هاتيک که جگه له زهره ر و زيان، له ناو بردن و تياچوون، هيچ شوتهات و ده ست که وټيکيان نيبه، ته نيا کاري نه زان ترين، گه مړه

ترینی مروّثه کانه، وه ته نیا له پوژئی (تغابن) و په شیمانی دایه که هست بهم حقیقت و راستییه نه کن.

په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾
سوره نالی عمران ۳۰.

واته: پوژيک دیت همو که س، کار و کرده وه کانی خوئی ده بینیت ناماده کراون به خیر و شه پیه وه، تاوانبار ثاوات ده خوازی که له نیوان خوئی و کرده وه خراپه کانی دا مه و دایه کی دور و دریژ هه بووایه، خواي گه وردهش بیدارتان ده کاته وه به سیفه تی توله سه ندنه وهی خوئی ده تان ترسینیت (له وهی که کاری ناپه واکه) و خوا به سوژ و به به زه پیه بو نه و به ندانه ی (که بهم ناگاداریبانه دلیان پاده چله کیت پیش هاتنی نه و پوژه).

ته وهری چواره م: لیپرسینه وهی نه فس

موحاسه به و لیپرسینه وهی نه فس دوو جوژه: جوړی پیش کرده وه (نه نجامدانی کاره که) و جوړی دواي نه و (دواي نه نجامدانی کاره که).

موحاسه به کردنی نه فس پیش کرده وه و ده ست به کار بوون:

حق وایه که مروّثه پیش ئیراده و بپیاردان بو نه نجامدانی کاری، ته وای لایه نه کانی نه و کاره له بهرچاو بگری و هرکاتی نه نجامنه دانی به لاهه باشتو بو له نه نجام دانی و به کرده یی کردنی، هه نگای بو هه لگری و نه نجامی بدات.

حه سنی به سری (خواي لی پازی بیت) ده فهرموویت: که سی که له کاتی بپیار دانی بو نه نجامدانی کاری ته وای لایه نه کانی نه و کاره له بهرچاو بگری، وه دواتر نه گه ر بو په روه ردگار و په زامه ندی خوداوه ند بی، نه نجامی بدات، وه به پیچه وانه وه گه ر وازی لی بهیئی، په روه ردگار ده یخاته به ر په حمه ت و میهره بانی خوئی وه).

هه ندي ئه م قسه يه ئه ويان ليکداوه ته وه و وتويانه: هه رکاتي نه فس بو
 نه نجامداني کاري دهستي خسته پيش و له نه نجام دانيدا دهست پيشخري کرد و
 مروقيش ويستي بکات، پتويسته پيش نه وه ي پتي هه لستي و هه نگاي بو هه لگري
 به مه بهستي جي به جي کردني له باره يه وه بير بکاته وه و ليکي بداته وه، که نايان وه
 کاره له ناست توانايي نه ودايه يا خود نا؟ نه گهر له ناست تواناي دا نه بوو پتي
 هه لسته ست و نه نجامي نه دات.

نه گهر له ناست توانايي نه ودا بوو خوږاگر بيت و له باره يه وه بير بکاته وه و شي
 بکاته وه، که نايان نه نجامدان و کرده يي کردني بو نه و باشتره يا خود جي به جي
 نه کردن و کرده يي نه کردني؟

نه گهر نه نجام نه داني نه و کاره بو نه و باشتر بوو خوي لي دوور بخاته وه و نه نجامي
 نه دات.

نه گهر بيري کرده وه و ليکيداوه که هه نگاو نان و دهست به کار بووني باشتره
 بو، بو جاري سييم پتويسته. له باره يه وه بير بکاته وه که نايان هوکاري نه و
 به دهست هيناني په زامه ندي په روه ردگار و پاداشتي دواړه، يا نامانجي نه و به دهست
 هيناني پله و پايه، مال و سامان و به دهست هيناني شوړه و ناوداري به له نيو خه لکي
 دا؟

نه گهر نامانجي نه و مه سه له ي دوو هم بوو له دهست به کار بووني دهست به ردابي و
 خوي لي دوور بخاته وه (نه نجامي نه دات)، هه رچه ند که به ويستي و داخوازي به که ي
 خويسي بکات، تا وه کو نه فسي نه و تووشي هاوه ل برپاردان نه بي (شهرک په يدا
 کردن) و خووي پتو نه گري، وه کار بو غه يري خوا به لايه وه ناسان نه بي، چونکه به
 هر نه ندازه يه که نه م کاره به لايه وه ناسان بيت، کارکردن بو په روه ردگار به لايه وه
 سهخت و قورس تر ده بيت، وه به قورس ترين کاري ده زاني له سه ر خوي، بويه
 ناتواني نه نجامي بدات، (چونکه دل وه که پارچه يه کي سپي پاک وايه و به هر تاوان

کردنی که نه فس هانمان دہدات بوّ ئە نجام دانی، ئەو پارچە سپییەش (کە دلە) هیدی
 هیدی پەش دەبیتهو و ئیتر گوناح و تاوانی بەلاوہ ئاسان دەبی و بە پیچەوانەشەوہ
 ئە نجامدانی کاری خیر و چاکە ی بەلاوہ قورس و گران دەبی و ناتوانی ئە نجامی بدات،
 ئەگەر چی بچووکیش بیت، ئەگەر ئە نجامیشی بدات کە مەرخەمی تیدا دەکات و تام و
 چیژ و ئاسودەییەکی پوچی و دەروونی لی نابینی، وەرگێپی کورد).

ئەگەر گەشتە ئەو ئاکام و ئە نجامە ی کە کارەکە ی بوّ بە دەست هێنانی پەزنامەندی
 پەرەردگار و پاداشتی دواپوژە، جاریکی تر خوڤاگر بیت و ببینی و بزانی. ئایا ئەگەر
 پتووستی بە هاوکاری و هاریکاری هەبی یان نا، ئەگەر پتووستی بە هاوکاری و
 هاریکاری هەبی ئایا یارمەتی دەرانی بوونیان هەبی کە هاوکاری بکەن یان نا؟

ئەگەر یارمەتی دەر و هاوکار گەلیکی نەدۆزییەو و پەیدای نەکردن لە ئە نجام دان و
 دەست بە کار بوونی ئەو کارە دوورە پەریزی بکات و خوێ لی دوور بخاتەوہ. بە
 هەمان شیوہ کە پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە مەککە ی پیروژدا لە جیہاد و
 تیکۆشان (بە واتای پووبەپوونەوہ ی سەریازی) لە گەل موشریکەکاندا تاوہکو زەمەنی
 بە دەست هێنانی توانا و دەسەلات و دۆزینەوہ ی دەسیاران و ئاریکاران و یارمەتی
 دەران (ئەنصار) دوورە پەریزی کردن و خوێ دوور خستەوہ.

بەلام ئەگەر یارمەتی دەر و هاوکاری کە رانیکی دۆزییەو ہەنگاوی بوّ ہەل بگری و
 دەست بە کار بیت.

تەنیا کەسانی سەرکەوتن بە دەست ناھینن کە یەکی لەو بابەتانە پەچاوەکات،
 بەلام ئەگەر تەواوی ئەو قوناغانە لیک بدرینەوہ و تیبینی و سەرنجیان بدری، بە
 دلنایییەوہ لەوکارە سەرکەوتو دەبی. ئەوہ ی باسکراو خرایە پوو چوار قوناغ بوو کە
 پیش دەست بە کار بوونیان و ہەر جوڑە ہەنگاو ہاویژتنی دەبی لەبارەیانەوہ نہفس
 بخەینە بەر موحاسەبە و لیپرسینەوہوہ.

چونکه مه سله که بهو جوړه نښه که مروځ هر کارۍ که بيهوۍ بتوانۍ نه نجامي بدات. هر کارۍ که له ده ست هاتن و شياوېش به جوړۍ نښه که جۍ به جۍ کړدنۍ له وازه نښه بشتۍ بۍ. ته وای کاره چاک و سووډمه نښه کانيش که دهيهوۍ نه نجامي بدات. نه م جوړه نښه که بېگومان له پېناو په زامه ندۍ په روه ردگاردا بېت.

هر کارۍ که مروځ له بارهۍ نه ت پاکی خوۍ دلنښه به جوړۍ نښه که به بۍ هاوکاري و نارۍ که له لکانۍ تر بتوانۍ نه و کاره کړدۍ بکات، وه کو مروځۍ که له بارهۍ نه م کاره وه نه فسي خوۍ بخاته بهر موخاسه به کړدن و لېپرسينه وه وه، به لايه وه ناشکرا و به ديار ده که ویت که چ کارۍ نه نجام بدات وله هه نگاو نان و ده ست به کار بوونی چ کار گه لیکش دووره په ريزۍ بکات و واز بهیۍ.

موخاسه به کړدنۍ نه فسي دواۍ کړدوه و ده ست به کار بوون:

جوړۍ دووه م که ده گه پټه وه بو موخاسه به کړدنۍ نه فسي دواۍ کړدوه و ده ست به کار بوون، خوۍ سۍ جوړه:

په که م: لېپرسينه وهۍ نه و (نه فسي) له بارهۍ په رستش و کارۍ چاکه که له بارهۍ هر چ بشتۍ و سافي و بۍ خوۍ نه نجام دانيه وه که مته رخه مۍ کراوه و بهو جوړهۍ که پټوېسته مافي په روه ردگار په چاو نه کراوه و له بهر چاو نه گراوه. مافي په روه ردگار له بارهۍ په رستش وه شش شته، که بریتین له: (زانست و شاره زایۍ له باره يانه وه، ناموژگاري و ناموژياري پاستگوۍ نهۍ خه لکۍ، په پره وۍ کړدن له پېغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم)، هر چ بشتۍ نه نجام دانی نه و کاره، وه بیر هیڼانه وه به خشۍ پټنموونی په روه ردگار و پوکړدنه که مته رخه ميه کان سه باره ت بهو کاره.

ده بېت سه باره ت به مه نه فسي خوۍ مان بخينه به رده م لېپرسينه وه و موخاسه به کړدنه وه که نایا نه و قوتاغانهۍ به دروستۍ خستوه ته بهر چاو ديرييه وه،

وه له و په رسته شه دا نه و بابه تانه ی (شه ش مافه که ی په روه ردگار) په چاو کردوون یان نا؟

دووه م: له نه فسی خو مان بیرسینه وه و مو حاسه به ی بکه ین سه باره ت به و کارانه ی که واز لی هی نان و دو ورکه وتنه وه لی یان له نه نجام دان وجی به جی کردنیان باشتره . سییه م: سه باره ت به هه نگاو نان و ده ست به کار بوون بو نه نجامدانی کار گه لیکی په وا و پړیگه پیدرا و نه فسی خو ی بخته به ر لیپر سینه وه و مو حاسه به کردنه وه که بوچی نه و کارانه ی نه نجامی دا ون ثایا له پیناو به ده ست هی نانی په زامه ندی په روه ردگارو پا داشتی دواړو بووه یا خود نا؟ نه گه ر مه به ست و نامانجیکی چاک و دروستی بووه و که لک و قازانجی کردووه و نه گه ر نامانچ و مه به ستی نه و مادده و دونیای نا پایه دار بووی، نه و که لک و قازانجی له ده ست داوه .

زهره ر و زیانه کانی دو ورکه وتنه وه له مو حاسه به کردنی نه فس:

گو ی نه دان و پشتگو ی خستنی لیپر سینه وه و مو حاسه به کردنی نه فس و نازاد کردنی و سه ربه خو بوون و فه راهم و ناماده کردنی کارووباره نه فسییه کان و چاپو ش و که مته رخه می له گه لید، خراپترین زهره ر و زیانی پی ده گه یه نی، وه بواری له ناو چوون و مردنی بو فه راهم ده کات، نه مه باروودوخی نه هلی له خو پایی بووه کان و هه لڅه له تی تراوه کانه که چاوی خو یان ده نووقینن و دایده خه ن به رامبه ر به ناکامی نه زانی و له مو حاسه به و لیپر سینه وه ی نه فس و له گه ل باروودوخی پوژانه دا هاوپی و هاو ده م ده بن، وه بی نومی د و بی هیوا بوون به رامبه ر به لیبور دن و په حمه ت و میهره بانی په روه ردگار.

هه رکاتی که سی به و جوړه بی، تاوان کردن به لایه وه ناسان ده بی (واته به ناسانی تووشی گونا ح و تاوان ده بی)، وه خووی پیوه ده گری (عاده تی پی ددهات)، وه واز هی نان و دو ورکه وتنه وه له تاوان به لایه وه قورس و گران ده بی ت، به لام نه گه ر بکه پینه وه بو ژیری و عه قل و زانست و تیگه یشتووی خو ی، ده زانی که پاسه وانی و

چاودږی کردن له دهست به کاری و ههنگاو هه لگرتنه کانی نه فس له نازاد کردنی نه و ته نانهت هه ندی جاریش واز هیئان و دورکه وتنه وه له کاروباری په واک و خو پټوه گرتنه کان بو نه و باشتره .

کوپی نه بی دنیا ده لی: ((پیاوړکی قوړه یش بوی ده گټرپامه وه که نه و له بهر باب و په چله کی ته لحه ی کوپی عوبه یدولایه . نه و ده یوت: که نوبه کوپی سه ممه له گوندی پرقه (رقه) ده ژیا، نه و خووی به وه گرتبوو که به سه ختی نه فسی خو ی بخاته بهر مو حاسه به کردن و لیپرسینه وه وه .

نه و پوژنی سه بارهت به ته مه نی خو ی بی ری ده کرده وه و بینی که گه یشته وه ته ته مه نی (۶۰) سال و ژماره ی پوژنه کانی (۲۱۶۰۰) پوژنه، هاواریکی کردو وتی: وای بو من! نه گره هر پوژنی تاوانیکم نه نجام دابی، هاوکات ده بی له گه ل (۲۱۶۰۰) تاوان دا ببریمه خزمه تی په روه ردگار؟! له وانه یه له هر پوژنیکدا تاوانیکم نه نجام دابی؟! نه و له تاو فره یی په ژاره و دلته نگي دا له هو ش خو ی چوو و که وته سه ر زه وی و مالئاوایی کرد و کوچی دوا یی کرد.

یه کی ده یوت: خوژگم به و به خته وهری و کامه رانییهت بو نه و هه لبه زینهت به ره و به هه شت!)).

مو حاسه به کردنی نه فس سه بارهت به یه ک هه لویستی و شوینکه وتن:

کورته ی نه م بابه ته به م جوړه یه که:

- مروژ له باره ی به جیپینانی نه رکه کانی، نه فسی خو ی بخاته بهر لیپرسینه وه وه . نه گره که م و کوپی و ناته و او ییبه کی بینی له پیگه ی قه ره بوو کرده وه و یاخود چاکسازی گرفته کانه وه، چاره سه ری بکات.

- له پال نه وه شدا، سه بارهت به کاروباری حه رام و نا په و او وه نه فسی خو ی بخاته بهر ده م مو حاسه به کردن و چاودږییه وه، هه رکاتی زانی و هه ستی به وه کرد که کار یکی نا په واک و پیگه پینه دراوی - له پووی شه ریعه تی نیسلا مه وه - نه نجام دا وه، له پیگه ی

توبه ڪرڻ و داواي لڏيوردن - له پهروهردگار - وه ههنگاو نان و نه نجامداني ڪاريڪي چاڪ، نه و ڪاره - ڪاره خراپه ي ڪه ڪردوييه تي يا خود تووشي بووه - قهره بوو بڪاته وه.

- سه بارهت به بي ناگايي و ته مه لي ڪردنييه وه له باره ي پهروهردگار وه نه فسي خو ي مو حاسه به بڪات و لي ي پيرسيته وه، نه گهر به راستي سه بارهت به نه فسي خو ي تووشي بي ناگايي و پشت گوي خستن بووه، به ياد ڪردن و پو و ڪردنه پهروهردگار - نه و ڪه مته رخه مي و بي ناگايه - قهره بوو بڪاته وه.

- ههروه ها سه بارهت به قسه و لڏوان و هاتو وچو و بينين و بيستنييه ڪانيه وه نه فسي بخاته بهر مو حاسه به ڪردن و لڏپرسينه وه وه، وه له خو ي پيرسي ڪه به مه به ستي نه و له و ڪارانه - قسه و لڏوان و هاتو وچو - چي بووه...؟ بو چ ڪه سي نه نجامي داو؟ وه به چ شيوه يه ڪ پتي هه لساوه و ههنگاي هه لگرتووه بو جي به جي ڪردنيان؟

ههروه ها له م باره يه وه دڻيا بي ڪه بو هه ڪارو ڪرده وه يه ڪه نه نجامي ده دات دوو دوسييه (پهروهنده) ده ڪرينه وه:

- يه ڪي له و دوسييه نه سه بارهت به نامانچ و هو ڪاري.

- دووه ميش سه بارهت به چو نتيهت و چو نايه تييه وه ي.

له دوسييه ي يه ڪه مدا له باره ي (يه ڪ دلي) واته (اخلاص)، وه له دوسييه ي دووه ميشدا سه بارهت به چو نتيهت ي په پره و ڪردن و پڙه و نه ندازه ي هاودهنگي قسه و ڪرده وه يي له گه ل شريعه تدا پرسیاري لي ده ڪري.

پهروهردگاري به ده سه لات ده فهرموويت: ﴿فَوَرِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۹۲) عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سوورته ي حه جر ۹۲ - ۹۳.

واته: سويند به پهروهردگار ت پرسيار له هه موويان ده ڪه ين به گشتي (له بيرو باوه پي هه موويان ده ڪو لينه وه)، له و ڪارو ڪرده وانه ي ڪه ده يان ڪرد.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ (٦) فَلَنَقْصُرَنَّ عَنْهُمْ بَعْلَمَ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ سوورده‌تی نه‌عرف ۶ - ۷.

واته: ئینجا سویند بیّت به‌خوا بیگومان ئیمه‌پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانیان بو‌په‌وانه‌کراوه، سویند بیّت به‌خوا له‌پیغه‌مبه‌رانیش ده‌پرسینه‌وه (ده‌رباره‌ی هه‌لوپستی نه‌و‌خه‌لکه‌ به‌رامبه‌ریان).

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ بِالصَّالَةِ إِنَّ الْبِرَّ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ سوورده‌تی نه‌حزاب ۸.

واته: تا له‌پوژی قیامه‌تدا، خوا پرسیار بکات له‌پاستگوویان ده‌رباره‌ی پاستییبه‌که‌یان.

کاتی که له‌پاستگوویان پرسیار ده‌کری س‌باره‌ت به‌پاستگوویان، له‌باره‌ی درۆنه‌کانه‌وه ~ وُن گومان ده‌به‌ن؟

موقاتل له‌باره‌ی نه‌و‌ئایه‌تانه‌وه ده‌لی: ((په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: به‌ئین و په‌یمانمان وه‌رگرتوو که له‌پاستگوویان - واته پیغه‌مبه‌ره‌کان - له‌باره‌ی پاگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یانه‌وه پرسیار بکه‌ین)).

موجاهید ده‌لی: ((په‌روه‌ردگار له‌نه‌ه‌لی بانگه‌واز و بانگه‌یشت که‌ران ده‌پرسی: هه‌ وه‌کو چوَن پیغه‌مبه‌ران په‌یامی خو‌یان به‌و‌جوړه‌ی که‌ه‌یه‌گه‌یاندوویانه‌ته‌خه‌لکی، ئیوه‌ش په‌یامی منتان به‌خه‌لکی پاگه‌یاند یاخود نا؟))

به‌لام حه‌قیقه‌تی باب‌ته‌که‌ئمه‌یه‌که‌ئایه‌ته‌که‌هه‌ردوکیان له‌خو‌ده‌گری، چونکه هه‌م پیغه‌مبه‌ران و هه‌م پاگه‌یه‌نه‌ر و بانگه‌شه‌که‌ران هه‌ردوکیان سه‌ر به‌پاستگوویان، وه له‌پیغه‌مبه‌ره‌کان (سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بیّت) له‌باره‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌و له‌بانگ خوازانیس سه‌باره‌ت به‌بانگ کردن بو‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ران پرسیار ده‌کری، وه دوا‌ی نه‌وه‌نه‌وانه‌ی که‌په‌یام و نامه‌ی بانگ هیشت کردنیان پی‌گه‌یشتوو له‌باره‌ی قبول کردن په‌یامه‌که‌یانه‌وه لیپرسینه‌وه و به‌دواداچوون ده‌کری.

وہ کہ چوں پہروردگار دہ فرموویت: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾

سورہ تی قہ ص ۶۵.

واتہ: پوژیک دیت خوا بانگیان دہ کات و پییان دہ فرموویت: ئوہ وہ لامی

پیغہ مبرانتان چوں دایہ وہ؟

قہ تتادہ دہ لی: سہ بارہت بہ دوو بابہتہ پرسیار لہ پیئشینہ کان (مردوہ کان) و

داہاتوہ کان دہ کری:

- چ کہ سینکتان دہ پەرست؟

- کاردانہ وہ و پەرچہ کرداری ئیوہ لہ بارہی بانگہیشتی پیغہ مبرانہ وہ چی بوہ؟

واتہ سہ بارہت بہ پەرستراو پەرستش و بہ خششی پئتموونی، لہ ھہ موویان پرسیار

دہ کری.

پہروردگاری بہ دہ سہ لات دہ فرموویت: ﴿ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ سورہ تی

تہ کاسور ۸.

واتہ: پاشان سویند بہ خوا لہ و پوژہ دا پرسیار تان لی دہ کریت دہ بارہی ھہ موو ناز و

نیعمہ تہ کانی دنیا (چوتتان پەیدا کردوہ و لہ چیدا بہ کارتان ھیناوہ).

موحہ مہدی کوپی جہ ریری تہ بیری دہ لی: ((پہروردگار مہ زن دہ فرموویت: دوی

ئوہی کہ لہ و بہ خششانہی کہ لہ دنیا دا لییان بہ ھرہ مہ ند بوون، پرسیار دہ کری کہ:

لہ گہ لیاندا - بہ خششہ کان - چیتان کردوہ؟ بہ ھوئانہ وہ گہ یشتوونہ تہ کوئی؟ چوں

بہ دہ ستان ھیناون و بہ چ شیوہ یہ کہ بہ کارتان ھیناون و کہ لکتان لی و ھرگرتوون؟))

قہ تادہش دہ لی: ((پہروردگار لہ تہ وای مروفہ کان لہ بارہی ئو بہ خششانہی کہ

پیانی داوہ و ئو بہر پرسیار بیہت و ئہرکانہی کہ لہ بارہیانہ وہ - لہ بارہی ئو

بہ خششانہ - ھہ یانبوہ، پرسیار دہ کات)).

ئەو بەخششانهی که له باره یانهوه پرسیار دهکری، دوو جوړن:

- جوړی یه کهم: ئەو بەخششانهی که له پښگی پړهوا و حال لاله به دهست هاتوون و له پښگی درووستدا به کارهاتوون و سوودیان لێ وه رگیراوه، که ئایا سه بارهت بهو بهخششانه ستایشی په روه ردگاری به جیهیناوه یان نا؟

- جوړی دووه م: له پښگی ناپهوا و حه رامهوه به دهست هاتوون و له پښگی ناپهواو پښگه پینه دراوهوه به کار هینراون و که لکیان لێ وه رگیراوه، که له بارهی به دهست هینانی و که لک وه گرتن و به کار هینانیان ده خرینه بهر لپرسینهوه و موخاسه به کردنهوه. وه که چون مروغه کان له بارهی هینزی بیستن و بینین و دل و تهواوی کار و کردهوه و قسه و گفت و گوکانیهوه ده که ویتته بهر لپرسینهوه و پرسیار کردنهوه. به هه مان شیوه که په روه ردگاری مه زن دهفه رموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: ئەو نینسان له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده ربارهی نییه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ره مووی، به پرسیاره له بهرام به ریهوه.

حه ق و شیاوه که پیش پوژی لپرسینهوه و موخاسه به کردن، خو مان به خینه بهر موخاسه به کردن و لپرسینهوهوه سه بارهت به کار و کردهوه و قسه و لیدوانه کانمانهوه.

پیویستی موخاسه به کردنی نه فس:

ئهم فه رموده یه په روه ردگاره به پیویستی (موخاسه به کردنی نه فس) ئاماژه ده کات که دهفه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی هه شر ۱۸.

واته: ئەو ئەوانه ی باوه رتان هیناوه، خواناس و پارێزکار بن و له سنووره کانی مه ترازین، با هه موو که سیک په نهج بدات و بزانیی چی بو سبهی دهست پیشخه ر

کردووه، ههول بدهن هه میشه و بهردهوام پارێزکار و دیندار و خواناس بن، چونکه به پاستی خوا زۆر ئاگایه به هه موو ئه و کار و کرده وانهی که ئه نجامی ده ده ن.

واته پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات به ئه هلی ئیمان ده فهرمووێت: هه ریه کێ له ئیوه بیر بکاته وه و ببینی که چ کۆل و تویشوو یه کی بو دوا پوژی خوێ ئاماده و فه راهه م کردووه؟ ئایا کارو کرده وه ی چاکی کردووه تا وه کو هوکاری ده رباز بوون و به خته وه ری و کامه رانی ئه و ئاماده و فه راهه م بکات، یا خود تووشی کارو کرده وه ی نا په وا و تاوان بووه که بواری به دب ختی و چاره په شی و په رێشانی و کۆلۆی ئاماده بکه ن؟

قه تاده ده لێت: پهروه ردگار له م ئایه ته دا — ئه و ئایه ته ی سه ره وه — به وشه ی (غدا) واته سبه ینی پوشتی کردووه ته وه و لیکیدا ته وه، که به نزیک ی سات و زه مه نی ئه و وه کو سبه ینی بو ئه مپو ئاماژه ده کات. (واته: ئه و وشه ی (غدا) که به مانای سبه ینی دی، زه مه نه که ی له لای پهروه ردگار ئه وه نده که م و نزیکه ته شبیه ی نه بی وه ک ئه وه وایه که ئیمه به یه کێ بلێین سبه ینی فلان کارت بو ده که م ئه و سبه ینییه زۆر نزیکه بو ئه مپو ی ئیمه، ئه و وشه ی (غدا) هه لای پهروه ردگاره له پووی زه مه نه وه هینده ی سبه ینی که ی ئیمه بو پوژی ئه مپو نزیکه، وه رگێری کورد).

کورتیه ی باسه که ئه مه یه که خیر و چاکه، چاک کردن و چاکسازی کردنی دل، ته نیا له پێگه ی چاودێری و لێ پرسینه وه ی دل و خراپه و شه پ، له ناوچوون و مردنی دلێش به هو ی پشتگویی خستن و که مه رخه می و به ره لالا کردنی به وه یه که دێته دی.

تهوهری پینجه م: که لک و قازا نجه کانی موحاسه به کردنی نه فس:

لیپرسینه وه و موحاسه به کردنی نه فس زوړیک له به رژه وه ندییه کان ده سته به ر ده کات که بریتین له:

۱. ناگایی و ناگاداری له که م و کوړی و خه وشه کانی نه فس:

به کی له قازانچ و سووده کانی موحاسه به کردن و لیپرسینه وه ی نه فس ناگایی و شاره زاییه له که موکوړی و خه وشه کانی (عیه به کانی). هر که سی ناگای له که موکوړی و خه وشه کانی نه فسی خوئی نه بی ناتوانی له ناویان ببات، به لام هرکاتی له که موکوړی و نه خوشییه کانی نه فس به ناگا بیت، به هوئی که مته رخه می له به ندایه تی کردن و په رستشتی په روه ردگاردا ده یخاته به ر سه رکوته و لومه کردن و موحاسه به کردنه وه.

نیمام نه حمده له نه بوو ده ردائه وه (خوایان لی پازی بیت) ده گپړته وه که فهرموویه تی: ((زانست و تیگه یشتن (فقه) ناسینی مروء کاتی ته واو و کامل ده بی که، ناموژگاری و لومه ی خه لکانی تری کردبی به هوئی که مته رخه می له به جیه پنانی نه رکه نایینی و به ندایه تییه کانی په روه ردگاره وه، به لام پوو بکاته نه فسی خوئی و چاودیری بکات و به هوئی لاوازی و که مته رخه مییه کانییه وه زیاتر له خه لکی سه رزه نشت و لومه ی بکات. (واته زیاتر له خه لکانی تر لومه و سه رزه نشتی دلی خوئی بکات به هوئی نه و که مته رخه می و لاوازیانه وه که تووشی بووه له کارووباری چاکه دا، وه رگپری کورد).

موتره فی کوړی عبدالله و توویه تی: ((نه گه به هوئی ناسینی خومه وه نه بووايه له گه ل خه لکی دا په یوه ندیم ده پچراند و لییان دوور ده که و تمه وه)).

مه روه ها له نزایه کی دا که له به ره جه ژناندا (عرفات) ده یخویند، ده یوت: ((په روه ردگارا به هوئی منه وه خه لکی له خوټ دوور مه خه ره وه)).

به کری کوړی عبداللهی مزی ده لیت: ((کاتیک که سه یری قاپی و سه ساری عه ره فام ده کرد، بیرم ده کرده وه نه گه ر من له نتوان نه مانده نه ده بووم. ته واوی نه و خه لکانه ده که و تنه به ر په حمه ت و میهره بانی و لیپووردنی په روه ردگاره وه)).

ټه یوویی سه ختیانی وتوویه تی: ((هرکاتی باسی پیاوچاکان ده کهن و ناویان ده هیتن، شهرم ده که م که خوّم به پیزی ټه وان و هاوشانی ټه وان له قه ټه م بده م)).
کاتی که سوفیانی سه وری له کوټا سته کانی مردنیدا بوو باوکی ټه شب و حماد کوپی سه له مه چوون بولای، حماد وتی: باوکی عبدالله مه گهر له وشته ی که لیی ده ترسای پاریزراو نه بوویت؟ توّ بوّ دیوان و باره گای په روه ردگارکی به په حم و به به زه یی ده پووی که ئومیده واری به په حمه ت و به خشنده یی و لیبورنی؟
وتی: ټه ی ټه بوو سه له مه ! وا ده زانی که سیکی وه ک من له ئاگری دوزه خ پزگار و ده ربازی ده بی؟ وتی: به لی! سویند به خوا هیوادارم که ټه هلی پزگار بووان و ده رباز بووان بیت!

یونس کوپی عبید ده لی: ((سه د په وشت له په وشته خیر و چاکه کان ده ناسم و ده زانم که ته نانه ت په کی له وانه له نه فسی خوّمدا نادوژمه وه)).
محمد کوپی واسع وتوویه تی: ((ټه گهر تاوان ده بوو به هووی هه لکردن و جووله ی باو توفان، هیچ که سی نه یده توانی خووی له سهر زه وی پابگری)).
له لای په کی له حاکم و فهرانپه واکان که سی به چاکه باسی (داودی تای) ده کرد، ټه و وتی: ((ټه گهر خه لکی له هندی له و شتانه ی که ئیمه ی تیدا جیگیرین ئاگادار ده بوون، هیچ کاتی هیچ که سی قسه یه کی له باری پیناسه کردن و پیداهه لگوتنی من نه ده هیټنایه سهر زاری)).

باوکی حه فص ده لی: ((هر که سی له هر ئان و سات و باروودوخیکدا نه فسی خووی توّمه تبار نه کات و نه یخاته بهر سه رکونه و تان و تواجوه و له هر باروودوخیکدا دژایه تی له گه ټدا نه کات و ناچاری نه کات و هه لی نه نی بوّ ټه و شته ی که به لایه وه سه خت و گرانه ! تووشی زهره ر و زیان و له ناوچوون ده بیټه وه، وه هر که سی په کی له په وشت و په فتاره کانی نه فسی خووی بخاته بهر ئافه رین گوتن و پیاه ټنان و چاک زانینه وه، نه فسی له ناوی ده بات)).

سروشستی نه فسی ناده می به جوړیکه که مروځ به ره و لیژکه و خلیسکه ی تیاچوون
 پاده کیشی، هاوکاری و تاریکاری دوژمن و ناحه زه کانی ده کات، پوو ده کاته ته واوی
 پیسی و خراپیه کان، په پړه وی له ته واوی پیسی و چه په لویه کان ده کات، وه خو و
 نه ریتی نه و به جوړیکه که هه میسه و به رده وام له پښه ی دژایه تی و ناحه زیدا هه نگاو
 هه لده گری.

به خشش و به خته و هریبه ک که له گه ل هیچ به خشش و خوش به ختیبه کی تردا
 شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه، ده ریاز بوونه له کوپلایه تی و داوه کانی نه فس،
 چونکه خراپترین و گوره ترین پښگر و له مپه له نیوان په روه ردگار و مروځدا نه فسه.
 هر مروځی زیاتر نه فسی بناسی. زیاتر ده یخاته به ر سه رکوته و تانه و توانچ و
 سه رزه نشته وه.

یوسنی کوپی حه بیب ده لی: نه بوو داود له سله تی کوپی دینار و نه ویش له بقیه ی
 کوپی سه ه بان هه نانی گپراوییه ته وه که له دایکی باوه پداران عایشه (خوای لی پازی
 بیت) سه باره ت به واتای ثایه تی لای خواره وه پرسیار کرا: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ
 اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ
 هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ سووره تی فاتر ۳۲.

واته: پاشان که سانی کمان کرده خاوه و پاگه یه نه ری نه م قورنانه که
 هه لمانبژاردوون له بنده کانمان، جا هه یانه سته می له خو ی کردووه (چاکه ی که مه و
 گونا می زوره)، هه شیان مام ناوه ندییه، هه شیان زور گه رم و گوړه له چاکه کاریدا
 به ویست و یارمه تی خوا، نا نه و هه لبژاردنه و نه و گه رم و گوړیه له چاکه کاریدا، پښو
 خه لاتیکی زور گه وره یه.

خاتوو عایشه هه رموی: ((کوړه که م! نه وانه نه هلی به هه شتن!)) (ده ست
 پیشخه ران)) له خیر و چاکه دا که سانی بوون که له سه رده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) ده ژیان و پیغه مبه ری خوداش به به هه شتی بوون و به هره مبه ند بوونیان له

به خششه کانی به هشت به لئنی داوه، به لام ((دهست پیوه گران)) واته ((مقتصدین))،
 نه و نه سحاب و هاوه لانه که تا کوتایی ته منیان په پره وییان له پښه و پټبازی
 پیغه مبه و شه ریعتیان کردووه، به لام سته مکاران و دهست درژیکه ران بو سهر
 نه فسی خویان خه لکانیکی وه کو من و ئیوهن)).

تیبینی ئوه ده کهن که حه زده تی عائیشه (خوای لی پازی بیت) خوئی به
 سته مکارانی نه فسی خوئی له قه له م داوه.

به لام نیام نه حمه د گپراویه ته وه که: عبدالرحمن له لای ئوم سه له مه بوو نه و وتی:
 له پیغه مبه ری خوام (صلی الله علیه وسلم) بیستووه که ده یفه رموو: ((هه ندی له م
 خه لکه دواى مردنم بو هه میشه یی نام بیننه وه)). عبدالرحمن به نیگه رانییه وه له لای نه و
 هاته دهره وه! دواى چند کاتژمیری جاریکی تر گه پایه وه و به ئوم سه له مه ی وت:
 سویندت ده دم به په روه ردگار بلئی: که ئایا من له وانه م که تو نامبینیه وه یان نا؟!
 ئوم سه له مه وتی: نه خیر، به لام جگه له تو ناتوانم هیچ که سیکى تر پزگار بکه م^{۱۹}).
 (لیره دا مه به ست له و وشه ی پزگار کردنه نه وه یه که ئیتر ناتوانم به که سی تر بلیم
 که ئایا دواى مردنم ده مبیننه وه یان نا، وهر گپری کورد).

له ماموستا که مم بیست که ده یوت: ((مه به ستی ئوم سه له مه نه مه بووه که نه م
 دهرگایه به پووی خومدا ناکه مه وه و له باره ی هیچ که سیکه وه نیو بژیوانی ناکه م،
 مه به ستی نه م نه مه نه بووه که له نیوان نه سحاب و هاوه له کاندایه نیا عبدالرحمن
 به هه شتی بووه)).

۲. لومه و سه رزه نشت کردنی نه فس:

سه رزه نشت کردنی نه فس به هوئی که مته رخه می له به ندایه تی کردن و گوپرایه لی
 کردنی په روه ردگاردا کاری پاست بیژ و پاستگو یانه، وه نه م کاره هه ندی جار زیاتر له
 کار و کرده وه و قسه ی چاکه، مروژ له په روه ردگار نزیک ده کاته وه.

ابن ابی دینار له مالکی کوپی دینار گټراوږیه ته وه که: ((ژماره یه ک له خه لکی به نی ئیسرائیل پوژئ جه ئن له یه کیک له په رستگاګانی خوږاندا بوون که که نجی هات و له پال نه ودا وه ستاو وتی: گونجاو و شیاو نییه که که سیکی وه ک من بیته ناو نیوه وه و تیکه ل به و قهره بالغییه بی! من مروفتیکی خراپم و فلان و فلان کاری خراپه و نارپه وام نه نجام داوه و به هه مان شیوه به خراپه باسی خوئی ده کرد.

تاوه کو په روه ردگار په یم و ئیلهامی نارد خواره وه بو پیغه مبه ره که یان و وتی: فلان که نج له زومره ی پاستگوږیانه)).

به لام نه حمده ده لیت: محمدی کوپی حه سه نی کوپی نه نه س ده لی: مه نزه له وه هبه وه گټراوږیه تییه وه که: ((پیاوړیکی که پوک و که شتیار حه فتا سال په رستشی خوی کردبو پوژئ له دیوانی په روه ردگاردا په رستشه کانی خوئی به که م ده زانی، وه له دیوان و باره گای به ده سه لات و مه رانی په روه ردگار داوای لی بوردن و لیخوش بوونی کرد! ده نگ و هاواری له لایه ن په روه ردگار وه هات که، نه م نزا و پارانه وه و قسانه ت له په رستشی حه فتا سه لات، بو من شیرین تر و خوشه ویست تره!)).

هه روه ها ئیمام نه حمده گټراوږیه ته وه که: ((حه زه تی عیسا (سه لامی خوی له سه ر بیت) فره مووی: من دل نه رم و خاوه ن به زه یمیم (رقیق القلب) و نه فسی خوم به لاواز ده زانم! نیوه لیم بپرسن!)).

ئیمام نه حمده له عبدالله کوپی رباحی انصاری گټراوږیه ته وه که: ((داود ده پویشته نیو که وره ترین کوږیونه وه کانی خه لکی به نی ئیسرائیله وه و له نیویاندا داده نیشت و ده یوت: په روه ردگار له که ل منی هه ژار و بیته وادا له نیو نه م بیته وا و هه ژارانه دا به به زه یی و میهره بان به)).

له عیمرانی کوپی موسی القصیر هاتووه که وتوویه تی: ((حه زه تی موسا (سه لامی خوی له سه ر بیت) پوژئ وتی: نه ی په روه ردگار له کوئی به دواتا بکه پریم؟! په روه ردگار

فهرمووی: له لای خه فه تبار و دلته نگه کاند ا بمدوژه ره وه! من هه موو پوژئی توژیک لییان نژیک ده بمه وه، نه گهر نه مه نه بووایه له ناو ده چوون)).

له په رتووی (الزهد)ی نیمام نه حمه ددا هاتوه: ((که سی له که سه کانی به نی ئیسرائیل بو هینانه دی نیاز و داخواییه که ی شه ست سال په روه ردگاری په رستش کردو ده په رست، به لام به ئامانچ و مه به سستی خوئی نه گه یشت! پوژئی به خوئی وت: نه گهر خیر و چاکه ت تیدا بووایه به مه به ست و ئامانچی خو ت ده گه یشتی! سه و که سی هاته خه وی و پئی وت: نه و ساته ی که تیدا لومه و سه رزه نشتی نه فسی خو ت کرد ده بینی؟ نه و ساته له په رستشی نه و شه ست ساله ی تو به نرختر و به بایه تر بووه)).

۳. ناسینی په روه ردگار:

یه کی له سووده کانی محاسه به کردن و لپرسینه وه ی نه فس نه مه یه که له م پیگه یه وه ده توانی شاره زا و ناشنای به رپرسیاریه تی خو مان بین له به رامبه ر په روه ردگارا. چونکه هه رکه سی ئاگای له مافی په روه ردگار و به رپرسیاریه تی خوئی نه بی، په رستشه که ی سوود و قازانجیکی نه وتو له خو ناگری و کاریگری و نیشانه کانی زور که م ده بی.

نیمام نه حمه د (خوای لی پازی بیت) گپړاوییه ته وه که: ((حه زه تی موسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) دای به لای پیاوړکدا و بینی خه ریکی نزا و پارانه وه و لالانه وه یه و! پیغه مبه ر موسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) فهرمووی: په روه ردگارا! بیخه ره به ر په حمه ت و میهره بانی و به زه یی خو ته وه! په روه ردگار ئیلهامی بو نارد که: نه گهر شاره زا و ناشنای مافه کانی من و به رپرسیاریه تی و نه رکه کانی خوئی نه بی، نه گهر نه و نه ده ش بپاړته وه که به هو یه وه ریخو له کانی پارچه پارچه بن، نزا و پارانه وه که ی لی قبول ناکه م)).

یه کي له گړنگترین و به سوود ترین کاروبار، پوټيکړدن وچاودیريیه به مافه کانی په روهردگار به سر به نده کانیه وه! چونکه نه مه ده بیته هوئی نه وهی که مروځ نه فسی خوئی بخاته بهر لیپرسینه وه و موخاسه به کړدنه وه و کلوئی و لاوازی خوئی دیاری بکات و له خو به گوره زانین و شانازی کړدن به کار و کړده وه کانی پاک بکاته وه، له لایه کی تره وه دهرگای خو به کم زانین و کزی له بهرامبر په روهردگارا به پوویدا ده کاته وه، وه دهریازی ده بیته له خو به زل زانین، وه به م نه نجامه بکات که ته نیا به هوئی لیپوردن و په حمهت و میهره بانی و به خششی په روهردگاره وه پزگاری ده بیته.

یه کي له مافه کانی په روهردگار به سر نه هلی نیمانه وه نه مه یه که، گویراپه لی بکریته و نافه رمانی و سرپیچی نه کړی بهرامبر به فرمانه کانی و یاد و ستایشی بکړی و له بیر نه کړی و شوکر و ستایشی بکړی و له بی پزی و نا شوکری کړدن بهرامبر به به خششه کانی دووره په ریزی بکریته و خومانی لی دوور بخینه وه.

هرکه سی ناشنا و شاره زای نه و مافه ی په روهردگار بیته که به سهرییه وه یه تی، به دلنیا ییه وه ده زانی که نه و مافی به ندایه تی کړدن په روهردگاری به جی نه هیئانه وه و ته نیا پڼگه ی پزگاری و دهریاز بوون و به خته وه ری نه که سه ئومید و هیوا بوونه به په حمهت و میهره بانی و لیپورده یی په روهردگار و (جل جلاله) نه گهر پیوانه ی پزگار بوونی کړده وه کانی بیته، له ناو ده چی و تهر و تونا ده بیته.

نه مه باروودوخی که سانیکه که په روهردگار و نه فسی خوئیانیان ناسیوه و ئاگادارن لی، نه مه ناسین و ناشنایه تییه، که نه وانی له باوه پ به خو بوون و پشت سوور بوون بهرامبر به خوئیان دوور ده خاته وه و ته وای ئومید و هیوای خوئیان ده به ستنه وه به لیپورده یی و په حمهت و به زه یی په روهردگاره وه.

نه گهر سهیری باروودوخی زوړیه ی خه لکی بکهیت و تی بفکری و لی ورد بیته وه، بوته دهرده که وئ و ده زانی که پیچه وانه ی نه مه ن و هه میسه له بیري حق و مافی خوئیان به سر په روهردگاره وه و سه بارهت به حق و مافی په روهردگاره

به سهریانه وه بیر ناکه نه وه! لیره وه بوار و زه مینه ی پچراندنی په یوه ندی نه مان له گه ل په روه ردگاردا فه راهم ده بی و له نیوان دله کانیا و ناسین و خوشه ویستی و تامه زوی بیینی په رستراوه که ی و چیژ وه رگرتن له یادو ستایش کردنی په روه ردگاردا، له مپه ر و به ربه ست دروست ده بیت و سهر ه لده دات. نه مه کوتایی نه زانی و سهر لیثیواوی مروغه به رامبه ر به خود و په روه ردگاریش.

موحاسه به و لیپرسینه وه ی نه فسی:

گرنگی و پټویستی پووتیکردن و چاودیری و بیرکردنه وه ی مروغه، سهره تا سه باره ت به ماف و حقی په روه ردگار به سهر خوږه وه (واته به سهر خودی مروغه وه). دوا ی نه وه له م باره یه وه نه فسی خو ی موحاسه به بکات و لی ی پرسیته وه که نایا نه و شیوه یی که پټویست بووه کاری به به رپرسیاریه تیبه کانی خو ی کردوه و به جی ی هیانوان یان نا؟

چاکترین و به رزترین پامان و بیرکردنه وه، بیرکردنه وه یه له م باره یه وه، چونکه دل پاده کیښی به رو په رستراو و مه عبودی پاستی و له دیوان و باره گای مه زن و گه وره ی په روه ردگاردا ناچاری ده کات و هه لی دهنی بو نه وه ی ملکه چ و گوږپایه ل بیت و به ته واوی خو ی به داواکار و هه ژار له قه لاه ده دات، پټویستی و داخوای که وه ک نا پټویستی و سهرچامه ندن و سهرکزی که وه ک سهر به رزی وایه. به لام هه روه کو چون مروغه به هر نه اندازه یه ک کارو کرده وه یه کی باش که هه ز ده کات نه نجامی بدات، نه گه ر موحاسه به و لیپرسینه وه ی نه فسی خو ی له بیر بکات و پشت گو یی بخات، گه وره یی و چاکه ی زور زیاتر له وه ی که نه نجامی داوه له دهستی داوه.

نیمام نه حمه د ده فه رموویت: ابن قاسم له سألحی مهرئی و نه ویش له عمرانی جهونی و نه ویش له نه بی جهل گټراویه ته وه که: ((په روه ردگار په یام و نیلهامی بو پیغه مبه ر موسا (سه لامی خوا ی له سهر بیت) دابه زاند که، هه ر کاتی خه ریکی زیکرو یاد و ستایش کردنی منی، نه نداهه کانت بله رزن و بکه ونه جوو له جوو له و له کاتی یاد

کردندا ملکه چ و هیمن و ئاسووده به ! له کاتی ستایش کردندا زمانت بخهره دواى
دلتهوه و له پشت دلندا جیگیری بکه !

(لێره دا مه بهست ئه وه یه که کاتی ستایشی پهروهردگار ده کهیت ئه و ستایشه ی که
دهیکهیت له دلتهوه سه رچاوه بگرێ و هه لقولێ، نه ک ته نیا زمان ئاگای لێ بیته و دل
لێی بێ ئاگا بیته، نه گه ر له دلتهوه هه لقولێ زمان و ته وای ئه ندامه کانی تریش به ئاگان
له و یادکردن و ستایش کردنه، چونکه دل نیوه نه چ و سه رچاوه و فه رمان په وای ته وای
شته کانه به سه ر ئه ندامه کانی تروهوه، وه به پیچه وانه شه وه، وه رگێپی کورد).

هه رکاتی هاتیه باره گاو دیوانی من وه کو به نده یه کی هه ژار و په ریشان و کلۆل
وه ره ! نه فست که له خراپه گوتن و پاش مله دا له پیش تروهوه بیخهره به ر مو حاسه به
کردن و لێ پرسینه وه وه ! وه هه رکاتی له گه لندا پاز و نیازت ده کهیت به دلێکی
په ریشان و نیگه ران و زمانێکی پاک و راستگو وه بپاریزه وه و ده ست بکه به لاله وه وه
داوا کردن)).

یه کیکی تر له که لک و قازانجه کانی پووتی کردنی مروفی ئه هلی ئیمان به حق و
مافه کانی پهروهردگار به سه ره خو یه وه ئه وه یه، پێگه ی پێ نادات که وا متمانه به هه ر
کارو کرده وه ی له کارو کرده وه کانی بکات و - هه ر شتی که بیته - پشتی پێ بیهستی،
چونکه هه ر که سی ته نیا متمانه به کارو کرده وه کانی خو ی بکات و پشتیان پێ بیهستی
ناتوانی به ره و لای پهروهردگار به رز بیته وه و بپروات. (ئیمه ی مروقه هه رچه نده که
گوێپرایه لی و په رستشی پهروهردگار بکهین و کار و کرده وه ی چاکه ئه نجام بدهین،
گه ر چی به ئه ندازه ی که فی سه ر ده ریاکانیش بیته، نابێ شانازی به خو مانه وه بکهین،
وه ده بی بپاریینه وه و بلێین که: ئه ی پهروهردگارا له پوژی دوا یی دا و له ساحه ی
مه حشه ردا به کرده وه ی خو مان له گه لماندا نه جووتیته وه و له گه لمان نه کهیت و
به چاوی په حم و میهره بانی خو ته وه مو حاسه به و لێ پرسینه وه مان له گه لدا بکهیت،
چونکه گه ر په حم و میهره بانی پهروهردگار نه بیته له و لێ پرسینه وه و مو حاسه به کردنه ی

خوداوه‌نددا دهریازمان نابیت، نه‌گەر چی چاکه‌ی گه‌لی زۆریشمان کردبیت و هه‌مان بی، وه‌رگیتی کورد).

هه‌روه‌ك چۆن ئیمام نه‌حمه‌د (خوای لی پازی بیت) له‌ به‌كی له‌ ئه‌ه‌لی ناسینی په‌روه‌ردگار (واته‌ ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ په‌روه‌ردگاریان به‌چاکی ناسیوه‌) گێپراویه‌ته‌وه‌ كه‌ پیاوی پیتی وتوه‌: ((من له‌ نوێژه‌كانمدا نه‌وه‌نده‌ ده‌گیرم و فرمیسك ده‌پێژم خه‌ریكه‌ به‌هۆی فرمیسكه‌كانی چاومه‌وه‌ سه‌وزه‌لانی و گيا‌ بپوێ و شین ببی)). ئه‌و ئه‌ه‌لی ناسین و زانایه‌ به‌و پیاوه‌ی وت: ((نه‌گەر به‌پاستی په‌روه‌ردگارت بناسیایه‌ و ناشنای بوویتایه‌ له‌وه‌ باشتر بوو كه‌ ده‌گریای و فرمیسك ده‌پشت و باست له‌ په‌رستش و کارو کرده‌وه‌ی خۆت ده‌کرد! چونكه‌ نوێژی خه‌لگانی كه‌ کارو کرده‌وه‌ی خۆیان باس ده‌که‌ن و ده‌یده‌ن به‌ نێو چاوانی ئه‌م و نه‌ودا، له‌ سه‌ریان به‌رزتر نابیته‌وه‌)).

پیتی وت: ئامۆزگارییه‌كم بکه‌! وتی: ((سه‌باره‌ت به‌ دنیا پارێزگاری و چاوتیرو ره‌زا به‌ به‌ش به‌ و له‌گه‌ل ئه‌ه‌لی دنیادا مشت و مپو به‌ر به‌ره‌گانی مه‌که‌! وه‌ وه‌کو میشه‌ هه‌نگ وابه‌! كه‌ له‌ پاکی ده‌خوات و پاکیش به‌ره‌م ده‌هێنیت، وه‌ نه‌گەر به‌ سه‌ر چل و پۆیه‌که‌وه‌ بنیشیته‌وه‌ زه‌ره‌ر و زیانی پی ناگه‌یه‌نیت!

پات ده‌سپێرم به‌وه‌ی كه‌ له‌ ئه‌مه‌كداری و وه‌فاداری سه‌گ به‌رامبه‌ر به‌ خاوه‌نه‌كه‌ی په‌ند و ئامۆزگاری وه‌ربگره‌! چونكه‌ ئه‌وان هه‌ندی جار ئه‌و سه‌گ به‌ برسییه‌تی ده‌هێلنه‌وه‌ و هه‌ندی جاریش له‌خۆیانی دوور ده‌خه‌نه‌وه‌ و پراوی ده‌نێن، به‌لام ئه‌و كه‌مه‌رخه‌می ناكات له‌ مانه‌وه‌یان و پاسه‌وانی كردن له‌مال و سه‌روه‌تیان)).

به‌لام شاعیری له‌م وته‌یه‌ ئیلهامی وه‌رگرتوه‌ و ئه‌م هۆنراوه‌یه‌ی وتوه‌ كه‌:

كن كالکلب يقصيه اهلہ ولا یاتل فی نصحه‌م مبتذلا

واته‌: ((وه‌ك ئه‌و سه‌گ وابه‌ كه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی دووری ده‌خاته‌وه‌ و پراوی ده‌نی، به‌لام

تووڤه‌ نابی و له‌ خزمه‌ت كردن پێیان كه‌مه‌رخه‌می ناكات)).

به‌شی پیّجه‌م

پاراستنی دلّ له به‌رانبه‌ر
زالبوون و ده‌سه‌لاتی شه‌یتاندا

ته وهری یه کهم: چاره سهری نه خوشی زالبوونی شهیتان به سهر دلدا

بازنه ی زال بوونی شهیتان به سهر مروّفا:

په روه دگار له سهر بناغه و بنچینه ی کارزانی و کارامه یی خوئی دوزمنیکی به ناگای له سهر پښکه کانی له ناو بردنی مروّفا و هوکار و ئامرازی هیئانه دی خیر و چاکه و به دبه ختی و چهرمه سهری بو جیگیر کردوه.

دوزمنیکی زانا و کارامه و پابه ند بوون و ئوگر بوونی به سهر لیشتیواندنی مروّفا که به جوړه ها شیوه و له ته وای ئان و ساته کاندای بو زهر و زهره و زیان گه یانندن پیی تیده کوّشی و هول ددات. وه له هیچ جوړه هول و کوّشی بو به ده ست هیئان و گه یشتن به یه کی له م شش ئامانجه ی خواره وه که مته رخه می ناکات:

یه کهم: نه وه ی که به لایه وه گرنگه و جیی بایه خ پیدانه و کوّتا ئامانجی نه وه، نه مه یه که نیوان مروّفو زانست و ئیمان مه و دایه کی قوول درووست بکات و له گومرایی و نه زانی و بی باوه پی دا جیگیری بکات، نه گهر له م کاره دا سرکه وتوو بیست نه واه به ته وای به سهریدا سرکه وتوو ده بی و بیر و هوّشی له و مروّفه ئاسووده ده بیست.

دووه م: نه گهر شهیتان نه یوانی به و ئامانج و مه به سته ی خوئی بکات، وه نه و مروّفه پوی کرده ئیسلام و پښموونی وهرگرت، هول ددات و تیده کوّشی که ناچاری بکات به به دیه پئان (البدعة) — که پله یه که دوی بی باوه پی — شهیتان زیاتر نه و مروّفانه ی خوش ده وی که نه هلی به دیه پئان و تازه گهرین، نه که نه وانه ی که نه هلی سرپیچی کردن و گوناخ و تاوانن. چونکه نه هلی سرپیچی و گوناخ و تاوان ده توانی بگه پښته وه و توبه بکات، به لأم نه هلی به دیه پئان و تازه گهری (بدعة) به هوئی نه وه ی که واه کاره که ی خویان وه که پښموونییه که و پښیشانده ری له قه لأم ده دن له بیری گه پانه وه و توبه کردندا نین.

له همدې له فېرمووده دا هاتووه كه: شهيتان دهلي من مروځه كانم به هوې گوناح و تاوانه وه تووشې گومپايې و سهر ليشيواندن كړدووه، به لام نهوان به توبه كړدن و داواي به خشش وليبوردن له پېروهر دگار و دان پيدانان و پيوه ست بوون به يه كخواپه رستي و تاك و ته نيايې پېروهر دگار له خواوه ندي خواوه ند (الالوهيه) دهستي منيان به ست و گرييان دا. كاتي به و جوړه بينيم كه وا پوحي هه وا و ئاره زوو په رستيم له نيوانياندا په ره پيداو په و اجم دايه! چونكه نه هلي به ديهيتان (بدعة) و هه وا و ئاره زوو گوناح و تاوان ده كن و توبه ناكه ن و ناگه پينه وه، چونكه نهوان وا هه ست نه كن كه وا خه ريكي نه جامداني كاريكي پاست و درووستن!

نه گهر شهيتان له مه سه له ي تازه گهرې و به ديهيتان و زياد و كه مكرندا (له بنچينه و بناغه كانې باوه پي په وشت و نه حكام) به سهر كه سيكدا سهر كه وتوو بيت، نه و ده كاته شوينكه و ته و سه ريازي خوې.

سپيه م: نه گهر شهيتان له وه دا سهر كه وتوو نه بوو كه وا مروځه بخاته نيو گوماوي تازه گهرې و به ديهيتانه وه، نه وا هه ول ده دات تووشې گوناح و تاواني گهره ي بكات. چواره م: نه گهر هاتوو له وه دا سهر كه وتوو نه بوو كه وا مروځه تووشې تاواني گهره بكات، نه وا تووشې له مه موو خليسكان و هه له و تاواني بچووكي ده كات.

پينجه م: گهر هاتوو مروځه به نه ندازه يه كه له به رامبه ر شهيتان پاره ستاو سه قامگر بوو و ناماده ش نه بوو تاواني بچووك نه نجام بدات، شهيتان سهر قالي كاروبار گه ليكي بي بايه خ و بي پله و پايه ي ده كات، تا وه كو ته مه ن و هيژ و تواناي به بي كه لك و قازانچ به فيرو بدات و دورې بخاته وه له كارو كړده وه ي باشت و گرنگتر.

شه شه م: هه روه ها گهر ديسان هاتوو شهيتان له م كاره ي دا بي توانا بوو و سهر كه وتني به ده ست نه هيټاو مروځه به ناگايي و ثيمان و ويست و ئيراده ي خوې تواني خوې له و داوه مه تر سيداره ده رياز بكات، شهيتان هه ر وازي لي ناهيتي و ده ست به رداری نابي، وه نه مجاره ده ست و پتوه ند و يار مه تي ده ران و ئاريكاراني خوې له

دږی ته وکله سه به کار ده هیڼی و ده یانخاته جوو له، تاوه کو تووشی نه زییه و نازاری بکات و تاوان و درو ده له سه ی گه وړه ی ده داته پال، تاوه کو تووشی خه م و خه فته و دلته نگی بکات، وه دووری بخاته وه له زانست، ټیمان، ویست و ټیراده و کارو کرده وه. که سی که ناگایی و شاره زایی له م بواره دا نییه و دوژمن و ناحه زی خوئی به درووستی ناناسی، له داو و ته له که بازی و فږو فیله کانی بی ناگایه، چونکه ده توانی خوئی لی بپاریزی و خوئی دوور بخاته وه؟!

چونکه ته نیا که سانی ده توانن له پیلانی پیلانگېړان و که بن و بهینه کانی دوژمنان و ناحه زان له په نا و نه ماندا بن که، له ږیگه کانی چوونه ناوه و ږیباز و میتودی ده ست به کار بوونیان و یارمه تی دهران و ده ست و پټوهند و سه ریا زه کانیان و چوټییه تی ږوبه ږوو بوونه وه و نامراز و هوکاری به رامبه رکی و چوټییه تی چاره سه رکړنی نه و زمانه ی که تووشیان ده بن و کارووبار که لی که هیژ و توانایان پی ده به خشی بو نه م ږوبه ږوو بوونه وه یه، به جوانی ناگایی و شاره زاییان هه بی.

ته وای نه و کارووباران له ږیگه ی زانست و ناگاییه وه له توانادا نابن. به لام مروغه نه زان و بی ناگاگان له م بابه ته زوژ گرنګ و هه ستیار و چاره نووس سازه له بی ناگاییدان و هیچ شاره زایی و ناگایه کیان نییه.

له بهر نه وه یه که و ا به شیوه یه کی زوژ دوور و دريژ باس له و دوژمنی و ناحه ز و باروودوخه ی نه و و سه ریا ز و پیلان و فږو فیله کانی کراوه. چونکه خه لکی به توندی پټووستیان به ناشنایه تی له که ل دوژمن و ږیگه کانی ږوبه ږوو بوونه وه و به رامبه ر گرتن هه یه. نه که زانست (به قورټان) نه م حه قیقه ت و راستییه ی نه دوژیایه ته وه هیچ که س له و دام و فږو فیله نه ی نه و دهریا زی نه ده بوو له سه ر نه م بنچینه و بناغه یه که ده بی بوتری: ږزگار بوون و به خته وه ری و کامه رانی میوه ی دره ختی زانست و ناگاییه.

مه ترسی شهیتان له مه ترسی نه فس ترسناکتره:

ئهم به شه له گرنگترین و به سوود ترین بابه ته کانی ئهم په رتوکه ن، به لام دواکه وتوان و شوینکه وتوانی نه هلی په وشت و نه ریت، به و نه اندازه یی که باسیان له حه قیقه ت و پاستی نه فس و که م و کوپی و به لا کانی نه فس کردوه و به دور و دریژی باسیان کردوه، گرنگیان به م بابه ته نه داوه.

که سی له قورئانی پیروژ و فهرمووده کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ورد بیته وه و بیر بکاته وه، تیده گات که دوا ی لاکردنه وه و گرنگیدان به نه فس، گرنگی به مه سه له ی شهیتان و پووبه پوو بوونه وه ی نه داوه.

نه فسی نه ماره له نایه تی: ﴿...إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ...﴾ سووره تی یوسف ۵۳. واته: به پاستی نه فس نه گه ر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیته، زوژ فهرمانده ره به گونا ه و هله و تاوان.

نه فسی له ووامه له نایه تی: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ سووره تی قیامه ۲. واته: سویند ده خوّم به ویزدانی زیندوو و نه فسی په خنه له خوگر که لوّمه له خو ی ده کات.

مه روه ها نه فسی که سن و ناپه سه ند له نایه تی: ﴿...وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ سووره تی نازعات ۴۰.

واته: نه وه ی جلّه وی نه فسی گرتبیته وه له هه موو هه وا و هه وه س و ناره زوویه کی نادروست.

باسکراوه و وه بیرمانیانی هیناوه ته وه:

به لام له زوړبه ی نایه ته پیروژه کانی قورئاندا باس له شهیتان کراوه و سووره تیک^{۲۰} تاییه ت کراوه به وه وه (شهیتان)، وه په روه ریدگاری به ده سه لات و مه زن پیش نه وه ی

۲۰ به رواله ت مه به ست له و به هه مان شیوه که حامد الفقی ده لی: سووره تی (الفلق) ه.

ئەهلی ئیمان ئاگادار بکاتەو سەبارەت بە مەترسییەکانی نەفس، ئەوانی ئاگادار کردووەتەو سەبارەت بە داو و مەترسییەکانی شەیتان، حەقیقەتە هەر ئەمەیه، چونکە سەرھەڵدانی شەپ و خراپە و خراپەکاری نەفسیش لە دڵەپراوکی و دەسووسەیی شەیتانەو سەرچاوە دەگری و نەفسیش وەک مۆرەکەبی شەیتان یاخود وەک زەویەیکە کە تۆویی خراپە و خراپەکاری تێدا دەچێت.

پەرورەدگار داوی لە ئەهلی ئیمان کردووە و بانگیانی کردووە کەوا لەکاتی خوێندنی قورئانی پێرۆز و کارو کردەوکانی تردا پەنا بە پەرورەدگاری مەزن بگرن لە شەپ و خراپەیی شەیتان. ئەمە بەهۆی ئەوێ ئەوێ کەوا پەنا بە پەرورەدگار بگرن بۆ دوورکەوتنەو مان لە شەپ و خراپە و بەدکاری شەیتان. بەلام پەرورەدگاری مەزن و بەدەسلات تەنانەت لە یەک بواریشدا داوی لە ئەهلی ئیمان نەکردووە کەوا پەنای پێ بگرن لە شەپ و خراپەیی نەفسی خویان، وە تەنیا لە ئامۆژگاری و نزایەکدا بە کەوا پەنا بۆ پەرورەدگار براوێ بۆ دوورکەوتنەو لە شەپ و خراپەکاری نەفس، بە هەمان شێوە کە هاتووە: ((وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّهِ انْفُسًا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا)).

واتە: پەنا دەگرین بە پەرورەدگار لە خراپە و بەدکارییەکانی نەفس و کار و کردەو خراپەکانمان.

پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) هاوار و پەناگرتن بە خوا لە هەر خراپە و بەدکاری هەردوو – نەفس و شەیتان – لە فەرموودەیکدا کە لە ئەبوو مۆرەیرەو گێرپەراوەتەو، لە پالێ یەکتەدا دایناون: ئیمامی ئەبووبەکر (خوای لی پازی بیت) فەرمووی: ئەی پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)! شتیکم فێر بکە کە لە دەستپێکی پۆژو و لە سەرەتای شەودا بیلێم! پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووی: ((قل اللهم عالم الغيب والشهادة فاطر السموات والأرض رب كل شيء وملكه، أشهد أن لا اله الا أنت أعوذ بك من شر نفسي وشر الشيطان وشرکە، وان

اقترب علی نفسی سوءاً او اجره علی مسلم. قله اذا أصبحت وإذا أمسیت وإذا اخذت مضجِعك)).^{۲۱}

واته: بَلَىٰ خوابه زانای نیهنی و ناشکرای، به دیهینه ری ئاسمان و زهوی، په روه ردگارو پادشای هموو شتیك، شایه تی ددهم که هیچ په رستراویك نییه به حق جگه له تو په نا نه گرم پیټ له خراپه ی نه قسم و له شه پ و خراپه و هاوبه ش دانانی شه یتان. وه له وهی که نه قسم تووشی خراپه یه ك بکه م یان بیئالئیم له موسلمانیکه وه. (نهمه یه کیکه له و زیکرانه ی که پیویسته موسلمان به یانیان و ئیواران بیللی و له په رتووی که لای موسلمان، له زیکره کانی پوژانه و شه وانه له قورئان و سوننه تدا، هاتووه، نهم نزیاه له کاتی به یانیان و ئیواران و هرکاتی چوویته ناو جیگه ی نووستنه وه بیللی! دیاره هموو شتی کات و شوینی تایبه تی خوئی هیه، جا لیږده دا مه به ست له به یانیان، نه و دهمه یه که بانگیبژ بانگی به یانی دده تا نه و کاته ی که خوړ هه لږدی، وه مه به ست له ئیوارانیش نه و دهمه یه که بانگیبژ بانگی عه سر ده فرموویټ تاوه کو بانگی ئیواره (مه غریب) دهوتری، بویه پیویسته نه و نزیاه له و دوو کاته دا بوتری باشته، خواش خوئی باشته ده زانی، وه رگیږی کورد).

له م فرمووده پیوژده دا په نا گیراوه به په روه ردگار له شه پ و خراپه و خراپه کاری و ئامراز و هوکار و شوتهاته کان، چونکه ته واوی شه پ و خراپه و زهره ر و زیانه کان، یان له نه فسه وه سه رچاوه ده گرن یاخود له شه یتانه وه و ئاکام و شوته ما و شوتهاته کان، یان به زهره ر و زیانی نه جامده ر و جی به جی که ره که یه تی، یاخود به زهره ر و زیانی موسلمانانی تره، که نهم فرمووده یه باسی له هه ردوو سه رچاوه ی شه پ و خراپه و شوته ما و شوتهاته کانی به سه ر نه جامده ر و خه لکانی تره وه کردووه و قسه ی له سه ر کردووه.

۲۱ اخرجه ابو داود (۵۰۶۷) و الترمذی (۳۳۹۲)، واتای نهم فرمووده یه له قه لای موسلمانوه

په نا بردن بو په روه ردگار له کاتي خویندنی قورئاندا:

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۹۸) لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿سوره تي نه حل ۹۸ - ۱۰۰.

واته: ئینجا کاتیک قورئانت خویند و ده ورت کرده وه، ئه وه په نا بگره به خوا له شه یتانی نه فرین لیکراو بیگومان شه یتان ده سه لاتی به سر ئه وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستوه و ملکه چ و فرمانبرداري ئه و دهن، هه روه ها ئه وانه ش که ها وه لگرن (مشرك) بو په روه ردگار.

په روه ردگار داوای کردوه و فرمانی فهرموه که ئه هلی ئیمان له کاتي خویندنی قورئانی پیروژدا، په نا به و بگرن و هاوار بو لای ئه و بیهن، ئه مه به هوئی ئامراز و هوکار که لیکه که بریتین له:

۱. قورئانی پیروژ چاره سر و ده و و دهرمانی نه خوشیبه ده روونیبه کان و له ناویه ری دوو دلی و دله پاوکی و په ریشانی و پاکیشان و خواسته نا په واکانی شه یتانه. قورئانی پیروژ ده و و دهرمانی ئه و ئازار و نا په حه تی و ئیش و سه ختیانه یه که شه یتان له نه فسی مروتدا درووستی کردوون، به هوئی ئه مه وه یه که په روه ردگار فرمانی فهرموه که هوکاری نه خوشیبه که واته شه یتان دوور بخړیته وه و پاو بنری و دل له و هوکاری نه خوشیبه که شه یتانه پاک بکړیته وه، تاوه کو دهرمان و جینگه یه کی گونجاو و شیاو بو کاریکه ریبه کانی خوئی په یدا بکات. به هه مان شیوه که و تراوه:

أتانی هواها قبل أن أعرف الهوى فصادف قلبا خاليا فتمكنا

واته: پیش ئه وه ی نه فس بناسین، هه و و ئاره زووه که ی به دوامدا هات و پوویه پووی دلیکی خالی بوویه وه و زال بوو به سهریدا.

نهم د هوا و دهرمانه چاره سرکه ره شی له دلټکدا جیگیر ده بی که نه و دلّه خالی کرابی له ناحه ز و نه یاره کانی، نه وسا کاریگری و شوښهات و شوښه مای خوئی به جی ده هیلی و کاریگری ده بی به سهریبه وه.

۲. قورثانی پیروژ سهرچاوه ی پینموونی و زانست و که لک و قازانچ و ده سکه و ته له دلدا. هر وه کو چوڼ ژبانی پوهه و گژو گیاکان په یوه سته به بوونی ناووه (واته گهر ناو نه بی ژبانی نه و پوهه و گژو گیایانه ش کو تایی پی دیت و بوونی نابی، وهرگیپی کورد). شهیتانیش هر وه کو ناگر که ته وای گژو گیاو دره خته کان ده سووتینی، هرکاتی ه سستی به وه کرد و زانی که و نه مامیکی خیر و چاکه له دلدا نیژدوه و پوواوه، هه ول ددهات و تیده کوښی که و وشکی بکات و بیسووتینی و له ناوی بیات.

به هوئی نه مه ویه که و فهرمان کراوه به نه هلی ثیمان و داوایان لی کراوه که به هوئی پیگه کرتن له وشک بوونی نه مامی زانست، پینموونی، ثیمان و کاروکرده وهی چاکه له لایه نه شهیتانه وه، په نا بو په روه ردگار بیه نه و ده سته و دامینی بن (واته په نا بیه نه بهر پینموونی به کان و نامراز و هوکاری که شه کردنی زانست، پینموونی و ثیمان و هاوکاری و ناریکاری په روه ردگار). جیاوازی نیوان نهم بابه ته و بابه تی پیشووتی، نه مه یه که له شیوه ی یه که مدا په نا بردن بو په روه ردگار له شه پی خراپه ی شهیتان، به هوئی که یشتن و به ده سته ټنانی که لک و قازانچی قورثانی پیروژه. به لام له باری دووه مدا بو پاراستن، مانه وه و چه سپاندن و که شه کردنی نه و که لک و قازانچانه یه.

وه ک چوڼ که سی بللی: په نا بردن و داوکردن دواي قورثانیش به م بابه ته راستی ده به خشی.

نهمه و ته و تیبینیبه کی زور به جی و جوانه، به لام شه ریهات و شوښه مای هاوه لان (اصحاب) پوونکه ره وهی داوکردن و په نا بردنه بو په روه ردگار له شه پ و خراپه ی

شهيتان بهر له خویندنه وهی قورئانی پیروژدا. وه پړاو بوچوونی نژیږه زانایانی پیشینه (سلف) و دواینه (خلف) ی گهل، بهرهمی هردوو بوچوونه که یه.

۳. مه لائیکه کان له قورئان خویننه کان نژیک دهنه وه و گوی له خویندنه وه که یان ده گرن.

به هه مان شیوه که له فهرموده یه کدا له نوسهیدی کوپی حوزه یږه وه هاتووه که له کاتی خویندنه وهی قورئانی پیروژدا هالیکي دلږفیني بینيوه که تییدا چرا گهل دایگرسا بوون و پیکرابوون. پیغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) فهرموویان: نه وانه مه لائیکه کانن. به لام شهيتان درووست له بهرامبر مه لائیکه کانه وه یه و له گهلاندا دوژمنی و ناحه زی و نا ته بایان هیه، بویه په روهردگار داوی له نه هلی قورئان کردووه که بو پاراستن و دوورکه وتننه وه یان له شهر و خراپه ی شهيتان، په نای بو بیه و نژیکان و خوشه ویستان و فریشته کان لئی نژیک بینه وه. جوان خویندنه وهی قورئانی پیروژ وه ک میوانیکي تاییه تی وایه که فریشته کان و چاکه کان له گهل شهيتانه کانداه ویدا پیکه وه کو نابه نه وه و ناماده نابن.

۴. شهيتان ته وای توانا و یارمه تی دهرانی و ناریکاران و دهست و پیوه ننده کانی خوئی بو سه رقالم کردنی قورئان خوینان و گویگران له نامانچ له خویندنه وه، ته گبیر کردن و پړاوژ و تیگه یشتن و زانایی ویستراوی خاوهن قورئان – واته په روهردگاری مه زن – ناماده دهکات و لیده بړی وهول ددهات و تیده کوشی، که دووریان بخاته وه له تیگه یشتن و کارکردن به قورئانی پیروژ و بهرهمه ند بوونیان له قورئان ته و او و کامل نه بی. له بهر نه وه یه که په روهردگار قورئان خوینانی پاسپاردووه بو پاراستن و پاریزگاری کردنی خوینان بهرامبر به و هول و کوششانه ی شهيتان په نا بو په روهردگار (جل جلاله) بیه و هاواری لی بکن.

۵. خویننه ی قورئان له کاتی خویندنه وهی قورئاندا له راستیدا سه رقالم و توو ویزو پارانه وه یه له گهل په روهردگار داو له گپړانه وه یه کدا هاتووه که: په روهردگار له گورانی

بيڙان به دهنګي ٺاهه نګ و ساز و دهوڻي خوځيان به بيستني خوځندنه وي قورڻان خوځنن بڻ ګوډانه ټاواز و چوڼيه تي خوځندنې شيريني قورڻان تامه زړوټره .

له لايه ګوه شهيټان له ټاواز و ګوراني خراپ و لادهر تام و چيڙ وهرده ګري، بويه په روهردګار قورڻان خوځناني پاسپاردوه و ورياري کردونه توه ګه: له کاتي خوځندنه وي قورڻاندا په نا بګرن به په روهردګار له شه پ و خراپه ي شهيټان.

۶. په روهردګاري ګه وره و به دده سلات فهرموويانه: ګه وا هيچ نيږدراو و پيغه مبهري نه بووه ګه شهيټان دوو دلي نه خستبيته نيو هيو و ټاره زووه کانيانه وه، ته واوي زاناياني سه ل ف له م باوه پهدان ګه هرکاتي قورڻان خوځنن قورڻان ده خوځننه وه شهيټان بڻ دروست کردن و هيټانه ګايه ي سه رقالي و دوور خستنه ويان له قورڻان، ده ست به کار ده بي و تووشي دوو دلي و سه رقاليان ده کات. کاتيک ګه شهيټاني — نه فرين ليکراو — به م جوړه له ګه ل پيغه مبهران و نيږدراواني خواوهند هلس و ګه وت ده کات و ده جوړيټه وه، پوون و ټاشکرايه ګه ده يه وي چوڻ له ګه ل خه لکاني تردا هلس و ګه وت بکات.

له م په يوه ندييه دا هندی جار قورڻان خوځنه ګه تووشي هله ده کات و هندی جاريش تووشي بي ټاګايي و زمانيشي تووشي گرفت ده کات (واته جاري وا هيه وشه کاني بڻ نايه و زمني ته ته له ده کات و کورد واته ني وشه کان وه ګ خوځيان نايه نه سه ر زاري، وه رګيږي کورد)، هندی جاريش له ټاماده يي دل و تيګه يشتن دووري ده خاته وه. هرکاتي شهيټان له کاتي خوځندنې قورڻاندا ټاماده ببي بي شک يه کي له و کارانه نه نجام ده دات و هندی جاريش له وانه ته واوي نه و کيشه و گرفتانه بڻ قورڻان خوځنن و ګويګره کان دروست بکات و بيانهيټنه دي. بويه په نا ګرتن به په روهردګار له دوور ګه وتنه وه له شه پ و خراپه ي شهيټان يه کيک ګه له کارو کرده وه چاکه و به نرخه کان.

۷. کاتې که ئینسانې ویست و ئیراده دهکات و دهیهوئ ههنگاو ههلبگرې بهروه کاریکی خیر و چاک، شهیتان ته واو نیگه ران ده بیټ و ته واوی ههول و کوششه کانی خوئ بو به ستنی پڼگه لئی به کار ده هیئې. (واته نه و په پې ههول و کوششی خوئ ده خاته گه پ بو نه وهی کاره که ی پې په ک بخت و سوود و قازانج و خیر تووشی نه و که سه نه بیټ، وه رگړې کورد).

له فرموده یه کی صه حیه وه که له پیغه مبهروه (صلی الله علیه وسلم) گپړد راوه ته وه هاتووه که: ((ان شیطاناً تفلّت علیّ البارحة فأراد ان یقطع علیّ صلاتی)).^{۲۲}

واته: ((دوینې شو شه یتانیک به ده ستمه وه پزگاری بوو ده یویست که وا نویژه که م بېړی)).

به هر نه ندازه ی نه وه هنگاو نان و ده ست به کار بوونه بو مروؤ به سوودترو به که لک تربی و په روه ردگار زیاتر - نه و کاره ی - خوش بووئ، ههول و کوششی شه یتان بو دروستکردن و هیئانه کایه ی کیشه و گرفت تییدا زیاتره.

له مسندی ئیمام نه حمه ددا له فرموده یه کدا له سه بره ی کوپې نه بیل فاکیه هاتووه که له پیغه مبهری خوای (صلی الله علیه وسلم) بیستووه (ان الشیطان قعد لابن آدم باطرقه، فقعد له بطریق الاسلام، فقال اتسلم وتذر دینک و دین آبائک؟ فعصاه فأسلم، ثم قعد له بطریق الهجرة: فقال اتهاجر وتذر ارضک وسمائک؟ وانما مثل المهاجر کالفرس فی الطول، فعصاه وهاجر، ثم قعد له بطریق الجهاد - وهو جهاد النفس والمال فقال: تقاتل فتقتل، فتکح المرأة ویقسم المال؟ قال فعصاه فجاهد ((شه یتان له سه ر ته واوی نه و پڼگایانه ی که مروؤ ده یان گریته بهر، بو سه و که مین داده نی، سه ر ه تا له سه ر پڼگه ی موسلمان بوونی نه و داده نیشی و پیی ده لئ: ده ته وی واز له ئایینی باب و با پیران بهیئې و بیته موسلمان؟!))

ئەگەر ئادەمیزاد واز لە فەرمانەکی ئەر - شەیتان - بهێنی و سەرپێچی ئی بکات و بە موسڵمانی بمیئیتەوه و موسڵمان بی، شەیتان سەبارەت بە کوچکردنی ئەر دیتە ناوەوه و هەنگاو هەڵدەگرێ و پێی دەلی: دەتوێ واز لە زهوی و ئاسمانی ولتەکەت بهێنی و بە جیی بهیلى و برۆیتە شوینیکی ترهوه؟! ... ئەگەر دژی فەرمانەکی - شەیتان - جوولایهوه و سەرپێچی ئی کرد و پێگەى کوچکردنی گرتە بەر، لەسەر پێگەى ویست و نیازی تیکۆشانی (جیهاد)، واتە تیکۆشانی گیانی و مالی بۆسەو کەمین دادەنى و پێی دەلی: دەتوێ برۆی بۆ جیهاد و تیکۆشان (مەیدانی جەنگ و جەنگ کردن لە پێناو پەرەردگاردا لەگەڵ سەتەمکاران و ملهوپان و بیباوه پاندا، وەرگێڕی کورد). تاوهکو بکوژیت و خەلکانی تر ژنەکەت بۆ خویان مارە بکەن و مال و سامانەکەت لە نیوان خویاندا دابەش بکەن؟! بەلام (مروقی ئەهلی ئیمان و ویست و ئیرادە و زانست) سەرپێچی و نافەرمانی ئی دەکات و پێگەى تیکۆشان (جیهاد) دەگریتە بەر).

شەیتان لە سەر تەواوی پێگەى کارە چاکەکانی مروقی کەمین و بۆسە دادەنى. مەنسور لە موحامیدەوه گێڕاویبەتەوه کە: ((هەرکاتی کاروانی بۆ پوشتن بۆ مەککە باری سەفەری ببیچیتەوه، شەیتانی بە ئەندازەى ئەوان هیز و توانا و خەلک بۆ ئەو سەفەرە ئامادە و فەراهم دەکات)).^{۲۳}

شەیتان بەردەوام بەدوای دەر فەتیکەوهیە بۆ زەربە و زەنگ دان بە مروقی، بە تاییبەتى لەکاتی قورئان خویندندا. بۆیە پەرەردگار فەرمانی بە بەندەکەى داوه کە پەنا بگرێ بە پەرەردگار لە شەر و خراپەى ئەر دوژمنەى کە دەیهوێ لەمپەر و پێگر لە سەر پێگەى دروست بکات! وە دواتر پێگەى خوی بگریتە بەر. هەر وهکو چوێ پێبوار و موسافیری کە ئەگەر لەمپەر و پێگرێ لەسەر پێگەى خویدا ببینی لە سەر پێگەکەى لای دەبات و پاشان درێژە بە پێگەکەى دەدات.

۸. په نا گرتن پيش قورئان خویندن نیشانه و ناگاداریه که که و نه وهی که ده خویندریته وه قورئانی پیروژه. واته وتنی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم). پيشه کی و بیرهیانه وه یه که بو گوینگران که و خویندنی و تهی په روه ردگار - قورئانی پیروژ - خه ریکه ده ست پی ده کات و هه رکاتی گوینگر نه و په نا گرتنه ی بیست، خوئی ناماده ده کات بو بیستنی و ته و که لامي په روه ردگار (جل جلاله). ته نانه ت نه گه ر قورئان خوین هر خویشی بیت و به ته نیا بیت، دووباره وتنی په ناگرتن (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) به هوئی بابته گه لی که و ترا، پیویسته.

نه وهی که باسکراو خرایه پوو هه ندیکه له که لک و قازانجه کانی په نا گرتن به خوا، نیمامی نه حمه د له گپړانه وه یه کدا هیئاوییه تی که پيش نویژ و کارووباره کانی تره وه په نا گرتن (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) ناوتری، مه گه ر نه و په ناگرتنه ی که په روه ردگاری به توانا و به ده سولات له باره یانه وه فهرموویانه: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ سوورته ی نه حل ۹۸.

واته: ثینجا کاتیک قورئانت خویند و ده ورته کرده وه، نه وه په نا بگره به خوا له شهیتانی نه فرین لیکراو.

له گپړانه وهی ثین مه شیدا هاتوو که: ((هه رکاتی که قورئانی ده خوینده وه په نای به په روه ردگار ده گرت به وتنی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم))).

په ناگرتن له شهیتانه کانی جین و نینس:

په روه ردگاری مه زن و به ده سولات ده فهرموویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (۹۷) وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ سوورته ی مونمینون ۹۷ - ۹۸.

واته: خوټ بسپیره به خوا و بللی: په روه ردگارا من په نا ده گرم به تو له هه موو خه تهره و خه یال و وه سوه سهی شهیتانه کان، په نا ده گرم به تو نه ی په روه ردگار که شهیتانه کان به ده ورمد کؤ ببته وه و سهرم لی بشیوینن.

همه زاتي (همزات) شه ياتين، دروستکردن و هيټانه دي دوو دلي و فريوداني نه وانه به سهر دلدا.

ثيبن عه بباس و حه سهن وتوويانه: ((همه زاتي شه يتانه کان دروستکردني دوو دلي و هه څه له تاندنه)).

سه بارهت به مهي که واپه روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبُّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾. ثيبن زهيد ده لي: ((واته په ناگرتن له وهی که واپه کاروباري ژياني مندا به شداري بکه ن)).

که لببش ده ليت: ((واته بو شه وهی که واپه کاتي خویندنه وهی قورئاندا ناماده نه بن و بوونيان نه بيت)).

عه کره مهش ده ليت: ((واته له کاتي مردن و پوځ کيشان و پوځ ده رچووندا ناماده نه بن)).

په روه ردگار موسلماناني به هه ردوو جوړی شهر و خراپه ی شه يتان واته که وتنه ژير کاريگه ري دوو دلييه کاني و ياخود نزيك بوونه وه و ناماده بوونيان فهرمانی فهرمووه (داوه).

په روه ردگار نه و ثايه ته ی دواي نه م ثايه ته باس فهرمووه که: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ سووره تي موئمينوون ۹۶.

واته: هه ول بده به چاکترين و جوانترين شيوه پال به هه له و نارپکي ناحه زانه وه بنيت و خه مت نه بيت ثيمه چاک ناگادارين له گوفتار و قسه ی ناپه وايان.

فهرمانی پيکړدوه که به جوانترين و چاکترين پيگه پووبه پووي خراپه کاري و قسه خراپه کاني خه لکي بيته وه و له پيگه ی په نا بردن بو په روه ردگار و په ناگرتن به و شهر و خراپه ی شه يتانه ديار و نادياره کان، ياخود جنوکه و مروځ، له خو ی دوور بخاته وه. چه شني نه مهش له سووره تي نه عرفدا فهرموويه تي که: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ سووره تي نه عرف ۱۹۹.

واته: کاری ئاسان له خه لکی داوا بکه و چاوپۆشی له هه له و که م و کوپییه کانیاں بکه و فرمان بده به چاکه و کرده وه یه ک که په سه ندی شهره، پووش وه رگپه و پشت بکه له نه فام و تی نه گه یشتوان.

په روه ردگار فره مانى به مروقه کان کردوه که له پێگه ی پشت کردن و پوو هه لچه رخاندن له نه زان و نه فامه کان خوین له شه پ و خراپه ی نه وان دوور بخه نه وه و بپاریزن. دواتر فره مانى پیکردوون که وا له پێگه ی په ناگرتن به په روه ردگار خوین له شه پ و خراپه ی شه یان دوور بخه نه وه و خوین بپاریزن: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سووره تی نه عراف ۲۰۰.

واته: نه گه ر وه سه وه یه کت له لایه ن شه یانه وه بو پێشها ت و ویستی له خشته ت به ری و تووشی هه له ت بکات، جا نه وه تو په نا بگره به خوا و پشت به وه ببه سته، چونکه به پاستی نه و بیسه ر و زانایه.

وته یه کی تری هاوچه شنی نه مه ی له سووره تی (فوصیله تدا) فره مووه که: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ سووره تی فوصیله ت ۳۴.

واته: بپگومان چاکه و خراپه وه ک یه ک نیین، (تو نه ی بپوادار) به جوانترین و چاکترین شیوه به ره نگاری خراپه و نادروستی بکه، نه و کاته نیتر ده بینیت نه وه ی که له نیوان تو و نه ودا دوژمنایه تی و ساردییه ک هه یه، ده بیته دوستیکی دل سوژ و گیانی به گیانی.

نه مه بو دوور که و تنه وه و په نا گرتنه له شه پ و خراپه ی شه یانه ئینسییه کان، به لام دوا ی نه وه ش ده فره مویت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ سووره تی فوصیله ت ۳۶.

واته: ئەي ئيماندار، ئەگەر لە لايەن شەیتانەوە خەتەرە و خەیاڵی نادرووست لە دڵ و دەروونتدا درووست بوو ئەو تۆ داوای یارمەتی لە خوا بکە و پەنای پێ بگرە، چونکە بە پراستی ئەو بیسەر و زانایە.

پەيوەندی نێوان خۆراگری و پەناگرتن:

قورئانی پیرۆز ئەهلی ئیمانی بە سادەترین شیوەی پووبەپوو بوونەوه لە گەڵ ئەو دوو دوژمن و ناحەزەدا — واتە نەفس و شەیتان — پێنموونی کردووه، شیوە گەڵی وەك: پەناگرتن لە شەیتان و پوو هەلچەرخان و پشت تێکردن لە نەزان و نەفامەکان و دوور کردنەوه و لابردنی خراپە و شەپی خەلکیش ئەویش بە چاکەکردن. وە ئەم بابەتەى وە بیر خستووینەتەوه که هەر کەسێ ئەو جوړه پێگهیه بگرتتە بەر لە بەش و پشکی گەرە و مەزن بەهره‌مه‌ند دەبێ و ئەک ئەو‌ه‌ی کەوا لە شەپ و خراپەى دوژمن و ناحەز پزگاری دەبێت، بە لکو وەکو هاو‌پێیه‌کی دڵسۆز و میهره‌بانی لێدەکات، وە دەبێتە هوێ بە دەست هێنانی خوشەوێستی و دوستانه‌تی و پێ هەلئان و باسکردنی خەلکی و لەناو بردنی پاکێشانه‌کانیان و تەندروستی و تەواوی دڵ لە پق و کینه، وە تەنانەت ناحەز و دوژمنه‌کانیش بە هاو‌پێیه‌تی لە گەلیدا هەست بە ئارامی و ئاسوودەیی دەکەن.

ئەو‌ه‌ی وترا، بەرژەوه‌ندی گەلێکە، زیاده‌ له‌سەر پێز و پاداشت و پەزماه‌ندی پەرەدگار، ئەمە ئامانج و مەبەستی کۆتایی و ماوه‌ درێژی هەر مەوقەیکى ئەهلی ئیمان و ئەندیشه‌یه.

چونکە شتێکی وەك ئەمە جگە لە پێگەى خۆپاگريیه‌وه شیاو و مومکین نییه، چونکە پەرەدگار فرموویه‌تی: ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ سوورەتى فو‌صیلەت ۳۵.

واته: جا کەسێش ناتوانێت بەو پەفتاره‌ هەلسێت جگە لەوانه‌ی کە ئارامیان گرتووه، هەر‌وه‌ها کەسێش ناتوانێت هەلوێستی و بنوێنێت جگە لە کەسێک نەبێت کە خاوه‌نى بەهره‌یه‌کی گەرە بێت.

چونکه مروّقی شیت و نه فام، په له کهر، هه ستیار و خوږانه گر، توانای پووبه پوو
بوونه وهی نییه له گه لّ شهیتانه جنوکه و ئینسییه کان (شیاطین الجن والإنس).

له بهر ئه وهی تووپه یی ئامرازیکه له خزمهت شهیتاندا، نه فسی تووپه و شهیتان
هه ردوکیان دژ به نه فسی موتمه ئینه که مروّ بانگ دهکات بوّ پوو به پوو بوونه وهی
هر چ باشت له گه لّ خراپه ی خه لکی دا یه ک دهگرن، به لام داوا له مروّ کراوه و
فه رمانی پیکراوه که وا بوّ که شه کردن و به هیژکردنی نه فسی موتمه ئینه هانا بوّ
په ناگرتن به ریت. چونکه په ناگرتن توانای مروّ به هیژ دهکات بوّ پووبه پو بوونه وهی
سوپاکانی نه فسی تووپه و فیتن ئاوی و پشتیوان و لایه نگرانی گه وره و مه زنی وهک:
(خوږاگری و ئیمان و پشت به ستن) به هانای نه فسی (موتمه ئینه وه) دین و هاوکاری
دهکهن و دلّ و ویست و ئیراده له زالّ بوون و دهسه لاتی شهیتان پرکار دهکهن و
به سه ریداو سه رکه وتوو دهبن، چونکه: ﴿لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ﴾ سووره تی نه حل ۹۹.

واته: بیگومان شهیتان دهسه لاتی به سه ر ئه وانه دا هه یه که پشتیان پیّ به ستووه و
ملکه چ و فه رمانبه رداری ئه و دهبن.

شهیتان دهسه لاتی به سه ر ئه هلی ئیماندا نییه، یانی چی؟

موجاهید و عه کره مه و پرافه که رانی تری قورئان ده لّین: ((واته شهیتان هیچ به لگه و
بیانووی نییه به سه ر ئه هلی ئیماندا)). به لام دروست تر ئه مه یه که وا بوتری: شهیتان
پڼگه یه کی نییه تاوه کو زالّ ببیّ به سه ر ئه هلی ئیماندا، نه له پووانگه ی به لگه و
بیانووه وه و نه له پووانگه ی هیژ و تواناوه. چونکه سولتان و پاشا هیژ و توانایشی
هه یه، له و پووه وه به بیان و به لگه ده وتريّ سولتان و پاشا، چونکه له پڼگه ی ئه وه وه
خاوه نی سولتان وه کو خاوه نی هیژ و توانا به ته وای زالّ ده بیّ به سه ر لایه نی
به رامبه ریدا و دهسه لاتی به سه ردا په یدا دهکات.

په روه ردگاری مه زن و به دهسه لات ئماژه ی به م بابه ته کردووه که دوژمن و
ناحه زیکي وهک شهیتان هیچ هیژ و توانایه کی نییه به سه ر به نده دلّپاک و ئه هلی پشت
به ستنه کاند (توکل).

له سوورده تی حیجر دا ده فره رموویت: ﴿قَالَ رَبُّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۳۹) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (۴۰) قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (۴۱) إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِينَ﴾ سوورده تی حه جهر ۴۲-۳۹.

واته: ئیبلیس به بوغزو کینه و حه ساده ته وه وتی: په روه ردگارم، ماده م به هوئی نه م ئینسانه وه منت سهر لیشتیواو کرد، شهرت بیت له زه ویدا هه موو گونا ه ولادان و تاوانیکیان لا جوان و شیرین بکه م و هه ر هه موویان سهر لیشتیواو و سهر گهر دان بکه م، بیجگه له بهنده پوخته و دلسوز ه کانی خو ت نه بیت، چونکه دلایان به باوه پ به تو و یادی تو تاوه دانه، هه ول و کوششی من بو ویل کردنیان ناکامه، خوای گه وره فره رموی: نایا نه وه پینگه و پزیزکی راست و درووسته هه ر بو لای من دیت و هه ر من چاودی ری ده که م، به پاستی بهنده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ ده سه لاتی که نییه به سهر یاندا، جگه له وانه ی که شوینت که وتوون له سهر که ش و یاخی و سهر گهر دانه کان.

هه روه ها ده فره رموویت: ﴿لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُوهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۹۹-۱۰۰.

واته: بیگومان شه یتان ده سه لاتی به سهر نه وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستووه و ملکه چ و فره مان به رداری نه و ده بن، هه روه ها نه وانه ش که هاوه لگهرن بو په روه ردگار. نه م نایه ته دوو بابته له خو ده گریت:

یه که م: لابر دن و لادانی زالبوون و ده سه لاتی شه یتان به سهر نه هلی یه کخو ا په رستیدا (توحید)، یه ک دلی و یه ک ئیمانی.

دوو ه م: سه لماندنی زالبوون و ده سه لات و فره مان په وایی (حاکمیه ت) شه یتان به سهر نه هلی هاوه ل بو خوا دانه ران (شرك)، بی باوه پ و پوویاز و که سانی که سهر په رشتیان (الولاية) هه لبر دار دووه و په سه ندیان کردووه.

کاتی که نه و دوژمن و ناحه زه ی نایینی په روه ردگار ه - شه یتان - زانی که وا په روه ردگار پینگه نادات که زال ببی به سهر نه هلی یه کخو ا په رستی و پاک دلاندا (توحید

اخلاص): ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۲) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ سوره تي ص ۸۲ - ۸۳.

واته: ئينجا شهيتان وتي: سويند به دهسه لاتی بى سنورت شهرت بيت هر مه موويان گومپا و سرگردان بکه م، جگه له بهنده و عېده دلسوزه کانت که ههلبژاردهى خوتن (دهسه لاتی نهوانم نيه).

شهيتان زانی به وهى که واهرکه سى به ئاگایانه و شاره زایانه و دلپاکانه، هوگری ئایینی پهروهردگار (جل جلاله) بى و دهستی پیوه بگری و پشستی پى ببهستى، نهوه - شهيتان - ناتوانى گومپای بکات و ههلى بخهله تینى و له پيگه ی پاست لای بدات، به لکو ته نیا به سهر نه و که سانه دا ده توانى زال ببى و دهسه لاتی هه بى به سهریاندا که واه خوشه وىستی و سهرپه رشتیاری نه و قبول بکه ن و هاوهل و شهریک بو پهروهردگار برپار بدهن. نهوانه خزمه تکار و شوینکه وتوانى شهيتان و ته نیا به سهر نهواندا زال ده بى و دهسه لاتی هه یه.

نه گهر بوترى وهکو چۆن پهروهردگار لیتره دا زال بوون و دهسه لاتی نهوى به سهر سهرپه رشت و سهرپه رشتیاره کاند (وهلى) دیاری کردوه و سه لماندوویه تی، چۆن له م ئایه ته ی خواره وهیدا په دی ده داته وه: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۰) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَنَّ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ﴾ سوره تی سه به ۲۰ - ۲۱.

واته: له پاستى دا گومانی شهيتان به پاست دهرچوو به رامبه ر نه و جوړه که سانه (که) پوو به پهروهردگار کاتی خوئ و تبووی: ده بینیت زوږبه ی خه لکی سوپاسگوزار (نابن)، که چى خه لکی بى په روا هه ر شوینی که وتن، جگه له دهسته یه که له برواداران. جا وه نه بیت ئیبلیس هیچ دهسه لاتیکی به سهریاندا بیت، به لکو ئیمه وىستوومانه پوون بیت و دهریکه ویت، کى باوه پى به قیامهت و پوږى دواى هه یه و کیش له شک و

گوماندایه (دلنیا به نهی پیغه مبه) که په روه ردگاری تو ټاگادار و چاودیره به سر هم موو شتیکدا و هیچ شتیکي لی بزر نابیت.

له وه لاما دهبی بوتري که: نه گره نهو جیناوه له نایه تی: ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ بو موسلمانان و باوه پداران بگه پته وه، له بنچینه دا شوینی یاخود جیگه ی بو نه م پرسیاره بوونی نابی، چونکه جیاوازی و جوداگردنه وه (جوداگردنه وه و جیاوازی به کی پساو و پراوه به)، واته: به لام نه و انمان له ریگه ی شهیتانه وه تاقیکرده وه و هلمان سه نگاندن تاوه کو بزاین که وا چ که سی بروای به دواپوژ هیه و چ که سی کش له گومان و دوو دلیدایه سه باره ت به پوژي دواپی.

به لام نه گره بو نه م فهرمووده و نایه ته پیروژه ی په روه ردگار بگه پته وه که ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ صَلَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره تی سه به ۲۰.

واته: له راستی دا گومانی شهیتان به راست دهرچوو به رامبر نه و جوړه که سانه (که پوو به په روه ردگار کاتی خوئی و تبووی: ده بینیت زوړبه ی خه لکی سوپاسگوزار نابن)، که چی خه لکی بی په روا هر شوینی که وتن، جگه له ده سته یه که له برواداران. که به پوواله ت نه مه دروسته. تاوه کو جیاوازی و جوداگردنه وه ی په کلاکه ره وه، به هوئی هه لکه وتنیه وه له دوا ی لبردن و دوورخستنه وه ی راست بیت و نه م و اتایه بگه یه نی که وا: ((شهیتانمان به سه ریاند زال نه کردوه و توانامان پی نه به خشویه، مه گره به هوئی نه وه ی که وا بزاین که چ که سی به راستی بروای به پوژي دواپی هیه و لپی دوو دل نیی)).

نابین قوته ییبه ده لیت: ((کاتی که شهیتان داوا ی دهره ت و موله تی کرد له په روه ردگار، په روه ردگاریش موله ت و ماوه ی پیدا و دواتر شهیتانی نه فرین لیکراو وتی: نه وان توووشی گومرایی و هه لخه له تاندن ده که م و فهرمانیان پی ده که م به فلا نه کار و کرده وه و له نیوان به نده کانتدا به دلنیا ییبه وه که سانی بو خوم هه لده بزیرم و

دهست نیشان دهکه م، کاتیک که شہیتان ودهای دہوت: دلنیا نہ بوو نہ وہی کہ له بهر چاوی گرتووه بی شک دیتہ دی، به لکو نہ وہی کہ دہیوت له سہر بنچینه و بناغہی گومان و دوو دلّی بوو)). به لام دواتر که بینی و بوّی دهرکهوت کهوا ژماره و پیزه یهک شوینی که وتوون و په پره وی لّ ده کهن، گومان و دوو دلییه که ی گوپا و بوو به پاستی (یه قین). دواتر په روه ردگار (جل جلاله) فہرمووی: زالّ بوون و دہسہ لات په یددا کردنی شہیتان به سہریاندا به هوّی شاره زایی و ناگاییه له سروشتی نہ هلی ئیمان و نہ هلی گومان و دوو دلّی بووه، واتہ له باروودوخیکی کردہیی و پاستہ قینہدا (عملی و واقعی) بیان بینین تاوہ کو به لّینہ که مان به سہریاندا بچہ سپی و بیتہ دی و شیاوی پاداشت و سزادان و تولّہ بن.

له سہر نہم نہساس و بنچینه یه دا شہیتان به سہر نہو که سانہدا زالّ دہبی و دہست دہگریّت به سہریاندا کهوا بپوایان به پوژی لپرسینه وه - پوژی دواپی - نییہ و سہ بارہت به و پوژہ له گومان و دوو دلّیدان، نہوانہ هہمان نہو که سانہن که سہرپہرشتی و سہرپہرستی شہیتانیاں هہ لّباردووه و کردوویانہ تہ شہریک و هاوہ لی په روه ردگار! بهم جوژہ دہسہ لات و توانای شہیتان به سہریاندا دہچہ سپی و دہسہ لمینری و نکولی لّ ناکریّت و نہم نایہ تہ له گہ لّ نایہ تہ کانی تردا هاوپی و هاو دہنگ دہبی.

نہ گہر بیت و پرسیار بکریّت سہ بارہت به وہی کهوا نایہ تی سوورہ تی ئیبراہیم چونّ رافہ دہ کهن و لیکی دہ دہنہ وه که دہ فہرموویت: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سوورہ تی ئیبراہیم ۲۲.

واته: کاتيڪ هممو شتيڪ تهواو دهبيٽ بههشتيهكان دهچنه بههشتهوه و
 دوزهخييهكان دهخريته دوزهخهوه، شهيتان به فهرمانى خوا ديته قسه و پوو به
 پهپرهوانى دهليٽ: به پاستى خوا بهليني پاست و دروستى پي گه ياندبون منيش
 بهليني دروونا دروستم پيدان و جا توانيم گومراتان بكم و له پييازي پاست ويٽان
 بكم، وه نهبيٽ من هيچ زور و دهسه لاتيكم بهسر نيوهدا هه بوبيٽ، جگه له وهى به
 وهسوهسه و خه تهره و خيال بانگم كردن (بو خوا نه ناسى و تاوان) نيوهدا
 به ده ممه وه هاتن و به قسه تان كردم، نه مپو من ناتوانم به هانا و هاوارى نيوهدا بيم،
 نيوهدا ناتوانن به هانا و هاوارى منه وه بين، بيگومان من باوه پم نه بو به وهى كه
 كاتى خو مننان كردبو به شهريك و هاوبهش له پيشدا، به پاستى نه مپو سته مكاران
 سزاي زور به نيش ده درين.

نه گهر چي له بنچينه دا نه مه وتهى شهيتانه، به لام پهروه ردگار — نه وتهيهى —
 هيناوه و بوى گيټراوه ته وه و بريارى بوى داوه، نه كه نه وهى كه وا نكولى لي بكات. نه مه
 پوونكه ره وهى نه وهيه كه بابته كه به هه مان شيوهيه.

ده بي بوتري: نه م پرسپاره پرسپاريكى چاك و جوانه و وه لامه كه يشى نه مهيه كه
 مه به ست له دهسه لات و تواناي دوورخراوه (نقى) له م بارهيه وه زال بوونه به هوى
 به لگه و نيشانه وه. واته من بهسر نيوهدا به لگه و نيشانهيه كه له دزي نيوهدا به لگه يان
 پي بهينمه وه نيمه.

به هه مان شيوه كه نيين عه بباس ده فهرموويٽ: واته من خاوهنى نه و به لگه و
 نيشانهيه نيم كه له دزي نيوهدا به كارى بهينم، هيچ به لگه و پي نيشانده ريكم پي
 رانه گه ياندبون و پيشانم نه داون. من — شهيتان — ته نيا نيوهدا بانگ كردوه بو لاي بي
 باوه پي و هاوهل برياردان بو پهروه ردگار و (شرك)، گومپايى و سر ليشتواوى و
 نيوهدا قبولتان كردوه و هرتان گرت و. باوه پتان به قسه كه م هيناو به بي هيچ جوړه
 به لگه و نيشانهيه كه كه وتنه دوام و شوينم كه وتن و پهپرهويتان لي كردم.

به لام سه لماندن و چه سپاندنی دهسه لات و توانای شهیتان لهم نایه تدها که دهه فرمویت: ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ...﴾ سوورده تی نه حل ۱۰۰.

واته: به پاستی تنها دهسه لاتی به سر نه وانه دا هیه که پشتیان پی به ستوه و ملکه چ و فرمانبرداری نه و ده بن.

زال بوون و دهسه لاتی نه و به سر یاندا له پیگه ی فر و فیل و گومپا کردن و دهسته موکردنیان به جوریکه که و بانگیان دهکات بو بی باوه پی و هاوهل بریار دان (کفر و شرک) و ابه ستیان دهکات به خو به و وازیان لی ناهینی و پیگه نادات که و واز له بی باوه پی و هاوهل بریار دان بهین. به هه مان شیوه که په روه ردگاری مه زن و به دهسه لات دهه فرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْزُهُمْ أَرْأُ﴾ سوورده تی مه ریه م ۸۳.

واته: نایا نابینیت به پاستی نیمه چون شهیتانه کان ده نیرینه سر خوانه ناسان، به گهرمی هانیان دهدهن بو تاوان و گوناوه خراپه.

نابین عه بیاس ده لیت: ﴿تَوْزُهُمْ أَرْأُ﴾ واته: به توندی و به سه ختی نه وان هه لده خه له تینی. له گپرا نه وه یه کدا هاتوه که: نه وان تووشی شه له ل و نیفلیجی و بی توانایی و لاوازی دهکات. له لیکدانه وه یه کی تردا: واته نه وان هان ده دات و ناچاریان دهکات بو تاوان و سه ریچی کردن.

به لام حه قیقه ت و راستییه تی بابه ته که نه مه یه که: وشه ی "ازا" به واتای جوولان و هه لنان و بزواندن دیت. بو یه به کولاندنی مه نجه ل و قازان ده لین "ازیز" چونکه ناو له ناویدا به توندی جووله و کولانی هیه.

به هر جور بی وشه ی "ازا" هه لگری دوو واتایه:

یه که م: بزواندن و به جووله ده رهیتان.

دووه م: داگیرسان و پوشنکردن.

هردوو واتاکه پیکهوه په یوه نډیه کی نژیکیان هیه، چونکه جووله و بزواندن دوڅیکي تایه تیبه که ده بیته هوئی کولان و هه لگړساندن. ئه مه به شیکه له هه مان ده سلات و هیژ و توانای شهیتان به سهر شوینکه و توانی خوئی و نه هلی هاو له بریارده راندا (شرک)، به لام بوئ و پاشایه تی و هیژ و ده سلاتی خوئی خاوه نی هیچ جوړه به لگه و نیشانه ی نیبه و ئه وان ته نیا خوئیان داو ته ده ست بانگهیشت و بانگ کردنه فر و فیل کاربیه کانی شهیتان و به بی داوکردنی به لگه و نیشانه له شهیتان شوینی - شهیتان - که و توون و خوئیان داو ته ده ست ئه و چونکه بانگهیشت و بانگ کردنه کانی شهیتان له گه له هوا و ناره زوو و پاکیشانه نه فسییه کانی ئه واندا سازگاری هیه و هاو ده نگه له گه لیدا. ئه وانه بواری زال بوون و ده سلاتی دوژمنیان به سهر خوئیاندا فه راهم کردووه و هاوکاری و ناریکاریان کردووه، چونکه ئه ویان له گه له خواست و نامانجه ناپه واکانی خویدا هاو هه نگاو له قه له م داوه. کاتیک که به ویستی خوئیان گه وره یی و سهر کردایه تی کردنی شهیتان یان قبول کرد و خوئیان کرد به دیلی، وه ک توله سندنه وه و سزایه ک شهیتانی به سهریاندا زال کردووه.

لیره دایه که و اتای ئه م فه رموده یی په روه ردگار "جل جلاله" زیاتر ناشکرا و پوون ده بیته وه که ده فه رموویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ سوورده تی نیسا ۱۴۱.

واته: ئه وانه ی که خوئیان بوئ ئیوه مه لاس داوه چاوه پووانی به سهره اتان ده که ن، ئه گه ر سهرکه و تنیکتان له لایه ن خواوه ده ست بکه ویت ده لئین: ئه ی ئیمه له گه لتاندا نه بووین؟! خوئ نه گه ر کافره کان به شیکیان بییت له سهرکه وتن، دوو پووه کان ده لئین: ئایا ئیمه له سهر ئیوه مان نه ده کرده وه و نه مان هیشت ئیمانداران زیانتان پی

بگه یه نن، ئینجا خوا له پوژی دوا ییدا داوه ری ده کات له نئوانتاند (ئه ی بی باوه پ و دوو پوه کان) دلتیابن هه رگیز خوا نایه لئیت بی باوه پان به سه ر ئیمانداراندا ده ست پویشتوو بن و پیشه که نیان بکه ن.

نایه ته که به سه ر بناغه و بنچینه ی هه مان پوواله ت و گشتگیریه وه جیگیره، ئه وه باوه پدارانن که وا به تووش بوون به گوناح و سه رپیچی و نافه رمانی په روه ردگار، که له گه ل ئیمان که یاندا دژایه تی ده کات و له بهر به ره کانیدایه، بوو ده پره خسینن بو چوونه وه پیش و زال بوونی بی باوه پان، به گویره ی ئه و سه رپیچی و تاوانه ی که تووشیان بووه و ئه نجامیان داوه، (واته مروف چه نده تووشی گوناح و تاوان و نافه رمانی بیت له بهرامبه ر په روه ردگاردا، به هه مان ئه ندازه خو ی ریگه خوشکه ره بو ئه وه ی شه ی تان زال ببی به سه ریدا و ده سه لاتی هه بی به سه ریدا، وه رگیچی کورد).

ئه وه خودی خو یان بوون که وا ئامراز و هوکاری ئه و ده سه لات و چوونه پیشه وه و زال بوونه یان - زال بوونی شه ی تان به سه ر خو یاندا - هیناوه ته دی و فه راهه میان کردوه. (وه ک کورد واته نی ده لی: به دهستی خو یم کرد به خو یم، وه رگیچی کورد). وه ک ئه و نافه رمانیه ی که وا موسلمانان کردیان بهرامبه ر به فه رمانه که ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له جهنگی ئو حوددا که بووه هو ی سه رکه وتنی موشریکه کان به سه ر موسلماناندا.

په روه ردگار خو ی شه ی تانی زال نه کردوه به سه ر ئه هلی ئیماندا و ده سه لاتی پی نه به خشیوه، مه گه ر کاتی که وا ئه وان - ئیمانداران - به هو ی په پره وی کردن و شوینکه وتنی شه ی تان و به هاوه ل دانانی شه ی تان بو په روه ردگار (واته شه ی تانیان کردوه ته هاوه ل و شه ریکی په روه ردگار)، بواری زال بوونی شه ی تانیان به سه ر خو یاندا

فەراھەم کردووه، لەم ئان و ساتەدا یە کەوا پەرەردگار (جل جلاله) شەیتانی زال کردووه بەسەر ئەو جوۆرە کەسانەدا و سەری خستووه.

هەرکەسێ گەیشته ئەو بەختەوهری و کامەرانییهی کەوا پەرەردگار پێنموونی پێ ببەخشی و بیخاته سەر پێگهی پاست، ئەوا با سوپاس و ستایشی پەرەردگار بکات و هەرکەسیکیش لە پێگهی گومرایی و نەزانیدا هەنگاوی هەلگرت با جگە لە خۆی لۆمە و سەرکۆنە ی کەس نەکات.

((بەخواپەرستی، پشت بەستن و نیهت پاکی و یەك دلی)) دەبنە پێگرو لەمپەری لێ بەردەم زال بوونی شەیتاندا، بەلام هاوێڵ پیراردان بە هەموو جوۆر و چەشنەکانییەو، بوار دەپەخسینی بۆ زال بوونی شەیتان و تێکپرای ئەوانە لەسەر بناغە و بنچینە ی نەریتی تاکە کەسیکە کە هەوسار و لەغاوی تەواوی کاروبارەکان بە دەست ئەو و لەژێر دەسەلاتی ئەودایە و سەرچەم کارو کردەوکان بۆ لای ئەو دەگە پێنەو و کوتایی بەلگە و بیانوو لای ئەو و بۆ ئەو دەبیّت. – واتە پەرەردگار – نەگەر ئەو ویستی لەسەر بووایە و بیویستایە دەیتوانی تەواوی خەلکی بکاتە گەلێکی یەکیارچە. بەلام کارزانی و تەگبیر کردنی بەو جوۆری نەویستووه. ﴿فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۳۶) وَكُلُّ الْكِبْرِيَاءِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴿ سوورەتی جاسیە ۳۶ – ۳۷.

واتە: جا هەر لە بۆ خواپەرستیی سوپاس و ستایش، کە پەرەردگاری ئاسمانەکانە، پەرەردگاری زەویشە، پەرەردگاری هەموو جیهانیانە، هەرچی گەورەیی و شکۆمەندی هەیە لە ئاسمانەکان و زەویدا هەر هەمووی شایستە ی ئەو، بە پاستی ئەو زاتە بالادەست و دانایە.

ته وهری دووهم: ئامرازه کانی پووبه پوو بوونه وه له گه‌ل شه‌یتاندا:

ئین قه‌یم (خوای ئی پازی بی‌ت) ده‌فرموو‌یت: ئیسته‌ چ‌ند بنامه‌یه‌کی سوودمه‌ند باس ده‌که‌ین که به‌ دل‌ناییه‌وه به‌ که‌لک وه‌رگرتن لی‌یان و به‌کاره‌یتانیان، مرو‌ف ده‌توانی له‌گه‌ل شه‌یتاندا پووبه‌پوو بی‌ته‌وه و له‌ شه‌ر و خراپه‌ی پارێزراو بی‌ت و دووره‌ په‌ریزی ئی بکات.

ئه‌وانه‌ بنه‌ما، ئامراز و هو‌کار و سه‌نگه‌ر و پارێزگه‌لی‌کی ده‌ لایانه‌ن که‌ بریتین له‌:

سه‌نگه‌ر و پارێزگه‌ی به‌که‌م: په‌ناگرتن و په‌نابردن بو‌ په‌روه‌ردگار: ٢٤

سه‌نگه‌ری دووهم: خوێندنه‌وه‌ی هه‌ردوو سووره‌تی "فلق" و "ناس": چونکه‌ خوێندنه‌وه‌، تیگه‌یشتن و کارکردن به‌و دوو سووره‌ته‌ بو‌ لا‌بردن و دوورخستنه‌وه‌ی خراپه‌ و شه‌پی شه‌یتان و پارێزراویمان له‌ لۆمه‌ و بیانوه‌کانی شه‌یتان زو‌ر کاریگه‌ر و سوودمه‌ندن. بو‌یه‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: ((ما تعوذ المتعوزون بمثلهما)).^{٢٥}

واته‌: ((هیچ شتی هێنده‌ی ئه‌و دوو سووره‌ته‌ بو‌ ئه‌وانه‌ی په‌نا ده‌گرن له‌ شه‌ر و خراپه‌ی شه‌یتان کاریگه‌ر و سوودمه‌ندتر نین)). ((پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌موو شه‌ویک له‌ کاتی خه‌وتندا ئه‌و دوو سووره‌ته‌ی (الفلق و الناس) ده‌خویند^{٢٦}، وه‌ فرمووی به‌ عوقبه‌ که‌: دوا‌ی هه‌موو نوێژه‌کانیش بی‌اخوینی)).^{٢٧} (دیاره‌ لی‌ره‌دا مه‌به‌ستی له‌ نوێژه‌ فه‌رزه‌کان بووه‌ نه‌ک سوننه‌ته‌کان، خواش با‌شتر ده‌زانی، وه‌رگێپی‌ کورد).

٢٤ ئه‌م بابته‌ پێشتر به‌ دوور و درێژی با‌سکراوه‌و خراوه‌ته‌ پوو.

٢٥ رواه‌ النسائي والدارمی.

٢٦ رواه‌ البخاری عن حدیث عائشة.

٢٧ رواه‌ ابو داود والترمذی والنسائي.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی:

((هه‌ر که سێک ئه‌و دوو سووره‌ته له گه‌ل سووره‌تی "إخلاص" دا سێجار له‌کاتی ئیواراندا و سێ جار له‌کاتی به‌ره‌به‌یاندا (به‌یانیان) بخوینێته‌وه، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ بۆ هه‌موو شتی)).

((هه‌روه‌ها له‌ جێگه‌یه‌کی تر دا پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: نه‌گه‌ر چووه‌ ناو جێگه‌ی نووستن ده‌ستی بدات له‌ یه‌ک و پاشان قووی پێدا بکات و سووره‌تی "إخلاص" و "فلق" و "ناس" ی پێدا بخوینێ، پاشان ده‌ستی به‌ئێنی به‌سه‌ر ئه‌و شوینێدا ئه‌توانی له‌ له‌شی، وه‌ سه‌ری و له‌گه‌ل ده‌م و چاوی و له‌پێشه‌وه‌ی له‌شییه‌وه‌ ده‌ست پێ بکات وه‌ ئه‌مه‌ سێ باره‌ بکاته‌وه)).^{۲۸}

سه‌نگه‌ری سێیه‌م: خویندنی "أیه الكرسي"، چونکه له‌ فه‌رمووده‌ سه‌حیحه‌کاندا له‌ موحه‌مه‌دی کوپی سیرین و ئه‌ویش له‌ ئه‌بوو هوره‌یره‌وه‌ هاتوو که وتویه‌تی: ((پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمانی پێکردم به‌ پارێزگاری کردن له‌ سه‌رفیتره‌ و زه‌کاتی مانگی پێرۆزی په‌مه‌زان، که‌سێ هاتوو و ده‌یویست به‌بێ پرس هه‌ندیکی لی هه‌لگرێ و بییات گرتم و پێم وت: ده‌تبه‌مه‌ لای پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌و ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی گێراوه‌ته‌وه‌ و دواتر وتی: هه‌رکاتی چووته‌ ناو جێگه‌ی نووستنه‌وه‌، "أیه الكرسي" بخوینێه‌وه‌! چونکه ئه‌م کاره‌ی ده‌بێته‌ هوێ ئه‌وه‌ی که‌وا په‌روه‌ردگار هه‌میشه‌ پاسه‌وان و چاودێری تۆ بێت و تاكو به‌ره‌به‌یان شه‌یتان لێت نزیک نه‌بێته‌وه‌)).

۲۸ البخاری مع الفتح ۶۲/۹ و مسلم ۱۷۲۳، چونکه پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئاواي ده‌کرد، ئه‌مه‌ له‌ قه‌لائی موسلمانیه‌وه‌ وه‌رگێراوه‌، له‌ به‌شی زیکره‌کانی به‌یانیان و ئیواراندا، ل ۳۴، چاپی سێ و یه‌که‌م، وه‌رگێری کورد.

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموی: ((ئو له گه ل تۆدا پاستی وتوو، به لام شەیتان تەواو درۆزنە)).^{٢٩}

سەنگەری چوارەم: خویندەنەو و تیگە یشتن و کارکردن بە سوورەتی "بەقەرە": چونکە لە فرمودە یەکی صەحیحا لە سەهلی کوپی عبدالله و ئەویش لە ئەبوو هورەیرەو گێراویەتەو کە پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((لاتجعلوا بیوتکم قبورا وان البیت الذی تقرأ فیہ البقرۃ لا یدخله الشیطان)).^{٣٠}

واتە: ((مالە کانتان مەکەنە گۆرستان، بە پاستی شەیتان ناچیتە ئەو مالانەو کە سوورەتی "بەقەرە" ی تیدا دەخوینیتەو)).

سەنگەری پێنجەم: دوو ئایەتی کوتایی سوورەتی بەقەرە: چونکە لە فرمودە یەکی صەحیحا لە ئەبوو موسای ئەنصارییەو هاتوو کە: پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((هەرکەسێ شەوی هەر دوو ئایەتی کوتایی سوورەتی بەقەرە بخوینیتەو، بو ئەو کەسە بەسە)).^{٣١}

لە صەحیحی ترمزیدا لە نعیمانی کوپی بەشیرەو هاتوو کە پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((پەرەدگار دوو هەزار سال پێش بەدیھێنان و خولقاندنی بوونەوەرەکان کتیبیککی نووسی کە کوتاییەکی بە دوو ئایەتی کوتایی سوورەتی بەقەرە کوتایی دەهات، ئەگەر ئەو دوو ئایەتە سێ شەو لە مالیکدا بخوینیتەو، شەیتان لەو مالە نزیک نابیتەو)).^{٣٢}

٢٩ رواه البخاری معلقا (٢٣١١).

٣٠ رواه مسلم (٧٨٠).

٣١ رواه البخاری ومسلم.

٣٢ رواه الترمذی (٢٨٨٢) والدارمی (٣٣٨٧).

سەنگەری شەشەم: ئایەتەکانی سەرەتای سوورەتی "حم" تا "الیە المصیر" لەگەڵ
 "ایە الكرسي" دا:

لە صەحیحی ترمزی دا لە عبدالرحمن کوپی ئەبووبەکرەووە ھاتوووە کە پێغەمبەر
 (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویوەتی:

((من قرأ حم المؤمن الی (الیە المصیر) وآیە الكرسي حین یصبح حفظ بهما حتی
 یمسی، ومن قرأهما حین یمسی حفظ بهما حتی یصبح)).^{۳۳}

واتە: ھەرکەسێ سوورەتی حم (مؤمنین) تا (الیە المصیر) لەگەڵ ئایەتۆل کورسی لە
 بەیانی دا بخوێنێتەووە تا ئێوارە ی ئێ دەبیێتەووە پارێزراو دەبیێت، وە ھەر کەسیکیش
 ئێوارە بیان خوێنێت تا بەیانی ئێ دەبیێتەووە پارێزراو دەبیێت.

سەنگەری ھەوتەم: وتن، تێگەیشتن و کارکردن بە واتای:

((لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد، وهو علی کل شیء قادی)).

چونکە لە صەحیحەیندا فرمودەیک لە ئەبوو ھورەیرەووە ھاتوووە کە پێغەمبەرێ خوا
 (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویوەتی: ((من قال: لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك
 وله الحمد، وهو علی کل شیء قادی، فی یوم مئة مرة، کانت له عدل عشر رقاب، وکتبت
 له مائة حسنة ومحبت عنه مائة سيئة وكانت له حرزا من الشيطان يومه ذلك حتی یمسی
 ولم یأت احد یافضل مما جاء به الا رجل عمل اکثر من ذلك)).^{۳۴}

واتە: ھەر کەسێک سەد جار بڵێ: ھیچ پەرستراویک نییە بە ھەق جگە لە (اللہ)، تەنھاو
 بێ ھاوتایە، مۆلک و سوپاس و ستایش ھەر بۆ ئەو و بەسەر ھەموو شتێکدا بە
 توانایە، بە ئەندازە ی ئازادکردنی (۱۰) کۆیلە پاداشت و چاکە ی بۆ ھەیە، (۱۰۰) چاکە ی
 بۆ دەنووسرێ و (۱۰۰) گوناح و تاوانی لەسەر لادەبرێ، ئەو شەو تەواو بەیانی (کە

^{۳۳} رواه الترمذی (۲۸۷۹) والدارمی (۳۳۸۶).

^{۳۴} متفق علیہ.

پوٲی لی ده بیٲه وه) له شهړ و خراپه ی شه یتان پاریزراو ده بیٲ و هیچ کهس له و ده سهاٲ و سه رمایه یه کی چاکی نییه مه گهر کهسی زیاتر و چاکتر له می وتبی. سه نگه ری هه شته م: زوډ یادکردنی په روه ردگار، که له بابه ته کانی تر زیاتر جیگه ی گرنکی پیدانه.

له صه حیجی تورموزیدا فرموده یه که له حارسی نه شعهریبه وه هاتووه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: ((په روه ردگار فرمانی کرد به یه حیای کوپی زه که ریا بو جی به جی کردنی پیٲنج پسته و پیی فرموو که، به به نی ئیسرائیلیش بلٲت که وا کرده وه یان پی بکن، به لام یه حیا له باره ی گه یان دنیان به گه لی به نی ئیسرائیل توژی دره نگ که وت و دواکه وت. عیسا (سه لامی خوا ی له سه ر بیٲ) وتی: په روه ردگار تو ی پاسپاردووه به به جیٲه یتانی پیٲنج بابه ت و فرموویه تی که وا به به نی ئیسرائیل بلٲت که وا جیٲه جیٲان بکن و کرده وه یان پی بکن، یا تو – یه حیا – پیٲان پابگه یه نه یا خود من – عیسا – پیٲان ده لٲم.

یه حیا وتی: له وه ده ترسم که وا نه گهر تو – عیسا – پیٲش من – یه حیا – پایان بگه یه نی، زه وی من هه ل لوشی و له ناو خویدا نو قمم بکات، یا خود تووشی سزایه که بم! خه لکی بانگه ٲشت کرد بو (بیت المقدس) و خه لکیکی زوډ له ویدا کو بوونه وه و گوٲی بیستی وته کانی بوون و گوٲیان لی پاکرت.

یه حیا وتی: په روه ردگار فرمانی کرد پیٲم به به جیٲه یتانی پیٲنج ته وهر (بابه ت) و فرمانیشی پی کردووم به ئیوه یشی پابگه یه نم.

یه که م: نه مه ی که وا ته نیا په روه ردگار بپه رستن و هاوه ل و شه ریکی بو بریار نه دن و په روه ردگار فرمانی پی کردوون به چاکه و چاکه کردن. کاری مروٲی چاکه کار وه که نه وه وایه که که سی که دوژمنیکی نه وی – دوژمنی مروٲه چاکه کاره که – به دیل گرتبی و ده ست و پیی به سستیته وه و ناماده ی کردبی بو نه وه ی له ملی بدات و

بیکوژیت، به لَام ئه و مروّقه چاکه کاره هه لَسیته وه و بلّیت: من هه رچی مال و سامان و داراییم هه یه دهیده م به تو به مهرجی که وا نه یکوژی و له مردن پزگاری بکات. هه روه ها په روه ردگار فره مانى پى کردوون که وا: یاد و ستایشی په روه ردگار بکه ن. یاد کردنی په روه ردگار وه ک ئه وه وایه که وا دوژمن بکه ویتته شوین که سیك و ئه ویش به خیرایی خوئی بکه یه نیتته قه لاو سایه و په نایه کی پاریزراو و به هیز و خوئی له ئه وان بشاریتته وه و بپاریزیت. مروّقیش به م جوړه یه و ته نیا به یاد و ستایشی په روه ردگار، که وا ده توانی نه فسی خوئی بپاریزی له به رامبه ر شهیتاندا و پاریزگاری لی بکات)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فره موویه تی: ((...وأنا آمرکم. بخمس، الله امرنی بهن، السمع، والطاعة، والجهاد والهجرة والجماعة فان من فارق الجماعة قید شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه الا ان یراجع ومن ادعی دعوی الجاهلیة فانه من جثا جهنم)).

فقال رجل: یا رسول الله. وإن صلی وصام.

قال: ((وان صلی وصام، فادعوا بدعوی الله الذي سماکم المسلمین المؤمنین عباد الله)).

واته: ((من فره مانتان پى ده که م به پینچ شت که په روه ردگار فره مانى پى کردووم: بیستن، په پره وی کردن، تیکوژشان (جیهاد)، کوچکردن و بوونمان له گه ل کوّمه لدا. چونکه هه رکه سی به ئه ندازه ی بستی له کوّمه ل (جماعت) دوور بکه ویتته وه نیشانه ی ئیسلامی له ملی خویدا ده رهیناوه و لایبردووه، مه گه ر ئه وه ی که جارێکی تر بکه پیتته وه ناویان و هه رکه سی بانگه شه و بیروباوه ره کانی ئه هلی نه قام و نه زانه کان زیندوو بکاته وه، له زومره ی جه هه ننه مییه کانه (واته ئه هلی دوژه خه)).

پیاوی وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه گه ر چی نوژییش بکات و پوژوویش بگریت؟

پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: ((نه گهر چی نویژ بکات و پوژویش بگری، دروشم و بانگه شه خوییه کانیش تهرج بکن، په روه ردگاری که ئیوهی به موسلمان و نه هلی ئیمان و بندهی خوی زانیوه)).^{۳۵}

پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) له م فرموده یه دا نه هلی ئیمانی ناگدار کردوه ته وه و پیی فرمون که، مروژ ته نیا له ریگهی یاد و ستایشی په روه ردگار وه ده توانی خوی له فیل و ته له که و خراپهی شهیتان بیاریزی و خوی دور بخاته وه و نه مه همان نه و شته یه که سوورتهی "ناس" باسی ده کات.

په روه ردگار له م سوورته دا شهیتانی به "خناس" پیناسه کردوه و ناوی هیناوه، خنناس که سیکه که هر کاتی مروژ یاد و ستایشی خوا بکات و بیهرستی و په پره وی لی بکات، تووړه و نادیار و شاراوه ده بیټ. به لام هر کاتی بی ناگا بیټ له په روه ردگار، شهیتان دلی بچوک ده کاته وه و دوو دلی و دلّه پاوکیکانی خوی که ریگه خوشکری ته واوی خراپه و تیاچوونه کانه هلی ده خه له تیښی، به لام هیچ شتی وه ک یاد و ستایش کردنی په روه ردگار ناتوانی مروژ دور بخاته وه له دوو دلی و دلّه پاوکی و فیل و نه له که کانی شهیتان و پاریزگاری لی بکات، (واته مروژ ته نیا له ریگهی یاد و ستایش کردنی په روه ردگار وه ده توانی خوی له شه پ و خراپه و دوو دلّیه کانی شهیتان بیاریزی و خوی لی دور بخاته وه، و هر گپری کورد).

سه نگه ری نویه م: ده ست نویژ و نویژ کردن، که له گرنگترین و بنچینه ترین قه لا و سایه و په نا گه لیکن، که ده توانین خوامنی تیډا بیاریزین و خومان دور بخهینه وه له دوو دلی و دلّه پاوکیکانی شهیتان. به تاییه ت کاتیک که تووړه یی و هوا و ناره زور وه ناگر له ناخی مروژدا بلّیسه بسیښی، هیچ ریگه یه کی تر وه ک ده ست نویژ و نویژ کرد ناتوانی نه وانه بکوژیننه وه و له ناویان بیات.

له صهحي تورموزيدا له نه بوو سه عيدي خدرييه وه، له پيغه مبري خداوه (صلي الله عليه وسلم) هاتوه كه فهرموويه تي: ((ألا وإن الغضب جمة من قلب ابن آدم، أما رأيتم إلى حمرة عينيه و انتفاخ اوداجه، فمن احس بشيء من ذلك فليصلق الأرض)).^{۳۶}

واته: بزائن كه تووپه يي ډاگريكه^{۳۷} له دلي ښاده ميزاددا پيدا ده بيت، مه گهر سووري چاوه كاني وه ښاوسان و باكر دني دهماره كاني نابيين؟ هركاتي كه سي تووشي نه م باروودوخه هات دانيشي و هيچ كاري نه نجام نه دات.

(سه بارهت به و دوخه ي كه مروځ تووپه ده بيت، پيغه مبر (صلي الله عليه وسلم) ده فهرموويت: گهر تووپه بوون و له و كاته شدا به پيوه بوون نه و دابنيشن، وه نه گهر له كاتي تووپه بووندا دانيشتبوون نه و پابكي شري، وه رگيري كورد).

له فهرمووده يه كي تر دا هاتوه كه: ((شهيان له ډاگر دروست كراوه و ډاگريش به ښاو ده كوڅي ته وه)).^{۳۸} هيچ شتي به نه دازه ي ده ست نويز و نويز كردن ناتوانيت زال بيت به سهر ډاگري تروپه يي و هه و ډاره زووه كانيدا. چونكه ښاوي ده ست نويز جهسته ي گهرم و ډاگر ډاسا و هه لگيسراوي مروځي تووپه سارد ده كاته وه و نه گهر نويز به ملكه چي و زه ليلي و دلاكييه وه به جي بهيري، ښارامي و ښاسووده يي ده به خشيتته پوځ و دهر ووني هه لگيسراو و ښا ښارامي نه و. نه مه پاستييه كه كه تاقي كړنه وه و نه زموني مروځ له هينانه وه ي به لگ و نيشانه يي نياز ده كات.

سه نگر ي ده يه م: دووره پهريزي له زياده پوي له قسه كردن، ته ماشا كردن، خواردن و خواردنه وه و تيكه لاوي كړني نا پيوست له گه له خه لكي دا، چونكه شهيان له م پيگه يانه وه يه كه ده تواني زه فهر به مروځ بيات و بجي ته نيو دل و پوځي مروځه وه و هيلانه ي تي دا دروست بكات و زال بيت به سهريدا و ده ست ي به سهردا بگري ت.

^{۳۶} رواه الترمذي (۲۱۹۱) وابن ماجه (۴۰۰۰).

^{۳۷} (جره) به وانا ي ورده به رديش هاتوه

^{۳۸} شيخي نه لباني نه م فهرمووده يه به لاواز داده ني.

به کورتی:

هر مروفتیکی ژیر و عاقل و تیگه یشتوو دهرانی که شهیتان ته نیا له سی لاه ده توانی زالی بی به سهریدا:

یه که م: زیاده پویی و خه سارکردن و نه مه ی که وا له هر شتی کدا زیاد له پیویست ههنگاو بنی، نه م زیاده پویییه زه مینه و بواریکه بو چوونه ناوه وهی شهیتان بو ناو دل و پیکه ی پووبه پوو بوونه وه له گه لیدا - له گه ل شهیتان دا - دهره فته نه دانه به نه فس بو به ده ست هیئانی نه و خه ز و ئاره زووه زور و له پاده به دهرانه بو خه وتن و خواردن و تام و چیژ، ههرکاتی نه م دهرگایه ی داخست به پویی نه فسی خویدا، له راستی دا دهرگای به سهر سه رسه خترین و ترسناک ترین دوزمنی خویدا به ستووه.

دووه م: نا ئاگایی و که مته رخه می، چونکه نه هلی زیکر و یاد و ستایش کردن، له پال قه لایه کی پولایینی یادکردندا جیگیرن، به لام ههرکاتی تووشی نا ئاگایی و که مته رخه می ببه وه، دهرگاکانی نه و قه لا و په ناگایه ده کرینه وه و دوزمن ده چیته نه و ناو قه لایه و له م کاته دا پاونان و دهرکردنی شهیتان بو نه وان ته واو قورس و گران ده بیت.

سییه م: پووتیکردن و که لک وهرگرتن و به کرده یی کردنی کار و قسه کان و شت گه لیک بی به ها و هیچ و پووج، که هاوکاری و کو مه کی نه و ناکات بو گه شه کردنی زانست و ئیمان و کاری خیر و چاکه و به رژه وهندی خو ی و خه لکانی تر.

(له کوتایی نه م ته وه ره دا ده لیم: نه م بابه تانه ی له م ته وه ره دا باسکراون و خراونه ته پوو وه ک ئامرازیک بو به رگری کردن و پووبه پوو بوونه وهی شهیتان، بابه ت و فه رمووده گه لیک پیروژ و به سوودن، به لام وا به باشتر دهرانم که وا به خوینه رانی به پزیش بلیم بو وه ده ست خستنی ئامراز و فه رمووده ی زیاتر و به سوودتر سه باره ت به م باسه، سهردانی نامیلکه ی "قه لای موسلمان له زیکره کانی به یانیان و ئیواراندا" بکه ن، به تایبه تی به شی "زیکره کانی به یانیان و ئیوارانی" نه و نامیلکه به سوود و به که لکه، وهرگتپی کورد).

بہشی شہشہم

**کاریگہری ئاژاوه و تاوانہکان
بہسہر دلّہوہ**

ته وهری یه که م: پووتیکردنی به لا و تاوانه کان بو سه ردل:

حوزه یفه ی کورې یه مان (خواي لې پازي بیت) ده لیت: پیغمبري خوا (صلي الله عليه وسلم) فرمويي: ((تعرض الفتن على القلوب كعرض الحصر عوداً عوداً، فأى قلب أشرب بها نكتت فيه نكتة سوداء وأى قلب انكرها نكتت منه نكتة بيضاء حتى تعود القلوب على قلبين: قلب اسود مريداً كالكوز مجخيا لا يعرف معروفا ولا منكراً الا اشرب من هواه. وقلب أبيض لاتضره فتنة مادامت السموات والأرض)).^{٣٩}

واته: ((گوښه ند (فتنه) و تاوان و سه ریچییه کان وه کو (چینی حسیر) دانه دانه له بهرامبر دله کانه وه ریژه^{٤٠} ده پون. هر دلی که بکوهیته ژیر کاریگری نه وانه وه، خالیکی په شی به سه ره وه په یدا ده بیت، به لام هر دلی که و پشت بکاته نه وانه و پویان لې هله رخیښی، خالیکی سپی به سه ره وه په یدا ده بیت، تاوه کو نه می که و دل له شیوه ی یه کی له م دوو گروپه دلانه ی خواره وه ی لې دیت: دلیکی په ش و تاریک وه کو گوږه یه کی تاوه ژوو و هله گه پاره، که چاکه ناناسی و پشت ناکاته خراپه و تاوان و پوی لې هله رخیښی و نه نیا په پره ی له هه وانه نارووی خو ی ده کات.

نه وی تریان دلیکی سپی و (پاک) ه، که تاوه کو ناسمانه کان و زه وی بوونیان ه بیت، گوښه ند و تاوان و سه ریچی کردن، زهره و زیانیکی پی ناگه یه نی)). پیغمبري خوا (صلي الله عليه وسلم) پوهیښان و پووتیکردنی که م که می گوښه ندو ناژاوه کانی (فتنه) بو سه ردله کان، چواندوه به چین و پیکه ستنی حسیر

٣٩ أخرج مسلم برقم (١٤٤).

٤٠ ریژه واته نه وه ی که و تاقمیک یا خود گروپیک له بهرامبر که سیکي گه وده دا به ریک و پیکي ده چن به ریوه وهر گپری کورد.

له دانه دانه ی قامیشه کان. وه نهو دلانه ی که ده که ونه بهر هیترش و هه لمه تی گو به نده کانه وه دابه شی کردوون بو سهر دوو جوړ:

یه که م: دلّیکه کاتیک که گو به ند و فیتنه کان پووی تیده که ن، به هه مان شیوه که نیسفنچ ناو هه لده مژی، نهو گو به ند و (فتنه) و ناژاوانه له خویدا کوئی ده کاته وه و به هوئی هه ر تاوان و سهر پیچی و گو به ندیکه وه خالّیکی ره شی له سهر په یدا ده بیّت. نهو دلّه هه روه ها به نامیز و باوه شیکی کراوه وه و به پوویه کی خوش پیشوازی له و تاوان و سهر پیچیانه ده کات، تاوه کو به ته وای پدهش ده بیّت و پووناکی و پوشنایی خوئی له ده ست ده دات و ژیره و ژور ئاویزان ده بیّت، دوونه خوشی ته و او مه ترسیدار پوو ده کاته نهو دلّه و به ره و مردن و له ناوچوونی مه عنه وی ده بات و له کاری ده خات.

یه که م: لیّ تیکچوون و که وتنه هه لده وه به رامبه ر به په و (معروف) و ناره و (منکر)، واته چاکه و خراپه و خیر و شر به لایه وه جیاوازی نییه و هه ر یه کی له وانه و اتای خوئیان له ده ست ده دن. ته نانه ت له وانه شه نه م نه خوشییه به جوړی په گ و پیشه ی خوئی دابکوئی که و په و و پیگه پیدراو به ناره و و پیگه پینه دراو (معروف، منکر) و ناره و به په و و به دیه یتان (بدعت) به شریعت و شریعت به به دیه یتان (سونه ت و، بیدعت) و حق به هیچ و پوچ و هیچ و پوچی به حق له قه لّم بدات.

دووه م: به حاکم و فرمانره و زانینی هه و و ناره زووه کانی خوئی به سهر نهو شتانه ی که و پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هیئاوییه تی. (واته هه و و ناره زووه کانی خوئی ده کاته حاکم و فرمانره وای خوئی و په یره و بیان لیّ ده کات و پشت ده کاته نهو په یامه و نهو شریعت ته ی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیئاوییه تی، خوا په نامان بدات، وهر گپپی کورد).

دووه م: دلّیکی سپی و پاک: که هه تاوی ئیمان له و دلّه دا هه لّه اتووه و پر له نوور و پوشنایی کردووه، نه م جوړه دلّه هه رکاتی بکه ویته بهر هیترش و هه لمه تی گو به ند و تاوانه کانه وه، پوویه پوویان ده بیته وه و له خوئیانی دور ده خاته وه و لایان ده بات. نه مه ده بیته هوئی نه وه ی که و پووناکی و پوشنایی و هیژ و توانایی نهو دلّه زیاد بکات.

نډو گوښه ند و تښکده رانه ی (فتنه) ږوو ده که نه دله کان و ده بڼه هو ی نه خوشی و په ک که وتنی مه عنه وی دل، بریتین له:

- گوښه ندی هه وا و ناره زوو.
- گوښه ندی دوو دلی و دله ږاوکیکان .
- گوښه ندی خراپه و له ناو بردن و گومړایی
- تاوان و سه رپیچی و تازه گه رپیه کان.
- سته م و زوردارپیه کان .
- نه زانی و نه فامپیه کان .

گوښه ندی په که م، ده بیته هو ی له ناو بردن و خراپی ویست و نیاز. دووه میش ده بیته هو ی خراپه و له ناوچوونی زانست و بیروباوه ږ و نیمان. هه ندی له هاوه لان (اصحاب) دله کانیان دابه ش کردووه بو سه ږوار به ش. هه روه ها هاتووه که وا حوزه یفه ی په مانی (خوای لی ږازی بیت) فه رموویه تی: ((دله کان ږوار جوڼن:

په که م: دلکی پاک و بی خه وش که تښدا څراپه کی ږووناک و ږوشن داگیرساوه و نډو دله ش دلی مروقی نه هلی نیمانه.

دووه م: دلکی بی تیشک و نا ږوشن و شاراوه، که دلی مروقی بی باوه ږه. سییه م: دلکی هه لگه ږاوه و سه ر لیثیواو که دلی مروقی دوو ږووه (منافق). دلک که خیر و چاکه ده ناسی، به لام ږووی لی هه لده جه رخینی و پشستی تی ده کات، وه حق و راستی ده بینی به لام خو ی له ناستی دا هه له ده کات و خو ی به کویر له قه له م ده دات، به واتای نه وه ی که نډو حق و راستییه نابینی!

څواره م: دلی که هه ر دوو هیزی - هیزی نیمان و هیزی دوو ږووی _ هه ر په کیکیان به ره و لای خو ی ږایده کیشی، وه له کوتایی دا ده بیته شوینکه وته و ژیر ده سته ی نډو هیزه ی که وا زیاتر به سه ریدا زال ده بیت.

مه به سستی نه و له (دلی ته نیا و سه لَت) دلّیکه که خالی بیت له ته وای
 کاروباره کانی تر جگه له کاروباره کانی په روه ردگاری مه زن و پیغه مبه ری نازیز و
 حق و پاستی. مه به سستی نه و له و چرایه ی که له و دلّه دا جیگیره و بوونی هیه، چرای
 نیمانه و ته نیایی و سه لَت بوونی نه و به واتای سه لاهتی و ته ندروستیبه تی له دو
 دلی و هوا و ناره زووه ناپه و و گومپاکه ر و بوونی چرای پووناک و پوُشن تییدا به
 واتای پوُشن و پووناکی بوونی نه و دلّه یه به هوئی کارو کرده وه و نیمانه وه.

مه به سستی نه و له دلی شاراه، دلی بی باوه په کانه، چونکه له ناخ و دهر و نییدا،
 کالان و بهرگ و سپیالی شاراه ته وه و تیشکی زانست و نیمانی پی ناگات. به هه مان
 شیوه که په روه ردگار له باره ی یه هوده وه ده فهرموویت: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ...﴾
 سووره تی به قهره ۸۸.

واته: ((هروه ها جووله که کانی سرده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وتیان:
 دلّه کانمان داخراوه (له گوفتاری توّ تی ناگهین!)).

په روه ردگاری گه وره و به ده سه لَت ده فهرموویت: ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
 يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾
 سووره تی نه سرا ۴۵ - ۴۶.

واته: ((کاتیک که قورئان ده خوینیت نیمه به ربه سستی نادیارو شاراه، ده خینه
 نیوان توو نه وانه ی باوه په پوژی دوا یی ناهینن، (چونکه سوودی لی وهرناگرن)، چونکه
 مه به ستیان نییه تی بگن، نیمه ش په رده ده هینن به سر دلّیانا تا هر تی نی نه گن،
 گویشیان سه نگین ده که ین تا نه بیستن، جا کاتیک له قورئاندا ته نها ناوی
 په روه ردگارت ده به یت (باسی بت و بهرنامه یان ناکه یت)، نه وه پشت هه لده که ن و پو
 وهرده گپن و بیزاری دهرده پڼ و ده پوڼ)).

هرکاتی بو خاوه نانی نه و دلّانه، باسی یه کخوایه رستی پاک و په رستش و په یره وی
 کردن و شوینکه و تنی پاستگو یانه بکریّت و قسه ی لی بکری، به شیوه یه کی هه راسانی و
 تووپه ییه وه پشتی تی ده که ن و پووی هه لده جه رختنن. به هه مان شیوه که وتمان:
 مه به سستی نه و له دلی له کالان و قه ولگ بوون و هه لگه پاوه و ژیره وه و ژور دلی

ښانساني دوو پووه وهك چوڼ په روه ردگاري مه زن و به ده سه لات ده فهرمووېت: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْتُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ سوورده تي نيسا ۸۸.

واته: جا نه وه چيتانه (ته ي ئيمانداران) ده رياره ي دوو پووه كان بوون به دوو ده سته وه؟ له كاتېكدا خوا (سهر شوپي كردوون) و وري گټرپاونه ته وه بو بې باوه پي و به هو ي نه و كرده وانه ي كه كروويانه، نايا ده تانه وېت (دلي) كه سيك هيدايت و پښمووني بكه ن كه خوا گومرپاي كرووه؟! (به هو ي باوه پي دانه مه زراو و دل و ده رووني نه خوشيپه وه)، بېگومان نه وه ي خوا گومرپاي بكات (به هو ي كارو كرده وه ي ناپه سه نديپه وه) نه وه هرگيز پڼگه يه كت ده ست ناكه وېت بو پښمووني كړني.

واته نه واني له حق دور خستوه ته وه و ده يان گه پښتته وه بو نه و ناپه وا و هيچ و پوچيپه ي كه زياتر تييدا بوون و پيوه ي خهريك بوون، نه مه ش به هو ي نافه رماني و تاوان و سهر پښيپه كانايانه وه يه.

نه مه خراپترين و پيسترين دله كانه، چونكه نه م جوړه دله حق به ناحق و ناحق به حق له قه له م ده دات و ده بېته هاوكار و هاوپتي نه هلي ناحق و ناپه وا و له گه ل نه هلي حق و په وادا ده كه وېته به ر به ره كاني و دوژمنايه تيبه وه.

مه به ستي نه و له و دله ي كه كه وتو ته نيوان دوو هيزه وه و له و نيوه ننده دا جيگير بووه و له هر يه كيكيان به شيكي هيه، دليكه كه، پايه و بنه ماكاني ښانساني تييدا پايه دار نه بوون و چراكه ي - چراي ئيمان - تييدا دانه گيرساوه و پوښن نه بووه. چونكه هېشتاكو خوي پاك و خاوين نه كرووه و خوي ناماده نه كرووه بو قبول كړدن و په سه ندي كړني حقيقت و راستيپه تي په يامه كه ي پتغه مه به ري خوا (صلي الله عليه وسلم). تيشكيكي لاواز له ئيماني تييدا پوښنه و تاريكي و تارمايي بې باوه پي و نه زانېش تييدا جيگه و شويني بو خوي فراهه م كرووه. هه نديك جار نزيك ده بېته وه له كوفر و بې باوه پي و هه ندي جارېش زياتر پوو ده كاته ئيمان، وه فرمان و برپار بو نه وهايانه كه زياتر زال ده بي به سهريدا و ده ست ده گري به سهريدا.

تهوهری دووهم: نیشانه و ناسه‌واره‌کانی تاوان به سهر دڼه‌وه:

گوناح و تاوان شوته‌ما گه‌لیکی زوړ خرابی به‌دواو‌یه بو جه‌سته و دلی مروڅ هم له دنیا و هم‌میش له دوا پوڅدا (قیامت) و ته‌نیا په‌روه‌ردگار به درووستی ناگایان لټیانه، که ده‌توانی‌ ئاماژه بکړی به‌م بابه‌تانه‌ی لای خواره‌وه:

هه‌ست نه‌کردن به‌گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار:

یه‌کې له شوته‌ما و نیشانه‌کانی تاوان و سهر‌پیچی کردن نه‌وه‌یه که، هه‌ست کردن به‌گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار له دلی تاوانباردا لاواز ده‌بیټ و بیه‌وی و نه‌یه‌وی، سالاری و ترس و گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار له‌دلیدا هه‌موو پوڅی لاواز و لاواز‌تر ده‌بیټ. چونکه نه‌گه‌ر له دلی دا توانایی و گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار جیگیر بووایه، به هیچ جوړی نازایه‌تی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد و نه‌ونده نازا و چاونه‌ترس نه‌ده‌بوو تا وه‌کو تووشی گوناح و تاوان بیټ و سهر‌پیچی و نافه‌رمانی له په‌روه‌ردگار بکات.

له‌وانه‌یه هه‌ندی جار مروڅیکی نه‌زان و هه‌لخه‌له‌تینراو به‌گومانی خو‌ی بلیټ: نه‌مه هیوا و نومیدی منه به لټیورډن و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار که تووشی تاوان و نافه‌رمانی ده‌م، نه‌ک نه‌وه‌ی که‌وا پله و پایه و گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی په‌روه‌ردگار له دڼدا که‌م و لاواز بوو‌بیته‌وه. (زوړ جار ئیمه‌ی مروڅ که تاوان ده‌که‌ین په‌کسره ده‌لټین کوره خوا به‌په‌رحم و میهره‌بانه، لی‌مان خوش نه‌بیټ، به‌لام نابیټ به‌و بیان‌ووه‌وه که په‌روه‌ردگار به‌په‌رحم و میهره‌بانه ده‌ست بکه‌ین به‌نافه‌رمانی و تاوان کردن، چونکه زوړ جار به هو‌ی تاوانی بچوکه‌وه و به‌رده‌وامیمان له‌سهری، تووشی تاوان و گوناحی گه‌وره‌تر ده‌بین و به‌خو‌مان نازانین و دواتر یا هر هه‌ست به‌گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار ناکه‌ین له دڼمندا، یاخود گه‌ر بیشی که‌ین نه‌ونده که‌مه که نابیټه له‌مپه‌ر و پڼگر له به‌رده‌م نه‌وه‌ی که‌وا ده‌ست له‌و تاوانانه هه‌ل بگرین، بو‌یه ده‌بی زوړ وریا و به ناگا بین و نه‌وه‌ش بزنانین که په‌روه‌ردگار له هه‌موو که‌سیکی تر‌توو‌په و توله‌سینره و سزاده‌رتره، وه‌رگټی کورد).

نهم گومان و خو هه لکيشانه جوړيکه له خو هه لڅه له تاندن، چونکه له پاستي دا ده بې بووني گه وره يي و شکومندي و ترسي په روه ردگار له دلي مړوځدا بېټه هوئ نه وه ي که وا سنووري شريعتي خداوند په چاو بکريت و بپاريزيت و له مېر و پيگر دروست بکات له نيوان نه و و - خودي مړوځه که دا - تاوان و سه ريږچي کردندا.

به لام نه وانه ي که وا له نافه رمانی و سه ريږچي کردني په روه ردگار ناترسين و سل ناکه نه وه، به پاستي پله و پايه و گه وره يي په روه دگاريان نه ناسيوه، چونکه له که سيکدا که به ناساني نه مر و نه هييه کاني په روه ردگار په چاو ناکات، ده توانين قبولي بکين که به پاستي گه وره يي و پله و پايه ي خداوند ي په چاو کردوه و دان به گه وره يي و شکومندي نه ودا دهنې؟!

نهمه له نه گونجاو تريني گونجاوه کان و هيچ و پوچ تريني هيچ و پوچه کانه و هر نهم سزادانانه بو مړوځي تاوانبار به سه، که شکومندي و پايه به رزي په روه ردگار له دلېدا نه ميئي و بسپړته وه و سالاري و مه زني و گرنگي و بهابووني سنووري شريعتي مافي په روه ردگار به که م سهر بکات و به سوک له قه لمي بدات.

يه کي له توله و سزا کاني نه و جوړه که سانه نه ميه که، په روه ردگار پله و پايه و سامي نه و له دلي خه لکاني تر دا لا ده بات و به هه مان شيوه که نه و نافه رمانی و سه ريږچي کردني په روه ردگاري به که م زاني، خه لکيش نه و به سوک و بچوک له قه لم ده دن. خه لکي به هه مان نه ندازه خوشيار، ده وي که نه و په روه ردگاري خوش ده وي و به هه مان پيژه و نه ندازه ش پيژ و گه وره يي نه ويان له دلدايه که، نه و ترس و شکومندي په روه ردگاري له دلدايه. (واته نه و که سه تا چ نه ندازه يه ک پيژ و گه وره يي و ترسي په روه ردگاري له دلدايه و تا چ نه ندازه يه ک ليي ده ترسي و پيژي ده گري، خه لکيش به هه مان نه ندازه وه که سيکي گه وره و شکومند سه يري ده کن و پيژي لي ده گرن. گه ر بو نه مه بگونجي، وه ک چوڼ کورد واته ني ده لي: ((چي بچيني نه وه ش ده دورپته وه)). وه رگيږي کورد).

که سي که سنووري پيژ و قه دري (حورمه ت) په روه ردگاري بشکيني، ده بېټ چوڼ چاوه پي نه وه بېټ که وا خه لکي پيژ و قه دري نه و بگرن و بپاريزن؟! چوڼ نه و مافه

به خوئی دَهَدات له کاتیکدا که ئه و حَق و مافی په روهردگاری پِیشیل کردوه و خستویه تیبه ژیر پی، خه لکی حَق و مافی ئه و په چاو بکه و چوَن نا فه رمانی و سه رپیچی کردنی په روهردگار به سووک و به هیچ ده زانی و له هه مان کاتیشدا چاوه پووانی ئه وه ده کات که وا خه لکی به چاو یکی سووک سهیری ئه و نه که و به سووک ته ماشای نه که. (وه ک فارس ده لیت: ((تاکنی به دیگران، یا به خودت یا به سران)). واته: ((ئه وهی که ده یکه ی به رامبه ر به خه لکی، دواتر یا به خوئی ده که نه وه یا خود به نه وه کانت)). جا بو که سی که حورمه ت و پِیزی په روهردگار نه گری، په روهردگاریش پِیز و حورمه تی ئه و ناگری و پِیسوا و زه لیلی ده کات، وه رگپپی کرد).

په روهردگار له قورئانی پیروژدا باسی له سزادانه کانی ئه هلی تاوان و سه رپیچی کردوه و ئه م بابه ته ی خستوه ته پوو که به هو و کاریگه ری تاوانه کانی خو یانه وه گومرا بوون و له سه ر دلیان په رده یه ک جیگیر بووه و وه ک چوَن په روهردگاریان له یاد کردوه و فه راموشیان کردوه، خوداوه ندیش ئه وانی له بیر کردوه و پشت گوئی خستوون، وه ک چوَن سووکا یه تیان به ئایینه که ی کردوه په روهردگاریش ئه وانی بچووک و سووک کردوه، وه ئه وانی به هه مان شیوه که بپیاره که ی په روهردگاریان پشت گوئی خست، خوداوه ندیش ئه وانی پِیسوا کرد و پشت گوئی خستن: ﴿...وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ﴾ سوورده تی ۱۸ ح ج .

واته: جا ئه و که سه ی که خوا قه در و پِیزی بشکینیت و پِیسوای بکات ئه وه هیچ پِیز لینه ریکی نییه .

ئه وانه که کپنوش بردن و مل دانه واندن و ملکه چی له به رامبه ر په روهردگاریان به سووک و به تال له قه لَم دا و له ئاست گه وره یی و شکومه ندی خوداوه ندا کپنوشیان نه برد، هیچ کاتی هیچ که س پِیز و ئیحترامی ئه و که سانه ناگریت و جیگه ی پِیز و ئیحترام نیین! چوَن که سی که په روهردگار زه لیل و بچووک بکاته وه خه لکی ده توانی پِیزی لی بگرن و که سیکیش که په روهردگار پِیزی لی بنی خه لکی ده توانی بی پِیزی به رامبه ر بنوینی و به بچووک بزانن؟!

— په یدا بوون و به دیار که ووتنی سام و ترس له دڼدا :

یه کښکی تر له نیشانه کانی تاوان و سه ریچی کردن، سام و ترس ښکه که په روه ردگار له دڼی تاوانباردا په یدای ده کات وه ده یخاته دلییه وه. له راستی دا ده توانین همیشه نه و که سه له باروودوڅیکی ترسناک و نیگه راناویدا ببینین.

چونکه په پره وی کردن له په روه ردگار قه لا و پاریزگه یه که که هر که سی بجیته ناوییه وه پاریززاو ده بیټ له سزا و گرفته کانی دونیاو هر که سی لیتی بیته دهره وه و دوور بکه ویته وه، سام و ترس له هم مو لایه که وه دهره ی ددات. به لام هر که سی پیگه ی په پره وی کردن و شویکه ووتنی په روه ردگار بگریته به و لیتی دوور نه که ویته وه، ته وای ترس و توقانه کانی ده بنه نارامش و ناسووده یی و هر که سی کیش نافه رمانی و سه ریچی لی بکات، هیمنی و ناسایش و ناسووده یی ده گوپردی به سام و ترس.

هیچ مروفتیکی تاوانبار و خه ساروهمند نییه، که و دڼی وه ک نه وه ی که له نیوان دوو بالی په له وهر ټکدا جیگیر بووی، به رده وام له دوخی ترس و له رزدا نه بی، هر کاتی ه و ا په نجه ره یه ک یاخود دهر گایه ک پابوه شیننی و ته کانی بدات، ده له زری و گومان ده کات که کاری ته و اوه و به دوی نه ودا هاتوون و هر دهنگی ده بیستی دڼی ده که وی و ده له زری و و ا ده زانی ده یانه وی سزای بدهن، به لام هر ناده میزادی که و ترس و سامی په روه ردگاری له دڼدا بیټ، خداوه ند له هر شه پ و خراپه و ناله بارییه ک ده پیاریزی، به لام هر که سی ترسی خودای له دڼدا نه بیټ، په روه ردگار کاریکی وای به سه ر دینی و وای لی ده کات که و له هم مو شتی بترسی. (دووری بو مه پو که نه و که سه له سیبه ری خوشی بترسی، وهر گپری کورد).

په روه ردگار له و کاته وه ی که بوونه وهره کانی به دیه پناوه و خولقاندوونی، نه م بنه ماو بناغه یه ی له نیوانیاندا جیگیر کردووه و دایناوه، که تاوان و سزا پیویست و پیداویستی یه کتن.

یه کی تر له سزا کانی دڼی سه رکیش و تاوانبار، نه مه یه که و تووشی سام و ترس ښکی وای ده کات که وه سف ناکریت، نه و همیشه هه ست ده کات که و له باروودوخی ترس و

نیکه رانیدایه. چونکه وه ک چوَن جودایی و ترس که وتووه ته نیوان خوئی و دروستکه ره که ی که په روه ردگار، له گه ل خوئی و دروستکراوه کانیشدا هه ست به نامویی و غریبی دهکات و به تیپه پ بوونی زه من ترسه که ی زیاتر و زیاتر ده بیت، به پاستی نه هلی ترس له خراپترین جوئی ژياندان و له بهرامبه ردا نه هلی هاوپازی و هاوده می له گه ل پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) له چاکترین و باشترین و به تام ترین ژياندا به سهر ده به ن.

نه گه ر مروئی ژیر و عاقل ورد بیتوه و ته ماشا بکات و له نیوان تام و چيژی زو و له ده ست چووی تاوان و گوناخدا و سزا و سام و ترسی که له و یوه – له تاوان و گوناخه وه – سه رچاوه ده گری هه لسه ننگاندن و به راوردی بکات، زیاتر هه ست به شله ژاوی و ناسازگاری و نا په حه تی باروودوخ و زیان و زهره ره کانی دهکات. چونکه نه و نه و نارامی و هیمنییه ی که له په پره وی کردن و شیرینی نارامی و ئاسووده ییه وه سه رچاوه ده گری گوپاویه تیه وه به و نائارامی و ترسه ی که له تاوان و گوناخه وه سه رچاوه ی گرتوه.

إذا كنت قد اوحشتك الذنوب فدعها اذا شئت واستانس

واته: وه ک چوَن تاوان توئی خستوته نیو سام و ترسه وه، نه گه ر ئاره زو و مه یلته هیه وازیان لی بهیته و لییان دوور بکه وهره وه، تا به ئاسووده یی و نارامی بگه یته. پاژ و نهینی بابه ته که له مه دایه که په رستش و په پره وی کردن، مروؤ نزیك ده که نه وه له په روه ردگار و به هر نه اندازه ی که نزیکیه که زیاتر بیت، هاوده می و پیکه وه بوون و نزیکی زیاتر ده بیت.

به لام تاوان و سه رکیشی ده بیت هوی دوور که وتنه وه و به هر نه اندازه ی نه و دوورییه زیاد بکات، پیژه و نه اندازه ی ترسیش زیاد دهکات و پیژه که ی هه لده کشی و به رز ده بیت هوه... بویه مروؤ به هوی نه و جیاوازییه ی که له نیوان نه و و دوژمنه که یدا په یدا بووه و دروست بووه، هه میسه ترسی نه وی له دلدایه، هه رچه ندیش له پالیدا بیت. به لام له بهرامبه ردا نه گه ر له گه ل خوشه ویست و یاره که یدا چه ند دوور بیت هه ست به هاوده می و پیکه وه بوون دهکات. (لیره دا مه به ست نه وه یه که مروؤ

ته‌واوی پښتواری پښه‌ی په‌روه‌ردگار له‌م باره‌یه‌وه کوک و یه‌ک ده‌نگن که‌وا دل ته‌نیا کاتی به‌ناره‌زووی خو‌ی ده‌گات که به‌گه‌وره و په‌رستراوی پاسته‌قینه‌ی خو‌ی بگات و ته‌نیا کاتی‌ک به‌گه‌وره و په‌رستراو و خوشه‌ویستی خو‌ی ده‌گات که له‌ساغی و ته‌ندروستی به‌هره‌مند بیت و ته‌نیا کاتی‌کیش له‌سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی به‌هره‌مند ده‌بی، که دهر د و نازاری نه‌و چاره‌سهر و دهرمان بکری‌ت و شتی‌کی وه‌ک نه‌مه‌ش پوو نادات و نایه‌ته پی‌شه‌وه مه‌گر نه‌وه‌ی که‌وا پوویه‌پووی پاک‌شان و ه‌وا و ناره‌زووه‌کانی بیت‌وه و به‌ربه‌ره‌کانیشی له‌گه‌لدا بکات. نه‌وه‌وا و ناره‌زووانه‌ی که وه‌ک نازار و نه‌خوشیه‌کانیه‌تی و چاره‌سهرکردنی له‌دزایه‌تی کردن له‌گه‌لیاندا شاراه‌و نادیاره.

به‌لام نه‌گر نه‌خوشیه‌که په‌گ و پشه‌ی تی‌دا دابکو‌تی و تووشی مردنی مه‌عنه‌وی ده‌بیت‌وه یاخود ته‌واو لی‌ی نزی‌ک ده‌بیت‌وه. به‌همان شیوه که نه‌گر که‌سی نه‌فسی خو‌ی له‌ه‌وا و ناره‌زووه نه‌فسیه‌کان دور بخاته‌وه به‌هشت جی‌که و مه‌زلگی نه‌وه، له‌پیش به‌هشتی دواپوژ دا نه‌و له‌م دنیا‌یه‌دا له‌به‌هشتی‌کی کاتی به‌هره‌مند ده‌بی که به‌خشش و تام و چی‌زه‌کانی نه‌و له‌گه‌ل خو‌شی و تام و چی‌زه‌کانی ژیا‌نی هیچ که‌سی‌کی تر‌دا شایه‌نی به‌راورد کردن و ه‌ل‌سه‌نگاندن نیی، ته‌نانه‌ت جیاوازی نی‌وان نه‌و دوو ژیا‌ن و به‌خششانه‌ی وه‌ک جیاوازی نی‌وان به‌خششه دنیا‌یه‌کان و به‌خششه دواپوژه‌کانه.

نه‌مه حه‌قیقه‌ت و پاستیه‌که که ته‌نیا نه‌و که‌سانه بپو‌ای پی‌ ده‌کن و به‌پاستی ده‌زانن که دلی نه‌وان نه‌مه‌ی یاخود هاوشی‌وه‌ی نه‌مه‌ی ه‌ست پی‌کردبی. نابی دوو دل بین که نه‌م فره‌موده‌یه‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (۱۳) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ سووره‌تی ئینفتار ۱۳ - ۱۴.

واته: (سهرنه‌نجام) به‌پاستی چاکان، خواناسان له‌ناو ناز و نیعمه‌تدا ژیا‌نی پر له شادی و خوشی ده‌به‌نه سهر، بی‌گومان تاوانبار و تاوانکاره‌کانیش له‌ناو دوژه‌خدا ژیا‌نی پر له ئیش و نازار ده‌به‌نه سهر.

به بهخششه‌کانی ژيانی پاش مردن سنووردار ده‌بیټ و کوټایی دټ، ته‌نانه ت بهیوه‌ست و تاییه ت نییه به به‌کی له مال و سه‌راکانی دونیا، به‌رزه‌خ یاخود دواپوژ، نه‌وانه له به‌خشش و نه‌مان له سزا و توټ‌دا جیگیرن، مه‌گر به‌خشش و تام و چټز و خوشی، هه‌مان تام و چټز و خوشی و به‌خششی دل و سزاش هه‌مان سزای دل نییه؟

چ سزایه‌ک ئازارای ترو ناخوشتیه له سزای ترس و خه‌م و په‌زاره، دل مردویی و پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ی دل له په‌روه‌ردگار و ژيانی پاش مردن و وابسته بوون به‌غیره خودا و دور که‌وتنه‌وه و جودابوونه‌وه له په‌روه‌ردگار، له هه‌ر کات و شوینیکدا به‌یوه‌ندی به هه‌ر شتی که‌وه هه‌بی و نه‌وانی به پیچه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار خوش بووټ، ئه‌م جوژه باروودوخه مروټ تووشی خراپترین سزا ده‌کات.

هه‌ر که‌سی جگه له په‌روه‌ردگار به هه‌ر که‌س و شتی که‌ی تر پشت به‌ستی و پویی تی بکات و به‌یوه‌ندی و خوشه‌ویستی له‌گه‌لی دا هه‌بی، (مه‌به‌ست له به‌یوه‌ندی و خوشه‌ویستی، واته جگه له په‌روه‌ردگار که‌سی که‌ی تری خوش بووټ و به‌یوه‌ندی بی له‌گه‌لی دا، نه‌لبه‌ته ئه‌م به‌یوه‌ندی و خوشه‌ویستی به‌ لی‌ره‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه و په‌وانیه بو‌غیری خوا بو‌که‌سی تر هه‌بی، به‌یوه‌سته به‌ پرستش و به‌ندایه‌تی کردنه‌وه، خوداش باشت ده‌زانی، وه‌رگێپی کورد). له‌م دونیا به‌دا تووشی سی جوژ سزاو گرفت ده‌بیته‌وه:

- پیش نه‌وه‌ی به‌ده‌ستی به‌ینی و پی بکات، له په‌نج و سزادا ده‌بیټ.

- هه‌ر کاتی پیگه‌یشت و به‌ده‌ستی هینا، له ترسی نه‌وه‌ی که‌ مه‌بادا له‌ده‌ستی بدات له په‌نج و سزادا ده‌بیټ.

- هه‌ر کاتی له ده‌ستی بدات، تووشی خراپترین سزا ده‌بیټ.

ئه‌م سی سزا و ئازار و به‌لایانه ته‌نیا له‌م جیهانه‌دا بو‌ی په‌یدا ده‌بیټ. به‌لام له به‌رزه‌خدا، به په‌نج و سزای دوری و داپران جودابوونه‌وه، که هیچ هیوا و ئومیدی نییه بو‌که‌پانه‌وه‌ی و په‌نج و ئازاری له‌ده‌ست دانی به‌خشش گه‌لی که‌ به‌ هو‌ی وابسته بوون به‌خوشه‌ویسته ناراسته‌قینه و دروینه له‌ده‌ست چووه و ئازار و سزای

سه رپوش له نيوان نه وان و په روه ردگاردا و په نچ و نازاري داخ و په روشي كه جگه ري نه و پارچه پارچه دهكات. تووش ده بيت.

نم به خشش و تام و چيزه دروينه و ناراسته قينانه له كوي و به خشش گه لي كه دلي مروفه به هوي هاوده مي و نزيكي په روه ردگارده و ياد و په رستش و ويست و خوشه ويستي له ناسووده يي همه لايه نه و خوشي و شادوماني وه سف نه كراو جينگره، له كوي؟!.

ته نانه ته ندی له و كه سانه ي كه له و جوړه باروودوخدا جينگر بوون و ناماده ن، له كاتي مردندا به هوي له ده ست داني نه و خوشي و تام و چيزانه په شيماني نيشان ده دن و خه م و خه فته ده خون و كه سي و توويه تي: ((نه گره نه هلي به هه شتیش له م جوړه خوشي و به خششانه دا به شدارن و به هرده مenden، به راستي له زيانتيكي شادي به خشدا به سر ده به ن)).

يه كيكي تر له و به هه شتييانه ي سر زه وي و توويه تي: ((بيچاره و داماوي و كه ساسي بو دنيا په رستان، كه به بي كه لك و هرگرتن و سوومه ند بوون له چاكترين و به تام و چيزتريين به خششي دنيا، كه به خشش و نعمه تي خوشي زيكر و يادكردن و په رستش و په پره وي كردني په روه ردگار. نه دنيا به جی ده هیلن)).

يه كيكي تريان و توويه تي: ((نه گره پاشا و فرمانره واکان ده يانزاني كه نيمه له چ به خشش و ناسووده ييه كدا داي، بو و هرگرتني نه و به خشش و ناسووده ييه ي لي مان شمشيريان له كيلاندا به پروماندا ده رده كړو به رز ده كرده وه)).

هه روه ها يه كيكي تر له وانه كه تام و خوشي به هه شتي دنيا ييان له ياد و زيكر و په رستش و په پره وي كردني په روه ردگاردا دوزيوه ته وه و په يدوزي بوون، ده ليت: ((له دنيا به هه شتيك هه يه كه نه گره كه سي نه چيته نيوييه وه، نه و بي به ش ده بي له به هه شتي دواپوژ و ناچيته نيوييه وه)).

نه ي نه و كه سه ي كه پشك و به شي به نرخ و به به هاي خوتت به به هايه كي كه م فروشته وه و له م كرين و فروشته شدا به خراپتريين شيوه هه لاه تاوي و زيان

بینیوه و خویش لئی به ناگاییت! نه گهر خوټ له نرخ و به های کالای به نرخ و نه رزشمه ندی خوټ به ناگا نیت، پرسپار له شاره زایان و پسپوژان و به ناگایان بکه!
 چه په سان و سه رسوړمان بو نه و کالا و شمه که ی که په روه ردگار کړپار و کړپنهری نه وه و نرخ و به ها که شی به هه شته و نه و نوینه رهی په روه ردگار که کړپن و فروشته که له پښه ی نه وه وه گریدراوه و به ستراوه، نرخ و به های نه و – که به هه شته – بو موشته ری و کړپاره که ی له نه ستو گرتووه، پیغه مبه ری گوره و مه زنی ئیسلامه (صلی الله علیه وسلم).

__له ده ستدانی بینین و بینایی“ دل”:

یه کیکی تر له نیشانه و شوته ماکانی تاوان و نا فره مانی و سه رپیچی کردنی په روه ردگار (جل جلاله) نه مه یه که، بینایی و بینینی دل له ناو ده بات، تیشک و پووناکیه که ی له ناو ده بات و ده ی کوژتینیته وه، پښه ی زانستی لی ده به ستی و له نیوان دل و پښمونیدا له مپه ر و پښگریه کی گوره دروست ده کات.

ئیمامی مالیک له دیدار و چاوپیکه وتنیکیدا له گه ل ئیمامی شافعی دا، دوا ی سه رنجدان و وردبوونه وه له توانا زانستی و ئیمانییه کانی نه و وتی: ((من هست نه کم که په روه ردگار تیشک و پووناکیه کی له دلی تودا پر شوق و پووناک کردووه ته وه، نه و نوور و پووناکیه به تاریکی و زولمه تی تاوان و سه رپیچی کردن له ناو مه به و خاموشی مه که)).

به هر پښه و نه دازه ی که وا تاریکی و زولمه تی تاوان و گوناخ زیاتر بیت پووناکی و شوقی دل که م و که متر ده بی، تا نه و شوپنه ی که دل و هک شویکی تاریکی بی شوق و پووناکی و پووشنایی لی دیت، به هو ی بی به ش بوونی له شوق و پووناکی،

۴۱ لیره دا مه به ست له و بینین و بینایی نه وه یه که، چاوی دل ده بینینی و نه و چاوه ش چاوی ناخه، نه گهر بینایی نه و چاوه پووناک و روشن و جوان بیت نه و ته وای جهسته تاسووده و نارام ده بیت و سودی لی ده بینینی، وه رگری کورد.

وهكو ئادهمیزادیکي کوځر و نابینا که له شهوځي تاريک و له شوځنیکي پر له لیژگه و خزگه دا دهکه ویته نیو هر چال و قوړتیکه وه.

له م پڼگه یه دا یا ده بیت به گوځپایه لی کردن و په رستش کردن داوای سه لامه تی و ته ندروستی بکه ین، یاخود به هوځی سه ریچی و نافه رمانی کردن و تاوان کردنه وه دهکه وینه نیو گوځم و گڼژاوی سه ر لیښیواوی و گوځپایی.

تاریکی دل به هوځی کاریگری تاوانه کانه وه ده گوازیته وه بو پهل و نه دنامه کان و به هوځی هیژ و لاوازییه وه کاره کانی نه وان – پهل و نه دنامه کان – توووشی شله ژاوی و تیځچوون دهکات.

هرکاتې مردنی هاته پیشه وه و له مردن نزيك بوویه وه و بهر و دونیای بهرزه خ هه نگاو هه لښگری، تاریکی گوځ نه و داده گری، وهك چوځ پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَمْتَلِئَةٌ عَلَىٰ أَهْلِهَا ظِلْمَةً وَإِنَّ اللَّهَ يَنْوَرُهَا بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ))^{۴۲}.

واته: ((نهم گوځانه بو خاوه نه کانیان هه مووی تاریکییه، په روه ردگار به هوځی دروودو سه لاوات ناردنې نه وان بو من – موحه ممد – بوځیان دهکات به شهوق و پووناکی)).

کاتیځیش که پوځی بریار دراو و واده دراو (روځی دوايي) دیته پیشه وه و ته واوی به نده کان کوځ دهکاته وه، تاریکی دلې مروځه کانی نه هلی بی باوه پی و هاوه ل بریار دهران (شريك)، تاوان و گوناخ به سه ر نیو چاوانیاندا به دهرده که ویت و وهك تاریکی و دوکه ل هه موویان نه وه ده بینن.

چ سزادانی له مه خراپتر، سزادانی که ته واوی تام و چيژ و خوشییه کان و به خششه کانی دویا له سه ره تاوه تا کوتایی له گه لیدا شایه نی به راورد کردن و هه لسه نگاندن نییه ! وځپای باروودوځی مروځه نوم بووه کان له تاوان و سه ریچی کردن و پشت تیگردن و پوو هه لچه رځاندن له حق و راستی و پووناکی و پوښنایی.

ته وهره ی سییه م: په رده ی نیوان دِل و خوی گه وره:

خوی گه وره ده فهرمووېت (کلا بل ران علی قلوبهم ما کانوا یکسبون) سوورده تی نه لموته ففین، ثایه تی ۱۴، ئیبنو عه باس و چاند موفه سیریکی دیکه ش بۆچوونیان وایه مه به ست له وشه ی (ران) له م ثایه ته نه و تاوانه یه ک له دوی یه که یه، که ده بیته په رده یه ک و دِل داده پوښت، نه و په رده یه ش که دِل داده پوښن ده جوړن: -

۱- په رده ی له کارخستن، و نکوئی کردن له ناوو سیفاتی خوی گه وره، نه م جوړه یان له داپوښینه کانی تر نه ستوورتن، چونکه خاوه نه که ی هرگیز ناتوانیت خوا بناسیت و نایگاتی هره و کو به رد ناتوانیت خوی به ره و سه ره وه بروت.

۲- په رده ی شیرک و هاوه ل بریاردان بۆ خوی گه وره، مه به ستیش لئی دلی خوی بۆ غیری خوا ته رخان و ملکه چ بکات.

۳- په رده ی بیدعه ی گوفتاری، وه که داپوښینی ئاره زووبازان و ته و قسه ی نابجی و خراپ به هه موو جوړه کانییه وه.

۴- په رده ی بیدعه ی کرداری، وه کو داپوښینی په رستش و ویردو زیکره داهینراوه کان.

۵- په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به په نهانی، وه کو په رده ی مله وپ و لووت به رزو پیا بزه کان و حه سوودی و شانازی و خۆ به زلزانه کان.

۶- په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به ناشکرا، په رده کانیشیان له په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به په نهانی ته نکتره، هه رچه نده نه نجامده رانی تاوانه گه وره کان به په نهانی زیاتر په رستش و کوشش ده کن، به لام نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به ناشکرا نزیکترن له ته و به و گه رانه وه بۆ لای خوی گه وره، و دله کانیشیان سه لامه ت تره له دلی نه نجامده رانی تاوانه گه وره کان به په نهانی و دله کانیشیان باشتره.

۷- په رده ی نه نجامده ی تاوانه بچوکه کان.

۸- په رده ی زیاده پوییکه ران و ده ستبلاوکه ران له شته حال لکراوه کان.

۹- په رده ی بڼ ټاگیا ن له وه ی بڼی خولقینراون و ټه وه ی لیان داواکراوه، بڼ ټاگیا ن له ماف په روه ردگار له سهریان، له په رستش و یادکردنه وه ی و سوپاسگوزاری و به ندایه تی.

۱۰- په رده ی کڅشکاری گورچ و خیرا له په رستش که له مه به ست لایداوه.

ټه مانه ی باسما نکرډن ده په رده ن که ده که ونه نیوان دل و خوی په روه ردگار وه، ټه م په رده ن له چوار توخم دروست ده بن، ټه وانه ش دروون و شه یان و دنیا و ټاره زوه، ټه م په رده ن له هرگیز ه ټا مالرین به بڼ ټیسه کی شکرډنی په که کانیا ن له دلدا.

ټه و چوار توخمه ی باسما نکرډن، گو فتار و کردار و مه به ست و ټیگا ټیکده دن، به ټی زال بوون و ده سه لاتیا ن، ټیگای گو فتار و کردار و مه به ست ده گرن بڼ ټه وه ی نه که نه دل، ټه وه شی بگاته دل ټیگای ټه وه ی لی ده گرن که نه گاته په روه ردگار.

نیوانی گو فتار و کردار و نیوانی دل ټیگایه که هیه، به نده له م ټیگایه وه کوچ بڼای دل خوی ده کات، بڼ ټه وه ی شته سه یره کانی نیو دل خوی ببینیت، ټه و ټیگرانه ی باسما نکرډن له سه ټه م ټیگایه ن، ټه گه ر له دژیا ن بجه نکیت و به دل سوزی به ره و لای دل کچ بکات ټه وه ده یگاتی و به نیویشیدا ده سووړپته وه، وله ویشه وه ټو قره نا گرن ټا ټه و کاته ی ده گاته په روه ردگاری، (وان الی ربک المنتهی) النجم ټایه تی ٤٢، خوی که وره ش به که یشتنی ټه و پاداشتی زیده ټیما ن و یه قین و زانست و ژیری پیده به خشیت، بڼ ټه وه ی پووخسار و نا وه ی پی جوان بکات، به مه ش ټیمای ده کات بڼ جوانترین ټاکار و با شترین کرده وه، و ه مو کرده وه و په وشتی کی خراپیشی لی دور ده خاته وه، خوی که وره به به و زانسته ی که ټی به خشیه سه ریا زانی کی بڼ فه راهم دینی که دزی ټیگره کان بجه نگی، بڼ ټه وه ی بگاته په روه ردگاری.

به دنياهه ويستی و دهرهينانی خوشه ويستی دنيا له دلیدا دژی دنيا دهجهنگی، به شیوهیهك ئەگەر دنيا هاته سەر دهستی یان بۆ نێو مالهكه ی زیانی پێناگهیهنیت و له برهوی به تینی به ئاخیرهت، كه م ناکاتهوه.

له دژی شهیتان دهجهنگیت بهوهی گوپراههلی ههواو ئارهزوو نابیت چونکه شهیتان له ئارهزووبازی جودا نابیتهوه.

به جیبهجیکردنی فهرمانهکانی پهروهردگار دژی ههوهسبازی دهجهنگیت، به شیوهیهك جگه له فرمان و حوكمی خوا، هیچ دهسهلاتیک بۆ ههواو ههوهس نامینیتهوه.

به هیزی دلسۆزی بۆ پهروهردگار دژی نهفس دهجهنگیت.

ئهوانه ی باسمانکردن، کاتیک دینه دی ئەگەر کردهوهکان پێهکیان دۆزیهوه له دهوه بۆ لای پهروهردگار، ئەگەر بێتو کردهوهکان پێهك نه دۆزنهوه و نهفس زāl بوو به سهريدا، ئهوه دهكریت به بهندایهتی و خواپهرستی و دونیا نهویست بیبینیت، بهلام له راستیدا دووره له خوا، بهلكو ئه نجامدهرانی تاوانه گه ورهكان نزیکترین له خوا تا ئه مانه، دلسۆزتر و نزیکترین له پزگاریبون.

سهیری سهجادی خواناس و دونیا نهویست بکه، که شوینه واری کړنووش به نێوچه وانیدا دیاربوو، چون زیاده پویی کردهوهکانی وای لیکرد به رانه به پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم قسه ی کرد، رق وکینهشی خسته نێو دلای هاره لهکانی تاكو وایان لی هات خوینی موسلمانانیا به هه لال زانی.

سهیری ئه و مه یخۆره سه رخۆشه ش بکه، که زۆر جار ان ده یانهینایه لای پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، و له سه ر مه یخواردنه وه هه ددی لی ده دا، به لام برهوی به تینی و خوشه ویستی بۆ خواو پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، بۆیه پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم نه هی کرد نه فره تی لی بکریت.

به مه بۆمان ده رکه وت زāl بوونی تاوان زیانی که مته ره له زāl بوونی گوپراهه لی.

به‌شی‌ه‌وته‌م

دلّی‌زیندوو و پایه‌دار

ته وهری یه که م: ژيانی دل، بناغه و بنه‌مای ته‌واوی خیر و به‌رژمه‌وندییه‌کان

__ ژيان و پووناکی دل، سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختی :

بناغه و بنچینه‌ی ته‌واوی خیر و به‌رژمه‌وندییه‌کان و خوشبه‌ختی تی‌کپرای
موسلمانان و ته‌نانه‌ت هم‌وو مروّقه‌کانیش، گه‌یشتنه به که‌مالی و ته‌واوی ژيان و
به‌ده‌ست هیئانی پووناکی و پوشنایی ژيان، چونکه ((ژيان و پووناکی)) سه‌رچاوه‌ی
ته‌واوی خیر و به‌رژمه‌وندییه‌کانه. په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات فه‌رموویه‌تی:
﴿أَوْمَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ سوره‌تی نه‌نعام ۱۲۲.

واته: ثایا نه‌و که‌سه‌ی که مردوو بوو (به‌هوئی بیّ باوه‌پییه‌وه) نینجا (به‌هوئی
نیمانه‌وه) زیندوومان کرده‌وه و نوور و پووناکییه‌کمان بوّ ساز کرد له ژیانیدا (که
قورئانه) له‌ناو خه‌لکیدا پیی ده‌پوات و هه‌لس و که‌وتی پیّ ده‌کات (هاندهریتی بوّ
هم‌وو چاکه‌یه‌ک و ده‌یگیریتته‌وه له هم‌وو خراپه‌یه‌ک، ثایا نه‌و که‌سه) وه‌کو نه‌وه وایه
که له‌ناو تاریکییه‌کاندا گیري خواردوووه و لیّی ده‌رناچیت؟.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات له‌م ثایه‌ته پیروژده‌ا هه‌ردوو بناغه و بنه‌مای
(ژيان و پووناکی) له پال یه‌کتردا باس کردوووه. چونکه هیّز و توانایی، بیستن،
شه‌رم و خاوینی، دلیری و چاو نه‌ترسی، پشوو‌دریژی و نه‌رزش و به‌ها نه‌خلاقی و
په‌وشته‌کانی ترو حه‌ز لیکردن و خوش‌ویستنی چاکه‌کان و نه‌فهرت کردن له خراپه‌کان،
به‌هوئی ژيان و پوچ‌وه‌ه گونجاو و مومکینه. به‌هه‌ر نه‌ندازه و پیژده‌ی که ژيان و پوچی
ئاده‌می گه‌شه بکات و به‌هیّز بیّت نه‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش - ژيان و پووناکی - تییدا
گه‌شه ده‌که‌ن و به‌هه‌ر نه‌ندازه‌یه‌کیش که ژيان و پوچی نه‌و لاواز بیّت، نه‌و
تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش له مروّقا لاواز ده‌بن. شه‌رم و حه‌یا له ده‌ست پیگردنی ناشیرینی و

ناپه سهندی به پڙه‌ی ژيان و سه قامگیری و پایه داری پوځی مړوځه وه وابه سته یه . هرکاتې خراپه و ناپه سهندی پوو بکه نه دلټکی سالم و تهنډروست و خاوه ن ژيانه وه ، سروشتی نه و دلّه به جوړیکه که نه فره تیان لی ده کات و دووره په ریژیان لی ده کات و دوور ده که ویتنه وه لیان . به لام دلی مردوو دلټی که تووشی مردنی مه عنه وی بووه ، (واته له ناوه وه خودی دلّه که مردوو و گهر تاوان بکات هه ست به په شیمانی و دلته نگی ناکات ، وه رگیږی کورد) . چاکه و خراپه ، حق و ناحق ، دیار و نادیار ، به لایه وه فرق و جیاوازی نییه . وه ک چوڼ عبداللهی کړپی مه سعود ده لیت : ((که سیک که خاوه نی دلټکی تامه زړو به دیار و (معروف) و هه راسان و پاکردوو له نادیار و خراپه (منکر) به هره مه ند بی ، ده مړی و له ناو ده چی)) .

دلی نه خوش ، دلټی که تووشی نه خوشی به دواکه وتن و به دواچوونی پاکیشانه ناپه و او ریگه پینه دراوه کان بووه ، سروشت و مه یلی به جوړ و شیوازی که ، وږای نه خوشی و لاوازی و بی هیزی خوځی ، خوځی ده داته ده ست پیسی و ناپه سهندیه کانه وه .

هه روه ها هرکاتې پووناکی و پووشنایی دل زیاتر بیت ، پوواله تی زانیارییه کان و چیبیه تی و جه وه ری شته کانی به و جوړه ی که هیه به لایه وه پوون و به دیار ده که ویت و ناشکرا ده بیت ، زه ریفی و جوانییه کان و چاکه کانی به لاوه ناشکرا و به دیار ده که ون و له ریگه ی ژيان و سه قامگیری و پایه داری خوځه وه نه وه لده بژیری و خراپه و ناپه سهندیه کانیش به لایه وه ناشکرا و به دیار ده که ون و لیان دوور ده که ویتنه وه .

په روه ردگاری مه زن و به توانا له چنه د بابه تیکی جیاوازا نه م دوو بناغه و بنه مایه ی – ژيان و پووناکی – له قورنانی پیروژدا باس کردوو و له وانه ده فره موویت : ﴿وَكَذَلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا نُّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِّنْ عِبَادِنَا﴾ سووره تی شوورا ۵۲ .

واته : نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) نا به و شیوه یه ی که وتمان نیمه قورنمان بو په وانه کردیت له لایه ن خوځمانه وه (که ژيان به خشه به پوځ و گیان و

عهقل)، تو نه تده زانی ئیمان چیه و قورئان چیه، به لام ئیمه ئهم قورئانه مان کرده پووناکی و نوریک که هیدایهت و پښموونی هرکس که بمانه ویت له بنده کانهانی پی ده که ین، (ئه وانه ی دلی بو ده که نه وه و به چاکی گوئی بو ده گرن).

له م ئایه ته پیروژه دا پوچ که (ژیان) له پښگی ئه وه وه ده سته بهر ده بیته و (نور) که پووناکی و بریسکه له وه وه به ره م دیت، له پال یه کتردا هیئاوییه تی و ئهم باب ته ی وه بیر خستووینه ته وه که ئه و په رتووکه ی که و ناردوو یه تی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هردوو بنه ما و بنچینه که ی - ژیان و پووناکی - له خو گرتووه، چونکه قورئانی پیروژ (پوچیکه) که دلّه کان به هوئی ئه وه وه ژیا نی پاسته قینه ده دوزنه وه و (پووناکییه که) که پوشنایی و ئاورنگ و بریسکه ده به خشی.

به هه مان شیوه که په روه ردگاری گوره و به ده سلات (جل جلاله) ده فهرمویت:

﴿أَمِنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سوره تی نه نعم ۱۲۲.

واته: ئایا ئه و که سه ی که مردوو بوو (به هوئی بی باوه پییه وه)، ئینجا (به هوئی ئیمان وه) زیندوو مان کرده وه و نور و پووناکییه کمان بو ساز کرد له ژیا نیدا (که قورئانه) له ناو خه لکیدا پپی ده پوات و هه لّس و که وتی پی ده کات (هاند هریتی بو هه موو چا که یه ک و ده یگ پښته وه له هه موو خرا په یه ک، ئایا ئه و که سه) وه کو ئه وه وایه که له ناو تاریکییه کاند ا گبری خواردوو و لپی ده رنا چیت، هه روه ها ئا به و شیوه یه که ده بینریت ئه و کارو کرده وه ی که ده یکن بو یان پارێنرا وه ته وه.

واته که سه ی که بی باوه پ بووه و دلی تووشی مردنی مه عنه وی بووه و - واته له ناخه وه ئه و دلّه مردوو وه هه ست به تاوان و گونا ح ناکات - به تاریکی و نه زانی و نه فامیدا نقوم بوو بوو به لام ئیمه پښموونیمان کرد بو سه ر پښگی گه شه کردن و ئیمان و دلّمان زیندوو کرده وه و پووناکی و ئاورنگمان پی به خشییه وه.

بی باوه په هوئی پشت تیځردن و پوو هه لچه رځاندن له گوټپایه لی و نه زانی و نه قامی به رامبه ر به ناسین و یه کخوایه رستی و ټایین و شریعت و بی ټاگایی و گرنکی نه دان به به ده ست هیټانی پشک و به شی خوئی له په زامه ندی په روه ردگار و هه ول و کوشش و هه ټگاوانی بو دهر باز بوون و به خته وه ری و خوشبه ختی خوئی، وه ک مردوویه ک ته ماشا ده کات، که هیچ کاتیځ سود و قازانجیکی بو خوئی فه راهم نه کردووه و زه ره رو زیانیکی له خوئی دور نه خستووه ته وه و لای نه بردووه، به لام په روه ردگار نه ویی پټنموونی کردووه بو ټیسلام و به هوئی وه پوځیکی تر تییدا سهری هه لداوه، که له پیځه ی نه و پوځه وه به دروستی به رژه وه ندیبه کانی ده دوزیته وه و دیاری ده کات و بو دهر باز بوون و پرگار بوونی له تووپه یی په روه ردگار و سزادانه کانی، هه ول ده دات و تیده کوڅی.

نه و دوی به ده ست هیټانی ژیانیکی تازه و دووباره، حق و پاستیبه ک که چاوی بینینیانی نه بوو هه ست پی ده کات و ده یانینی و به نه زانی و نه قامی خوئی هه ستیان پی ده کات و دوی نه وه ی که پشتی کردبووه حق و پاستی و پووی لی هه لچه رځاندبوون پیځه ی حق و پاستی گرته به ر و پووناکي و پوښنایی بو په یدا بوو که به که لک وه رگرتن لی له نیو خه لکیدا ده ژیت و ژیان ده باته سهر، وه به پیچه وانه ی بی باوه په کانه وه که له تاریکی و تاواندا جیځگیرن و قه راریان گرتووه. نه و له پوښنایی و پووناکي و پټنموونی دا هه ټگاوه هه لده گری و هه ټگاوه ده هاوی.

لیلي بوجهك مشرق وظلامه فی الناس ساري
الناس فی سدف الظلام ونحن فی ضوء النهار

واته: شه وی من، به پوښنایی و پووناکي پوو و پووخساری تووه پوښنه، به لام تاریکی شه و خه لکی داپوښیوه، خه لکی له تاریکی زولم و بیزاریدا جیځگیرن، به لام نیمه له پووناکي و پوښنایی پوژدا هه ټگاوه هه لده گرین و هه ټگاوه ده هاوین.

— نمونه یه که له ناو و ناگر:

په روه دگار له په یوه ندی له گه ل (په یامی ناسمانی و بنده کانیډا) نمونه و ینه له ناو و ناگر ده ینه ینه وه:

سه باره ت به نمونه ی به که م ده فـرموویت: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ سوره تی په عد ۱۷.

واته: هر څه و له ناسمانه وه بارانی باراندووه، به نه ندازه ی څه و ډول و شیوه به هو ی څه و بارانه پر دهن (نینجا لافاو یځ دروست نه بیت) څه و لافاوه که ف و کولی به رز ه لگرتووه، (نمه نمونه ی به که می حق و ناحقه، بو نمونه ی دووه د ده فـرموویت) هـروها له سـر پووی څه و کانزایانه ی که ناگری تی به ر دده ن و ده تیویننه وه به ناگر بو دروست کردنی خشل و هـکو (نالتون و زیو) یاخود بو پیویتی تر (وهـکو ناسن و مس و قورقوشم) که ف و کول دروست نه بیت و هـکو که ف و کولی سر ڼاوه که، ڼا به و شیوه یه خوا نمونه ده ینه ینه وه بو حق و ناحق، بو پاست و ناراست، جا نه وه ی که ف و کول و بی سوود و بی که لکه ده پوات و ده پووکیتـه وه، به لام نه وه ی که سوود به خش و به که لکه بو خه لکی، له سر زه وی دا هر نه وه ده ینه ینه وه، ڼا به و شیوه یه خوا نمونه جوړا و جوړه کان ده ینه ینه وه، (دیاره که به تال و ناحقه ی که ف و کول و تهـمن کوتان، حق و پاستیش ڼاوه پاکه که یه و کانزا به سووده کائن ده ینه ینه وه هـمیشه له زه وییدان.

په روه دگار (په یام و وهـی) خو ی چواندووه به ناو که زیان و زیان به سـر بردنی لې په یدا ده بیت، هـروها چواندوویه تی به ناگریش که پووناکي و پووشنایی لې فه راهـم ده کړیت و به ده ست دیت.

په روه ردگار ٿامارهي به م بابه ته ڪردوه ڪه هر دهشت و شيو و ڊوڻي به نه ندازهي
خوي ٿاو و لافاو له خوي تيده په پيڻي و پيدا ده پوات، شيو و ڊوڻي گه وره تر ٿاوي
زياتر و ڊوڻ و شيوي بچوڪتر ٿاوي ڪه متر، دل ڪانيش هاوشيوهي ٿو شيو و ڊولانهن،
دل ڪه وره و مه زنه ڪان جيگه و شويڻي زانست و ناسيني زياتريان هيه و دل ڪه
بچوڪه ڪانيش به نه ندازهي خويان لڙيان به هر مه مند ده بن. هر روه ها گومان و هوا و
ٿاره زوو گه ٿي ڪه هه ندي له دل ڪان له خوياندا ڪويان ده ڪه نه وه و به هوڻي بووني
پووناڪي و پوئشنايي په يام و وه حي له و دلانه دا، ٿه واني له به ڪتر جيا ڪردوه ته وه و
چواندوويه تي به ته و اوي ٿو شتانهي ڪه لافاو ڪان له گه ٿي خوياندا ده گوازيته وه.

هر روه ها له ناوچووني ٿو گومان و ٿاره زوو و هه و ايانهي به هوڻي ڪاريگه ري بووني
زانستي به ڪه لک و به سوود و ناسين و ٿاشنايه تي ويستراو و ٿاره زوو ڪراو چواندوويه تي
به له ناو بردني ڪه في سهر ٿاو و مانه وهي ٿو شتهي ڪه بو خه لڪي به سوود و به
ڪه لڪه.

به لام سه بارهت به نمونهي دوهم، واته چواندني په يام و وه حي به ٿاگر ڪه
ناپاڪي و پيسيه ڪان له مادده ڪانزايه ڪان جودا ده ڪاته وه و پاڪي و خاويڻيان پي
ده به خشي، ده فهرموويٽ: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
بُنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۷) صَمُّ بَكْمٌ عُمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿سوورده تي
به قهره ۱۷ - ۱۸.

واته: نمونه و ويڻهي ٿه وانه وه ڪه سيڪ وايه: ٿاگريڪ ڊا بگرسينيٽ (بو سوودي
خوي و هاوڙيڪاني) ڪه چي ڪاتيڪ هه لگيرساو ده ورويه ري خوي پوناڪ ڪرده وه، خوا
پووناڪيه ڪه يان لي بڪورڙينيته وه و له ڇه نده ها تاريڪي دا جيڻيان بهيڻيٽ و هيچ
ترووسڪايبه ڪ نابينن و پي ڊه رناڪن، ٿه وانه ڪه پ و لال و ڪويڻ (له ناستي حق و
پاستي دا) و ناشگه پيڻه وه (بو سهر هيدايهت).

پاشان په روه ردگار ده فہرموویت: ﴿أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُورٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَرَّ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ سوورہ تی
به قہرہ ۱۹.

واته: ياخود ويټنه يان وهك كه سانتيك وايه به ده ست بارانيكي ليزمه وه گيريان
خوارديټ، كه په له هه وري تاريك و هه وره تريشقه و برووسكه ي هه بيټ، له تاو ده ننگي
برووسكه كه په نجه يان ده ناخن به گوچكه ياندا له ترسي مردن، خوايش گه ماروي
كافراني داوه (بارانه كه قورثانه و برووسكه كان، ترساندنې دوو پوه كانه كه حه ز به
بيستني ناكه ن).!

تيټمه له په رتو كه كاني (المعالم) و (الوابل الصيب) دا به دوو و دريژي له باره ي
فلسفه جتيگيره كان له م دوو نمونه و نهټنيانه قسه مان كړدوه.^{۴۳}

__ درووستكردن و چاكسازي كړدنې دل مه رجداره به دوو بڼه ماکه؟

مه به ست ته مه يه كه به رژه وه ندي و به خته وه ري و خوشه ختي دل، له پال
هيټانه دي و ده سته به ركړدنې ته و دوو بڼه ماو بنچيټانه دايه.

په روه ردگار ده فہرموویت: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ (۶۹) لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ
الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ سوورہ تی يس ۶۹ - ۷۰.

واته: نه وه ي كه فيرمان كړدوه ته نها ياد خه روه و قورثانيكي ئاشكرا و پوه نه،
ته م قورثانه بو ته وه يه ته و كه سانه بيدار بكاته وه كه زيندوون (دل و عه قلتيان زيندو و
هو شياره) تا برياري خوا له سهر كافران جي به جي بكرټ (برياري سهرگه رداني دنيا و
سزاي قيامت، ته گه ر باوه پي پي نه كهن.

ناماژهي به م پاستييه كړدوه كه به ئاگابوون و كه لك وه رگرتن له قورثاني پيروژ،
ته نيا بو ته و كه سانه فراهه م ده بيټ كه خاوه ني دليكي زيندو و هو شيار بن. وهك

چون له جيگه يه کي تر دا ده فەر مویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ سوورده تی ق ۳۷.

واته: به پاستی نا له و به سه رها تانه دا یاده وهری هیه بو که سیک دلیکی زیندوی هه بیت، یا خود گوی بو قورئان پادیریت، له کاتیکدا ئاماده بیت بو فەرمان به رداری و کردنی هه موو کاریکی دروست.

هه روه ها فەر مویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ سوورده تی نه نفال ۲۴.

واته: ئه ی نه و که سانه ی باوه پتان هیئاوه، به دهم بانگه وازی خوا و پیغه مبه ره وه بچن کاتیک بانگتان ده کات بو به رنامه و پربازیک که ده تانزینیته وه و زیان به خشه، چاک بزانن به پاستی خوا (زور به ئاسانی) ده توانیت ده سه لاتی بکه ویته نیوان ئاده میزاد و (ئاواته کانی) دلییه وه (به گوزینیان)، بیرتان نه چیت به پاستی هه ر بو لای نه ویش کو ده کرینه وه.

له م ئایه ته پیروژه دا په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات (جلّ جلاله) پیمان ده فەر مویت: ژبانی پاسته قینه ی ئیمه ته نیا له ریگه ی هه ول و کوشش بو به ده ست هیئانی (زانست و ئیمان) ده سه ته بهر ده بی و دیته دی. که واته به دیار ده که ویت که بی به ش بوون له ناسین و ئیمان، ده بیته هو ی مردن و له ناو بردنی دل.

په روه ردگار به و که سانه ی که وه لایمکی ئیجایی ناده نه وه به بانگ هیشت و بانگ کردنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، چوواندوونی به مردووه به خاک سپیردراوه کان، نه م چوواندنه، چوواندنیک زور جوان و په وایه، چونکه جه سه ته و لاشه ی نه و که سانه ی که دلایان تووشی مردنی مه عنه وی بووه، - نه و جه سه ته و لاشه یه - بووه ته گوپرستانی دلّه کانیان، دلّه کانیان مردوون و له گوپرستانی جه سه ته یاندا نیژدراون و به خاک سپیردراون!

په روږدگاری زانا و به ده سولات ده فهرمویت: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ سوورده تی فاتر ۲۲.

واته: زیندووان و مردووانیش هاوتای به ک نین بیگومان خوا پاستی ددهات به گوئی هه ر که سیکدا بیه ویت، به لام تو نه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناتوانیت په یامه که ت بگه یه نیت به و که سانه ی که له ناو گوږدان (مه به ست کافرانه که وه ک مردو و نابیستن و نه گه ر بشیبستن سوودی لی وهرناگرن).!

شاعیریک هو تراوه یه کی سهرنج پاکیشی هو نیوه ته وه و ده لی:

وفي الجهل، قبل الموت، موت لأهلهم واجسامهم قبل القبور، قبور
وارواحهم فی وحشة من جسامهم وليس لهم حتی النشور نشور

واته: ((نه زانی و نه قامی پیش مردن، مردنی نه زانان و نه فامانه، وه جهسته کانیان پیش گوږ، گوږی نه وانه. پووجه کانیان له گه ل جهسته کانیاندا له مه ترسی و سام و ترسدان، به لام نه وانه تا کاتی دیاری کراویان به خه به ر نایه)).

له بهر نه مه یه که په روږدگار له وهی و په یامی که ناروویه تی بو پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سهر بیت) به (پوځ) ناوی دهبات. به هه مان شیوه که ده فهرمویت: ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ سوورده تی غافر ۱۵.

واته: نه و په روږدگار په پله و پایه ی زوږ بلنده، خاوه نی ته ختی فهران په وایی تاییه تی خویه تی، نه و زاته وهی و نیگا به فرمانی خوی ده نیږیت بو هه ر کام له به نده کانی که خوی بیه ویت، (قورئان پوځه، چونکه ژیان به خشه به عه قل و دل و دهر وون)، بو نه وهی خه لکی بترسینیت له پوځی به یه ک گه یشتنه وه (گه یشتنه وهی پوځ به جهسته، گه یشتنه وهی ناده میزاد به کرده وه کانی).

وه فهرمویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا.....﴾ سوورده تی شورا ۵۲.

واته: نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) نا به و شیوه یه کی که وتمان ئیمه قورئانمان بو په وانه کردیت له لایه ن خو مانه وه (که ژیان به خشه به پوځ و گیان و عه قل).

چونکه ژيانی حەقیقی و پاسته قینه ی پوچ و دلەکان په یوه سته به ناسین و ناشنایه تی و په پره وی کردن له وه حی و په یامی ئاسمانی. ئەمه هه مان ئەو ژیا نه خوش و جی په زامه ندیبه یه که په روه ردگار که سانی که له وه حی و په یامی ئاسمانی ناگادار و شارەزا بن و په پره وی لی بکه ن، به هره مه ند ده کات.

په روه ردگار ده فەرموویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۹۷.

واته: ئەوه ی کار و کرده وه ی چاکه ی کرد بیت، پیاو بیت یان ئافره ت بیت، له کاتی کدا برودار بیت، سویند به خوا به ژیا نیکی کامه ران و ئاسووده له دونیادا ده یژینن، له قیامه تیشدا پاداشتیان به جوانتر ده دینه وه له وه ی که ئەوان ده یان کرد. په روه ردگاری زانا، دانا و کار به جی ته نیا ئەوانی له به هره مه ند بوونیان له ژیا نیکی خوش و پاک له دنیا و دوا پوژدا تایبه ت کردوه.

هه روه ها فەرموویه تی: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ....﴾ سوورده تی هود ۳.

واته: هه روه ها خه لکینه. ! داوای لی خوشبوون له په روه ردگارتان بکه ن، له وه و دوا بکه پینه وه بولای، ئەو کاته به چاک ی ده تان ژینیت، به ژیا نیکی چاک، تا کاتیکی دیاری کراو هه روه ها پاداشتی هه موو خاوه ن چاکه یه ک به زیاده وه ده داته وه، خو ئەگه ر ئیوه پشت هه لکه ن و گوپراه لی فره مان ی خوا نه بن، ئەوه به پاستی من – مه به ست له پیغه مبه ری خوشه ویسته – ده ترسم که سزای پوژکی گه وره و سه خت به خه تان پی بگریت (که پوژی قیامه ته، یان ئەو پوژه ی خوای گه وره له ناوتان ده بات).

هه روه ها ده فەرموویت: ﴿.....لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ سوورده تی نه حل ۳۰.

واته: بو ئەو که سانه ی که له م جیهانه دا چاکه یان کردوه، چاکه دیته وه پریان، بیگومان جیگه و پێگه ی ئەو جیهانه خوشتر و چاکتر و سازگارتر و پر له ناز و نیعمه ت

تره (به راورد ناکړیت له گه ل د دنیا دا) نای که چنده جیگه و پیگه و کوشک و ته لاری خواناس و پاریزکاران سازگار و خوش و جوان و پازاوه یه .

په روه ردگاری مه زن و به ده سلات ناماژه ی به م بابه ته کردووه که، که سه پاک و چاکه کان و پاریزکارانی به هو ی پاک ی و پاریزکاری کردنیان - له تاوان و سه ریچی - له دنیا و دواپوژدا سه به رز و به خته و هریان ده کات و که سه پیس و خراپکاره کان و له خوا نه ترسه کانیش به هو ی ناپاکیه کان و خو نه پاریزیه کانیان له دنیا و دواپوژدا بچوک و به دبخت و چاره پشیان ده کات.

په روه ردگاری مه زن و به ده سلات ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّجُسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سووره تی نه نعم ۱۲۵.

واته: جا نه و که سه ی (خیری تیدا بیت) و خوا بیه ویت هیدایه تی بدات، نه وه سینه ی ساف و پاک و ناماده ده کات بو نایینی نیسلام، نه و که سه یش خوا بیه ویت گومرای بکات، نه وه دل ی ده گوشت و سنگی توند ده کات و هه ناسه ی سوار ده بیت، هه ر وه نه وه ی به ره و ناسمان به رز بیت هه (چون تووشی تنگه نه فسه ی و دل ته پی و خوین بهر بوون ده بیت)، نا به و شیوه یه خوا گومرای و پیسی هاوه لگه ری له سه ر دل ی نه وانه داده نیت که باوه پ ناهینن.

نه هلی پینموونی و نیمان له کرانه وه و فهرانه ی سنگ و به رینی و به فراوانی دل به هره مه نندن، به لام نه هلی تاوان و بی باوه پان، له دلته نگی و نا فراوانی سنگ و دل په قی، په نج و نازار ده کیشن.

په روه ردگاری که وړه و به ده سلات ده فهرمویت: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ...﴾ سووره تی زومه ر ۲۲.

واته: جا ئایا ئەو کەسەى کە خوای میهره‌بان سنگى گوشاد کردووه بۆ ئیسلام و له
سەر پێبازی نوور و پووناکی په‌روه‌ردگارییه‌تى، وه‌ك ئەو کەسە وایه کە
پێچه‌وانه‌یه‌...؟!

ئەهلى ئیمان له پووناکی و پۆشنایی و به‌رفراوانیدان، به‌لام ئەهلى بى‌باوه‌پى و
گومپایی له تاریکی و دل‌په‌قى و لاوازی دل‌دا به‌سەر ده‌به‌ن.
له به‌شى تايبه‌ت به پاکی و خاوی‌نکردنه‌وه‌ى دل‌دا له‌م باره‌یه‌وه زیاتر قسه ده‌که‌ین و
ده‌دوین: مه‌به‌ست ئەوه‌یه کە ژيان و پووناکی و پرشنگداری و ئاورنگی دل،
سه‌رچاوه‌ى ته‌واوی چاکه و به‌خته‌وه‌رى و خوشبه‌ختییه‌کانه و مردن و تاریکی دل
هو‌کاری ته‌واوی خراپه و به‌دبختی و چه‌رمه‌سه‌رییه‌کانه.

ته‌وه‌رى دووهم: ژيانى دل له پال تیگه‌یشتن و فی‌ربوونی حه‌ق دا

__ دوو هی‌زی زانست و ویست (العلم والارادة):

له‌وی‌وه کە دل له دوو جو‌ره هی‌ز به‌هره‌مه‌ند و به‌رخورداره:

- هی‌زی زانست و جیا‌کردنه‌وه.

- هی‌زی ویست و هه‌ز لى کردن.

ژیری و (کمالی، خیر و چاکه‌ى ئەو له‌پال به‌کاره‌یتان و که‌لك وه‌رگرتن له‌م دوو
هی‌زه به‌ ئاراسته‌ى هی‌تانه‌ى خیر و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و هی‌تانه‌ى چاکه و
به‌خته‌وه‌رى و کامه‌رانى ئەوه.

ژیری و ماقول‌ی (کمال)، گه‌شه‌کردنى که‌مال و ژیری له به‌کاره‌یتانى هی‌زی زانست له
درک کردن و تیگه‌یشتن و ناسینی حه‌ق و پاستى و به‌چاکتر زانین و به‌رز نر‌خاندنى
ئەوه به‌سەر ناحه‌ق و باتل‌دا.

- هه‌رکە‌سێ حه‌ق و پاستى نه‌ناسی، له گومپایی دا هه‌نگاوه‌ل‌ده‌گرێ و سەر
لێشێواو و په‌ریشان ده‌بی‌ت.

— هرکه سئ حق و پاستی ناسی و هیچ و پوچی (باتل) به باشر زانی، ده که ویتته بهر توو پیه بی پیره دگار.

به لام هرکه سئ حق و پاستی بناسی و پیره وی لی بکات، ئه هلی به خشش و کامه رانی و خوشبه ختیبه.

پیره دگاری مه زن داوی لی کردوین که له نویژه کانماندا داوی لی بکهین پینمونیمان بکات بو سهر پیگی ئه وانه ی که له به خششه کانی پیره دگار به هره مەندن، نه ک پیگی ئه و که سانه ی که که وتوونه ته بهر قین و توو پیه بی خوداوه ندو یاخود له پیگی گومپایی دا ههنگاویان هه لگرتووه.

بوپیه به هوئی فره خودایی له نه زانی و نه قامی و جاهلییه تدان، نزیکترین له گومپایی و تاریکییه وه، به لام یه هود که گه لیکه ئه هلی پقه بهری و قبول نه کردنی حق و پاستی، نزیکترین له و گه له ی که که وتوونه ته بهر پق و توو پیه بی خودا.

به لام ئه هلی پینمونوی، ئیمان، یه کخوابه رستی و دادگه ربیه که ئه هلی به خشش و "منعم علیهم" ن.

له م باره یه وه سفیانی کوپی عویهینه (خوای لی پازی بیت) وتوویه تی: ((هر یه کئ له موسلمانان که تووشی تاوان و سه ریچی بیت، وه ک نه صرانیه کان لی دیت و هه ری کئ له زانیان که تووشی خراپه و تاوان بن، وه ک یه هودییه کانیا ن لی دیت و هاوشیوه ی ئه وان، چونکه خاچ په رسته کان به بی زانست و له پووی نه زانییه وه په رستش ئه نجام ئه دهن، به لام جووله که کان (یه هودییه کان) حق و پاستی ده ناسن و ده یزانن به لام پیره وی لی ناکن و به پیچه وانه ی ئه و حق و پاستیه کار ده که ن و پیگی بی باوه پی و پکا به ربیان گرتووه ته بهر)).

له مسندی ئیمام نه حمده و سننی ترمزیدا له (عدی کوپی حاتم) هوه (خوایان لی پازی بیت) هاتووه که پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: ((اليهود مغضوب عليهم، والنصارى ضالون))^{۴۴}.

واته: ((جوله که کان (یهودییه کان) ئوممهت و گه لیکن که که وتوونه ته بهر پی و تووپی پی په روهردگار هوه (جلّ جلاله) و گاورد و خاچ په رسته کانیش خه لکانیک و که سانیکن که وا پیگه یان ون کردووه)).

— ناسین و پهیره وی کردن له حق و راستی:

په روهردگار (جلّ جلاله) له زوریک له نایه ته جوانه کان قورئاندا ئه م دوو بنه ما و بنچینه یه ی — ناسینی حق و راستی پهیره وی کردن لی — له پال یه کتردا باسکردووه و باسیانی فرمووه: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ سوورده تی به قهره ۱۸۶.

واته: ((نه ی موحه ممه (صلی الله علیه وسلم) نه گه به نده کانم پرسپارت لی بکه ن ده باره ی من، نه وه من نزیکم لیانه وه، به هاناو هاواری دوعا که یانه وه ده چم هر کاتیک لیم بپارینه وه و نزا بکه ن، ده با نه وانیش به دم بانگه وازی منه وه بین و باوه پی دامه زراو به من بهیننن بو نه وه ی پیگای هوئشیاری و ناگای بگرنه بهر (بو به ده ست هینانی سه به رزی و سه رفرازی هه ردو جیهان)).

له م نایه ته پیوژه دا په روهردگار وه لام دانه وه و قبول کردن حق و ئیمانی به خودی خو یه وه پیکه وه هیناوه.

هه روها ده فرموویت: ﴿...فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ سوورده تی نه عراف ۱۵۷.

واته: ((جا نه وانه ی باوه پریان به پیغه مبهړ هیڼاوه و پشستیانان لى کردووه و پشستگریان کردووه و شوینی نه و نووره که وتوون (که قورثانه) و هاوپی له گه لی دا په وانه کراوه، هر نه وانه سر فراز و پزگارن)).

وه هره واه ده فرموویت: ﴿الْم (۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ سوورده تی به قهره ۱ - ۵.

واته: ((به (نه لیف، لام، میم) ده خوینرتنه وه، هر خوا خوئی زانایه به نهیڼی نه و پیتانه، نه و قورثانه کتیبیکه هیچ گومانیکى تیدا نییه، (که له لایه ن خواى په روه ردگاروه په وانه کراوه به جیره ئیلدا بو پیغه مبهړ (صلی الله علیه وسلم) که مایه ی پتیموونى و سرچاوه ی هیدایه ته بو خواناسان و پاریزکاران (که نه وانه ن فره زه کان جی به جی ده کن و له حرام خویان ده پاریزن، له پووی بیروباوه پ و کردارو گوftarه وه). نه وانه ی باوه پ به نه بینراوه کان ده هیڼن (وه ک خوا و فریشته و نه وانه ی خوا باسی کردوون و نیمه نایان بینن)، هره واه نویره کانیش به چاکى نه نجام نه دهن و له و پزق و پوزییه (حه لاله) ی پیمان به خشیون، ده به خشن. (له هه مان کاتدا) نه وانه باوه پ ده هیڼن به و (په یامه ی) که بو تو (نه ی موحه ممه د) دابه زینراوه و به و په یامانه ش که بو (پیغه مبهړان) ی پیش تو دابه زینراوه، دلنیاش دهن که پوژی دواى پیش دیت و قیامت هر به رپا ده بییت. نا نه وانه له سر شا ریگه ی هیدایه تی په روه ردگاریانن و هر نه وانیش سر فراز و سرکه وتوو (نه مانه بنه ما سره کییه کانی نیمان و نیسلامن)).

هر واه ده فرموویت: ﴿...وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ...﴾ سوورده تی به قهره ۱۷۷.

واته: ((کرداری چاک و کاری باش بریتیه له وهی که ئاده میزاد باوه پی هیناپیت به خوا و به پوژی دوایی و به فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغه مبه ران، هه روه ها مال و سامانی به خشی بیت - له گه ل خوشه ویستی دا بو - به خزمان و هه تیوان و هه ژاران و پیواران و داواکاران و له پیناوی ئازاد کردنی به نده کاند، هه روه ها نوژی به چاکی نه نجام دابیت و زه کاتیشی له مال و سامانی ده رکربیت)).

وه هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (۲) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ سوورتهی عه صر ۱ - ۳.

واته: ((سویند به زه مانه، سویند به کاتی عه صر، به پاستی ئاده میزاد له زهره رهنندی و خه ساره ته نیدیایه، بیجگه له وانیه که باوه پیان هیناوه و کار و کرده وهی چاکیان نه نجام داوه و ئاموژگاری به کتیشیان کردوه که هه میسه پابه نندی حه ق بن (پابه نندی حه قیش پتویستی به خوگری هه یه)، له بهر ئه وه به رده وام ئاموژگاری به کتریان کردوه تا هه میسه و به رده وام، خوگر و ئارامگیرش بن)).

په روه ردگار (جلّ جلاله) به زه مان و کات که هه ل و ده رفه ته بو هه نگاو هه لگرتن و هه نگاو نان بو کار و کرده وهی چاکه و کامه ران به خشی و یاخود خراپه و زیان بارو به دبختی و چاره پرهش، سویندی خواردوه که ته وای مروقه کان جگه نه وانیه که توانای زانستی و ئیمانی و کاری چاکه ی خویانیان له پینگه ی په پره وی کردن له په روه ردگار به هیز کردوه، له تیاچوون و زهره ر و زیاندان و ته وای که مالی نه فسی نه وان له م ناسین و ئیمان و کاره چاکه دا شاراوه یه.

دوای ئه وه خه لکانی تر به ره و لای ئیمان و کار و کرده وهی چاکه بانگ بکات و نه وان له پینگه ی گه شه کردن و گه وره بوون و کاملی و ته وایدا جیگیر بکات و دایان بنی، مه رجی ئه وهش خوڤاگری و پشوو درێژییه له به رامبه ر کیشه و گرفته کان و به رامبه ر پنگر و له مپه ره کاند.

ئەهلی ئیمانی که به هۆی زانست و ئیمان و کارو کرده وهی چاکه، نه فسی خویانیان له پێگهی گهروهوون و گهشه کردن و به ره و پیشه وه چووندا جێگیر کردوه و به هۆی فیڕکردن و پهروه ده کردن و ئاراسته کردنی خه لگانی تریشه وه پێگهی پزیموونیان پێ به خشیبی و پیشانیان دابی و خوڤاگری و پشوو درێژی بکه نه بنه ما و بناغهی کاری خویان.

له بهر ئهمه یه که ئیمامی شافعی فرموویه تی: ((ئەگەر خه لگی بیریان له سوورده تی (عه ص) ده کرده وه و لێی تێرا ده مان و کرده وه یان به ناوه پۆکه که ی بکرده یه، به سیان بو)).

له بابته گه لێکی زۆر، قورئانی پیروژ ئاماژه ی به م بابته کردوه و پهروه ردگار ته وای موقوفه کانی له م حه قیقه ت و پاستیه ئاگادار کردوه ته وه که ئەهلی به خته وه ری و کامه رانی ته نیا نه وه که سانه ن که پاستی و حه قیقه تیان ناسیوه و په یڕه و بیان ئی کردبی و ئەهلی چاره په شی و به دب ختیش نه وانه ن که وێپای ناسین و ئاشنا بوونیان به حه قیقه ت و پاستیه کان قبوولی ناکه ن وه ری ناگرن و دژایه تییان ده که ن - دژایه تی نه وه حه ق و پاستیه - پێگهی پووج و هیچ ده گرنه به ر.

ده بی بزانی که نه وه دوو هیژه - ناسین و په یڕه وی کردن - هیچ کاتی له دڵدا له ناو ناچن، به لام ئەگه ر توانایی و لێهاتویی زانستی نه وه له پێگهی ناسینی حه ق و درک کردن و تێگه یشتنی نه وه به کار نه یه ت، به دلتیاییه وه له پێگهی نه زانی و نه فامی و کاروباری هیچ و پوچدا هاوته راز و وه ک نه وه له گه لێدا به کار ده یئێرێ.

مه روه ها ئەگه ر هیزی ویست و ئاره زوو به شیوه یه کی کرده یی له ئاراسته ی کارکردن به حه ق و پاستی به کار نه یئێرێ، بی گومان له پێگهی پووج و نه زانی و نه فامیدا نه وه به کار دێن.

مروّث به شیوه یه کی سروشتی پاسه وانیکه خاوه نی ویست و مهردایه تی و پیاوه تی،
به هه مان شیوه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فره موویه تی: ((أصدق
الاسماء: حارث همام)).^{۴۵}

واته: ((گونجاوترین و شیاوترین ناو بو مروّث (حارث) به ده ستهینه ر و سه ودا گه ر
(همام) خاوه نی ویست و ئیراده)).

نه فسی مروّث به هوّی ویست و ئیراده وه ده جووئی و جووئی سروشتی و خوڤسکی
به شیکه له پیو یستییه خوئی و ده روونییه کانی مروّث.

پیویست بوونی ویست و ئاره زووش نه مه یه که خاوه نی ئامانج و نیازیکی شایه نی
هینانه پیش چاو و ئاشکراکردن و جیاوازییه. نه گه ر نه توانی حق و راستی ببینی و
ههستی پی بکات و به دوا ی به ده ست هینانییه وه نه بی، نه وا ناحه ق و ناره وا
ده دۆزیته وه و نه وه به ده ست ده هینی، جگه له دیاری کردن و هه لبراردنی یه کی له م
دوو ریگایانه، زانست و ویست و ئاره زوو ته گبیر و چاره یه کی تری نییه.
له به شی دواتردا نه م بابه ته زیاتر ده خریته پوو و باسی لیوه ده کریت.

به‌شی هه‌شته‌م

ده‌وا و ده‌رمانی نه‌خوشییه‌کانی
دل

تهوهری یه که م: دیاریکردنی دهرمانه کانی نه خوشییه کانی دِل

نه خوشییه کانی دِل دوو جوړن:

جوړی یه که م: جوړیکه له نه خوشی و ناساغي، که مروځ خیرا و به زوویی هه ست به و نه خوشییه ناکات، ئه م نه خوشییه نه ش بریتین له: ((نه زانی و نه قامی، دوو دلی و گومان و هه و هه وه س)) که زیاتر قسه مان له سهر کردوون و باس مان کردوون.

ئه م جوړه نه خوشییه زهره و زیانه کانی و شوته ما و نیشانه کانی له جوړه کانی تری به گویره ی پله خراپتر و مه ترسیدارتره، به لام نه خوشه که به هوئی خراپی و پیسی دلییه وه هه ستیان پی ناکات، چونکه سهرگه ردانی و له هویش چوونی به هوئی نه زانی و نه قامی و په پیره وی کردن له هه و و ئاره زووه نه فسییه کانی، ده بیتته له مپه و ریگر له به رده م ئه وده که نه توانی پهنج و ئازار و کاریگه رییه کانی دهرک پی بکات و لییان تی بکات، له کاتیکدا که ئاکام و کاریگه رییه کانی ئه و نه خوشییه به ته وای له گه لیدایه و هاوړپیه تی، به لام به هوئی سهرقالبیه وه به و کاروویارانه ی که به دلی خویه تی و به لایه وه خوشن، له و کاریگه ری و نیشانه و زهره و زیانانه ی ئه و نه خوشییه بی ئاگایه و ئاگای لییان نییه.

به هه مان شیوه که وترا: ئه م یه کیکه له خراپترین و قورس ترین جوړه کانی نه خوشییه دهروونییه کان. ته نیا پیغه مبه ران و شوینکه و ته کانیا به هوئی ئه وه ی که پسپوړی چاره سهرکردنی ئه و نه خوشییه نه ن، ده توان چاره سهرییا بکه ن و دهرمانیا بکه ن.

جوړی دووه م: جوړیکه له نه خوشی دِل و دهروون، که له هه مان کاتدا مروځ تووشی ئیش و ئازار و پهنج و دهرده سهری ده کات، وه ک: خه م و خه فت و په ژاره و قین و تووږه یی و پق...

ئەم جوړه نه خوشییانه به د هوا و دەرمان گەلێکی وەك دەستە بەرکړدنی هوکار و نامرازه کان، یاخود فەراهم کړدنی کاروباری که له بهرامه ریاندا جیگړن و له کاتی هیئانه دی و دەست خستنی هوکاره کانیاں ئەوا چاره سەریان دەرکړی و له ناو دەرین.

ئەمە وەك دل وایه که به هوئی ئیش و نازاره کانی جهسته و نا په سەندی و نا هەموارییه کانییه وه تووشی پهنج و نازار و خراپه دەرینه وه و جهسته ش بهم شیوه به دەرکه ویتە ژیر کاریگری نه خوشییه جهسته ییه کانه وه و له بی ئوقره یی و نائارامی ئەوانه ئه ویش تووشی نا ئارامی و بی ئوقره یی دهبی و ئارامی و ئاسوده یی لی دەرپیت.

نه خوشییه دیار و ئاشکراکانی دل که به هوئی پینگه چاره سروشتی و باوه کانه وه چاره سەر دەرکړن و دەرمان دەرکړن، به شیکن له نه خوشییه جهسته ییه کان و ئەمە به تەنیا نابیتە هوئی نه گهتی و به دبهختی و سزای دواي مردن.

بەلام ئەوه نه خوشییه دەررونییه کانی دلن – که تەنیا به هوئی د هوا و دەرمانه ئیمانییه پینگه پیدراوه کانه وه له لایه ن خواونی په یامه وه (په یامی ئاسمانی) شایه نی چاره سەرن – که دهبه نه هوئی به دبهختی و چاره پەشی و سزای سەخت و به نازار، له دونیا و دواپوژدا، مەگەر ئەوه ی که وا به هوئی د هوا و دەرمان گەلێکی گونجاوه وه دەست بکړی به چاره سەرکړدنیاں و ههنگاویان بو هەل بگيردري به مەبهستی دەرمان و چاره سەرکړدنیاں.

چونکه ئەگەر له و د هوا و دەرمان و پینگه چارانه کهك وەرگیردري، بی گومان نه خوشییه که چاره سەر دەرکړی و پزگاری و چاک بوونه وه به دەست دیت و فەراهم دەرپیت.

پەروەردگاری مەزن و بە دەسەلات دەفەر مویت: ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيُنْصِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُلُوحَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ (١٤) وَيَذْهَبُ غِيظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ سوورەتی تەوہ ١٤ - ١٥.

واته: ((نهی ئیمانداران بجهنگن دڼی بی باوه پان، نهوه خوايه که به دهستی ئیوه سزایان ددهات و سهرشوږ و خه جاله تیان دهکات و ئیوه به سهریاندای سهر دهخات سینهی گرویی ئیماندارانیش گوشاد و ئاسووده دهکات و دل و دهرونیان سارپږ دهکات (چونکه کاتی خوئی کافره کانی مهککه زور ئازار و نهشکه نجهی ئیماندارانیان ددها و بی به زه بیانه هندیکیان لی شهید کردن)، هر چی ئازار و کینهش هیه له دلی ئیمانداراندا لای ببات و نهیهیلت، خوای گه وره تهویه و په شیمانی له و که سه وهرده گریټ که خوئی دهیه ویټ و (شایسته یه)، خوای گه وره زانا و دانایه)).

په روهردگار داوای له نه هلی ئیسلام کردوه که پوویه پووی دوژمنان بینه وه و بیران دینیته وه که له پوویه پوو بوونه ودها - جهنگ و بهر بهر کانی - شهش که لک و قازانج بوونی هیه، که بریتین له:

۱. په روهردگار نه و دوژمنانه سزا ددهات.
۲. نه و دوژمنانه بچوک و پيسوا و که ساس دهکات.
۳. نه هلی ئیمان سهر دهخات به سهریاندای - به سهر دوژمنه کاندای -
۴. نه وان - نه هلی ئیمان - شادومان و که یف خوش و خوشحال دهکات.
۵. تووپهیی دلایان له ناو دهبات و چاره سهری دهکات.
۶. توبه و گه پانه وهی هر که سی که ویستی له سهر بی و بیه وی، قبول دهکات و وهری دهگری.

پق و کینه و تووپهیی، دل تووشی ئیش و ئازار دهکات و چاره سهره که ی له دهسته بهر کردن و هیئانه دی هوکاره کانی نه و تووپه ییه دای جیگیره، نه گهر به پاستی ئامرازه کانی دهسته بهر بگریټ و وه دهست بخریټ، دهرمان و چاره سهر فرهام دهیټ، به لام نه گهر که سی به ناحق و ناپهوا و ستم بیه وی پق و تووپهیی خوئی

که م بکاته وه و دایبه زینتی، وه که نه و که سه وایه که بیه وی ئیش و نازاری نه خوشی
 نهوین و حه ز لیکردنه که ی خوئی له پښگی داوین پیسی و خراپکارییه وه له گه ل یار و
 خوشه ویسته که یدا، که م بکاته وه، له کاتیکدا نه م جوړه کاره نه خوشییه که ی نه و زیاد
 ده کات و نه و به نه خوشی گه لیکي جهستی و دهروونی زوړ خراپتر و مه ترسیدارتر
 له نه خوشییه کانی دلاری و حه ز لیکردن تووش ده کات. خه م و خه فته و په ژاره ش
 به شینک له نه خوشییه کانی دل و ته نیا به فه راهه م کردنی کاروباره کانی به رامبه ریان
 وه که کاروباره خوشی ناوهر و شادکه ره کان ده توانی چاره سه ریان بکری و ده رمان
 بکری.

نه گه ر نه م کاره به درووستی نه نجام بدری، دل پزگاری ده بیته و به ره و چاک
 بوونه وه ده پوات و نه خوشییه که ی چاره سه ر ده کریته، به لام نه گه ر بو چاره سه ر کردنیان
 له پښگی نادر ووست و ناحق که لک وهر بگیری، ده شاردرینه وه و گوم ده بن، به لام
 چاره سه ر ناکری و له ناو ناچن و له هه مان کاتیشدا نه خوشی گه لیکي خراپتر و
 مه ترسیدار تری به دواوه ده بیته. نه فامی و نه زانیش به هه مان شیوه نه خوشییه کی
 مه ترسیداره که به سه ختی دلی مروژ نازار ده دات. به لام هه ندی له مروژه کان
 ده یانه وی له پښگی زانستی بی سوود و بی که لکه وه چاره سه ری بکه ن و وا ده زانن
 که به هوی نه و زانسته وه ده توانن زال ببن به سه ر نه خوشییه نه زانی و
 نه فامییه که یانداو دهستی به سه ردا بگرن، به لام له پاستی دا به و کاره یان نه خوشییه که
 زیاد ده که ن و په ره ی پی ده دهن.

به لام دل به هوی سه رقال بوونی به و زانسته بی که لک و بی سووده وه و بی ناگایی و
 نه شاره زاییان له زانستی به سوود و به که لک، هه ست به نه خوشییه کی مه ترسیدار

ناکهن له دهروونی خوځاندا، له کاتیکدا ته نیا پښه چاره ی نه خوځی نه زانی و نه قامی به دهست هیټانی زانست و ناسینی به سوود و به که لکه.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سه بارهت به و که سانه ی که له پووی نه زانی و بی ټاگایه وه فه توا ده دهن و فه توا که یان ده بیټه هو ی مردنی پرسیار که ره که، ده فه رموو یت: ((قتلوه، قتلهم الله. ! الا سألوه اذا لم يعلموا..؟ فإنما شفاء العی السؤل))^{۴۶}.

واته: ((نه ویان کوشت. ! خوا بیان کوژی. ! کاتی که نازانن، بو پرسیار ناکهن و ناپرسن؟ ته نیا پښه ی بووژانه وه و ده رباز بوون له نه خوځی نه قامی و نه زانی پرسیار کردنه)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه زانی و نه قامی به نه خوځی له قه له م داوه و چاره سه رو ده رباز بوون له و نه خوځی شه به پرسیار کردن له نه هلی زانست باس کردوه.

هه روه ها که سی که له باره ی شتی که وه گومان و دوودلی هیه، تا کاتی که له باره یه وه به زانست و دلنیا یی و دل قامی نه که یشتوه، دل و پوخی له نه زییهت و نازاردان و به هو ی نه وه ی که ئیش و نازار و ناپه حه تی و که رما و داخییه کی هیه، هه رکاتی زانست و دلنیا یی پی که یشت، وه که نه وه وایه که ئاو یکی ساردیان پیدا کردی.

دلش به هو ی نه زانی و تاریکی و نه قامی سه بارهت به پښه ی که شه کردن و که وره بوونی خویدا تووخی په نج و ناپه حه تی ده بیټ و ته نیا به زانست و پښموونی له و په نج و ئیش و نازار و ناپه حه تیبه ده ربازی ده بیټ و لی پزگار ده بیټ.

پەروەردگارى مەزن و بە دەسلەت دەفەر موویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سوورەتى ئەنعام ۱۲۵.

واتە: ((جا ئەو كەسەى (خېرى تېدا بېت) و خوا بىه ویت هیدایەتى بدات، ئەو
سىنەى ساف و پاك و ئامادە دەكات بۆ ئايىنى ئىسلام، ئەو كەسەىش خوا بىه ویت
گومپای بكات، ئەو دلى دەگوشیت و سنگى توند دەكات و هەناسەى سوار دەبیت،
هەر وەك ئەوەى بەرەو ئاسمان بەرز بېتەو (چۆن تووشى تەنگە نەفسەى و دلە تەپى
دەبیت)، ئا بەو شىوہە خوا گومپایى و پىسى ھاوہ لگەرى لەسەر دلى ئەوانە دادەنیت
كە باوہ پ ناھيئن)).

لە بەشەكانى دواتردا، سەبارەت بە ئامراز و ھۆكارەكانى دلتەنگى و بى تاقەتى و
خۆ نەگرتن و پىگە چارەكانيان بە ئومىدى پەروەردگار قسە دەكەين.
مەبەست و ئامانج ئەمەيە كە:

– ھەندى لە نەخۆشییەكانى دل بە ھۆى دەوا و دەرمان گەلىكى سروشتى
گونجاوہە چارەسەر دەكرين و لەناو دەبرين.

– ھەندىكى تریان تەنيا بە ھۆى دەوا و دەرمان گەلىكى شەرى و ئيمانىيەوہ
چارەسەر دەكرين و لەناو دەبرين.

– دل گەلىكى زیندوو و ساغ و سەلامەت و دل گەلىكى مردوو و یاخود نەخۆش و
ناساغ بوونيان ھەيە.

زانبارى و بە ئاگایى و شارەزایى لەبارەى کاروبارى پەيوەندیدار بە نەخۆشیە
دەروونىيەكانەوہ بەگوێرەى پلە و پایەى گرنگيان لە نەخۆشیە جەستەى و
نەخۆشیە پەوالەتى و ئاشکراكانى دل، زیاتر و چارەنووس سازترە.

ته وهری دووهم: قورئان هه لگري دهرمان و چاره سه رگه ليکي دهروونيه

_ قورئان و چاره سه رکردنی نه خوشيه دوودلی و گوماناويه کان:

په روه ردگاري مه زن و به توانا ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره تی یونس ۵۷.

واته: ((نه ی خه لکینه، به پاستی ئیوه ئاموزگارییه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن په روه ردگار تانه وه بو هاتووه که (قورئانه)، شیفه و چاره سه ریشه بو نه خوشی دل و دهروونه کان و پئی نیشاندهر و په حمه تیشه بو ئیمانداران)).

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَتُنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ...﴾ سووره تی نه سرا ۸۲.

واته: ((ئیمه له قورئان ئایه ت و سووره تانیک داده به زینین، که بییته هو ی شیفه و چاره سه ر بو نه خوشیه دهروونی و جهسته ییه کان، هه روه ها په حمه ت و میهره بانیش بو ئیمانداران)).

زیاتر ئاماژه مان بو ئه م بابه ته کرد که: گومان و دوو دلپیه کان سه رچاوه ی ته واوی نه خوشیه کانی دلن.

به لام قورئانی پیروژ هه لگري پیکه چاره گه لیکی زانایانه یه بو چاره سه رکردنی نه و دوو نه خوشیه - گومان و دوو دلی -.

له ناویدا به لگه و پئی پیشاندهری دیار و دوور له نکولی و بی به قایی بوونیان هه یه که حق له ناحق جودا ده کاته وه و نه خوشیه کانی گومان و دوودلی که زانست و زانایی و تیگه یشتن و ده رک ده خاته بهر هیرش و په لاماردانه وه له ناو ده به ن و کاروباره کانیش وه که نه وه ی که هه ن ده بینئ.

له ژیر ناسماندا کتیبیکې تر وهك قورئانی پیروژ بوونی نییه که هه لگر و خاوهنی به لگه و نیشانه گه لئ بئ سه بارهت به نه زرش و به ها گه لیکی گه وره و مه زنی وهك: یه کخواپه رستی، سه لماندنی خه سلّات و نیشانه کان، سه لماندنی په یامبه ری و پوژی قیامت و لابردن و به تال کردنه وهی بیر و باوه په خراپ و چه وته کان و بیر و بوچونه هیچ و پوچه کان بئ.

قورئانی پیروژ به شیوه یه کی زور نایاب و ته واو و به میتودیکې زور نزیک به عه قل و زانایی و به جوانترین دهر برین ته واوی نه و به لگه و نیشانه نهی له خویدا جیگیر کردوه و بوونیان هه یه.

__ قورئان چاره سه رکهری راسته قینه:

به راستی قورئانی پیروژ چاره سه رکهر و ساپیژکه ری نه خوشییه کانی گومان و دوو دلّیه، به لام نه م چاره سه رکهره مەرجه و به ستراره ته وه به تیگه یشتن و مه به سته که ی. په روه ردگار هر که س به هر مه مند بکات له م ناسین و ناشنایه تی و تیگه یشتن و زاناییه، به بینینی دلّی خوئی حه ق و ناحه ق وهك بینینی شه و پوژ ده بینئ و تئ ده گات و ده زانی که په رتوکه کان و بیر و بوچونه کان و نه ندیشه و بیروپاکانی خه لکانی تر:۔

– یا زانست گه لیکن که ناتوانین متمانه یان پی بکهین، یا له راستی دا بیر و بوچوون گه لیکن که لاسایی که ره وهی خه لکانی ترن.

– وه یا کارووبار و دوز گه لیکی پّیک و دروستن که دلّ به ناسین و ناشنایه تی له گه لیاندا سوود و که لکیکی لئ وه رناگری و لئی سوودمه ند نابئ.

– هه روه ها زانست و فره نگ گه لیکن که بو به ده ست هیئانیان تووشی په نج و ئازاریکی زور بووه و له کاتی که م بوونه وهی قازانچه کانیاندا، سه بارهت به سه لماندنی دروستیان به دریژی قسه مان کردوه، نه و جوړه زانسته وهك: ((گوشتی حوشریکې

له پ و لاوازه که له سهر شاخیکې بهر دایان نابی، که ناتوانین به ئاسانی پیی بگین))^{۴۷}.

__ پوو لیټان و سهخت و دژوار کردنی کارووبارهکان، له لایه ن قسه که رو زاناکانه وه:

چاکترین و دروستترین بیر و بوچوونه کانی زانایان و غهیری نه وانیش، هه مان نه و کیشه و گرفتانه ن که به شیوه یه کی زور و رد و جوان له قورئانی پیروژدا باسکراون، ته نیا شتی که له هه گبه ی نه هلی قسه که ران و بیژهراندا هه یه پوو لیټان و دریژ کردنه وه و ئالوژی و دژواری و یا به واتایه کی ترکاری بی هووده و دوور و دریژ کردنه وه و دریژه دان و قورس کردنی کیشه و گرفته سووک و ئاسانه کانه.

به هه مان شیوه که وتراوه:

لولا التنافس فی الدنيا لما وضعت
کتب التناظر لا (المغني) ولا (العمد)
یحللون بزعم منهم عقدا
وبالذی وضعوه زاءت العقد

واته: ((نه گه به هوئی به ریه ره کانی و پکه به رایه تی له سهر کارووباری دنیا نه ده بوو په رتوک و کتیبهایه کی مونازه ره کردن (مغنی) و (العمد) نه ده نووسران، وا ده زانن که وا گریکانیان کردووه ته وه، به لام به و کاره ی که کردوویانه، گری کویره کان فراوانتر و سهختی و قورسییه کانیش سهخت تر و گه وره تر بوون)).

نه هلی که لام وا ده زانن که به هوئی نه وه ی که وتوویانه، گومان و دوو دلییه کانیان په واندووه ته وه و چاره سهریان کردوون، به لام نه هلی زانست و لیکوئینه وه و به دوا دچوون به دروستی زانیویانه که به و قسه ته م و مژو قورسانه ی نه وان - نه هلی که لام - قورسی و ته م مژاوی گومان و دوو دله کان زیادی کردووه.

ئەستەمە كەوا چارەسەر و پېنموونی و زانست و دلتیایی لە پەرتووكی پەرەدگادا و - قورئانی پیروژ - قسەى پیغەمبەرەکانی دا پەیدا نەبى و نەدۆزیتەو، بەلام لە پەرتووك و كتیبەکانی ئەو مەروئە سەرگەردان، سەر لیشیوا و كەسانى دوو دل و گومانای زۆر پەیدا دەبن و دەبینرن. خەلگانی كە كەسیكى ئەهلى لیكۆلینەو و بەداداچوون كە بە ئاكام و ئەنجامی هەنگاو هەلگرتن و دەست بەكاربوون و نیازی ئەوانى زانیو،^{۴۸} لەبارەیانەو و تەوێهەتی:

واکثر سعی العالمین ضلال	نهایة اقدام العقول عقل
وحاصل دنیا نا اذی و وبال	وارواحنا من وحشة من جسمنا
سوی ان جمعنا فيه قيل وقالوا	ولم نستفد من بحثنا طول عمرنا

واتە: ((ئەنجام و ئاکامی هەولێ ئەندیشەکان و بیروپراکان بەکوێتا گەشت و زۆریەى هەول و کۆششی کۆشش کەران، گومرا کردن و سەر لیشیواندنە، پووحەکانمان لە نێو جەستەکانماندا تووشی دووری و ترس بوون و دەسەهات و دەسکەوتەکانی ئێمە لەدنیادا هەمووی لە پەنج و ئیش و ئازاردا خوێ دەبینیتەو، لەوانە و باسەکانی خوێمان بەدریژایی تەمەن جگە لە کوێکردنەوێ هەرا و مەزات، کەلک و قازانجیکمان دەست نەکەوتوو و بە قسەتەمان نەبوو.

من - ئێبەن قەیبمی جەوزی - لە قوتابخانە کەلامی و فەلسەفییەکاندا لیكۆلینەو و بەدواداچوونی زۆرم کردوو، بەلام شتیكم تیاياندا دەست نەکەوتوو و نەدۆزیتەو کە دەرد و ئازاری دەرمان و چارەسەر بکات تینویەك تیرئاو بکات بەسەر ئاگرادا و گەشتووینەتە ئەم ئاکام و دەرتەنجامە کە کورت ترین پێگە بو گەشتن بە حق و راستی و سەر بەرزی و بەختەوێ و کامەرانی، قورئانی پیروژ.

سه بارهت به (سه لماندن) واته (اسبات) بخویننه وه!

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ سووره تی ته ها ۵.

واته: ((خوای میهره بان به سه ر ته ختی فه رمانره وایه تی خوینه وه وه ستاوه (عرشی نه وه له سه رو حوت چین ئاسمانه وه یه و له و یوه سه رپه رشتی هه موو به دیهینراوه کان ده کات)).

﴿...إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ...﴾ سووره تی فاتر ۱۰.

واته: گوفتاری چلك و جوان و به جی بۆ لای نه وه - خودا - به رز ده بیته وه.

وه له باره ی نه هیشتن و لابردنه وه، واته (نفی) بخویننه وه!

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ شوورا ۱۱.

واته: هیچ شتیك نییه له وینه ی نه وه - خودا -، هیچ شتیك له و ناچیت.

﴿...وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ سووره تی تاها ۱۱۰.

واته: ناتوانن ئاگاداری زانست و زانیاری بی سنووری نه وه - خودا - بن.

هه ركه سی ئه م ئه زمونه ی من تاقی بكاته وه و بیئازموونی، به و ئه نجام و ئاكامه

ده گات كه من پئی گه یشتووم - مه به ست خودی دانه ره -.

نه وه و ئه رانه ئیمام فه خری پازی له كوئایی په رتوو كه كانی خویدا ده ینووسی،

كه سایه تییه ك كه له زانستی كه لام و فه لسه فه دا ماموستانییه کی په های سه رده می خوئی

بووه.

هاوشیوه كانی نه وه له م جوړه قسانه یان زوړ باسكردووه، وه ئیمه نه وه و ته و

قسانه مان له كتیبی ((الصواعق المرسله)) دا هیناوه.

بیروبووچوونی هه ندی له شاره زایان له بیروبووچوونه كانی نه هلی كه لاممان هیناوه،

له وانه ش:

((آخر أمر المتكلمين، وآخر أمر المتصوفين الشطح)).

واته: ((كورته و ده ستهات و كاری نه هلی كه لام زیادكردنی گومان و دوو دلیه و كوئا

ده سته و تی كاری نه هلی سوئیگه ری هه لیت و په لیت و قسه ی به لاشه)).

به لام قورئانی پیروژ سه بارهت به بیروپا دروسته کان، په وشتی به رزو کاروکرده وهی چاکه که گه وره ترین ئامانجی مروقه کانه، مروقه ده گه یه نیتته حق و پاستی و دلنایی، وه په روه ردگار قورئانی بو ئه م مه به ست و ئامانجه نارووه ته خواره وه و کردوویه تیبه چاره سهری هه موو ئه و شتانه ی که له دلان و کردوویه تیبه هوکاري پینمونی و به به زهیی و میهره بانی ئه هلی ئیمانیش.

__ قورئان چاره سهری نه خوشی هه وائاره زووه کانه :

قورئانی پیروژ له پیکه ی پینمونی زانایانه و ئاموژگاری و ئاموژکاری ژیرانه و هانده رانه و ترسینه رانه و هاندان بۆلابردنی ئاره زووه دونیایه کان و وابسته بوون به دواپوژ و نمونه و داستان گه لێ که هه لگری په ندو ئاموژگارین، ده ست ده کات به چاره سه رکردن و دره مان کردنی نه خوشییه هه واهه وه سییه کانی دل و خاوه نانی دلّه ساغ و ته ندروسته کان که بینایی و خویانیان دۆزیوه ته وه هان ده دات و گه رمیان ده کات که، بو به ده ست هینانی ته وای ئه و شتانه ی که بو پتو یستییه کانی زیان و پوژی دوا ییان سوو دمه ند و به که لکن هه ولّ بدن و تی بکو شن بو یان و ئه و شتانه ی که بو دنیا و دواپوژیان زهره ر و زیانی هه یه و بی زهره رمه ند ده بن دووره په ریژی بکه ن و خویانی لێ به دوور بگرن، تا له کو تاییدا دلّه کانیان ببه لایه نگر و دوستی گه شه کردن و به ره و پیشه وه چون و دوور بکه ونه وه له تاوان و گومرایی.

قورئانی پیروژ چاره سه رکه ری نه خوشی گه لیکه که ده بنه هو ی نیاز پیسی و ویستی خراب، قورئانی پیروژ چاکسازی دلّ ده کات تاوه کو خواست و ویستی مروقه دروست بکریّت و چاکسازی تیدا بکریّت و بگه ریته وه بو ئه و سروشت و فیتره ته ی که له سه ر ئه و بناغه و بنچینه یه پهیدا بووه و سه ری هه لداوه و به هه مان شیوه که جهسته دوا ی چاک بوونه وه و بووژانه وه ی له نه خوشی، سه لامه تی و ته ندروستی خو ی به ده ست دینیتته وه و ده گه ریته وه بو دۆخی سروشتی و ئاسایی خو ی.

دَلّ له دوځی ته ندروستی و سهلامه تی دا جگه له حق و پاستی هیچ شتیکی تر قبول ناکات، هر وهك چوڼ منالیکي تازه له دایك بوو كه له تهمه نی مندالی دا جگه له شیر هیچ شتیکی تر ناخوات.

وعادا الفتی كالطفل، لیس بقابل سوی المحض شیئا واستراحت عواذله

واته: ((نه و جوامیر و دلیر، دووباره وهك مندالیکي لی دیت كه جگه له شیري پاك و خاوین قبول کړی هیچ شتیکی تر نییه و سهركوټه كهرانی نهو، ناسووده و نارام بوون)).

دَلّ نه وهی كه ده بیته هوئی خوړاك و گه شه كردن، پاك كړدنه وه و خاوین كړدنه وه و كه یف خوځشی و شادی و شادومانی و فرمانپه وایی دَلّ ده چه سپینی، ته نیا ده توانی له قورنانی پیروژ كه لك وهریگری، وهك چوڼ نه وهی كه ده بیته هوئی گه شه كردن و به هیژ كړدنی جهسته، له خوړاك و خواردنه كانه وه وهری ده گری، دَلّ و جهسته هردووكیان بو گه یشتن به كه مائی و ته وایی، چاكسازي و سهلامه تی، پیوستان به گه شه كردن و گه وړه بوونه، به هه مان شیوه كه جهسته بو گه شه كردن و گه وړه بوون و به ده ست هینانی هیژ و خوړاكی گونجاو پیوستان به پشتگیری كردن و ناگا لیبوون هه یه له بهرامبر كارووباره زهره ر و زیانده ره كانه وه، جگه له پڼگه ی فراهه م كړدنی نه وهی كه بوئی سوو دمه نده و دوورخستنه وه و لا بردنی نه وهی كه بوئی خراپه و زهره ری هه یه، گه شه ناكات و سه رناكه ویت و هیچ پڼگه یه كیش بو هینانه دی و دهسته به ر كړدنی نه م نامانجه بوونی نییه جگه له وهی كه ده بیته بگه پڼنه وه بولای قورنانی پیروژ. نه گه ربیت و جگه له قورنات شتیکی تر له م پڼگه یه دا بدوژینه وه و په یدا بکه ی، جگه له كارووباریکی زوړ كه م كه هیچ كاتی نه و ناگه یه ننه ته وایی نامانجه كه ی خوئی، بوونی نابی و نییه.

داهات و دهغلّ ودانی کشت و کالیش بهم شیویه و بههینانه بهرهم و هینانه دی
 نه و دوو بابه تهیه (به دهست هینانی قازانچ و لابردهن و دوورخستنه وهی زهره و زیان)
 که: گه شه دهکات و ته واو ده بیّت و ده که ویتنه سهرباری خوئی.
 ته نیا له پیگه ی چاک کردن و پاک کردنه وه وهیه که، دلّ به ژیان و به خشش و
 کامه رانی و خوش به ختی دهکات، پیگه چاره یه ک جگه له چوونه ناو باس و مه سه له ی
 ((خاویّن کردن و پاک کردنه وه)) ی دلّ بوونی نییه.

به شی نویم

**خاوین کردنه وهی دلّ له
نایاکیه کان**

ته و مری یه که م: پاکی دل و جهسته:

__ نایه تی: ﴿وَتَيَّابَكَ فَطَهَّرْ﴾

په روه ردگاری مه زن و به ده سولات فه رموویه تی:

﴿وَتَيَّابَكَ فَطَهَّرْ﴾ سووره تی موده سر ۴.

واته: ((پوشاکت (دل و دهر وونت، په فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت)).

نکه ر چی نم به شه له گه ل به شی پیشو تر دا بی په یوه ندی نییه و زیاتر وتمان که: ((خاوین کردنه وه)) واته (تزیکه) به بی (پاکیه تی) واته (الطهارة) و شیکردنه وه (تحلیل) به بی به تالکردن و چولکردن (تحلیل) گونجاو نییه، به لام به شیوه یه کی سه ربه خو ئه وه ده خینه به ر لیکولینه وه و تویرینه وه و تا وه کو زیاتر واتای پاکیه تی (الطهارة) پوون بکه یه وه و گرنگیه که ی بزاین، له به ر نه مه ناراسته کردن و پینموونیه کانی قورئان و سوننه ت له باره ی پاکیه تییه وه باس ده که ی و لیکي ده دینه وه.

په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (۱) قُمْ فَأَنْذِرْ (۲) وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ (۳) وَتَيَّابَكَ فَطَهَّرْ﴾ سووره تی موده سر ۱ - ۴.

واته: ((ئی ئه و که سه ی خوت پیچاوه ته وه، ئه ی موحه معد (صلی الله علیه وسلم)، هه سته و خه لکی بیدار بکه ره وه (راستییه کان پوون بکه ره وه)، په روه ردگارت به گوره ناو ببه (الله اکبر، با درووشمت بیت، مه زنی ئه و پوون بکه ره وه)، واته: پوشاکت (دل و دهر وونت، په فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرْ قُلُوبُهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سووره تی مائده ۴۱.

واته: ((ئا ئه وانه ئه و که سانه ن خوا نه یو یستووه دلایان پاک بکاته وه (چونکه خویشیان مه به ستیان نه بووه) ئه وانه له دونیادا سه رشوپی و شه رمه زاری به شیبانه، له قیامه تیشدا سزای سه خت و گوره چاوه پریان)).

__ مه به ست له وشه ی "ثیاب" :

نۆږبه ی ږافه که رانی پټشین و هاوچه رخ له م باوه ږه دان که مه به ست له وشه ی (ثیاب) له نایه تی ﴿وَلْيَايَاكَ فَطَهَّرْ﴾ دله و مه به ست له پاکیه تی، چاککردنی نه خلاق و ږه وشت و کار و کرده ووه یه.

واحدی ده لټت: ((ږافه که رانی قورن ان له باره ی واته و مه به ست له وشه یه له م نایه ته دا ږاو بوچوونی جیاوازیان هیه))، عه تا له ئین عه بباسه وه گټږاویه تیبه وه که: واته پاک کردنه وه ی خود له گوناح و تاوان و نه وه ی که جاهلیت ږټگه ی پټداوه ! ږاوبوچوونی قه تتاده و مواهدیش به م جوړه یه، نه وان وتوویانه: ((واته پاک کردنه وه ی نه فسی خود له پیسی و خراپه ی تاوان و گوناح)).

شعبی، ئیبراهیم، زوحاک و زوهدیش نه م ږاو بوچوونه یان هیه. له سر نه م بناغه و بنه مایه مه به ست له (ثیاب) لټره دا نه فسی ئاده میزاده، وه خه لگی عه رب نه م وشه یه یان به کینایه بو نه فسی خو یان به کار ده هیټنا، عه نته ره ش ده لټت:

فشککت بالرمح الاصم ثیابه لیس الکرم علی القنی بمحرّم

واته: ((به ږمټکی به رز جل و به رگه که یم ډراند، به لام ئاده میزاده کانی نه هلی که وره یی و مه زنی بی به هره نین له شهرم و حه یادا)).
حه سه نیش ده لټت: ﴿وَلْيَايَاكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((نه خلاق و ږه وشتی خوټ چاک بکه.))
قور توبیش هر هه مان بوچوونی هیه.

که واته (ثیاب) به واته ی ئاکار و ږه وشت دټت، چونکه ئاکار و ږه وشتی مرو فیش به هه مان شیوه که جل و به رگ جهسته و لاشه ی داده پوښی، باروودخی نه و له خو د ه گری و داگری ده کات.

عه وفیش له ئین عه بباسه وه له باره ی نه م نایه ته وه ده گټږټه وه که: ((واته نه و جل و پوښاکه ی که ده پوښی و له به ری ده که یت له داهاتیکی ناپاک و حه رام ناماده

نه کرابیت و به دهست نه هاتبی و ههول بده و تی بکوشه که له مال و سهروه تی دهست به سه ر داگیراو و ناپهوا و نا شهرعی که لک وهر نه گریت و به کاری نه هینی!)).
له سه عدی کوپی جوبهیره وه هاتووه که: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((دل و نیاز و مه بهستی خود پاک کردنه وه)).

ابو العاص ده لیت: (ثیاب) واته: جل و بهرگ و بو دلش به کار دیت، بو نمونه ده و تریت:
((فسلی ثیابی من ثیابک تنسلی)).

واته: ((نارامی و ناسوودهیی پهیدا بکه، چونکه دلی من له دلی تو ناسوودهیی پهیدا ده کات)).

__ واتای دیارو ناشکرای نایه ته که :

هه ندی له پافه که ران نایه ته که یان به گویره ی پوواله ته که ی، نایه ته که یان پافه کردووه و لیکیان داوه ته وه و وتوویانه: پهروه ردگار فره مانی کردووه به پاک کردنه وه ی جل و بهرگه کانمان له و پیسی و ناپاکییه ی که به بوونیان نویژ کردن پهوا و پیگه پیدراو نییه، نه مه و ته ی ثیبن سیرین و ثیبن زهیده.
نه بوو إسحاق وتویه تی: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((جل و بهرگه کات کورت بکه ره وه تا وه کو نه خشی به سه ر زهوی دا و پیس نه بیت)). طاووسیش هه ر وا ده لیت.

__ بوچوونیکی تر:

هه ندیکی تر له پافه که رانی قورنانی پیروژ له وانه ش ابن عرفة ده لین: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((هاوسه ره کانی خوتان پاک بکه نه وه چونکه نه و وشه یه و جل و بهرگ وه ک کینایه بو ژنان به کار دیت)).

پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فره مویت: ﴿أَحِلُّ لَكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ سووره تی به قهره ۱۸۷.

واته: ((له شه وگاری ٲه مه زاندا تیځه لٲ بوونتان له گه لٲ هاوسه رانٲاندا حه لالٲ کراوه،
نه وان ٲوشاکن بوٲ ئیوه و ئیوه ش ٲوشاکن بوٲ نه وان)).

__ بوٲوونی ئیمه (ئین قه ییمی جه وزی):

من له و باوه ٲه دام که نه و نایه ته ته وای نه و بابه تانه ی که و تراوه نه گه ر چی
به ٲه واته وشه که به م جوړه نه بیٲ، به لام له ٲیگه ی سه رنج دان و ٲیویستییه وه
له خو ی ده گری. چونکه نه وه ی که به ٲاکییه تی فه رمان کراوه هر چه نده دل، به لام
ٲاکییه تی و حه لالی جل و به رگ و داهات و ده سٲکه و تیش ته واکه ری ٲاکییه تی دلن.

__ روٲی ٲوشاک و خواردن له چیه تی و جه وه ری دلدا:

جل و به رگ و خواردن که له حه رام ٲه یدا بکری و یاخود ٲیس بن، باروود و خیکی
ناٲه سه ند بوٲ دل به دیی ده هیٲی.

له بهر نه مه یه که ٲوشین و له بهر کردنی ٲیستی ٲلنگ و ډرنده کانی تریش له سه ر
زاری ٲیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) له چه ند فه رموده یه کی صه حیحا
به بیٲ نه وه ی فه رموده ی تر ه بیٲ دژی نه و فه رمودانه ی، حه رام کراوه، چونکه بو ار
ده ٲه خسیٲی و زه مینه ساز ده کات بوٲ نه وه ی که دلی مروٲ خو و سروشتی نه و
نازه لانه ٲه یدا بکات، چونکه ٲوشین و جل و به رگی ٲه واته تی به تیٲه ٲه وونی زه من
کار ده کاته سه ر ناخ و ده روونی مروٲ.

هه روه ها له بهر نه مه یه که وا له بهر کردن و ٲوشینی جل و به رگی ناوړی شمی و
که لک و هر گرتن و به کار هیٲانی زیٲ و زیو و ناٲتوون بوٲ ٲیاوان حه رام و ٲیگه ٲینه دراوه،
چونکه به کار هیٲانی نه و له لایه ن ٲیاوانه وه ده بیٲه هو ی نه وه ی که به تیٲه ٲه وونی
زه من سروشتی ژنان و هه ندی جار مروٲ گه لی نه هلی خراٲه کار و داوین ٲیس تیایاندا
ٲه یدا بیٲی و سه ر ه لبدات.

کورته ی قسه که نه مه یه که: ٲاکی و حه لالی جل و به رگ و خواردن به شیځه له
گه وره یی و ته وای ٲاکییه تی دل.

نه گهر نه وهی که فهرمانی پیکراوه، پاکی و حالای جل و بهرگ بیت، له راستی دا هوکاریکه و نامانج شتیکی تره، وه نه وهی که نامانج و مه بهسته، په چاو کردنی پړساو یاسا کانییه تی له نه وله وپیه تدا.

به لام نه گهر نه وهی که فهرمانی پیکراوه پاکیه تی دل و خاوینکردنه وهی نه فس بیت، به بی پاکی و حالای پوشاک و خواردن دهسته بهر نابی و نایه ته دی، که واته دیار و ناشکرایه که قورنانی پیروژ پیداکری له سهر هردوکیان دهکات.

ته وهری دووهم: کاریگه ری گویگرتنی نارموا به سهر دلته وه:

__ گویگرتن له شتی نارموا، ده بیته هو ی لاواز کردنی حق و راستی:

په روه ردکاری مه زن ده فهرموویت: ﴿...أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ...﴾
سوره تی مانیده ۴۱.

واته: ((نا نه وانه نه و که سانه ن که خوا نه یو یستوه دلایان پاک و خاوین بکاته وه)).
هه روه ها ده فهرموویت: ﴿...سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرُثُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ...﴾ سوره تی مانیده ۴۱.

واته: ((گویی بو درو هه لده خه ن و کاری پی ده که ن، گویی بو که سانیکي تری جاسوس و خوانه ناس ده گرن که: هیمان نه هاتونه ته لای تو وهك جووله که کانی خه بیهر و فدهك، له باتی نه وه که گویی بو تو بگرن، که چی گویان بو خه لکی تر ده گرت و به برپاری نه وان په فتاریان ده کرد و قسه ی تویشیان ده برده لای نه وان، وشه و برپاره کانی خوا له جیگه ی خویدا ده گوین، نه وه بوو به رده بارانی زینا کارانیان به قامچی لیدان گوپی!)).

نم بابه ته پوونکه ره وهی نم حه قیقه ت و راستییه به که، به هر نه ندازه یهك که مروث گویی له قسه ی بی مانا و نارموا بگریت و خوویان پیوه بگریت و یاخود قبوولیان بکات، به هه مان نه ندازه حهق له جیگه و شوینی خویدا لا ده دات و له ناوی ده بات.

چونكه كاتيڪ كه ناحق قبول بڪات و پٽى پازى بٽ، هر كاتى حقى كه له بهرامبه ريدا جيگيره و تهرج بكرٽ، قبولى ناكات و له ناست نه و ناحق قيبه ي كه قبولى كردوه لاي ديدات و ده يگوڀي. (واته مروڦ به هر نه اندازه يه كه هه نكاو به ره و شتى ناره و و ناحق هل بنى و به ره و پيريه وه بروت و نه نجامى بدات، به هه مان نه اندازه له چاكه و كارى باشه ي خوى كه م ده كاته وه و ده بٽه له مپر و پڙگر له به رده م نه وه ريدا كه به ناسانى نه توانى كاروكرده وه ي چاكه نه نجام بدات و هه نكاوى بو هه لښگرى، (وه رگتپى كورد).

دروست هه مان ميتود كه "جهميه" سه باره ت به نايه ت و فهرموده كانى په يوه ست به سيفاتى په روه ردگار وه كاريان كردوه. نه وان نه و نايه ت و فهرمودانه يان به شيويه كى ته و او نا سازگار و نه گونجاو له كه ل پاستيه كانياندا ليك داوه ته وه و پافه يان كردون، چونكه فهرموده ي په يوه نديدار به سيفه ته كانى په روه ردگار وه فهرموده كه ليكي تاكن و له بوارى ناسيني په روه ردگار و ناو و سيفه ته كانى خودا، به هوتكار كه ليكي پايه دار و شايه نى متمان له قه ل م نادرين.

نه وانه و هاورپيكانيشيان له و كه سانه ن كه په روه ردگار ويست و نيراده ي له سر نه بووه كه دليان پاك و خاوين بٽه وه، چونكه نه گهر دليان پاك ببوايه ته وه، ناحق و ناره و ايان نه ده خسته جيگه و شوينى و ته ي په روه ردگار و پټفه مبه ره كه ي و له برى نه و دايان نه ده نا.

به هه مان شيويه نه و گومراغه لانه ي كه پټنموونى نه كراون، دواى نه وه ي كه دليان پاك و خاوين نه بووه ته وه. گويگرتن له شه يتانيان به باشتر زانيوه له گويگرتن له قورناني پيروځ!

عوسمانى كوپى عه فغان (خواى لى پازى بٽ) ده فهرمويت: ((نه گهر دله كانمان پاك بوونايه هيچ كاتى له ناسيني كه لامى په روه ردگار تير نه ده بوون)).

دَلّی پاک - به هۆی چاکی ژیان و پووناکی و پۆشنایی ئه‌و و پزگار بوونی له پيسی و ناپاکییه‌کان - له بیستنی که‌لامی په‌روه‌ردگار تیر نابیت و ته‌نیا به‌هۆی حه‌قیقه‌ت و راستیه‌ییه‌کانیه‌وه تیر ده‌خوات و به‌ده‌وا و ده‌رمانی ئایه‌ته‌کانی چاره‌سه‌ر ده‌کری.

به‌لام دَلّی که په‌روه‌ردگار - به‌هۆی هه‌لس و که‌وت و په‌وشتی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه پاکی نه‌کردوه‌ته‌وه - له‌خواردن گه‌لیکی هاوته‌راز له‌گه‌ل ناپاکییه‌که‌ی خۆیدا خۆراک ده‌خوات، چونکه دَلّی پيس و ناپاک وه‌کو جه‌سته‌ی نه‌خۆش وایه و خواردنه‌ایه‌کی هاوته‌راز له‌گه‌ل جه‌سته‌ی مروّقه سالم و ته‌ندروسته‌کاندا، بو‌نه‌خۆشه‌کان وه‌ک یه‌ک نیه و هاوته‌راز نیه.

ئه‌و ئایه‌ته په‌وونکه‌ره‌وه‌ی ئه‌م راستیه‌یه که (پاک کردنه‌وه و خاویڤ کردنه‌وه) ی دَلّ به‌ستراوه و په‌یوه‌سته، به‌ویست و ئیراده‌ی په‌روه‌ردگار (نه‌ریت و یاسا‌کانی ئه‌وه‌وه)، له‌ویدا که نه‌یویستوه دَلّی شوینکه‌وتوانی ناحق و ناپه‌وا پاک بکاته‌وه، ئه‌و پاکییه‌ته‌یان بو‌ده‌سته‌به‌ر نه‌کراوه و نه‌هاتوه‌ته‌دی.

لێ‌ره‌دا لێ‌کدانه‌وه و شیک‌کردنه‌وه‌ی ویست و ئیراده به‌ویستی هه‌میشه‌یی، لێ‌کدانه‌وه‌یه‌کی درووست نیه، چونکه په‌روه‌ردگار له‌پاکی و خاویڤ‌کردنه‌وه‌ی له‌پێگه‌ی فه‌رمان کردن پێ‌ی و خۆش ویستنی - بو‌ئه‌وانی ئیراده فه‌رمووه و ئه‌وانی ناچار نه‌کردوه به‌وه‌ی که‌وا پشته‌ی تێ‌ بکه‌ن و پووی لێ‌ هه‌لچه‌رخێڤن، به‌لکو داوای لێ‌ کردوون و به‌وه فه‌رمانی پێ‌ کردوون، به‌لام ئه‌وان خۆیان به‌هۆی بیروباوه‌ڕ و هه‌لس و که‌وت و ئامانج و مه‌به‌سته خراپ و لاره‌کانی خۆیان‌وه، به‌ربه‌ست گه‌لێ‌کیان له‌ نێوان خود و پاک کردنه‌وه‌ی دَلّ و نه‌فسی خۆیان درووست کرد و هینایانه‌دی. وه‌ ویست و ئیراده‌ی په‌روه‌ردگار له‌ پێگه‌ی سوننه‌ت و یاسا و نه‌ریته‌ بریار دراو و نه‌گۆڕه‌کانی خۆیه‌وه‌ بووه و ئێمه له‌ په‌رتووکی "شفاء العلیل" دا به‌دوور و درێژی باس‌مان لێ‌ کردوه و له‌سه‌ر دواوین.

__ رَیْگه نَادَهَن خَراپه کاران بچنه به هه شته وه! :

ئەو ئایەتە ی کە پێشتر هینرا، پوونکەرەوێ ئەم پاستییە کە هەرکەسێ پەرەردگار دلی پاک نەکاتەو، هیچ رَیْگە ی جگە لە پووبە پوو بوونەوێ لە گەل هەژاری و کەساسی دونیا و سزا و جەزەبە ی دواپۆژ لە بەردەمیدا نییە و ئەمە شوئە ماو نیشانە ی سروشتی پیس بوون و دلپەشی و ناپاکی دلپەتی.

لەبەر ئەم هۆیە کە پەرەردگاری مەزن و بەدەسەلات پویشن بەرەو بەهەشتی بەسەر ئەو کەسانە ی کە خاوەنی دلپەکی پیس و پەش هەلگە پاوه حەرام کردووه و تەنیا دوا ی پالفتە کردن و خاوین کردنەو هەوێتە، کە رَیْگە دەدری بچیتە نیو بەهەشتەو. (واتە تا دلی خوێ پالفتە نەکات و لە گوناح و خراپە کاری پاکی نەکاتەو و هەول نەدات کاری چاکە و چاکە کاری ئەنجام بدات و پشت بە پەحم و بەزەبی خوا نەبەستی ناچیتە نیو بەهەشتەو. (وەرگێری کورد). چونکە بەهەشت جیگە و شوینی چاکە کاران و پاکان و پارێزکاران، بوێ بە بەهەشتییەکان دەوتریت: ﴿...طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ سوورەتی زومەر ۷۳.

واتە: ((فەرموون بچنه ناو بەهەشتەو، هاوپی لە گەل ژیا نی هەمیشە ی و نەبڕاوه دا)).

و تەنیا ئەوانن - چاکە کاران و پارێزکاران - کە لە کاتی مردنیاندا مزگینیان دەدریت. بە هەمان شێوە کە پەرەردگاری گەورە و بەتوانا دەفەرموویت: ﴿الَّذِينَ تَتَّقَاهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَبِيعًا يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ سوورەتی نەحل ۳۲.

واتە: ((ئەوانە ی کە لە سەرە مەرگدا فریشتەکان دین بو لایان لە کاتیگدا گیانی پاک و پیروزیان دەکیشن (کە دوورە لە بی باوهری) و پێیان دەلین: سلاوتان لی بیت (ئیتەر پزگارتان بوو ئیتەر ناخووشی نەما) دە بچنه بەهەشتەو، بەهۆی ئەو کاروکرده وانهو کە کاتی خوێ دەتان کرد)).

خراپه کاران و ناپاکان و نه وانه ی که پیسایه تی له دلایاندا هه یه پښه یان پی نادهن بچنه به هه شته وه، هه رکه سی له م دونیا یه دا خو ی پاک بکاته وه و به دلپاک ی و پاکیه تی دل بچینه وه خزمه تی خوا، هیچ جوړه پښگر و له مپه ریک بوونی ناب ی له سه ر پښه ی پویشتنی بو به هه شت.

نه گه ر که سی له م دونیا یه دا پاک نه بیته وه و پیسی و ناپاک ی نه و قول بیته، وه ک بی باوه په کان هیچ کات ی ناچینه نیو به هه شته وه.

به لام نه گه ر ئالوده بوون و پیس بوونی دل پووه ک ش ی بیته، دوی پاک بوونه وه ی له و ناپاکیه ی، ده چینه به هه شته وه و دوی نه وه ش قه د له و به هه شته دا ده رنا کر ی و نا کر یته ده ره وه و بو هه تا هه تایی ده مینینه وه. ته نانه ت هه لی ئیمانیش دوی تیپه ر بوونیان به سه ر پښه ی (سرات) دا، له خالیکدا له نیوان به هه شت و دوزه خدا راده گیرین و ده وه سستینرین و له و پیسانه ی که لیان ماوه و بووه ته پښگر له به رده م چوونه ژووره وه ی راسته و خو یان بو نیو به هه شت و هوکار نه بوون بو چوونیان بو ناو جه هه ننه م پاک ده کرینه وه و دوی پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه یان پښه یان ده دریت ی که وا بچنه نیو به هه شته وه.

— دوو جوړ پاک ی؛

په روه ردگاری مه زن له سه ر بنچینه ی لیزانین و حکمه تی خو ی گه یشتن به خزمه تی خو ی مه رجدار و په یوه ست کردووه به پاک ی و خاوین کردنه وه، نو یژگه ر ته نیا دوی پاک ی و خاوین بوونه وه ی له (پوودای گه وره و بچوک) ه که له ده رگا و ده روازه ی خوداوه ندا ده وه سستی و نو یژ به جی ده هیئی، به م شیوه یه پویشتن بو به هه شت و دیدارو چاوپیکه وتن له گه ل په روه ردگاری به به زه یی و میهره باندا په یوه ندیداره به ساغی و سه لامه تی دل و پاک ی نه فسه وه، په روه ردگار ته نیا پښه ی به مروقه پاکه کان ده دات که وا بچنه نیو به هه شته وه.

که واته دوو جوړ پاکیه تی بوونیاں هیه:

۱. پاک و خاوینی جهسته و جل و بهرگ.

۲. پاکي و سه لاهه تی دل و نه فس.

له بهر نه مه یه که وادهست نویژ ه لگر دواي دهست نویژ که ی ده لیت: ((أشهد أن لا

إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين)).^{۴۹}

واته: ((شایه تی ددهم که هیچ په رستراوی نییه به حق جگه له (الله)،

وه شایه تیش ددهم که موجه ممد بهنده و نیژ دراوی خواجه. په روه ردگار داوات لی

نه که م بمگړی له ته و به کاران و بمگړی له خو پاک که روه و کان)).

چونکه پاکیه تی دل، به هوئی ته و به کړنه و هیه.

وه پاکیه تی جهسته به هوئی ناو و ه، دهسته بهر ده بی و نه نجام دده ری.

هرکات ی نه و دوو پاک بوونه و هیه بو که سی فرهامم بوو دهسه لاتی گیشتن به

خزمت و دیداری په روه ردگار و راوه ستان و ستایش کړدن له خزمتیدا په یدا ده کات.

__ واتای نزای ((اللهم طهرنی ...))!

له باره ی نه م نزای پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فرموویه تی: ((اللهم

طهرنی من خطیای بالماء والثلج والبرد)).^{۵۰}

واته: ((په روه ردگارا! به هوئی ناو و به فرو ته رزه و ه، گوناح و تاوانه کانم پاک

بکه روه و ه)).

پرسیارم له شیخی نیسلام (نبین تهیمییه) کړد که تاوانه کانی مروؤ چون به م شتانه

پاک ده بڼه و ه؟! تاییه ت کړدن ی پاک کړنه و ه به و کاروویاران و ه چ سووډیکی هیه؟ له

^{۴۹} اخرجه مسلم وغيره.

^{۵۰} متفق علیه.

کاتیځدا ئاوی گهرم له ئاوی سارد چاکتر دهتوانی پیسی و ناپاکییه کان پاک بکاته وه و لایان بیات؟!

فهرمووی: هه له و تاوانه کان دهبنه هوئی پهیدا کردنی گهرما، ناپاکی و لاوازی له دلدا، بویه سست و لاواز و سپ و بی هیژ ده بیټ، ئاگری ههوا و هه وهس و ئاره زووی تیدا بلئسه ده سینئ و پهرش و پیسی دهکات، به لام هه له و تاوانه کانیش وهك چیلکه و داری نه و ئاگهرن و گپ و بلئسه که ی زیاتر دهکن.

له بهر نه مه یه که به نه ندازه ی هه له و تاوانه کان زیاتر بن، وهك نه وه وایه که وا چیلکه و داری زیاتر بخړیته سهر ئاگری ههوا و هه وه سه وه، به لام ئاو ئاگر خاموش دهکات و ناپاکی و پیسییه کانیش پاک دهکاته وه وهك چوڼ که ئاوه که ساردتر بی، باشت و زووتر خاموشی دهکات و دهیکورژینیتته وه و جهسته ش به هیژتر دهکات و به نه ندازه یه ساردتر بی، وهك: به فرو ته رزه چاکتر و باشت دلی گپرگرتوو و بلئسه سه ندوو دهگیرپته وه بو باروودوخی ئاسایی و سروشتی خوئی و جهسته به هیژتر دهکات و نیشانه و شوته ما و کاریگه ریه کانی هه له کانیش له ناو ده بات و لای ده بات. نه مه مه به سستی قسه و گوته کانی ئیبن ته مییه بوو که پیوستان به پوونکرده وه و خسته پووی زیاتر هیه.

ده بی بزانی که لیږده دا چوار بابته بوونی هیه:

- دوو بابته تیان پوواله تی و دیار و هه سټیټکراون.

- دوو بابته که ی تریش جه وهری و (مه عنه وی) نادیارن.

پیسی و ئاو که پاک که ره وه یه تی هه ردووکیان دیار و هه ست پیټکراون، هه له و تاوانه کان و نیشانه و شوته ماکانیان که به هوئی ته ویه و په شیمان بوونه وه پاک دهبنه وه، هه ردووکیان جه وهری و نادیار و هه ست پی نه کراون و چاکسازی و پاراستنی سه لاهه تی و دابین کردنی به خته وهری و خوشبه ختی دل پیوستان به هه ردووکیان هیه و به هه ردووکیان نیازمه نده.

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هردوو جوړه‌کریان به‌شیکي باس کردووه که دهرخه‌رو نیشاندهری به‌شه‌کي تره و نه و فهرمووده‌ی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) هر چواریانی به کورت‌ترین شیوه و جوانی دهربرپږن و باسکردن له خوگرتووه.

به هه‌مان شیوه که له نزا و پارانه‌وه‌ی دواي ده‌ست نویژگرتن دهرموویت: ((اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین)) که هر چوار جوړه‌کي له خو گرتووه.

نهمه نمونه و وینه‌که له، که‌مالی پاروی و په‌وانی و حقیقه‌ت و پاستییه‌تی نه و کارووباره که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی پیداوین و ناگایی کردوینه‌ته‌وه و فهرمانی فهرمووه و بابه‌تیکي جه‌وه‌ری له پیگه‌ی به نمونه هیناوه به بابه‌تیکي دیار و هه‌ست پیکراو و ماددی، پوونی کردووه‌ته‌وه و خستویه‌تیبه پوو. نهم جوړه بابه‌تانه له فهرمووده‌کانی پیغهمبهردا نوژن، وه‌ک چوژن به نیمامی‌علی (خواي لی پازی بیت) دهرموویت: ((سل الله الهدی والسداد، وانکر بالهدی هدايتک الطريق وبالسداد سداد السهم)).^{۵۱}

واته: ((پښمونی و چاکسازی له په‌روه‌دگار داوا بکه و! به‌هوئی هه‌نگاو هه‌لگرتن له پیگه‌ی درووستدا، پښمونی و هیدایه‌ت وه‌ک چوژن تیری ده‌هاویژری بو نامانچ و نیشانه‌ی و به جوانی ده‌بپیکي، وه‌بیری خوئی بهینه‌وه)).

نهمه یه‌کي له گه‌وره‌ترین و نایاب‌ترین فهرمووده فیرکاری و په‌روه‌رده‌ییه‌کانی پیغهمبهری خوايه (صلی الله علیه وسلم). چونکه به نیمامی‌علی فهرمووه که‌وا هه‌رکاتی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاروه پښمونی کردن بو پیگه‌یه‌ک که به به‌ه‌شت و

په زامه ندي خوداوه ند کوټايي پي ديت، داواي کرد، خوئی وه ک پيوارېک که پيگه ی لی ون بووه و نازانی به ره و کوئی بپوات و له ناکاو که سيکی ليټهاتوو و شاره زا به پيگه، پهيدا ببي و پيگه ی پاستی پي نيشان بدات، پيگه ی پيټمونوي، به خته و هری و به هشتيش به م شيوه يه يه و ده توانين پيگه ی ديار و هه ست پيکراوی به نمونه بو بهينيته وه.

نيهت و نيازی مروئی که ده يه وي پيگه ی پويشتن به ره و په روه ردگار بگريته بهر، به پيټمونوي و پي نيشاندهری نه و له پوي پله و پايه وه له نيهت و نيازی پيټواړي که ده يه وي سهر بو شار و ناوه داننيه ک بکات و له سهر دا پيگه که ی لی ون بووه و ليی بزد بووه، به پيټمونوي که ر و پي پيشاندهری که پيگه ی گه يشتن به و شار و ناوه داننيه ی پي نيشان بدات، له پوي پله و پايه وه گرنگتر و زياتره.

((سداد)) يش که به واتای کاروکرده وه و قسه ی دروست و چاکه، وه ک نه وه وایه که که سي بيه وي تيري به ره و نامانجي بهاويژی، نه گهر تيره که بدات له و نامانجي که نه و گرتوويه تيبه پيش چاو و له لای نه و مه به سته، شيوازی دروستی پيگه ی بو پيکاني نيشانه که گرتووه ته بهر و تيره که ی له نامانجي که ی داوه و نامانجي که ی پيکاوه و که سيکيش که له کاروکرده وه و قسه کاني خویدا حق و چاکه ی له پيش چاو گرتووه، وه ک نه و که سه وایه که تيره که ی بهر نامانجي که که وتبي و نامانجي که ی پيکاييت.

له قورثانی پيرويښدا له زوريک له بواره کانداه ردوکیان له پال به کتردا جيگين، بو نمونه په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرمويت: ﴿...وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى...﴾ سوره تي به قهره ۱۹۷.

واته: ((به رده وام هه ول بدن که زه خيره و تویشوو بخه ن، بيگومان چاکترين زه خيره ش ته قوا و پاريزکاريه)).

له م ٲاٲه ته ٲٲروژه دا ٲهروهردگاری مه زن (جلّ جلاله) فهرماني به حاجيان كردوه
كه تويّشو و كوٲلى خوٲيان فهراهم بكهن و بهٲى تويّشو و بار و كوٲلى سه فهر
نه ٲٲچنه وه و دوا به دواى ئه وهش بٲرى ئه واني خستوه ته وه و وه بٲرياني
هٲناوه نه ته وه به وهى كه وا، فهراهم كردن و ٲاماده كردنى تويّشو و سه فهرى دوا ٲوژ
كه (ته قوا) و له خواترسان و ٲارٲزگار يكر دنه، شتٲكى گرنه و ٲٲويسته.

به هه مان شٲوه كه وا له م دونيا يهش دا ٲٲٲوار و موسافير بهٲى تويّشو به ٲامانچ و
مه رازى خوٲى ناگات، ئه و كه سانهى كه ده يانه وٲى به دونياى دواى مردن و كه يشتن
به ديدارى ٲهروهردگار و به ده ست هٲناني به خته وهى و كامه رانى هه تا هه تاى و
هه ميشه ٲى بگهن، بهٲى تويّشو و ته قوا و له خواترسان به م ٲامانجهى خوٲيان ناگهن،
ده بينين كه ٲهروهردگار (جلّ جلاله) هه ردووكياني له ٲالّ يه كتر دا جيگير كردوه و
دايناون.

ههروهه ٲهروهردگارى كه وهه و مه زن ده فهرمو وٲت: ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
لِبَاسًا يُكْرِمُكُمْ وَرِيشًا وَكِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾
سوره تى ئه عراف ۲۶.

واته: ((ئهى نه وهى ئاده م، ئٲمه به ٲاستى ٲوشاكى له بارمان بۆ فهراهم هٲناون،
عه ورت و نه وهى ٲٲٲان ناخوشه ده ريكه وٲت داى ئه ٲوشيت، ههروهه جل و به رگى
جوانيش كه خوٲانى ٲى ٲرازٲٲنه وه (به لام بٲرتان نه چٲت) كه ٲوشاكى ته قوا و
خواناسى چاكترو خيردارتر و به فه ٲتره، ئه و ٲوشاكه (ماددى و مه عنه ويانه) له نيشانه و
به لگه كاني خواى كه وهه بۆ نه وهى ياداوه رى وه ربگرن و (يادى به هه شت بكهن)).

ٲهروهردگارى مه زن هه ردو و جوانى و خو ٲازاندنه وه، واته ٲازاندنه وهى جهسته به
هوٲى جل و به رگ و جوانكردنى دلّ به هوٲى (ته قوا)، واته جوانى ناوه وه و ده ره وهى
ٲٲكه وهى باس كردوه و خستوونيه تٲيه ٲوو.

هه روه ها په روه ردگار ده فېرموویت: ﴿...فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾
سورده تی تاها ۱۲۳.

واته: ((ئوه شوینی به رنامه که م بکه ویت، نه گومړا ده بیت، نه ناخوشتی و
ناپه حه تی و ناسوړ دیته پئی)).

په روه ردگار، گومړایی که ده بیت هوی سزای دل و پوڅ، به دبختی و چاره پېشایی
که ده بیت هوی سزا و جه زده به ی پوڅ و جه سته، له وانه ی که په پړه وی له پښمونی
نه و ده کن، په دی کردو ته وه، له پاستی دا نه وان له به خششه کانی دل، جه سته و
پوڅ، به هوی پښمونی و پزگار و دهرباز بوونه وه، به هر مه ند ده بن.

یه کیکی تر له و بابه تانه قسه و گوته ی هاوسه ری عه زیزی میسر له باره ی حه زده تی
یوسف (سه لامی خوی له سهر بیت) له وه لامی لوڼه و توانج و سه رکونه ی ژنانی تردا
به هوی خوشه ویستی و نه وینبازی نه و — هاوسه ری عه زیزی میسر — بو پښغه مبه ر
یوسفه .

﴿فَذَلِّكَ الَّذِي لُتْمُنَنِي فِيهِ﴾ سورده تی یوسف

واته: ((نه ی خانمه کان! نه مه هه مان نه و که سه یه که به هوی وه منتان سه رزه نشت
ده کرد و لومه تان ده کردم)).

په روه ردگار جوانی حه زده تی یوسفی پی نیشان دان و دواتر وتی: ﴿وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾ سورده تی یوسف

واته: " (ژنی عه زیزی میسر) دودلی ده خسته دلی خوږه وه که گویا له گه ل یوسفدا
په یوه ندی دروست بکات، به لام حه زده تی یوسف پښکه یه کی پاک و خاوینی گرته به ر".
له به ر نه مه پاک داوینی پښغه مبه ر یوسفیش_ واته پاک و جوانی ناخ و ده روونی_
وه بیری نه وان خراوه ته وه.

پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌م نزا و پارانه‌وه‌یه‌ی که فهرمووی: ((اللهم طهرنی من خطیای بالماء والثلج والبرد)).

ئه‌هلی ئیمانی ئاگادار کردووه‌ته‌وه و بیر خستوونه‌ته‌وه، به‌پتووستی و نیازی توندی جه‌سته و دلّ به‌وه‌ی که ئه‌و دووانه - دلّ و جه‌سته - پاک و به‌هیزی و پووناکی و پووشنی و بینایی ده‌به‌خشی، له‌م نزیایه‌ی پیغهمبه‌ردا هم ئه‌مه و هه‌میش ئه‌و هاتووه‌شتی که له‌م بابته‌وه نزیکه، ئه‌مه‌یه که پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌کاتی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی له‌ ئه‌ده‌بخانه ده‌یفهرموو: ((غفرانک)). ۵۲

واته: ((په‌روه‌ردگارا! سووکی و ئاسانی کار و لی‌بوردن، له‌ تو داوا ده‌که‌م)). له‌م که‌لام و فهرمووده‌ی پیغهمبه‌ردا پازێک شاراو‌یه و پوواله‌تی ئه‌و پاز و نه‌هینییه ئه‌مه‌یه که پاشماوه و پیسییه‌کان جه‌سته قورس ده‌که‌ن و ئازاری ده‌ده‌ن. تاوان و گوناچه‌کانیش له‌ سه‌ر دلّ قورسایێ درووست ده‌که‌ن و به‌ کو‌بوونه‌وه‌یان ئازاری دلّ ده‌ده‌ن و نا‌په‌حه‌تی ئه‌که‌ن. که‌ واته‌ پاشماوه‌کانی جه‌سته و تاوان و گوناچه‌کان به‌کیکیان به‌سه‌ر جه‌سته‌وه و ئه‌وی تریشیان به‌سه‌ر دلّ‌وه کاریگه‌رییه‌کی خراپی هه‌یه و بو‌ ئه‌و زه‌ره‌رمه‌ند و خراپن.

پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوا‌ی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی له‌ ئه‌ده‌بخانه (WC) و به‌هۆی پزگار بوونی له‌وه‌ی که جه‌سته ئازار ده‌دات و سووک بوون و پا‌حه‌تی و ئاسوده‌ بوونی جه‌سته‌ی، سوپاس و ستایشی په‌روه‌ردگاری کردووه، هه‌روه‌ها داوا‌ی لی‌ کردووه که پزگاری بکات له‌و ئازارده‌ره‌ی تر و دلّی ئاسوده و سووک بکات. نه‌هینی و پا‌زه‌کانی فهرمووده و نزا و پارانه‌وه‌کانی پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌رزتر و گه‌وره‌تره له‌ ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی که به‌ بیرێ ئیمه‌دا دین.

تهوهري سييهه: پوټي خراپي گوناح و تاوان، به سهر دلهوه

_ پيسی و ناپاکی هاوول برپاردان، زيناو نيربازی:

په روهردگار ((هاوول برپاردان، زينا و نيربازی)) وهك كاروكړده وه و هه لس و كه وتيكي خراپ و پيس و _ به پيچه وانه ي تاوان و گوناحي تر نه گهر چي نه م كاروبارانه ش له خو ده گري _ ناوزه د كړدوه و ناوي هيټاون.

په روهردگاري مهن و به ده سولات له باره ي هاوول برپاردانانه وه ((شرك)) ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ...﴾ سوورده تي ته وبه ۲۸. واته: ((نه ي نه و كه سانه ي باوه پتان هيټاوه چاك بزائن كه موشريك و هاوه لگه ران ناپوخت و پيسن!)).

وه سه باره ت به كاري نيربازيش ((لواط)) له قورثاني پيروزدا ده فهرمويت: ﴿وَلَوْ طَأَّ أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَتَجَنَّبْنَاهُ مِنْ الْفَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَاسِقِينَ﴾ سوورده تي نه نيبا ۷۴.

واته: ((به (لوط) پيغه مبريش حيكمت و دانايي و زانياريمان به خشى و پزگارمان كړد له و شاره ي كړده وه پيسه كانيان تيډا نه نجام ددها، بيگومان نه وانه قه وميكي نا له بار و خراپ و به دخوو تاوانكار بوون)).

مروقه كاني نه هلي نيربازی قه ومي لووتيش ده يانوت: ﴿...أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَعْطَرُونَ﴾ سوورده تي نه مل ۵۶.

واته: ((قه ومه كهي لوط و تيان (لوط) شوينكه وتواني لوط له شاره كه تاندا ده ريكن، چونكه به راستي نه وانه كه سانيكن خويان به پاك راده گرن!)).

نه وانه ويرا ي جيگر بوونيان له شرك و هاوول برپاردان و بي باوه پيدا، به نقوم بووني خويان له نيو زه لكاي خراپه و پيسی و پاكي و پاريزگاري حه زده تي (لوط) و دار و ده سته كاني نه و دانيان ددها به و كاره خراپ و نرم و پيسه دا.

پەروردگاری مەزن و بەتوانا سەبارەت بەکاری زیناکردنیش دەفەر مویت:
 ﴿الْحَيَّاتُ لِلْحَيَّاتِ وَالْحَيَّاتُونَ لِلْحَيَّاتِ...﴾ سۆرەتی نور ۲۶.
 واتە: ((ژنانی ناپاک بۆ پیاوانی ناپاک و پیاوانی نا پوخت بۆ ژنانی نا پوخت)).

__ ھاوەلّ بۆ خوا دانان دوو جوړه خراپه و پیسی ههیه:

۱. پلە و پایەى سەخت، یاخود شرکی گەرە.
 ۲. پلە و پایەى سووک، یاخود شرکی بچوک.
- شرکی گەرە خراپترین ھاوەلّ دانانە بۆ پەروردگار کە خوداوەند ئەو ئەهە نابه‌خشی، چونکە پەروردگار ھاوەلّ دانانی کەسێ یاخود شتی لەو کار و سیفەتانەى کە تاییەتن بەخۆیەوه، لە موشریک و ھاوەلّ بپیار دەر خوش نابیت و لێی نابووړیت. شرکی بچوک و بچووکتر، وەك: پووبازی کەم (پیاپی)، پووالەت چاک کردن بۆ سەرنج ڕاکێشانی خەلکانی ترو سویند خواردن و هیوا و ترسی خیرا و ماوه کورت لە غەیری پەروردگار. (واتە سویند خواردن و ئومێد بوون بە کەسێ و ترس لێی، ئەگەر بۆ ماوه‌یه‌کی کەمیش بیت، بە شرک دادەنرێ. وەرگێڕی کورد).
- خراپى و پیسی ھاوەلّ دانان بۆ خوا ئاشکرا و دیارە، لەبەر ئەمەیه کە پەروردگار شرکی بە پیس __ بە سەرەى جیم __ هیناوه و وشەى پیس (نجس) __ بە ژێرەى (جیم) __ بەکار نەهیناوه بۆی.
- چونکە ((نجس)) __ بە سەرەى جیم __ بۆ شتی دیار و ئاشکرا و چیبیه‌تى و جەوه‌رى و ((نجس)) __ بە ژێرەى (جیم) __ بۆ ئەو شتە بەکار دێ کە بەهۆى شتیکی تره‌وه پیس بووه.
- بۆ نموونه جل و بەرگی کە بەهۆى پاشماوه و مەى و شەرابه‌وه پیس بیت، پێى دەلێن (نجس) __ بە ژێرەى (جیم) __، بەلام خودی پاشماوه یاخود مەى و شەراب (نجس) __ بە سەرەى جیم __. بە هەمان شێوه کە خراپترین گوناخ و تاوان نۆد و ستمه، خراپترین پیسیش ھاوەلّ بۆ خوا دانان و شرکه.

له پووی زمانه وانی و شه ریه ته وه پیسی، خراپی و پیسیکی به و جوړه یه که ده بی لئی دور بکه وینه وه و خو مانی لئ بپاریزین و له هست کردن و بوڼ کردن و بینینی نه و دوره په ریزي بکه یی، به لام له پیس بوونی جهسته و جل و بهرگ به هوپه وه به شیوه یی که ده بیت دوره په ریزي و دوری بگرین. به گشتی پیسی، شتی که که سروشت و فیره ته پاکه کان نه فره تی لئ ده کن و به و نه اندازه یی که سروشتی مروځ سالم و ته ندروست بی و له ژیانیکې پاکې ماددی و مه عنوی به هره مه ند بی، دوره په ریزي و نه فره ت کردن له پیسی و خراپه زیاتر ده بیت.

به و نه اندازه یی که ناخیان (زات) پیس بیت، دل یا جهسته یا خود هر دوکیان پیس ده کات. هندی جار به هو ی بوڼ کرده وه و هندی جار له پښه یی بهرکه وتی نه و نه گهر خاوه نی بوڼ و بهرامه یه کی پیس نه بی، ده بیت هوی نه زیه ت و نازار و پیسیان.

__ کاریگه ری پیسی و خراپه به سهر دل و پوچه وه:

مه به ست نه مه یه که پیسی و خراپه هندی جار، دیار و هست پیکراو و هندی جاریش دهر وونی و نادیار و هست پی نه کراوه و. خراپه و پیسی هندی جار به شپوه یه کی ودها به سهر دل و پوچی مروځدا زال ده بیت که، خاوه نانی دل و پوچه هستیار و پاکه کان بو نی پیس و نازار و بی له دل و پوچی مروځ گه لیکې تووش بو و موشريک و هاوه ل بریار دهر بو خدا هست پی ده کن و. به همان شپوه که به هو ی بو نی عاره ق کردنی جهسته یان خه لکانی تر بیزار دهن و. بو نیکی پیس و خراپ له جهسته یانه وه ده گاته لوتمان. به لام بو نی پیسی دل و پوچی مروځه کانی نه هلی شرک و بی باوه پی و دوو پووی زیاتر له وه یی که په یوه ندی به پوواله تیانه وه ه بی، په یوه ندی به دهر وون و ناخیانه وه هیه، نه گهر چی عره ق کردنی جهسته ش له دهر وونی جهسته یانه وه سهر چاوه ده گری.

بوّیه جهسته و لاشه‌ی مروّقه پاک و له خواتر سه‌کان و پاریزکاره‌کان، خاوه‌نی بوّنیکی خوشه و پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) زیاتر له هه‌مووان، عاره‌قی (ئاوی جهسته‌ی) جهسته‌ی بوّن خوشتر بووه.

له کاتی‌کدا که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له پال (ام سلیم) له‌سه‌ر جیگه‌ی نووستن خوت بوو سه‌باره‌ت به بوّنی جهسته‌ی پرسپاری لی کرد - له ام سلیم - ام سلیم وتی: ((بوّنی هیچ شتیکی تر بوّن خوشتر نییه له عه‌تر و بوّنی جهسته‌ی تو)).

مروّقه‌گه‌لی که خاوه‌نی نه‌فسیکی پیسن، پیسی و ناپاکییه‌کانیان به‌سه‌ر جهسته‌شییانه‌وه به ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام که‌سانی که خاوه‌نی نه‌فسیکی پاکن، ته‌نانه‌ت له جل و به‌رگ و جهسته‌شییانه‌وه بوّنی خوش دیت، که له‌سه‌ر زه‌وی هیچ بوّنیکی خوش وه‌ک نه‌وه په‌یدا نابیت. به‌لام بوّنی جهسته و لاشه‌ی مروّقه پیس و ناپاکه‌کان به‌کیکه له خراپترین و ئازارای ترین بوّنه‌کان، که له‌سه‌ر زه‌وی دا بوونی هه‌یه.

__ نیشانه و شوّنه‌ماکانی هاوه‌ل بریاردان (شرك):

مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که به هوّی نه‌وه‌ی که هاوه‌ل بریاردان بوّ خوا گه‌وره‌ترین زوّل و سته‌مه و پیسترین ناپاکی و خراپترینی خراپییه‌کانه، له‌لای په‌روه‌ردگاریش غه‌زه‌ب لی گیراوترین و ناپه‌سه‌ندترین کاره و پیش هه‌موو شتی خوداوه‌ند پیی تووره‌ده‌بی و نه‌و سزا و جه‌زه‌بانیه‌ی که له دنیا و دواپوژدا بوّ نه‌هلی شرکی داناوه بوّ هیچ تاوانیکی تری دانه‌ناوه.

په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات نه‌م بابه‌تانه‌ی وه بیر هیئاوینه‌ته‌وه که:

- له نه‌هلی هاوه‌ل بریار دان خوش نابیت.

- موشریکه‌کان پیس و ناپاکن.

- نه‌وانی بی به‌ش کردووه له‌وه‌ی که‌وا نزیکی سنووری مه‌ککه ببه‌نه‌وه.

– که لک و هرگرتن و به کارهیتانی گوشتی نه و ناژه لانهی که نه وان – موشریکه کان
 – سهری ده بین حهرامی کردوه و نابی له لایه ن موسلمانوه به کارییت.
 – ژن و ژن خوازی له که لیاندا حهرام کردوه.
 – پیژ و خوشه ویستی و په یمان به ستن له نیوان نه وان و نه هلی نیماندا قه ده غه
 کردوه.

– موشریکه کانی به دوژمن و ناحه زی په روه ردگار، فریشته کان، پیغه مبه ران و
 نه هلی نیمان ناو بردوه و باسیانی کردوه.

– خستنه ژیر ده سه لاتی مال و سامانیان و به کارهیتانی ژن و مندا له کانیان به
 مه به ستنی کارکردن بو نه هلی نیمان په واک کردوه و پیگه ی پیداوه.^{۵۳}

نه مه هه مووی به هوئی نه وه یه که هاوه ل بریاردان بو په روه ردگار، له بهر چاو
 نه گرتنی ماف و حقه ی په روه ردگارییه تی په روه ردگار و ((الوهیت))، که م کردنه وه ی
 پله و پایه و گه وره یی خوداوه ندی خودا و ((ریوبیت))، خراب بیرکردنه وه یه به رامبه ر به
 دروستکه ر و خولقیته ری جیهانیان.

به هه مان شیوه یه که خوا ی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
 وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ سوورده تی فته ۶.

واته: له ولاشه وه ئازار و نه شکه نجه ی دووړو و موشریکه کان، چ پیاوانیان، چ
 ئافره تانیا ن بدات، نه وانه ی که تیکرا گومانی خرابیان ده ریاره ی خوا هه یه، نه و گومانه
 خراپه یان هر بو خویان ده گه پیته وه، نه وانه خوا نه فرینی لی کردوون و دوژه خی بو
 ئاماده کردوون، ئای که سهره نجامیکی یه کجار سه خت و سامناکه.

۵۳ نهم حوکم و بریارانه نهو موشریکانه ده گرتنه وه که له گه ل موسلماناندا له دوخی شهردان و له گه ل

موسلماناندا ده جه نگین. وهرگیږی فارس.

ئەو ھەپشە و گۆرەشە و سزا و جەزەبانەى كە لەلایەن پەرەردگار ھە دەئى موشرىكەكان تەرج كراو ە و لەبەر چا و گیراوە، لەدئى غەیرە موشرىكەكان تەرج و لەبەر چا و نەگیراوە، چونكە ئەوان - موشرىكەكان - بەرامبەر بە پەرەردگار دوو دَل و لە ناسینی ئەودا بەگومانن، بۆیە كەسى یا شتێكیان كەدووە تە ھاو دَل و شەرىكى خوا، بەلام لە پاستى دا ئەگەر بەرامبەر بەخودا گومانى باش و ناسینی باشیان ھەببوايە، پاستییەتى و حەقیقەتى بەكخوابەرسى و بەكخواناسى (توحید) پەرەردگاریان بەدرووستى قبوول دەكرد و خۆیان بەملكەچ و گوێپرایەلى ئەو لە قەلەم ئەدا. لەبەر ئەوەیە كە پەرەردگار سەبارەت بە موشرىكەكان لە قورئاندا دەفەرمووێت ٥٤: ((كە ئەوان بە شیوەیەكى گونجاو و شایستە پلە و پایە و پێزى پەرەردگاریان لەبەر چا و نەگرتووە و پەچاوییان نەكەدووە!)).

خەلكانى كە كەسى یاخود شتێ دەكەنە ھاو دەم و ھاو دَل پەرەردگار و ھە خوداوەند خۆشیان دەوێ و وابەستە بوون پێوەى، لێى دەترسن، ئومێد و ھیوایان پێى ھەیە، لە بەرامبەریاندا سەرى پێز و نەوازش دادەنوێنن، بۆ دەرباز بوونیان لە خەشم و تووڕەییان و بەدەست ھێنانى پەزنامەندییان، بەسەر ھەر شتێكى تردا لەپێشترى دەزانن و بەباشترى دەزانن، چۆن گونجاو و شیاو ە ئەو جۆرە كەسانە پلە و پایە و پێزى پەرەردگار لەبەر چا و بگرن و پەچاوى بكەن؟! (لێرەدا مەبەست ئەوەیە كەوا كەسى كە شەرىك و ھاو دَل بۆ خودا دانابى، ئیدى چۆن دەتوانى پلە و پایە و گەورەیی خودا لە بەر چا و بگرێ! چونكە گەر بیزانیبا و بیتوانیبا ھەست بە گەورەیی و مەزنى و شكۆمەندى پەرەردگار بكات، ئەوا قەد ھاو دَل و شەرىكى بۆ پەرەردگار دانەدەنا. وەرگێڕى كورد).

په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لآت ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ...﴾ سووره‌تی به‌قه‌ره ۱۶۵.

واته: ((له‌گه‌ل ئەو هه‌موو به‌لگه‌ ئاشکرایانه‌دا، هه‌ندیک‌ که‌س هه‌یه‌ له‌ جیاتی ئەوه‌ی خوا‌به‌رست بێت، شتانی تر داده‌تاشیت بو‌ خو‌ی و شوین پینموونییه‌کانی خوا‌ناکه‌ویت، وه‌ خو‌شه‌ویستی و سو‌ز ده‌دات به‌و‌بت و به‌رنامو‌لکه‌ و تووله‌ پ‌یگه‌یانه‌ و خو‌شی ده‌وین، وه‌ک‌ چو‌ن ئیمانداران خوا‌یان خو‌ش ده‌ویت)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ سووره‌تی ئەنعام ۱.

واته: ((سو‌پاس و ستایش بو‌ ئەو خوا‌یه‌ی که‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه‌، تاریکی و پووناکی فه‌راهه‌م هێناوه‌ (که‌چی له‌ گه‌ل ئەو هه‌موو به‌لگه‌ به‌هیز و سه‌رسام ئاوه‌رانه‌دا) پاشان ئەوانه‌ی بێ باوه‌ریوون به‌ په‌روه‌ردگاریان یه‌ک‌یک‌ له‌ دروستکراوه‌کانی خوا ده‌که‌نه‌ هاوتای خودا)).

واته ئەوان له‌ په‌رستشدا پ‌یزی گه‌وره‌یی و مه‌زنی که‌سی یا شتی ده‌ده‌نه‌ پال‌ په‌روه‌ردگار و ده‌یکه‌نه‌ هاوه‌ل و هاویه‌شی په‌روه‌ردگار، ئەمانه‌ موشریکه‌کانن که‌ که‌سی یا شتیکیان کردوه‌ته‌ په‌رستراو و خوا‌ی خو‌یان، هاوشان و هاوپ‌یزی خوداوه‌ندیان لی کردوه‌ و له‌ نیو‌ ئاگری جه‌هنه‌مدان که‌ هه‌ست به‌وه‌ ده‌که‌ن و ده‌زانن که‌وا بیروباوه‌ریه‌کانیان هه‌چ و پو‌چ و ناحه‌ق بووه‌ و ئەو پ‌یگایانه‌ی که‌ پ‌یاندان پ‌و‌شتوون و هه‌لیان ب‌ژاردوون کو‌یره‌ پ‌یگه‌ و لاپ‌ی بوون و به‌ په‌رستراو و خودا‌کانیان که‌ ئەوانیش له‌ دو‌زه‌خ‌دان ده‌لین: ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَنَافِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۹۷) إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ شوعه‌را ۹۷ - ۹۸.

واته: ((سو‌یند به‌خوا به‌ پاستی ئیمه‌ له‌ گو‌م‌پاییه‌کی ئاشکرا‌دا ده‌ژیا‌ین، کاتیک‌ که‌ ئیوه‌مان ده‌برده‌ پ‌یزی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه‌ و یه‌ک‌سانمان ده‌کردن له‌گه‌لیدا)).

ئەم بابەتە پوون و ئاشکرایە کەوا، موشریکەکان ئەو شتانەى کەوا کردوویانەتە هاوەل و شەریکی پەرەردگار، ئەوانەیان لە زات و لە هەندى لە سیفەت و کارەکاندا لە گەل خوداوەندا کردووەتە شەریک و هاوەل و هیچ کاتى نەیان وتووە کەوا خوا و پەرستراوەکانى ئیمە ئاسمانەکان و زەوى دروست کردووە و بەدیهتاون و مردن و ژيان بە دەست ئەوانەو، بەلکو ئەوانەیان - واتە ئەو شتانەى کەوا موشریکەکان کردوویان بە شەریک و هاوەلى خوا. وەرگى پى کورد. - لەخۆش وىستن، پزىگرتن، گەورەى و مەزنى بووندا، پەرستش و داوى یارمەتى لى کردن لىيان، کردوویان بە هاوشان و هاوەلى پەرەردگار، بە هەمان شىوە کەوا لە نىو ئەهلى شەرك سەر بەم ئىسلامەدا ئەو دەبینین و هەستى پى دەکەین؟! (واتە: ئەو جوړە کارە خودا بەنامان بدات لە نىو کۆمەلگەى کوردەوارى خوشماندا هەر هەیه، بە تايبەتى لای باپیرە و داپیرەکانمان و لە برى ئەو هى هاوار و سکالا بۆ لای پەرەردگار بەرن بۆ لای شىخىک یاخود پیاو چاکىکى دەبن،؟! کە ئەمەش لە شەریعەتى ئىسلامدا پزىگە پىنەدراوە و نابى هیچ کەس و هیچ شتى بکەین بە وەسەیلەى نىوان خۆمان و پەرەردگار بەلکو دەبى راستەوخۆ لەخوداوەند بپارپىنەو و تەنیا داوا لە ئەو بکەین. تەنانت نابى لە خۆشەوىستى کەسى خوداش کە پىغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم) بپارپىنەو و داوا بکەین! چونکە پەرەردگار خۆى فەرموویەتى ((وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...)) واتە: ((ئەى بەندەکانم تەنیا داوا لە من بکەن و لە من بپارپىنەو و من زۆر لىتەنەو نزىکم و داوى هەر شتىکم لى بکەن بۆتانى جى بەجى دەکەم...)). وەرگى پى کورد.

بابەتى کە بە راستى جى سەرسوپمانە ئەمەیه کەوا، موشریکەکان ئەهلى یەكخواپەرستى (توحید) بە کەمتەرخەم و لاوازکردنى پلە و پایەى پىغەمبەران و پیاوچاکان و شىخ و مەشاىخ تاوانبار دەکەن. ! لە کاتىکدا کەوا تەنیا تاوانى یەكخوا پەرستەکان و موەحیدەکان ئەمەیه کە دەلێن: تەواوى ئەوانە بەندەى پەرەردگارن و

نه بۆ خویان و نه بۆ خه لکانی تریش خاوهنی سوود و قازانچ گه یاندن و لابردنی زهره رو زیان نیین، واته ناتوانن نه سوودی به خه لکی بگه یهنن و نه زهره رو زیانیکیش له خه لکی دوور بخه نه وه، مردن و ژیان و زیندوو کردنه وهی دووباره به دهست نه وان نییه و به هیچ جوړی داوای لیبوردن و به خشش و شه فاعهت ناکه ن له لای پهروهردگار بۆ نه و که سانه ی که و نه وانینان کردووه به په رستراو و هاوه لی خوا و بۆ نه هلی به کخوابه رستانیش دوا ی پووخسه ت و پڼگه پیدانی پهروهردگار که ده توانن شه فاعهت بکه ن. (واته: نه هلی به کخوابه رستانیش که چاکه کاران و شه هیدان و...، ناتوانن شه فاعهت بۆ که سی بکه ن تاوه کو پهروهردگار پووخسه ت و پڼگه یان پی نه دات، هه ر ئیجازه ی دان نه وسا شه فاعهت ده که ن بۆ خه لک، وه که له فره موده ی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) دا ها تووه که و مروقی شه هید ده توانی شه فاعهت بۆ حه فتا و نه وه نده که س بکات، لی ره دا تا خودا ئیجازه نه دات نه و ناتوانی شه فاعهت بکات، وه رگپری کورد).

هینانه دی و دروست کردن و فرمان، به دهست پهروهردگاری به دیهینه ر و دروستکه ره نه که نه وان، (واته نه و پیاو چاکانه ی که و خه لکی ده یانکه نه هاوه ل و شه ریکی خودا، ئیتر له پارانه وه دا بی یا خود له داواکردن و سکالا کردندا بی. وه رگپری کورد). ته واوی شه فاعهت و پیشه ره ویه کان بۆ خودایه و هیچ یه کی له دروستکراوه کانی گه وره و شه فاعهت ده ر نین جگه له خو ی - پهروهردگار -.

شرك و سهردانه واندن و ملکه چ بوون بۆ غه یری پهروهردگار له سه ر بناغه و بنه مای ناحالی بوون و به دگومانی به رامبه ر به خودا جیگیره و دروست ده بی، حه زه تی ئیبراهیم (سه لامی خوا ی له سه ر بیّت) به دوژمه کانی خو ی ده فره موو: ﴿أَنْفَكَ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ (۸۶) فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ سووره تی صافات ۸۶ - ۸۷.

واته: ((نایا شتی ده ست هه لبه ست ده که نه خوا و له جیاتی پهروهردگار ده تانه ویت بییه رستن...؟ باشه ناخو ئیوه چ گومانیکتان هه یه له پهروهردگاری جیهانیان...!!)).

نه گهر چي واتاي ته م ٺايله ته نه وهيه ڪهوا، سه بارهت به هه ٿس و ڪهوتي پهروهردگار له گهل ٿيودا و نهو سزا و جهزده بانهي ڪه به هوئي نهوهي ڪه غهيري پهروهردگارتان دهه پرست و ڪهسي يا شتيڪتان له پيزي نهودا دادهنا له چاوه پووانيدان، چوڻ بير دهه ڪه نهوه؟! به لام له دوو تويي ته هه پرشه و گوڙه شاندها، ته مانايهش شاراوه و نادياره ڪه چ گومانئي ڪي خراپتان به رامبر به پهروهردگار هه بو ڪهوا ڪهسي يا شتيڪتان ڪردبو به هاوپي و شريك و هاوده مي پهروهردگار.؟!

ڪهسي موشريك وا گومان دهڪات ڪهوا پهروهردگار بو به پيوه بردني ڪاروباره ڪاني جيهان پتويستي به جيگر و ياريددهر ههيه،! ڪه ته مه خراپترين جوڙي ڪم ڪردنه وهيه له پله و پايه و ڪه وره ي پهروهردگاري دهوله مند و بي نياز ڪه هه مو شتي و هه مو ڪهسي پتويستي به وه و نيازمندی نهوه.؟ ياخود وا گومان دهبات ڪه ته نيا دواي ڪه ڪ وهرگرتن له هيڙ و تواناي نهو شريك و هاوهل برپار دهرهيه ڪهوا تواناي پهروهردگار تهواو ڪامل دهبي.؟! ياخود گومان دهبات ڪهوا پهروهردگار شت ڪه لي نازاني ياخود نابيستي و دهبي له پيگهي ناوجيڪه رهوه ناگاداري بڪينه وه.؟!

يا له وانهيه گومان ببات ڪه پهروهردگار ته نيا دواي دلسوزي و ميهره باني و دهست تيوهردان و هيٺانه ناوهوهي نهو ناوجيڪه رانه وهيه ڪه نهوان دهخاته بهر ليٽبوردهي و پهحمهت و ميهره باني خويه وه.؟! ياخود پهروهردگار بهنده ڪاني تيڙناڪات و نهوهي ڪه بهنده ڪاني ده يانهوي ته نيا دواي هيٺانه ناوهوهي ناوجيڪه رهه ڪانه ڪه جي بهجي دهڪات و نه نجامي ده دات و وهك شه فاعهت و هيٺانه ناوهوهي مروڙه ڪان بهرامبر به يه ڪتر، ڪه هه ندي جار لايهني سه رليدراو (مراجعه) (نهو ڪه سهي ڪه چووين بو لاي به مه بهستي ته نجام داني ڪاري بو مان. وهرگيري ڪورد)، به هوئي نهو نياز و پتويستيهي ڪه به شه فاعهت ڪه رهيه تي و له هاوپيه تي و په فيقايه تي له گه ليدا قازانچ و سووديڪي دهست ده ڪه ويٽ و ڪم و ڪورپيه ڪاني قهره بو دهڪاته وه و سه رشوپيه ڪاني

دهكات به گه وړه یی و سهر به رزی. شه فاعهات هاتنه ناووه و ناوجیکه ری نه و قبول دهكات.

یاخود گومان دهكات که په روه ردگار وه لای نزا و داواکاری مروځه کان ناداته وه، مه گه ر نه وهی که وا ناوجیکه ره کان نه و نیاز و پټویستیانه لای نه وه – وهك ته رح کردنیان له خزمهت خاوهن ده سولات و پله و پایه کانی دنیا – ته رح بکه ن و بیان خه نه پوو.؟! په گ و پیشه ی ته وایي شرک و هاو له بریار دانه کانی مروځه کان لیږه دایه. یاخود نه مه ی که وا گومان ده بن که په روه ردگار به هو ی دوری و نزيك نه بوونیبه وه، نزا و پارانه وه و داواکاری به کانی نه وان نابیستی و نه وه ناوجیکه ره کانن که وا نه و نزا و داواکاری به نه ی نه وان ده گه یه ننه لای په روه ردگار.؟!؟

یاخود وه ها بیر ده که نه وه که هه ندی له دروستکراوه کان له لای خوداوه ند خاوه نی حق و مافی تایبه تی خویانن و نه وانه سویند به په روه ردگار ده خون به حقی نه و که سانه و له پیگه ی دروستکراوه وه به په روه ردگار ده گن و لیي نزيك ده بنه وه، دروست وهك نه وهی که وا هه ندی له خه لکی له پیگه ی مروځه گه لیکی نزيك له خاوه نانی پله و پایه و ده سولات، نزيك ده بنه وه و ده چنه لایان، که قبول نه کردنی شه فاعه تی نه وان بو یان سه خت یاخود نه گونجاوه. (واته قبول نه کردنی شه فاعه تی نه و که سه نزيکانه به و که سه ی که له دنیا دا خاوه نی پله و پایه و ده سولاته نه گونجاوه و نیلا قبولی دهكات بو هر که سی بیت. و هر گپړی کورد).

ته وایي نه و شتانه ی که باسکران، ده بیته هو ی تیشکان و له ناو بردنی مه نزلگه ی په روه ردگاری به تی په روه ردگار و خوداوه ندی خودا ((الوهیت و ربوبیت))، وه له بهر چاو نه گرتنی حق و مافی خوداوه ند به لای نه هلی شرکه وه.

نه گه ر له ناویاندا هیچ نه نگیی جگه له که م و کوپی خوشه ویستی و ترس و پارانه وه و تکا کردن له په روه ردگار و پشت به ستن و پووتی کردنی موشريک جگه له خوداوه ند بوونی نه ده بوو بو پیسی و ناپاکی به کانی به س بوو چونکه به هو ی دابهش

بوونی دلی موشریک له نښوان په‌روه‌ردگار و نه‌و شته‌ی که کردوویه‌تیبه‌ هاوَه‌ل و شه‌ریکی خوداو‌ه‌ند له‌ هه‌ستکردن به‌ گه‌وره‌یی و خو‌شه‌ویستی و ترس و پارانه‌وه‌ی و تکا‌کردنی په‌روه‌ردگار له‌ دل‌یدا به‌توندی که‌م ده‌بیته‌وه‌، یاخود به‌ ته‌واوی له‌ناو ده‌چیت.

__ تازه‌گه‌ری^{۵۵} هاوشانی هاوَه‌ل بریاردانه‌ بو‌خودا (البدعة قرينة الشك):

که‌م و کورتی و ناته‌واوی گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی په‌روه‌ردگار له‌ دل و ژبانی نه‌ه‌لی شرکدا نیشانه‌ و شوته‌مای سروشتی نه‌ه‌لی شرکه‌، مرو‌فی موشریک بیه‌ویت یاخود نه‌یه‌وی، نه‌م شته‌ بو‌ نه‌و پوو ده‌دات و دیته‌ پی‌شه‌وه‌.

بو‌یه‌ پی‌ویستی سوپاس و ستایش و ته‌واوی و که‌مالی خوداو‌ه‌ندی خودا(ربوبیت) نه‌مه‌یه‌ که‌وا، له‌ نه‌ه‌لی شرک خو‌ش نه‌بیټ و بو‌ هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی له‌ نښو ټاگړی دوزه‌خدا سزا و جه‌زه‌به‌یان بدات، وه‌ بیانکاته‌ خراپترینی دروستکراوه‌کان.

هیچ که‌سیکی موشریک نییه‌ که‌ له‌ کاروکرده‌وه‌ و گوفتار و بیروباوه‌پیدا که‌موکوپی و نا ته‌واوی په‌روه‌ردگاریه‌تی په‌روه‌ردگار و خوداو‌ه‌ندی خوداو‌ه‌ند بوونی نه‌بی. نه‌گه‌ر چی‌ گومانیش بکات که‌ به‌و شیوازه‌ی خو‌ی، بپوای به‌ گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی په‌روه‌ردگار هه‌یه‌.

به‌م جوړه‌ هه‌ر مرو‌فیکی نه‌ه‌لی داهینان و تازه‌گه‌ری که‌وا شتی زیاد ده‌کات به‌ بنه‌ما و بنچینه‌کانی بیروباوه‌پ و په‌رستش، یاخود که‌م ده‌کاته‌وه‌، له‌ کاروکرده‌وه‌دا، په‌یام و شه‌ریه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌ ناته‌واو و که‌م و کوپی له‌

۵۵ لیږه‌دا مبه‌ست له‌ تازه‌گه‌ری، نه‌و تازه‌گه‌ری و داهینانان که‌ له‌ نایینی نیسلامدا له‌ لایه‌ن هه‌ندی که‌سی دل نه‌خو‌ش و نا تیگه‌یشوو و نه‌زان، له‌ شه‌ریه‌تی نیسلامدا داده‌هینرین، که‌ به‌ داهینانی هه‌ر تازه‌گه‌ریه‌ک له‌ ناییندا سوننه‌تیک ده‌مرین. خوا په‌نامان بدات و له‌و کاره‌ قیژه‌ون و خراپه‌ دورمان بخاته‌وه‌ و بمان پریژی و نه‌که‌وینه‌ نښو بازنه‌ی داهینه‌ران و بیده‌ه‌ چیه‌کانه‌وه‌. امین.

وه‌رگړی کورد.

قه لّهم ددهات، چونکه کهسی داهینه، نه و کاره ی خوئی له شهریهت به چاکتر و دروست تر ده زانی.؟! به لّام نه گهر نه زان و لاسایی که ره وه و شوینکه وتوو بیت نه وه به شهریهت ده زانی و نه گهر له پووی شاره زایی و ناگاییه وه ده ست بداته تازه گهری و داهینان، له راستی دا دژایه تی له گه لّ پهره ردگار و پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) ده کات.

نه وانه ی که به بیروباوه پ و په رچه کرداره کانیا (نه لوهییهت و ره بووبیهت) پهره ردگار به ناته واو و نا پیویست ده زان، نه هلی شرک و داهینان و تازه گهرین، که خودی نه وان له لای پهره ردگار و پیغه مبهردا و نه هلی به کخواپه رستی و ئیمان، مروؤ گه لیکی پی نه گه یشتوو و ناته واو و گومپان.

به تاییه تی نه وانه ی که ده لّین: که لّامی پهره ردگار و پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) به لگه و نیشانه گه لیکی زاره کی و دلّیا نه کهرن که به هیچ جوړی مروؤ له زانست و دلّیایی بی نیاز ناکات.؟!

تو خودا چ شتی دیارخهر و ناشکراتره له م داوا و هه لکیشانه ی نه مان سه بارهت به ناته واوی و که م و کوپی که لّامی پهره ردگار و شهریه تی پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم).؟! هه روه ها که سی که سیقاتی ته واوی و که مائی به هوئی ترس و دوو دلّی و گومانه وه له تووش بوون به (چوواندن و هه لسه نگاندن) له پهره ردگاری دوور ده خاته وه و دانی پّیدا نانی و له راستی دا له ناراسته یه کی پّیچه وانه ی نه وه ی که خوداوه ند خوئی پی وه سف کردوو بهرپوای به ناته واوی و که م و کوپی مه نزلّه تی پهره ردگار هه یه.

مه به ست نه وه یه که وا نه و دوو تاقمه - نه هلی تازه گهری و نه هلی شرک - له راستیدا هه ردوکیان بهرپوایان به که م و کوپی و نا ته واوی و لاوازی پله و پایه و مه نزلّه تی پهره ردگار هه یه و ته نانهت له خراپترین نه و که سانهن که بهرپوایان پیی هه یه و پیی پازین، له کاتی کدا که شهیتان نه وانی هه لّخه له تاندوه و تووشی فپروفیل و

ههَلْ خهَلتاندنی کردوون و وهك هه مان بیروباوه پی ناته واوی و به كه م و كوڤ زانینی سیفاتی په روه ردگار به هه مان شیوهش له كه مائی و ته واوی خوداوه ند دوو دل و به گومانن.

له بهر نه مه یه كه وا له قورئانی پیروژدا تازه گه ری و داهینان هاوشان و هاوپیزی هاو هل بریاردانه بو خدا: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ سوورتهی نه عراف ۳۳،

واته: ((پییان بلئی به پاستی په روه ردگارم هه رچی گوناح و خراپه یه حه رامی کردووه چ نه وانهی ناشکران، چ نه وانهی په نهانن، هه روه ها هه موو گوناح و داخوازی و ده ست دریژییه کی به ناحه قی حه رام کردووه، شتیک بکه ن به شه ریک و هاو هل بو خوا که هیچ ده سه لاتی پی نه داوه، هه وره ها حه رامی کردووه له خوتانه وه به ناوی خواوه، دوور له هه موو زانیاری و زانستیک شت بلین)).

ده بینین گوناح و تاوان و یاخیکه ری و سه رکیشی هاوشان و داهینان و تازه گه ری و شرکیش له پال په کتردا جیکین.

__ جیاوازی له نیوان پیسی و ناپاکی گوناح و پیسی و ناپاکی شرکدا:

به لام پیسی و شوته مای تاوان و گوناچه کان به جوړیکی تره و تووش بوونی گوناح هه میسه به مانای پازی بوون به ناته واوی په بووبیه ت و خراپ تیگه یشتن نییه به رامبه ر به په روه رودگار، له بهر نه مه یه كه وا خوداوه ند نه و سزا و جه زره بانه ی که بو نه هلی شرک و هاو هل بریاردانانی داناوه بو نه وانی بریار نه داوه.

یه کیک له بابته و بواره باوه پییکراوه کان له شه ریه تدا نه مه یه که پیسی و ناپاکی كه م وهك: مانه وهی نه و پیس و ناپاکییه ی که له دواي خو پاک کردنه وه به به رد یاخود به خوَل و... دواي به ده ست گه یاندنی ناو (واته خو به تال کردنه وه له پاشماوه کان) و

پيس و ناپاكييه كي كه م كه له ژير ((خوف))^{۵۶} و پيلاوډا بوونيان هه بي و پيسي و پاشماوه ي مندالي شيره خوړه دهكه ونه بهر چاوپوشي و ليږدنه وه. نه و ليږدن و به خششي كه له باره ي پيس و ناپاكييه كانى تره وه ته رح نيه و به كار نايه.

به م پييه تاوانه بچوه كان - نه ك تاوانه گه وړه كان - بو نه و كه سانه ي كه نه هلى به كخواپه رستيه كي پاك و به هيچ جوړى تووشى شرك نه بوون، دهكه ونه بهر ليږدن و ليخوش بوونه وه. به لام بو نه و كه سانه ي كه نه هلى به كخواپه رستى و ته وحيد نين، نه م ليږدن و به خششه له ئارادا نيه و نابى.

((نه گه ر ئينسانى كي به كخواپه رست كه قهت كه سى ياخود شتى كي نه كردوه ته هاوه ل و شريكى په روهر دگار، نه گه ر به كوښك تاوانه وه به نه اندازه ي گوڤى زهوى بپواته باره گا و خزمه تى خوداوه ند، خوى گه وړه به ليږدن و چاوپوشي ك به نه اندازه ي گوڤى زهوى له گه ل نه و كه سه دا هه لس و كهوت دهكات و ده جوښته وه))^{۵۷}.

به لام نه م جوړه شته بو نه و كه سى كه په كخواپه رستيه كه ي ناته واو و كه م و كورته و له گه ل چهنډ جوړى شرك تيكه لى كردوه، له ئارادا نيه. چونكه هاوپى له گه ل نه و به كخواپه رستيه يدا كه شركى تيكه ل نه بووه، تاوانى به جى ناميئى. چونكه (به كخواپه رستى پاك و بيگه رد) ده بيته هوڤى خوشه ويستى، پزىگرتن، گه وړه ي و مه زنى، ترس و داوا كردن، ته نيا له په روهر دگار و نه مه ده بيته هوڤى پاك كردنه وه و له ناو بردنى پيسي و ناپاكي گوناخ و تاوانه كان - نه گه ر چى به نه اندازه ي قورساى و كيشى گوڤى زهوى بن، چونكه پيسي تاوانه كان له مپه ر و پزىگريكن و هوڤارى پاك بوونه وه لييان - به كخواپه رستيه كي ته واو به هيز و پاك و بيگه رده، كه تاوان و

۵۶ (خوف هاوشيوه ي گوڤه وييه و مروڤى موسلمان و نوږوكر ده توانى مه سح به سه رنه و خوفانه دا

بكات و نوږوڤى خوڤى به جى بهيئى.

۵۷ به شيكه له و فرموده يه كي موسليم به ژماره (۲۶۸۷) گيږاويه تيه وه و هيناويه تى.

گوناهه کان له پال نه ودا — په کخوابه رستیه کی پاک و بیگرده — توانای مانه وهی هه تا هه تایان نییه.

— زینا ونیربازی، پیستیرین و خراپترین تاوانن:

به لَام پیسی و خراپی زینا و نیربازی له پووی پله و پایه وه له پیسی و خراپی تاوانه کانی تر زیاتره، چونکه ده بڼه هوپی پیسی و ناپاکی دل و به توندی نیمان و په کخوابه رستی لاواز ده کهن.

بوپه نه وانه ی که زیاتر تووشی نه و دوو گوناح و تاوانه ده بن، زیاتر له خه لگانی تر تووشی هاوه ل بریار دانان و شرک ده بن، وه به و نه دازه و پیژده یی که شرک تیا یاندا زیاد بکات و ته شه نه بسینی، ثاره زووی تووش بوون به و کاره خراپانه له ناو نه و که سانه دا زیاد ده کات، به لَام به و نه دازه ی که پاکی و دلپاکی نه هلی په کخوابه رستی و نه هلی نیمان زیاتر بیت، زیاتر خویمان دور ده خه نه وه له و کاره خراپ و پیسانه — زینا و نیربازی — خویمان ده پارینن.

به هه مان شیوه که خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿....كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ سووره تی یوسف ۲۴.

واته: ((تا به و شیوه یه مان کرد بو نه وهی هه رچی گونا و تاوان و خراپه یه لیتی دور ده خه یه وه و به پاستی نه و له به نده هه لبرارده و پا که کانی نیمه یه)).

حه ز لی کردن و تامه زرو بوونی زور به فیلم و وینه هایه کی حرام و ناپه و، جوړیکه له په رستنیا ن و به جوړی له په رستنیا ن له قه لَم ده درین، هه ندی جاریش ده گاته به رزترین پله و پایه ی به ندایه تی کردن. به تاییه تی نه و کاتانه ی که نه و حه ز و تامه زرو یی زال بی به سر دلدا و ده ست بگری به سهریدا و به و جوړه په گ و پیشه دابکو تی که و نه ویندار و حه ز لیکه ره که (عاشق) ده کاته به نده و به رده ست و گوئی دیری یار و خوشه ویسته که ی (مه عشوق)، یاد و ستایش کردن و له گه ل نه ودا بوون و

هول و تیکوښان بو به ده ست هینانی په زامه نندی نه و بدات به سر خوشه ویستی و پزیزگرتنی په روږدگار و هول تیکوښان بو به ده ست هینانی په زامه نندی په روږدگار. هندی جار نیمان و خوشه ویستی بو په روږدگار به ته وای له دلی نه ودا لاده چی و نامینی و به ته وای مانا وابهسته و په یوه ست ده بی به یار و خوشه ویسته که یه وه، نه و یار و خوشه ویسته ده بیته خدا و پرستراوی نه و په زامه نندی و خوشه ویستی و نیک که و تنه وه له و به باشتر ده زانی له په زامه نندی و خوشه ویستی و نیک بوونه وه له په روږدگار وه. له پیناوی دا شت گلی ده به خشی که ناماده نییه له پینا و خدا و له بهر خاتری خوا بیان به خشی و له تووړه بوونی نه ودا به جوړی پاریز ده کات که به هه مان شیوه له ترسی په روږدگار دووړه په ریزی ناکات و بهم پییه له پووی پزیز و خوشه ویستی و ملکه چی و بیستن و په یوه وی کردنه وه ده یخاته پیش په روږدگاری کارزان و کار به جیوه و به شیاوتری ده زانی!

— په یوه نندی نیوان خوش ویستن و شرک:

به سر نجانده نه وهی که باسکرا: خوش ویستن و خوشه ویستی بو غه یری په روږدگار و هاو پر یاردان بو خدا، پیویست و پیداو یستی ((لازم و ملزوم)) یه کترین و. په روږدگار له م په یوه نندییه دا و سه باره ت به م باس له هه وهس و ناره زوی گلی لوت و نه وینداری و حزی هاوسه ری عه زیزی میسر — نه و کاته ی که هیشتا کو باوه پریان نه هینا بوو — ده کات.

به هه مان شیوه که و ترا، به و نه اندازه یی که شرک و هاو هل بر یاردان بو خوا له دلدا زیاتر بیت، نه و مروه زیاتر پوو ده کاته حه ز لی کردن و خوشو یستی وینه کان، به لام به و پزیزه و نه اندازه یی که نیمان و یه کخو ا په رستی نه و زیاتر بیت، له و مه سه له دووړ ده که وینه وه.

کاری زینا و نیربازی ته وای خوشی و تام و چیژیان له حه ز لی کردن و نه وینداری لاپیانه و پر یکه پینه دراوه وه سرچاوه ده گری و نه هلی نه و کارانه ش به دلنیا ییه وه به بی هیچ دوو دلی و گومانن نه هلی هه و هه وهس و ناره زوی پیسن، به لام به هو ی

به‌ره‌للاي و بئى جئ و پئى بوونيانه‌وه خوشه‌ويستى و وابه‌سته بوونيان به يه‌ك مه‌سه‌له و دوو مه‌سه‌له سنووردار ناكري و نابيت، به‌لكو وابه‌سته و تامه‌زوي چهندين بابته و لايهن ده‌بئ و هر كامئ له‌وانه‌ش به‌شيك له نولوهييه‌تى نه‌و ده‌بات بو خوي.

له نئو تاوان و گوناخه‌كاندا هيچ تاوانئ به ئەندازه‌ي نئربازي و زينا نابنه هوي پيسي و ناپاكي دل و ئايين^{۵۸}، له و تاييه‌تمه‌ندييانه‌ش به‌هره‌مەندن كه ده‌بنه هوي دوور خستنه‌وه و توړاندني دل له په‌روه‌ردگار، چونكه به‌شيك له خراپترين نزمي و پيسي و ناپاكييه‌كان و هركاتئ دل و بير تووشي نه‌و ناپاكييانه بن، له هه‌موو شتيكي پاك و خاوين دوور ده‌كه‌ونه‌وه و هه‌لدن و پاكي پويان تي ناكات و به‌هر ئەندازه‌يه‌كيش پيسي و چه‌په‌لي نه‌وانه له‌دليكا كو بيتته‌وه، زياتر له په‌روه‌ردگار دوور ده‌كه‌ويتته‌وه و مه‌وداي نئوان نه‌و دل و خوا زياتر و زياتر ده‌بيت.

له‌به‌ر ئەمه‌يه كه‌وا حه‌زهره‌تى عيسا (سه‌لامى خواي له سهر بيت) له گيړانه‌وه‌يه‌كدا له ئيمامى ئەحمه‌ده‌وه له په‌رتووكي (الزهد) دا فه‌رموويه‌تى: مروقه بئ كارو به‌تاله‌كان نابنه نه‌هلي حيكه‌ت و ده‌وله‌مەندى و سامان، وه پئگه به زيناكاران ناده‌ن كه‌وا بچه جيهاني ئاسمانه‌كان)).

له‌به‌ر ئەم حال و باروودوخى نه‌هلي زيناو نئربازانه، كه قورئاني پيروز نه‌و كاره پيس و خراپه‌ي نه‌وان له شرك نزيك ده‌كات‌وه و ده‌فه‌رموويت: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرَكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره‌تى نور ۳.

واته: ((پياوي زيناكه‌ر ته‌نيا ئافره‌تى زيناكه‌ر ياخود موشريك ماره ده‌كات، ئافره‌تى زيناكه‌ريش ته‌نها پياوي زيناكه‌ر ياخود موشريك ماره‌ي ده‌كات، (هاوسه‌ريتي پياوان و ئافره‌تانتيك كه به‌رده‌وامن له‌سه‌ر زينا)، نه‌وه له‌سه‌ر ئيمانداران حه‌رام كراوه)).

۵۸ هه‌روه‌ها هاوكاري و هاو هه‌لوستى و وابه‌سته بوون به دوژمنان و ناحه‌زاني دينه‌وه چ جووله‌كه و خاچ په‌رسته‌كان و نه‌واني تريش كه به‌دواي زال بوون و ده‌ست گرتن به‌سه‌ر چاره‌نووسى موسلمانانه‌وه، له‌گه‌ل يه‌كخواپه‌رستى دا ناكوك و پيچه‌وانه‌ي يه‌كتن، وه‌رگي‌ري فارس.

__ پوټی زینا له دوورخستنه وهی دل له په رومردگار:

مه به ست نه وه په که وا په رومردگاری گه وړه و مه زن ژنان و پیاوړی زیناکاری وه ک مړوټ گه لیکي پیس و ناپاک و خراب ناو بردووه و باسیانی کردووه، ته نانه ت دواي کاری سر جیی کردنی حال و ړیگه پیدراویش ژن و پیاو دهبی خویان بشون و خویان پاک بکه نه وه و که سی که کاری هاوسه ری (سه رجیی) نه نجام ددات له پووی شه ریعته وه پیی ده وتریت له ش پیسی (جنب)، چونکه دهبی پیش نه وهی خوئی بشوات له قورشان و نویژ کردن و پویشن بو مزگه وت دووره په ریژی بکات، (واته که سی که له ړیگه ی شه ریعته وه له گه ل هاوسه ری خویدا کاری سه رجیی نه نجام ددات نابی نویژ بکات و ده ست به قورشان وه بدات و به ره و مزگه وتیش بپرات به مه به ستی په رستش، تا نه و کاته ی خوئی نه شوات و له ش پیسی خوئی دهر نه کات، نه م کاره نه و لاوانه ش ده گریته وه که وا تووشی (احتلام) دهبن و هه روه ها نه وانه ش که به ده ستی خویان هیژ و وزه ی سیکیسی خویان به تال ده که نه وه که کورده واری خویمان پیی ده لیت: (ده ست په پ)، خودای گه وړه په نامان بدات. وه رگیږی کورد).

به لام نه گه ر له ړیگه ی حه رام و نا په واوه نه نجام بدری - واته کاری سر جیی - نه و دل د دوور ده خاته وه له په رومردگار و ژیانی دواي مردن و له مپه ر و ړیگری دروست ده کات له نیوان که سی زیناکار و ثیمانه که ی دا و ته نیا دواي پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه دل به هوئی ته و به و په شیمانییه وه و پاک کردنه وهی جه سته ش به هوئی خو شورینه وه په که وا نه و له مپه ر و ړیگرانه له ناو ده چی و نامینی.

نه و که لامه ی که گه لی لوت ده یان وت: ﴿...أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرَّتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ سوورته ی نه عرف ۸۲.

واته: ((نه وانه شار به دهر که ن چونکه نه وانه که سانیکن خویان پاک پاده گرن (داوین پاکن و وه ک نیمه ناکه ن)).

هه روه ها نه م که لامه ی خواي په رومردگار سه باره ت به نه صاحبول نه خدود که ده فه رموویت: ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ سوورته ی بروج ۸.

واته: ((ئەم پق و داخەیان لە ئیمانداران تەنھا لەبەر ئەوەیە کە ئەوان باوەری بەتینیان دەهێنا بەخوای بالادەستی شایستەیی سوپاسگوزاری)).

هەروەها سەبارەت بەمە پەرەردگاری مەزن دەفەرمووێت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمَنَا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾ سوورەتی مائیدە ۵۹.

واته: ((ئەو موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) پێیان بڵی: ئەو خاوەنانی کتیب ئەوە بە چی عەیبدار و لەکەدارمان دەکەن و لیمان تووڕە دەبن، جگە لەبەر ئەوە نەبێت کە ئێمە بپروای راست و پتەومان هێناوە بە خوا و بەو قورئانەی کە دابەزیوەتە خواریوە بۆ سەر ئێمە و بەوەی کە پیشتر دابەزیوە، یان ئەوەیە کە زۆربەتان یاخی و سەرەپۆ و تاوانبارن؟)).

موشریکیش بەدوای ئەوەوەیە کە لە ئەهلی یەكخوابەریستی بەهۆی نییەت پاک و بیروباوەری پاک و بێگەردییانەو لە هەر جوړە هاوشیوەیەکی شرک توڵە بسینیتەو و ئەو مروڤەو ئەهلی تازەگەری و دامێنانە دەیهوێ. لە گەڵ ئەوانەو کە پابەندن بە شەریعەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەهۆی پاک و بێگەردیان لە شوینکەوتن و تێکەڵی نەکردنی لەگەڵ هەر جوړە بیروبوچونێکی تردا و ئەو کارووبارانەو کە لەگەڵیدا ناکۆک و دژن، دوژمنایەتی و نەیارو هەیه.

خوڤاگری و تاقەت و پشوو درێژی مروڤی یەكخوابەریست و ئەهلی شوینکەوتەو شەریعەت و سوننەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە بەرامبەر دوژمنایەتی و توڵە سەندنەو کانی ئەهلی شرک و تازەگەری تەواو بە سوود و بەکەڵکن بۆی.

ان لم يك بد من الصبر فاصبر على الحق ذاك الصبر محمد عقباه

واته: ((ئەگەر هیچ پێگەیه کتان جگە لە پێگەو خوڤاگری لە بەردەما نییە، ئەوا لە پێگەو حەقدا خوڤاگری بکەنە پیشە، چونکە ئەو خوڤاگرییە ناکام و چارەنووسیکی چاک و لەباری هەیه)).

بهشی دهیه م

گه شه سهندن و پاک کردنه وهی دل

ته وهری یه که م: گه شه سندن و خاوینکرنه وهی دل

_ واتای خاوین کردنه وه "تزکیه":

خاوین کردنه وه له په گ و پیشه ی "زکاة" و به واتای گه شه کردن و به ره و پیشه وه چون به مه بهستی ته واری و کامل بوونه.

په ره ردگاری مه زن ده فره مویت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾ سوورده تی ته و به ۱۰۳.

واته: ((له هندی مال و سامانی نه و ئیماندارانه زه کات و خیر وه ریگره، چونکه ده بیته هو ی خاوین کردنه وهی مال که یان و پاک کردنه وهی دل و ده روونیان)).
په ره ردگار له م ثایه ته پیروژه دا پاک و خاوینکرنه وه "الطهارة والتزكية" به هو ی نه وهی که پیویست و پیداویستی "لازم و ملزوم" یه کترین پیکه وه باسیانی کردوه.

_ خاوینکرنه وه دوای پاکیه تی:

نیشانه و شونه های پیسی و ناپاکیه کانی تاوان و سه ریچییه کان به سه ر دل وه، وه کو نیشانه و کاریگری میکروبه به سه ر جهسته وه و هه روه ها وه ک گژوگیا بی که لک و بیفه ره کانی نیو مه زرا و کیلگه کان و ناپاکیه کانی نیو زیو و زیو و ئاسنه.

به هه مان شیوه یه و پیژده و نه دازه ی که جهسته له میکرو ب و ناپاک و پیسییه کان پاک بیت، هیژ و توانای سروشتی جهسته زیاتر ده کات و سه لامه تی و ته ندروستی باشر ده بیت، به بی هیچ له مپه ر و پیگری و گرفتاری خو ی نه نجام ده دات و په ره به گه شه سندن و به ره و پیشه وه چوونی خو ی ده دات. دلش به هه مان شیوه یه، نه گه ر به هو ی ته و به و په شیمان بوونه وه له پیسی و خرابی تاوانه کان پاک بکریته وه، هیژ و توانای ده خریته گه ر و ویست و ئیراده ی دل له پیتاوه نه گاو هه لگرتن به مه بهستی خیر و چاکه و چاکسازی زیاتر ده بیت و له دوای پاکیشانه له ناو به رو هوکاره ناره واکان

دەریازی دەبیّت، گەشە دەکات و پەرە دەستی و بەهیز و بەتوانا و پایەدار و سەقامگیر دەبی، هەوسار و لغاوی ولاتی جەستە دەگریته دەست، کاروبارەکانی خۆی سەبارەت بە ژێر دەستەکانی ئەنجام دەدات و هەموویان پەپەرەیی لێ دەکەن. کە واتە بۆ خاویڤ کردنەو و کاملاً بوونی دڵی مروڤ، جگە لە پاکییەتی و پاک کردنەوی دڵ هیچ پێگە چارەبەکی تر بوونی نییە.

بە هەمان شیوە کە پەرەردگاری گەرە و بە دەسلەت دەفرموویت: ﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ سوورەتی نور ۳۰.

واتە: ((ئەو پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بە پیاوانی ئیماندار بۆ: چاویان بپاریژن (لە سەرئەندانی ئافەرەتانی نامەحرەم) هەروەها ناموس و عەرەتی خۆیان لە حەرەم بپاریژن، بێگومان ئەو پاکتر و پوخت ترە بۆیان (بۆ دڵ و دەروون و پەرواڵەت و پوڤ و لەشیان) بە راستی خوا ئاگادارە بەو هەلس و کەوت و پەرەتارەیی کە دەیکەن)).

تێبینی دەگریت کە، خاویڤ کردنەو "تزکیە" بە نیشانە و شوێنەمای چا و داخستن و دوورکەوتنەو لە لادانە پەرەوشتی و ئەخلاقییەکان جێگیر بوو.

سوودەکانی چا و داخستن بەرامبەر کاری حەرەم و ناپەرە:

بەم پێیە پوون و ئاشکرایە کە چا و داخستن بەرامبەر بە تاماشا کردنە ناپەرە واکان سی سوودی گەرە و بایەخدارێ بەدواوەیە.

یەکەم: هەست کردن بە تام و چێژی ئیمان، ئەو چێژ و بەخششەیی کە بە هیچ جوړی شایانی هەلسەنگاندن و بەراورد کردن نییە لەگەڵ چێژی ئەو تەماشاکردنەیدا کە لە ئاستیدا چاومان داخستوو.

چونکە هەرکەسی بە مەبەستی پەرەزەندەیی پەرەردگار واز لە شتی بەیانی و ئەنجامی نەدات، پەرەردگار لەوە باشتر و چاکتری پێ دەبەخشێ. نەفسی مروڤ

تامة زړوى ته ماشاكرنى دهم و چاو و پوومه ته جوانه كانه و چاوه كان نيردراوه كاني
دلن و پايان ده سپړي بو ناگاداكړنه وي دل له وي كه له دووره دياره و
ده بيبين.

هركاتي دليان ناگادار كړده وه به بووني نيو چاو و نه داميكي جوان، بو چيژ
وهرگرتن له ته ماشاكرنى نه وليو و چاو و نه دامة، مهيل و ناره زوو نيشان ديدات و
هندي جار سه باره ت به مه هم خوي - دل - و هميش نيردراوه كهي - چاو -
تووشي ناپه حه تي و گرفت ده كات.

شاعريك له م بواره دا هو تراوه يه كي هيه و ده لي:

وكننت متي ارسلت طرفك رائداً	لقلبك يوما أتعبتك المناظر
رأيت الذي لا كله انت قادر	عليه ولا عن بعضه انت صابر

واته: ((هركاتي چاوه كانتان وه ك ديدوه و پيش قهره ولاني دلتان نازاد و
سهر به خو بكن و بهر لايان بكن، بينين و ته ماشاكرنه كانتان تووشي ماندوو بوون و
گرفتان ده كنه، شت كه ليكت بينيوه كه تواناي به ده ست هيئاني هه موويانت نيه و له
به رامبه ر هه نديكي شياندا پشودريژي نيشان ناده يت)).

به لام هركاتي چاوه كان له ته ماشاكرن و سهر كړدن ناپه وا و پيگه پينه دراو و
ناپويست دووره په ريژي بكن، دل له كولي هم و خم و هول و داوا كړدن ناسووده
ده بيت، به لام هر كه سي چاوه كاني بو ته ماشاكرنى هه رشتي نازاد و بهر لايان بكات،
تووشي سزا و جه زه به و به دبه ختي ده بيت. چونكه ته ماشا كړدن خوش ويستني
به دواوه يه و دلش وابسته ي نه وه ده بي كه چاو هه والي پيداوه و گوزارشتي لي
كردوه و نه گر نه و ته ماشا كړدنه ي چاو و تامة زړو بوونانه ي دلش به رده وام بيت،
دل به ته واوي مانا سهر قالي ده بيت و نه وين و په يوه ندييه كي به هيژي تيدا دروست
ده بيت و سهر هه لدات و هه ندي جار له وانه يه له پيتاو گيشتن به ياره كهي ته واوي
ده سته اته ثيماني و نينسان نيه كاني خوي له ده ست بدات و هه ندي جار يش ده ست
بداته تاوان و مروف كوژي خوا په نامان بدات. به شيوه يه كي كړده يي بيته بنده و

کوښلې خوشه ويسته کې و ياره کې، وه خوشه ويسته کې بېټه په روه ردگار و
په رستراوی. به پاستی ته وایي نه و گبروگرفت و به لا و نيشانه و شونه ما ماددې و
مه غه ويانه ی نه م لادانه له تماشاو سهيرکردنه ناروا و پښه پي نه دراوه کانه وه
سه رچاوه ده گري.

له م باروودوخه دايه که قاچي نه قل و ژيري ده که ويته داوه وه و له پله و پايه ی
ده سه لانداری ده که وي و به ديل ده گري و زيندانی ده گري و زمان به هو ی چاوه وه
ده ست به سکالا و گله یی ده کات! به لام چاوه کان پي ده لښ که وایي ته نيا
پاسپيراو گوي به فرمانی تو بووین و جگه له کاربه ده ست و فرمان به رداری خو مان
کاریکی ترمان نه کردوه!

نه لېته نه م باروودوخه بو دلې پيش ديت که خالي بيت له خوشه ويستی خدا و
پاکي و بڼه ردی بېروباوه و کاروکرده وه، چونکه سروشتی دل به جوړيکه که بي
گومان ده بي وابه ست و په يوه سته بي به يار و خوشه ويستی که وه و نه گه په روه ردگار
خوشه ويستی و په رستراو و يارمه تی ده ری که سي نه بي، پښه چاره يه ک بو دل نييه
جگه له وه ی که وایي که سي يا خود شتي بکاته خوشه ويستی و په رستراوی خوی و
بېپه رستی، خوا په نامان بدات.

په روه ردگاری که وره له باره ی يوسف وه (سه لامی خوی له سر بيت) ده فهرمويت:
﴿.....كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ سوره تی يوسف
۲۴.

واته: ((نا به و شيوه يه مان کرد بو نه وه ی هرچی گونا و تاوان و خراپه يه ليی
دور بخه ينه وه و به پاستی نه و له به نده ه لېژارده و پا که کانی نييه يه)).

نه گه ر چی ژنی عه زيزی میسر موشريک بو و له ه مان کاتيشدا هاوسه ری ه بوو
قاچي که و تبوويه ناو داوی هوا و ه وه سی پيس و ناپاکیه وه! به لام يوسف (سه لامی
خوی له سر بيت) به هو ی ثیمان و به کخواپه رستی و نييه ت پاکي و وېړای لاوييه تی،
زگورتی، غه ريب و کوښله بوون، له و داوه مه ترسیداره ده ريباز و پژگاری بوو!

دووه م: بینایی و به صیره تی دل و ساغی و سه لاهه تی تیژ بیری و تیگه یشتوویی:
 باوکی شه جاعی کرمانی ده لیت: ((هرکه سی به هوئی شوینکه وتن و په پره وی کردن له
 شریعت پووخسارو پوواله تی خوئی ناوه دان بکاته وه و به هوئی چاودیری به رده وامه وه
 دهر وون و ناخی خوئی پاک بکاته وه، نه فسی خوئی له هه وا و هه وه س دوور بخاته وه و
 بیپاریزی، چاوه کانی له ناست نامه حره م دا دابخات و خوو بگری به جل و به رگ و
 خواردنی حه لاله وه، بیر تیژی و زیره کی و وریایی نه و به ره و هه له ناپوات)).

په روه ردگاری مه زن نه و باروودوخه کی که گه لی حه زده تی لووتی (سه لامی خوی
 له سه ر بیت) تیدا بوو باس کردووه و دوی نه وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ سووره تی حجر ۷۵.

واته: ((بیگومان نا له و به سه ره اته دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانیک که
 په ند و ناموژگاری وه رگرن)).

نه وانه نه هلی بیر تیژی و تیگه یشتنیکن که خوئیان له ته ماشا کردن و کاروکرده وه ی
 پیس و ناپاک پاراستووه و دوور خستووه ته وه، په روه ردگاری مه زن دوی فه رمان دان
 به نه هلی نیمان بو دووری کردن له ته ماشا کردنه حه رام و کاروکرده وه خراپ و
 ناکو که کانی پاک داوینی و په وشته به رزی ده فه رموویت: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ...﴾ سووره تی نور ۳۵.

واته: ((خوا نور و پووناکی ناسمانه کان و زه ویه (نور و پووناکی به خشه
 پیان)).

نهینی و پازی نه م بابه ته له وه دایه که پاداشت له جوړی کاروکرده وه یه و هه
 که سی چای خوئی بنوقینی به رامبه ر نه و شتانه ی که په روه ردگار ته ماشا کردنیانی
 حه رام و قه ده غه کردووه، خوی گه وره پاداشتیکی زور باشتی پی ده به خشی و به
 هه مان شیوه که پووناکی و بو شایی چاوه کانی له حه رامه کان پاراستووه، په روه ردگار
 پووناکی و پوشنایی بینایی و به صیره تی دلی نه و دوو چه ندان ده کات و کارووبار و
 شت گه لی ده بیینی که نه وانه ی سهیری نامه حره میان کردووه هیچ کاتی نه وه نابین.

نہمہ راستیہ کہ مرؤڈ ہستی پی دہکات، چونکہ دلی مرؤڈ وہک ناوینہ و
 ہواو ہوہ سیش وہک ژہنگی ناوینہ کہ وایہ، وہک چون کہ ناوینہ یہک لہ ژہنگ و
 تہ پوتوز پاک بکریتہ وہ، نیتو چاوانی راستہ قینہ بہ ہمان شیوہ کہ ہہیہ تیایدا بہ دیار
 دہکے ویت و وہک خوی دہبیری۔ بہ لام نہ گہر ناوینہ پیس و ژہنگاوی بیت، وینہ و
 دہموجاوی راستہ قینہ ی شتہ کان بہ پوونی تییدا نابینریں و دلئیکیش کہ بہ ہوی
 تہ ماشا کردنہ ہوہس پیسہ کانہ وہ، تووشی ناپاکی و ژہنگاوی بوون ہاتبی، کہ لام و
 کردہ وہی سہرچاوہ گر لیی گومانای و گوترہ دہبن۔

سیہم: توانایی و بہرقہ راری و لیہاتوویی دل: بہ ہمان شیوہ کہ پەرہردگار بہ
 ہوی پوونای و پوشنایی خوی دلی بہ بینین و بہ صیرت بہ ہرمہ مند کردوہ، لہ
 پیگہی گہ شہ پیدان و بہ میزکردنیشہ وہ لہ پلہ و پایہی سہرہک و ہزیری و میرایہ تی کردنی
 ولاتی نادہمی جیگیر دہکات و لہ ہر دو ہیزہ کہ بہ ہرمہ مندی دہکات و لہم جوڑہ
 باروودوخہ دا شہیتانہ کان بہ توندی لیی پا دہکن و دور دہکے ونہ وہ، بہ ہمان
 شیوہ یہ کہ لہ گیرانہ وہیہ کدا ہاتوہ: ((کہ سی کہ لہ گہل ہوا و ہوہس
 وئارہ زوہ کانی خویدا دژایہ تی و بہ ربہرہ کانی بکات، شہیتان لہ سیبہر و گہورہی و
 شکوہ مندی ئو دہلہ رزی))۔

— پہستی و زہبوونی سہرپیچی کردن و سہر فرازی پہیرہوی کردن:

یہکی لہ یاسا ونہریتہ نہ گوڑہ کانی پەرہردگار نہ وہیہ کہ، ئہہلی تاوان و
 سہرپیچیکہر (پہست و زہبوون و کہ ساس) دہکات و ئہہلی شوینکے وتوان و پہیرہوی
 کہ رانیش سہر فراز و سہر بلند دہکات۔

پەرہردگاری مہزن و بہدہ سہلات دہفہرموویت: ﴿...وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ
 وَلَکِنَّ الْمُنَافِقِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ﴾ سوره تی مونافیقون ۸۔

واتہ: ((ئو دوو پووانہ نازانن کہ: عزیزت و دہسہلات و پایہ داری ہر شایستہی
 خوا و پیغہ مہرہ کہی و ئیماندارانہ))۔

هه ورده ها فه رموو یه تی: ﴿وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
سورده تی ئالی عیمران ۱۳۹.

واته: ((ئهی ئیمانداران کۆل مه دهن و سارد مه بنه وه و خه فه ت مه خوڻ، چونکه هه
ئیه سهر به رز و سهر فراز و سهر که وتووترن، ئه گهر ئیماندار ی چاک و پاست و دروست
بن)).

هه روه ها ده فه رموو یه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا...﴾ سورده تی فاتر ۱۰.
واته: ((ئوه ی سهر به رزی و پایه بلندی ده ی، با بزانی ت که هه موو سهر به رزی و
پایه بلندییه که هه ر بو خوایه)).

واته هه ر که سی به دوا ی سهر فرازی و سهر به رزییه وه ی، با به په پره ی کردن له
په روه ردگار له پێگه ی که لامی دروست و کاری چاکه و باشه وه، به دوایدا بگه پێ و
په ی دۆزی بکات.

هه ندی له پیشینه کان وتوو یانه: ((هه ندی له مرو فیه کان بو به ده ست هینانی
سهر فرازی و سهر به رزی، له بری پوو کردن و پویشن به ره و په پره ی کردن له
خودا وه ند، به هه له پوو ده که نه ده سه لانداران و پاره داره کان و به دوا ی ئه واندا
ده گه پێن و شوینیان ده که ون؟!)).

ئیمامی حه سه ن (خوای لی پازی بی ت) ده فه رموو یه تی: ((ئه گهر تاوان باره کان سواری
هه سپی خوش به ز و خوش پو ش بن و تاوی بده ن، په ستی و زه بوونی تاوان و سهر پێچی
هه ر به و چه شنه له دلایاندا جێگیر ده بی ت، چونکه ویستی په روه ردگار له سه ر ئه وه یه که
سهر کێش و تاوان باره کان په ست و بچوک بکاته وه و که سانی که گو پرا په لی
فه رمانه کانی ئه ون و په پره ی لی ده که ن، سهر به رز و سهر فرازیان بکات، به هه مان
شیوه که له نزا و پارانه وه ی (قنوت) دا ها تووه: ((انه لای ذل من والیت ولا یعز من
عادی ت)). واته: ((به پاستی ئه و که سه ی که تو سهر به رشتی بکه ی په ست و زه بوون
نابی و هه ر که سی کێش که تو له گه لیدا دۆژمنی و نه یاری بکه یه به سهر به رزی و
سهر فرازی ناگات)).

— پيش مهرجی خاوين کردنه وهی دل:

مه به ست نه وهیه که خاوين کردنه وهی "تزکیه" دل، مه جداره به پاك کردنه وهی "تطهير" دل، دروست به هه مان شیوه که گه شه کردنی جهسته ی مروء، مه جداره به پاك بوونی جهسته ی له نه خوشی و که م و کورپیه کان.

په روه ردگاری گه وره و به ده سه لات ده فره موویت: ﴿...وَكُلُوا فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَالِمًا﴾ سوره تی نور ۲۱. واته: ((نه گه رفه زل و میهره بانی خوا نه بوویه له سه رتان، نه وه هه رگیز که ستان پاك و پوخته و پزگار نه ده بوون (له ده ست بوختان چیه کان، یا خود به ته به پاك نه ده بوونه وه) به لام خوا هه رکه سیکی بوویت و شایسته بیت، پاك و پوخته ی ده کات و له گونا هه کانی ده بووریت، خوایش هه میسه بیسه و زانایه (به ته به و په شیمانیتان و به نییه تی دل و ده رووتان)).

په روه ردگاری گه وره دوا ی باس کردنی حرام بوونی زینا و بوختانی ناموسی و شه رف و هاوسه رگیری له گه ل زینا که ردا، نه و نایته ی باس کردوه و خسته نه پووی نه م راستیه یه که خاوين کردنه وه له ږنگه ی دور که وتنه وه له و جوړه کارووبارانه دیته دی.

هه روه ها په روه ردگاری مه زن سه باره ت به پتویستی موله ت خواستن له خاوه ن مال له کاتی چوونه ژووره وه دا فره موویه تی: ﴿...وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَأَرْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ سوره تی نور ۲۸.

واته: ((مه چنه ژووره وه هه تا موله ت نه درین، نه گه ر پیتان و ترا بگه ږینه وه (کاتمان نییه، یا کارمان هه یه) بگه ږینه وه (به بی دلگرانی) نه وه چاکتره بوټان، چاکیش بزائن که خوا زانایه به هه مو نه و کاروکرده وانه ی که نه نجامی نه دن)).

چونکه که سانی که ده یانه وی بچنه نیو مالانی خه لکانی تره وه و نه گهر موآله تی چوونه ژوره وه یان پی نه درا به هوئی دور که وتنه وه یان له بینینی نه وه ی که بینینیان بو نه وان ناپه وا و نادر وسته، گه پانه وه یان ده بیته هوئی پاک و گه وره یی نه وان. هه روه ها په روه ردگاری گه وره و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿سوره تی نه علا ۱۴ - ۱۵.

واته: ((بیگومان نه و که سه سه رفرازه که ده روونی خوئی پاک پاگرتووه و ناوی په روه ردگاری ده بات و نویژی بو ده کات و کپنوش و سوژده ی بو بردووه)). په روه ردگار گوته و قسه که ی حه زره تی مووسا (سه لامی خوی له سه ربیت) که به فیرعه ونی فه رمو و باسی فه رمووه که ده فه رموویت: ﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّى﴾ سوره تی نازعات ۱۸.

واته: ((پی بلی: باشه نه وه ناکریت دل و ده روون و کردار و په فطارت پاک و جوان و پوخته بیت؟)). هه روه ها ده فه رموویت: ﴿...وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ (۶) الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ...﴾ سوره تی فو صیله ت ۶ - ۷.

واته: ((چاک بزائن که، وهیل و سزای سه خت بو موشریک و هاوه لگه ران ناماده یه، نه وانه ی که زه کات ناده ن)).

نۆزیه ی پافه که ران و نه وانه ی که دوی نه وانیش بوون، له سه ر نه م باوه پهن که: مه به ست له "زکاة" له م ئایه ته دا یه کخوایه رستی و شایه تی دانه به (لا اله الا الله) و ئیمان و باوه پیکه که ده بیته هوئی خاوین کردنه وه ی دل، چونکه یه کخوایه رستی به مانای دور که وتنه وه و لادانی دل و کرده وه ی ئولو هییه تی غهیره په روه ردگاره و ته نیا به م شیوه پاکیه تی نه و دیته دی و ده سه به ر ده بی و ئولو هییه تی نه و به سه ر دل و ژیا نی خویدا پته و و پایه دار ده کات. نه مه بنچینه و بناغه و بنه مای هه ر جوړه گه شه سه ندن و کامل بوونیکه.

"تزکیه" هر چنده له بنچینه دا به واتای زیاد کردن و گه شه کردن و زوږییه، به لام ته نها دواى له ناو بردنى به لا و له مپهره کانه وه به ده ست دیت. کورتهى قسه که ئه مه یه که یه کخوابه رستی "توحید"، بنچینه و بناغه ی ته واوی نه و شتانه یه که ده بنه هو ی خاوین کردنه وه و گه وره کردنى دلی مروڤ.

— جیاوازی نیوان خاوین کردنه وه ی نه فس و خو به خاوین زانین:

تزکیه به واتای خاوین کردنه وه و پاک کردنه وه ی شتی دیت، ئه م پاک کردنه وه یه یا له خودی مروڤدا (ده روونی مروڤدا) دیته دی یا خود ته نیا له زانست و هه وال دانیدا، که له باره یه وه قسه دیته ناوه وه.

له سه ر ئه م ئه ساسه یه که خواى گه وره ده فه رموویت: ﴿...فَلَا تُزْكُوا أَنْفُسَكُمْ...﴾ سووره تی نه جم ۳۲.

واته: ((که واته خو تان به چاک مه زانن و خو تان به پالښته دامه نین)).
که مانای ئه وه جیاوازه له گه ل مانای ئه م ئایه ته دا که ده فه رموویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ سووره تی شه مس ۹.

واته: ((به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و ئیمان و ترسی خواى تیا دا پوواندوه)).

واته باس له پاکی و ناپاکی دل مه که ن له لای خه لکی! وه خو تان هه لمه کیشن که وا ئه هلی ته قوا و خاوینین! چونکه دواى ئه وه ده فه رموویت: ﴿...هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ سووره تی نه جم ۳۲.

واته: ((هر خوا خو ی ده زانیت کی ته قواى هه یه و پاریزکاره)).
ناوی زه ی نه ب (هاوسه ری پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم) پیشتەر "بَرَّة" واته پاک و چاکه کار بوو پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رموو ی: ئه م ناوه

گوزارشت له پاکی و چاکه کاری ئه و ده کات، بویه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناوی نا زهینه ب و فره مووی: ((الله اعلم باهل البر منکم))^۹.

واته: ((په روه ردگار خوئی باشر چاکان و پاکه کانتان ده ناسی)).

هه روه ها ئه م ئایه ته ی که ده فره موویت: ﴿الَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ یُزْکَوْنَ اَنْفُسَهُمْ...﴾
سوره ته نیسا ۴۹.

واته: ((ئایا نه تپوواییوه ته ئه و که سانه ی که خوئیان به چاک ده دهنه قه له م (ده لئین ئیمه هه لبارده ی خواین)؟!)).

واته باوه پریان به خاوین بوونه وه و گه شه کردنی نه فسی خوئیان هیه و بو خه لکانی تری باس ده که ن و هه روه ها که سانیککی تر که له باره یانه وه شایه تی بده ن خوشیان باسی خوئیان ده که ن و خوئیان هه لده کیشن.

دوای ئه وه په روه ردگاری مه زن ده فره موویت: ﴿...بَلِ اللّٰهُ یُزْکِی مَنْ یَّشَاءُ...﴾
سوره ته نیسا ۴۹.

واته: ((ئه وه وانیه، به لکو خوا (به نده کانی ده ناسیت) و هه ر که س شایسته بیّت په سهن دی ده کات)).

واته ئه وه په روه ردگاره که که سی له سه ر پیکه ی گه شه کردن و گه وره بووندا جیگیر ده کات و له باره یه وه قسه ده کات.

ئه و بابه ته له به رامبه ر ئه م فره مووده یه ی په روه ردگاردا جیگیر بوون که ده فره موویت: ﴿قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكَاها﴾ سوره ته شه مس ۹.

واته: ((به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و ئیمان و ترسی خوای تیادا پوواندوه)).

وه ئه مه ی که ده فره موویت: ﴿هَلْ لَّكَ اِلٰی اَنْ تَزْکٰی﴾ سوره ته نازعات ۱۸.

واته: ((پټی بلی: باشه نه وه ناکړیت دل و دهر وون و کردار و پرفتارت پاک و جوان و پوخته بیت؟)).

واته گوږپایه لې و په پړه وی له فرمانی په روه ردگار بکه ن، تاکو به هوپه وه خاوین بینه وه. وه نایه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ سوورده تی نه علا ۱۴.

واته: ((بیگومان نه و که سه سه رفرازه که دهر وونی خوې پاک پراگرتوه)).
به م جوړه به.

__ واتای نایه تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾:

سه باره ت به جیناوی بکری نادیار له کاری "زکاهَا" بیروپای جیاواز مه به هندی ده لئین: بو په روه ردگار ده که پټه وه، واته نه فسی که خوداوه ند پاکی بکاته وه، به راستی پزگاری بووه و نه فسیکیش که خوداوه ند به حالی خوې جی بهی لې و پشت گوئی بخت و بیشارپته وه، تیشکاو و دواو و بی هیوا ده بیت.

هنديکی تر ده لئین: بو جیناوی کاری "أفلح" که وشه ی "من" — ده که پټه وه، فرق ناکات. مه وصول بی یاخود موصوف "ناوه لئاو" چونکه نه گهر نه و جیناوه بو په روه ردگار بکه پایه ته وه، ده یفه رموو: ((قد أفلح من زكاه وقد خاب من دساه)).

خاوه نی بیروبوچوونی به که م ده لئین: وشه ی "من" نه گهر چی دهر پینه که نیرینه به، به لام نه گهر بو می به کار هاتبا، ده توانی بو په چاوکردنی وانا که ی جیناوی مینیه ی بو به کار بینین و یاخود بو په چاوکردنی دهر پیرین ده توانین جیناوی نیرینه ی بو به کار بهینین و هردوکیان به کارهینانیا ن پیچه وانه ی زمان پاراوییه. له قورثانی پیروژدا هردوکیان واته گه پانه وه ی جیناوه به مه بهستی دهر پیرین و یاخود گه پانه وه ی نه و به مه بهستی وانا هاتوه:

سه باره ت به دؤخی به که م نه م نایه ته هاتوه: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ...﴾ سوورده تی نه نعم ۲۵.

واته: ((هنديکیش له و بی باوه پانه گویت بو ده گرن (له کاتی خویندنی قورثاندا))).

سه بارهت به دوخی دوهم هاتووه که: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ...﴾ سوورده تی یونس ۴۲.

واته: ((له و بئ باوه پانه که سانیك هیه گویت بو ه لده خات (کاتیك قورئان ده خوینیت))).

ئوانه ی که بوچوونی یه که م به باشتر ده زانن. بو سه لماندنی قسه که یان پشت ده به ستن به و فهرمووده یه ی که ئه هلی سووننه ت له ئین ئه بی مه لیکه وه و ئه ویش له دایکی موسلمانانه وه خاتوو عائیشه (خوای لی پازی بیت) گیزاویانه ته وه: عائیشه فهرموویه تی: ((شه ویک هاتمه وه مال وه، بیستم که و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له کاتی نزا و پارانه وه دایه و ده فهرموویت: ((رب اعط نفسي تقواها، وزکها، انت خیر من زکها، انت ولیها ومولاها)).^{۶۰}

واته: ((په روه ردگار! خو پاراستن و پاریزگاری بیه خشه به نه فسم و خاوینی بکه وه! چونکه چاکترین پاک که ره وه و گه وه و سهرداری نه وی!)).

له پوانگه ی خاوه نانی بوچوونی یه که م: ئه م فهرمووده یه پافه ی ئه و ئایه ته ی کردووه و ئه مه خواجه که نه فسی خاوین ده کاته وه و له ئاکامدا له ئاراسته و ئاسوی گه شه کردن و گه وه بووندا جیگیر ده بی. واته په روه ردگار خاوین که ره وه و مرویش خاوین کراوه یه. جیاوازی نیوان ئه م دووه ش وه ک جیاوازی نیوان بکه ر "فاعل" و نیشانه و کاریگری کاره که یه "فعل".

ئوان ده لئین: ئه وه ی که له قورئانی پیروژدا هاتووه و خاوین بوونه وه ی "تزکیه" داوه ته پال مروژ له سهر ئه ساس و بنه مای واتای دووه مه. نه ک یه که م. به هه مان شیوه که ده فهرموویت: ﴿قُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى﴾ سوورده تی نازعات ۱۸.

واته: ((پیی بلی: باشه ئه وه ناکریت دل و ده روون و کردار و په فتارت پاک و جوان و پوخته بیت؟!)).

واته ئایا پیگه ی خاوین بوونه وه له لایه ن خداه ونده وه قبول ده که ن تا کو پاک ببنه وه؟.

دهٲٲن: حق و چاكه نه مه يه، چونكه هه ركه سٲٲ په روه ردگارٲ خاويٲنٲ نه كاته وه،
 ده رباز و پزگارٲ نابٲٲ، نه مه بوٲوونٲ ئٲٲن عه بباس و ٲافه كه ران و موفه سٲراني
 قورٲانه و له گٲٲرانه وه يه كدا له باوكٲ ته لحه و عه تاو كه لبٲٲه وه، ئٲٲن عه بباس دهٲٲت:
 ((كه سٲٲ پزگارٲ بووه كه وا په روه ردگار نه فسي نه وٲٲ ٲاك كرديٲته وه)).

ئٲٲن زه يد و ئٲٲن جهرٲر دهٲٲن: ((كه سٲٲ پزگار و قوتارٲ ده بٲٲ، كه په روه ردگار
 نه فسي ٲاك بكاته وه و خاويٲنٲ كاته وه)).

نه وان دهٲٲن: نه م فه رمووده يهٲ په روه ردگار له سه ره تاٲ سووره ته كه وه شاٲه تي
 له سه ر درووستٲ نه م بوٲوونه ده دات كه ده فه رموويٲ: ﴿فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾
 سووره تي شه مس ۸.

واته: ((جا تواناٲ خراٲه و چاكه و خوا نه ناسٲ و خواناسٲ تيٲدا داٲٲن كړدوه)).
 هه روه ها په روه ردگار نه م ٲاسٲٲٲه يهٲ كه درووستكه رٲ نه فس و سٲفه ته كاٲٲه تي،
 باسكردوه و واتاٲ "تسوٲه" نه مه يه.

خاوه ناناٲ بوٲوونه كهٲ ترٲش دهٲٲن: ٲوواله تي ئاٲه ته كه و ٲٲك و ٲٲكٲ درووستٲ
 نه و ده ربٲٲ گه ٲانه وهٲ جٲناوٲ "زكاها" يه بوٲ وشهٲ "من". واته كه سٲٲ پزگار و
 قوتارٲ ده بٲٲ كه نه فسي خوٲٲ خاويٲن و ٲاك بكاته وه. ماناٲه كٲتر كه زوتر به بٲردا
 ديٲت و له وانه يه جگه له وه ش ماناٲه كٲ تر له ئاٲه ته كه به ده ست نه يه ت، نه مه يه. نه وان
 دهٲٲن "نفس" مٲٲنه يه، نه گه ر نه و جٲناوهٲ كه له "زكاها" داٲه بوٲ يه زدان
 بگه ٲاٲه ته وه و ٲٲكه اتهٲ قسه كه (كه لامه كه) به م جوٲه ده بوو كه ((قد افلحت نفس
 من زكاها)).

واته: نه فسي كه سٲٲ كه خاويٲنٲ كړديٲته وه پزگار و قوتار بووه.

ياخود (افلحت من زكٲها)

واته: ((كه سٲٲ كه خاويٲنٲ بكاته وه، ده ربازٲ بووه)).

چونكه "من" بوٲ "نفس" ده گه ٲٲته وه.

هه‌روه‌ها وتوویانه: نه‌گه‌رچی به‌هۆی وشه‌ی "من" له‌وه هیتانی کاری "فعل" به‌بی تایی مینه‌ی پێگه‌ پێدراوه، به‌هه‌مان شیوه‌ که ده‌لێن: ((قد افلح من قامت منکن)).
 نه‌مه‌ کاتی که گرفت و هه‌له‌یه‌ک نه‌بیته‌ هۆکار و پێگر، به‌لام نه‌گه‌روای لیتهات، هیچ پێگه‌ چاره‌ی جگه‌ له‌ چاره‌سه‌رکردنی نه‌و بوونی نییه‌.

هه‌روه‌ها نه‌وان ده‌لێن: "من" به‌ واتای "الذی"، نه‌گه‌ر ده‌وترا ((قد افلح الذی زکاه‌ا لله)) پێگه‌ پێنه‌دراو نه‌بوو چونکه‌ له‌م کاته‌دا جیناوی مینه‌ی بو "الذی" ده‌گه‌پایه‌وه.
 ده‌لێن په‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ و مه‌زن ویستوویه‌تی که‌وا پزگاری و قوتار بوون بداته‌ پال که‌سی که‌ خۆی - خودی مروفه‌که‌ - نه‌فسی خۆی پاک و خاوین بکاته‌وه، له‌ به‌ر نه‌مه‌یه‌ که‌ کاری "زکاه‌ا" به‌ تایی مینه‌ی نه‌هیتاوه‌ته‌وه (ه‌) و وشه‌ی "من" که‌ به‌ مانای "الذی" یه‌ هیتاوییه‌تی و زۆریه‌ی پافه‌که‌ران و موفه‌سیره‌کان ته‌نانه‌ت ئیبن عه‌بباسیش نه‌م بو‌چوونه‌یان په‌سه‌ند کردوه‌.

قه‌تاده‌ ده‌لێ: ((قد افلح من زکاه‌ا))

واته‌: ((هه‌رکه‌سی کارێکی چاکه‌ نه‌نجام بدات و په‌په‌وه‌ی له‌ په‌روه‌ردگار بکات، به‌پاستی له‌ پێگه‌ی پاک کردنه‌وه‌ی نه‌فسیدا هه‌نگاوی هه‌لگرتوه‌ و چاکسازی تیدا کردوه‌ و هانی داوه‌ بو‌ په‌په‌وه‌ی کردن و گوێپایه‌لی کردن له‌ په‌روه‌ردگار و هه‌رکه‌سی نه‌فسی به‌ره‌و سه‌رپێچی کردن و نافه‌رمانی په‌روه‌ردگار هان بدات، تووشی شکست و زه‌ره‌ر و زیان بووه‌)).

ئین قوته‌یه‌ ده‌لێت: ((واتای ئایه‌ته‌که‌ نه‌مه‌یه‌ که‌: هه‌رکه‌سی نه‌فسی خۆی خاوین بکاته‌وه، واته‌ به‌هۆی په‌رستش و په‌په‌وه‌ی کردنی په‌روه‌ردگار و چاکه‌ و چاکه‌کاری له‌ ئاراسته‌ی گه‌شه‌کردن و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چووندا جیگیری بکات، پزگار و کامه‌ران و به‌خته‌وه‌ر بووه‌)).

((وقد خاب من دسها))

واته‌ که‌سی که‌ به‌هۆی تاوان و سه‌رپێچی کردن و وازه‌یتان و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ گوێپایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار نه‌فسی خۆی لاواز و ناته‌واو کرد و لیتهاتوونه‌بوو تووشی زه‌ره‌ر و زیان و بی هیوایی بووه‌.

مروٲی نه هلی خراپه و خراپه کاری (فسق و فجور)، مروٲی بی ناو و نیشان، خاوه نی که سایه تیبه کی نادیار و شاراوه یه و هه می شه تووشی که ساسی و پهریشانی و سهردانه واندن ده بی. که سی که تووشی تاوان و گوناح ده بیٲ، که سایه تی خوٲی پیس و سست و له ناو ده بات.

به لام مروٲه پاک و خوٲ پاریزه کان نه فسی خوٲان له ئاراسته ی که شه کردن و که وړه بووندا جیگیر ده که ن و پهره به توانا کانیان ده دن و توانا کانیان ده رده خه ن. پیاوچاک و که له پیاوه کانی عه رب به سر به رزاییه کانه وه ماله کانیان دروست ده کرد، تاوه که ه ژار و بی نه واکان ماله کانیان ببینن و بوٲ چاره سه رکردنی کی شه و گرفته کانیان سهردانیان بکه ن، ته نانه ت به شه ویشدا بوٲ پٲنمونی کردنی موسافیر و پٲیواره کان له پال ماله کانی خوٲاندا ناگریان ده کرده وه ؟.

به لام مروٲه که ساس و سه رلیشیواو و تاوانباره کان، شوٲنه چه پهل و نادیار و قووله کانیان ده که پی، تا که سی ماله کانیان نه دوژیته وه و داوی شتیکیان لی نه کات. نه وان - پیاوچاک و که له پیاوه کانی عه رب - نه فسی خوٲانیان پاک و به رز کردووه ته وه، به لام نه مان - مروٲه که ساس و سه رلیشیواوه کان و تاوانباره کان - نه فسی خوٲانیان پیس کردووه و ده یشارنه وه. ! نه وانه ی که باس کران و خرا نه پوو دوو بوٲچوون و رافه و ته فسیری ناودار بوو له باره ی ئایه تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَاها﴾، به لام بوٲچوون و رافه ی سییه می ش هه یه که ده لی: ((مانای ئایه ته که به م جوړه یه که هه رکه سی خوٲی به پیاوچاک و چاکه کار له قه له م بدات و له وان نه بیٲ، تووشی زهره ر و زیان و بی هیوایی ده بیٲ)).

واحدی نه مه ی گٲپراوه ته وه و ده لی: ((واته نه و له نیوان چاکه کاران و صالحه کاند ا خوٲی شار دووه ته وه و ده یه وی خه لکی نه ویش به پیاوچاک و پاریزکار و چاکه کار له قه له م بدات، له کاتیګدا که نه و له و پٲګه یه دا نییه که پیاوچاکان و که سه پاکه کانی تیډا جیگیره و هه نگاوی تیډا هه لده گرن)).

نه ڪهر چي ته مڙڇوونه خوڻي له خوڻي دا پاست و دروست و حقه، به لام ته مه ي
 ڪهوا مه به ستي نايه ته ڪه ته وه بي، جيڪي مشت و مڙو پڙو ڇوونه، ته نيا له پڙي
 گشتگيري نايه ته ڪه وه به ڪه ته مڙو جوڙه و اتايش ديته ناوه وه.
 چونڪه ڪه سي ڪه نه فسي خوڻي به خرابه ڪاري و گنده لڪاري ده شاريتيه وه، هر
 ڪاتي له گهل ته هلي خير و چاڪه دا هاوپي بيٽ و دابنيشيت، ههول ده دات ڪهوا له
 نيوانياندا جي و شويني خوڻي بڪاته وه. خوا په نامان بدات له و سيفه ته.

بەشى يازدەيەم

ھۆكارەكانى خوشبەختى دل

((دل ته نیا کاتی له خوشبهختی، تام و چټږ، بهخشش و خیر و چاکه بههره مهند دهبی که، ته نیا په روهردگار به دروستکه، خولقینه، په رستراو و نامانجی و یستراوی خوئی له قهله م بدات و له هه موو شتی زیاتر ئه وی خوش بووی و خوشه ویستی بوئی هه بی)).

ته وهری په که م: خوشبهختی راسته قینه کامه یه؟

_ دهستکه وتی گشتی له قازانچ و زهره ر:

ئهم بابته زور پوون و ناشکرایه، که ته وای بوونه وهر و دروستکراوه کان چ مه لایکه و چ مروء و چ جنوکه و چ ناژهل، پټویستیان به به دهست هیثانی سوود و قازانچ و لایردن و دوورخستنه و هی زهره ر و زیان هه یه.

به لام ئهمه کاتیک گونجاوه که ئه وانه هه ستردنیکي گونجاویان سه باره ت به سوودو زیان هه بیث، به وه بیر هیثانه و هی ئهم خاله که و سوود و به رژه و هندی له جوړی خوشی و که یفخوشییه و تام و چټږ و زهره ر و زیانیش له جوړی دهره و نازاره، بو هه بوونی هه ستردنیکي دروست له باره ی قازانچ و زهره ر و زیان، پووکردن به ره و دوو بابته پټویست و گرنگه:

په که م: ناسینی ئه و شته ی که ویستراو و خوشه ویسته و قازانچ و که لکینکی لی به دهست دیت و دهرک کردن و ناسینی تام و چټږیکي به دواوه یه.

دووه م: نامراز و هوکارگه لی که هاوکاری و ناریکاری مروء دهکات بو گه یشتن به و ناسین و ناشنایه تییه.

له به رامبه ر ئه و دوو بابته شدا دوو بابته ی تر ته رح ده بن:

په که م: کارووباری ناپه سه ند و زهره رده ر.

دووه م: نامراز و هوکارگه لی که ده بنه پټگر و له مپه ر له به رده م ناسینی به که لک و

زهره رده ر.

له نه نجامدا نيمه سه بارهت به مه پوويه پووي چوار بابته ده بينه وه:

يه كه م: بابته تكي خوش، ويستراو و به سوود.

دووه م: بابته تكي ناپه سهند و نه ويستراو و زهره رده ر.

سييه م: هوکاري گه يشتن به کاروباري دلپفين و ويستراو.

چواره م: نامراز و هوکاري چاره سه رکړدن کاروباري ناپه سهند و نه ويستراو.

نهم چوار بابته نه تهنيا بو مروفه کان، به لکو بو بوونه وهره کاني تریش زور
پيوست و گرنگ و مایه ی ژيان و بوون و به رژه و هندی نه وان به بی پهاوکردن و
پووکړنه نه و کاروبارانه نه گه ری نيه.

— په يوه ندي نهم کاروبارانه به په رومردگار هوه:

کاتی که گرنگی نه و کاروبارانه به دیار کهوت بو مان پوون ده بیت ه وه که، نامانجی
ويستراو و مه به ستی کوتایی بو نه هلی ثیمان، په رستش و نزيك بوونه وه و به ده ست
هينانی په زامه ندي په روه ردگار و هر خوايشه که و اهاوکاری و ثاریکاری مروفه ده کات
بو گه يشتن به م نامانجه.

به لام به نديا ته تی کردن و نزيك که و تنه وه و هه ولدان بو به ده ست هينانی په زامه ندي
جگه له په زامه ندي خوا، هه مان نه و مه سه له و بابته زهره رده ر و له ناو به ريه که له
خالی به رامبه ريدا جيگيره و ناماده يه. په روه ردگار خویشی (له پڼگه ی پڼموني و
هاوکاری کړنه وه) مروفه بو دوور که و تنه وه لپی هاوکاری و ثاریکاری ده کات. له بهر
نه وه يه که په روه ردگاری مه زن کوکه روه وه و گردکه روه وه ته وای نه و کاروباره چوار
لايه نانه يه و جگه له ویش به هيچ جوړی وه که نه مه نيه.

= په روه ردگار خوئی خوشه ويست، په رستراو و مراز و مه به سته.

= خوا هاوکاری و يارمه تی مروفه ده دات بو به جي هينانی نه رکي به نديا ته تی و

به ده سته هينانی په زامه ندي خوئی.

= ناپه‌وا و ناپه‌سند هه‌مان نه‌و شته‌یه که ویست و حیکمه‌تی نه‌و ده‌بخوازی و ده‌یه‌وی.

= وه هه‌ر خوداوه‌ندیشه که له پښگه‌ی پښموونی کردن و حیکمه‌تی و کارزانی خو‌یه‌وه هاوکاری مروژ ده‌کات بو پویه‌پوو بوونه‌وه له گه‌ل نه‌و کاروباره ناپه‌سندانه‌دا.

به هه‌مان شیوه که خواناسترین مروژ (موحه‌مه‌د = صلی الله علیه وسلم) به په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ((أعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعافاتك من عقوبتك واعوذ بك منك)).^{۶۱}

واته: ((په‌روه‌ردگارا! له توو‌په‌بوونت به په‌زامه‌ندیت و له سزا و جه‌ز به‌کانت به لی‌بوردنت و له خو‌ت به خو‌ت په‌نا ده‌گرم و هاوارت لی ده‌که‌م)).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ((اللهم انی اسلمت نفسی الیک، ووجهت وجهی الیک وفوضت امری الیک، وألجأت ظهری الیک، رغبة ورهبة إلیک، لاملجأ ولا منجی منک الا الیک)).^{۶۲}

واته: ((په‌روه‌ردگارا! خو‌م داوه‌ته ده‌ست تو و پووم کردووه‌ته تو کاروباره‌کانم سپاردووه به‌تو و به مه‌یل و ئاره‌زووی خو‌م په‌نام بو‌تو هیناوه (بو‌قوتار بوون و ده‌رباز بوون له توو‌په‌یی و سزات) هیچ په‌ناکه و پښگه‌یه‌کی ده‌رباز بوون بوونی نییه جگه له پال تو‌دا نه‌بی)).

سایه و په‌ناو پزگاریوون له ته‌واوی خراپه و گوم‌پراییه‌کان ته‌نیا له (یه‌کخواپه‌رستی، پووتیکردن، پشت به‌ستن و به‌ندایه‌تی کردنی) په‌روه‌ردگاردایه و په‌نابردن و ته‌واوی نه‌و شتانه‌ی که به‌هو‌ی شه‌ر و خراپه‌یانه‌وه په‌نای بو‌ده‌بری، کاری (فعل) نه‌ون، یاخود درووستکراو گه‌لیکن که په‌روه‌ردگار به‌ویست و ئاره‌زووی خو‌ی درووستی کردوون و خولقاندوونی.

۶۱ اخ‌رجه مسلم.

۶۲ متفق علیه.

ته‌واوی ده‌ستور و فه‌رمانه‌کان و سه‌رجه‌می سوپاس و ستایش کردنه‌کان و تی‌کرای سه‌روته و سامان و خیر و چاکه له ژیر ویست و ئیراده‌ی په‌روه‌ردگار دان، هیچ کامی له بنده‌کانی له نه‌ستوی یاد و ستایشی په‌روه‌ردگار به و جوړه‌ی که شایسته‌ی خودایه ده‌رنایه‌ن و ناتوانن به‌شیوه‌یه‌کی شیاو و گونجاو له نه‌ستوی ده‌ربین و نه‌و به هه‌مان شیوه‌یه که خوئی باسی خوئی ده‌کات، (واته جگه له په‌روه‌ردگار که توانای نه‌وه‌ی هه‌یه که‌وا به شیوه‌یه‌کی گونجاو باس و وه‌سفی خوئی بکات هیچ مروفئیکی تر ناتوانیت وه‌سف و ستایشی خوداوه‌ند بکات، وه‌رگیزی کورد). گه‌وره‌تر و به‌رزتره له ته‌واوی نه‌و ستایش و وه‌سف کردنه‌ی که بوونه‌وه‌ره‌کان ده‌یکه‌ن.

— ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختیه :

به‌م پټیه پوون و ناشکرایه که به‌رژه‌وه‌ندی و خوشبه‌ختی و کامه‌رانی مروف په‌یوه‌ست و مه‌رجداره به‌هینانه‌دی واتای: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سووره‌تی فاتحه . ۵

واته: ((خواه: ته‌نھا هه‌ر تو ده‌په‌رستین، هه‌ر له تو ش داوای یارمه‌تی و پشتیوانی ده‌که‌ین، (له‌کارووباری دین و دنیا ماندا، به‌تایبه‌ت له و کارووباراندا به‌تو نه‌بیت، به که‌سی تر له بنده‌کانت ناکریت)).

= چونکه به‌ندایه‌تی کردنی پاک و بی‌گه‌ردی په‌روه‌ردگار مه‌به‌ست و داخوای دروستکه‌ری جنوکه و مروفه .

= وه یارمه‌تی ده‌ر و هاوکاری که‌ری که‌سیکه که بو گه‌یشتن به ویست و خواستی، داوا له خوا ده‌کات.

یه‌که‌می: په‌یوه‌ندیداره به واتای ټولووه‌یه‌وه. وه دووه‌میش: په‌یوه‌ندیداره به واتای په‌بووبیه‌ته‌وه. چونکه "اله" نه‌وه‌یه که دل‌ه‌کان له پووی خوشویستن، مه‌یل و

ناره زوو گه وره یی، قه در گرتن و پِژگرتن، خشووع، خو به که م زانین، ترس، داواکردن و پشت به ستن به خوداوه نده وه پوو ده که نه خواو خوشیان ده وی.

به لام "رب" نه وه یه که درووستکراوه که ی ده خولقی نی، په روره ده و گه وره ی ده کات و پِینمونی ده کات بو خیر و چاکه و به رژه وندی و ناشته وایی، که واته هیچ نیلاهی جگه له خواجه و هیچ خودای "رب" شرعی و پِیگه پیدراو نییه.

به هه مان شیوه که جگه له په روره دگارییه تی خوا "ربوبیه" هه رچیتر هه یه له بی هووده ترینی بی هووده و بی خوکانه. جگه "الوهیه" خودا نه وانی تر له بی هووده ترین و گومپا ترینه کانه.

__ نایه ته کانی یه کخوا په رستی (توحید):

په روره دگاری مه زن له زوړیک له نایه ته کانی قورئاندا (الوهیه و ربوبیه) ی له پال یه کتردا داناوه، به هه مان شیوه که ده فهرمویت: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی هود ۱۲۳.

واته: ((هر بو خواجه نه یی و نادیاره کانی ناسمانه کان و زه وی، هه موو کارو فرمانیش هر بو لای نه و ده که پِیته وه، ده ی که و ابو نه و به رسته و ته نها پشت به و به سته، هه رگیز خوی په روره دگارت بی ناگا نییه له وه ی که نیوه ده یکن و نه نجامی ده ده ن)).

هه وره ها له سه ر زاری شوعه بیبیشه وه (سه لامی خوی له سه ر بیت) ده فهرمویت: ﴿...وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ إِلَى مَا أَنهَأَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ سوورده تی هود ۸۸.

واته: ((شوعه یب وتی: منیش نامه ویت قه ده غه ی شتیکتان لی بکه م، که چی خو م وه که نیوه نه که م (چی به نیوه بکه یه نم خو م له پیددا نه نجامی ده ده م) من هیچ ناویت ته نها چاکسازی نه بیت، به گویره ی توانام، پِیکخستنی کارم به ده سستی که س نییه

به دهستی خوا نه بیّت، پشت و په نام هر به و به ستووه و هر بو لای نه ویش ده که پیمه وه)).

هه وره ها ده فەرموویت: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا﴾ سوورده تی فورقان ۵۸.

واته: ((تو ئه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) پشت ببه سته به و خوایه ی که هه میسه زیندوو و هه رگیز نامریت، به رده وام ته سبیحات و سوپاس و ستایشی بکه، نه ونده به سه بو ئه و که به هه موو گونا و تاوانه کانی به نده کانی ناگایه و (هیچی لی په نهان نییه)).

هه روه ها ده فەرموویت: ﴿...قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ سوورده تی په عد ۳۰.

واته: ((ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) تو بلی: نه و په روه ردگاری منه و بیجگه له و خوایه کی تر نییه، من هر پشتم به و به ستووه، که پانه وه شم هر بو لای نه وه)).

وه له سه ر زاری شوینکه و تووانی ئیبراهیمه وه (سه لامی خوای له سه ر بیّت) ده فەرموویت: ﴿...رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سوورده تی موته حینه: ۴.

واته: ((ئینجا ئیبراهیم (سه لامی خوای له سه ر بیّت) وتی: په روه ردگارا هر پشتمان به تو به ستووه و هر بو لای توش گه پراوینه ته وه، سه ره خامیش هر بو لای تو یه)).

(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) و ئه م حه و ت ئایه ته، ده رخه ری ئه و دوو بنه ما کوکه ره وه یه بو یه کخوابه رستی (توحید)، که به بی هینانه دی ئه وانه هیچ مروفتی تام و چیژی سه رکه و تن و سه ربه رزی دنیا و به خته وه ری و خوشبه ختی دواپوژ ناکات و ههستی پی ناکات.

ته وهری دووهم: خوش ویستنی دنیا و بینینی دواپوژ:

هوکاری دووهم که به خته وهری و کامه رانی مروژ دهسته بهر دهکات، باوهر و ئیمان به پاستیبیهی که وا په روهردگار بوونه وهره کانی به هوئی په رستش، ناسین، پووتیکردن، خوشه ویستی و پیزگرتن و نیهت و نیاز پاکي بوّ خوئی دروست کردووه و خولقاندوونی. په روهردگاری که دلّه کان به یادی شه ووه نارام ده گرن و نه فسه کان ئاسوده ده بن. (وهک چوّن په روهردگار له م باره ووه ده فهرموویت: = الا بذکر الله تطمئن القلوب = واته: به بیّ یادی خوا دلّه کان نارام ناگرن، وهرگپړی کورد).

وه به بینینی په روهردگاره له دواپوژدا که، دلّه کان ده گنه شه وپه پری شادومانی و که یف خوشی و پوشنایی و به ته ووی له به خته وهری و به خششه کان به هره مهند ده بن و له دواپوژیشدا خوای گه وره هیچ به خشش و نعمه تی گه وره تر و به رزتر له به خششی بینینی خوداوه ند و بیستنی که لام و گفتوگوکانی به بیّ واسیته و ناوجیکه ر، نابه خشیته شهلی سه عادهت و کامه رانی. له م دنیا یه شدا په روهردگار هیچ شتیکی تری چاکتر و باشتر و خوشه ویستر و خوشبه ختر له ئیمان، تامه زوویی بینین و هه زکردن به نزی که و تنه وه و تام و چپژی یاد و په رستنیان پیّ نابه خشی.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نزا و پارانه ویه کی دا که ئیمامی شه حمده و نه سائی و ئیبن حه بان گپړاویانه ته وه فهرموویه تی: ((اللهم بعلمك الغیب وقدرتك علی الخلق، أحیني ما علمت الحیاة خیراً لی، وتوفني إذا كانت الوفاة خیراً لی واسألك خشیتك فی الغیب والشهادة، واسألك كلمة الحق فی الغضب والرضا واسألك القصد فی الفقر والغنی، واسألك نعیماً لا ینفد، واسألك قرة عین لا تنقطع، واسألك الرضا بعد القضاء، واسألك برد العیش بعد الموت، واسألك الشوق الی لقائك، فی غیر ضراء مضرة ولا فتنة مضلة، اللهم زینا بزینة الإیمان واجعلنا هداة مهتدین)).^{۶۳}

واته: ((په روه دگارا! به هوې ټاگايې و توانايېه ته وه به سر گه رډوون و دروستکراوه کانتدا تا ټو کاته ی که ده زانې ژيان به که لک و قازانجې منه بمړينه، نه گهر خیرم له مردنمدايه ټوا بمړينه. وه داوات لي ته که م که له کاتي توپه بوون و خوشحالي دا ته نيا وشه ی حق بخه ره سر زارم و! له کاتي ده وله مهندي و هه ژاري دا ميانه پوځ بم (وه له زياده پوځي و ناشوکري و نا سوپاسي دودره په ريزي بکه م و دور بکه ومه وه). په روه دگارا! به خشش و نيعمه تيکي بي کوتام ليت ده وي و داوای خوشحالي و شادوماني و بهر چاو پوونيه کي بي کوتاشت لي ده که م و پازي بوون و ته تسليم بوون له داوای قهزا و قه دهرت لي داوا ده که م و دمه وي و داوای نارامي و ناسووده يي و داوای مردنېشت لي ده که م. داوای ټووين و هزي بينينت لي ته که م به بي هيچ جوړه سهختي و گرفتیکي زيانده پوځ به بي تاقيمیکي گومپاکه ر. په روه دگارا! به جواني ټيمان بمان پازينه ره وه و بمانخه ره زومره ی ټوانه ی که پښمونيت کردوون!)).

پيغه مبهري نازيزي ټيسلامي (صلي الله عليه وسلم) له م نزا و پارانه وه پر به هايه دا داوای به رزترين و خوشه ويست ترين به خششي دونيا، واته هز و تامه زړوي بينيني خداوه ند و چاکترين تام و چيژ و به خششي داپوژ، واته بينيني خداوه ند له په رستراوه که ی = که په روه دگاره = ده کات.

له ويدا که گه وره يي شتيکي وه ک ټمه مه رجداره به پاريزاو بوون له زيان و زهره رکه کاني دونيا و به لا ټاينيه کان، پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) ده ره رموويت: ((جگه له زيان و زهره ر و بي به لاو گوښه ندو خراپه يه کي گومپاکه ر و سه رليشيواو که ر) و به هوې ټوه ی که گه وره يي و ته واوای مروژ له ناسين و په يره وي کردن له حق و پښموني کردني خه لکانی تره وه بو ټوه، فه رموويه تي: ((په روه دگارا! ټيمه بخه ره به ر ټوانه ی که پښمونيت کردوون!)) وه به م ناراسته ی که، په زامه ندي و ته تسليم بووني چاک و به که لک و به ده ست هيټاني ټامانچ په زامه ندي و

پازی بوونی دواي پووداو قهزاي ئیلاهییه، نهك پِیش ئهوه، چونكه پِیش چاره‌نووسی (قهزا) ویست و نیاز و برپاردان به پازی بوون و په‌زامه‌ندییه‌وه له‌دواي پوودانه‌كه ئیتر جیگه‌یهك نامینیتته‌وه بۆ ویست و نیاز و ئه‌زموون و تاقیکردنه‌وه له‌ویوه ده‌ست پِی ده‌كات، له‌به‌ر ئه‌وه پِیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پازی بوون و په‌زامه‌ندی و ته‌سلیم بوونی خۆی له‌دواي پوودانی قهزا و قه‌ده‌ری په‌روه‌ردگار داوی کردوه.

چونكه سه‌باره‌ت به پركِیشی و توانایی، دوو مه‌سه‌له ته‌رح كراوه:

یه‌كه‌م: داواكردن پِیش پوودان.

دووهم: ته‌سلیم بوون و پازی بوون له‌دواي پوودان.

كو‌كردنه‌وه‌ی نِیوان ئه‌م دوو نِیشانه‌یه به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی مرو‌قه. به‌هه‌مان شیوه كه له مسند و...، له پِیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه كه: ((ان من سعادة ابن آدم استخارة الله ورضاه بما قضی الله وان شقاوة ابن آدم ترك استخارة الله وسخطه بما قضی الله)).^{٦٤}

بۆیه ترس له په‌روه‌ردگار بناغه و ئه‌ساسی ته‌واوی خَیر و چاكه و به‌رژه‌وه‌ندییه له‌دوینا و دواپو‌ژیشدا، پِیغه‌مبه‌ری ئازیزو خوشه‌ویست = موحه‌مه‌د = (صلی الله علیه وسلم) له یه‌زدانی داواكردوه، كه‌وا ترس و خه‌وفی خۆی بخاته دَلِیه‌وه هه‌م له‌كاتی دیار و ئاشكرادا و هه‌میش له‌كاتی نه‌یننی و نادیاریدا ترسی خودای له‌دلدا بێ.

وه به‌م جو‌ژه‌ی كه زۆرێك له خه‌لكی له باروودو‌خێکی ویستراو و جِیی په‌زامه‌ندی باس له حق ده‌كه‌ن، به‌لام هه‌ركاتێ كه‌وا ئه‌و باروودو‌خه گو‌پدرا و به‌دَلی ئه‌وان نه‌بوو ببِیتته هۆی توو‌په‌یی و نا‌په‌حه‌تی ئه‌وان، پوو ده‌كه‌نه شتی ناحه‌ق و بێ به‌هاو هیه‌ج و پو‌وج.

هه‌ندی جاریش باروودو‌خی ویستراو و ئاره‌زوو كراویش هانیان ده‌دات به‌ره‌و ناحه‌قی و نا‌په‌وا‌یی بوون، پِیغه‌مبه‌ری ئازیز (صلی الله علیه وسلم) له په‌روه‌ردگاری

داوا کردوه که هاوکاری و ئاریکاری بکات که وا بتوانی له کاتی تووپه بوون و له کاتی پازی بوونیشدا باس له حهق بکات.

له بهر ئه مه یه که وا هه ندی له پیشینان (پابردوه کان) و توویانه: ((له وانه مه بن که ئه گهر له باروودۆخیکی ویستراو و دلکراوه و په زامه ندی دا جیگیر بوون پوو ده که نه ناحهقی و خراپه کاری و ههر کاتیکیش له باروودۆخیکی نه خوازراو و ناخۆشدا جیگیر بوون، تووپه یی و نیگه رانی هانیان ده دات به ره و ناحهقی و هیچ و پووچی و نا په وایی)).

به و پێیه که وا ده و له مه ندی و هه ژاری هه ردوکیان هوکاری تاقیکردنه وه و هه لسه نگاندن و په ره ردگار (جل جلاله) به هوپانه وه به نده کانی هه لده سه نگینی و تاقیان ده کاته وه. له کاتی بی نیازیدا ده سستی کراوه یه و له کاتی نه بوونی و نیازه ندیشدا ده سستی ده نووقیتی، بۆیه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) داوای له خوا کردوه که له هه ردوو حاله ته کاندا (بی نیازی و نیازه ندی) له زیاده پویی، لادان و نا سوپاسی و نا ئومیدی بیپاریزی و هاوکاری و ئاریکاری بکات بۆ میانپویی و ده ست پێوه گرتن.

له بهر ئه وه یه که به خششه کان دوو جوړن:

یه که م: به خششه جه سته یی و مادییه کان.

دووه م: به خششه پۆچی و مه عنه و بییه کان.

به هه ره مه ند بوون له به خششه پۆحیه کان ده بیته هوئی به خته وه ری و کامه رانی و سه ره رزی و ته وای و کامل بوون، ئه وه ش په یوه سته به به رده وامیه وه، بۆیه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ردوکیانی له په ره ردگار داوا کردوه و فره موویه تی: ((په ره ردگارا! داوای به خششیکی هه میشه یی و به رده وام و شادمانی و که یف خوشیه کی بی کوژات لی ده که م)).

له بهر ئه مه یه که دوو جوړ جوانی و خو پازاندنه وه بوونی هه یه:

یه که م: یه کیکیان جوانی و خو پازاندنه وهی ماددی وجهه ستهیی.

دووه م: نه وی تریان جوانی و خو پازاندنه وهی دلی و مه عنه وی.

پازاندنه وه و جوانی دل گرنکتر و به بایه خ تره و هه رکاتی نه و جوانی و خو پازاندنه وهیهی بو دهسته بهر بکری، جوانی پووالهت به باشترین شیوه دهسته بهر ده بی و دینه دیی. پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ردوو جوانیه دیار و نادیاره کانی له په روره دگار داوا کردوو و فهرموویه تی: ((په روره دگارا! به جوانی ئیمان بمان پازینه ره وه!)).

به و پنبیهی که ژیان له م دنیا پر له ناپه حه تی و زه حمت و مهینه ته دا به دلی هیچ که س نییه و بو که سیش نییه، سه راپای هه نه زییه ت و نازاری دیار و نادیاره. داوای له خوا کردوو: که له ئاسوودهیی و نارامی و کامه رانی پاش مردن به هره مه ندی بکات. مه به ست نه وهیه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له و نزاو پارانه وهیدا داوای ته وای پاکیه کانی دنیا و دوا پوژی له په روره دگار کردوو.

__ نایا یه کخوا په رستی رپوویییه ت به سه؟

نیازو پتووییستی مروفه کان به ناسینی په روره دگارییه تی په روره دگارو په ره ستنی، وه کو پتووییستی و نیاززانه، به خولقاندن و پوژی و بزئوی دان و ته ندروستی و شاردنه وه و داپوشینی نه پنبیه کان و هتور کردنه وهی نیگه رانییه کانی نه وان له پتگی په روره دگاره وه.

نیازو پتووییستی مروفه کان به ئولو هییه ت، خوشه ویستی و به ندایه تی کردنی خوا به راستی له سه رووی نه و کاروبارانه شه وهیه. چونکه ئامانج له دروست کردنی نه وان و خیر، به رژه وه ندی، تام و چیژ، به خته وهری و پزگار بوونیان له پال نه و به ندایه تی کردن و خوش ویستنه ی په روره دگاردا جیگیره و بوونی هیه.

له بهر نه وهیه که "لا اله الا الله" بناغه و بنه مای ته وای خیر و چاکه کان و کو له که ی سه ریه رزی دنیاو به خته وهری و کامه رانی دوا پوژه.

به لَام هم موسلمان و هميش بى باوهر دان به يه کخوابه رستى په بوييه تدا
 دهنيت و ويزهران و زانايان له پرتوکه کانياندا دانيان پيداناوله، به لَام هم دان پيدانان
 نه ک نه وهى که و او بُو نه وان به س نيه، به لکو به به لگه و بيانوييه کى دژ به نه وان له
 قه لَام ده درى و ديتنه ژمار. راستى و حقيقتى که په روهردگار (جل جلاله) چهندين
 جار له قورئانى پيروژدا باسى فرمووه: به م پييه و له سهر هم نه ساس و
 بناغهي، نه وه حق و مافي په روهردگار به سهر به نده کانييه وه که و ا تهنيا نه و
 بپرستن و په پرهوى و گوپرايه لى تهنيا له و بکن و له پرستش و يارمتهى داندا
 که سى ياخود شتى نه که هاوبهش و شريکى خداوهند. به همان شيوه که له
 فرموده يه کى صحيحدا له موعازى کورى جه به له وه (خواى لى پازى بيت) هاتوه که
 پيغمبرى خوا (صلى الله عليه وسلم) پيى فرمووه: ((ده زانى حق و مافي
 په روهردگار چييه به سهر به نده کانييه وه؟))

وتم: خواو پيغمبره کهى باشت ده زانن!

فرموى: ((حق و مافي په روهردگار به سهر مروقه کانه وه نه ميه که تهنيا نه و
 بپرستن و که سى ياخود شتى نه که نه هاوبهش و شريکى!)).
 دواتر فرموى: ((ده زانى حق و مافي نه و که سانهى که تهنيا په روهردگار
 ده پرستن به سهر په روهردگار وه چييه؟)).

وتم: خواو پيغمبره کهى باشت ده زانن!

فرموى: ((حق و مافي نه مان نه وه يه که په روهردگار (جل جلاله) سزايان
 نه دات)).^{۶۵}

له بهر نه وه يه که په روهردگارى مهن و به توانا به راستى به نده يه کخوابه رسته کاني
 خوش دهوى و له توپه کردن و په شيمان بوونه وهيان شادومان و که يFOXشه. نه مه

گه وره ترين و به رزترين تام و چيژ و خوشبختي و کامه رانييه که مړوځه به کڅواپه رسته کان لټي به هر مه ند ده بن. چونکه که سي له نيو ته وای بوونه وهر و کائيناته کاندا هيچ شت و هيچ که سي نادرزيتته وه که به ياد کردني، دلي پي نارام بگري جگه له پوره ردگار نه بي و به هوې خوش ويستن و هاو ده مي له گه ليدا هه ست به خوشي بکات و خير و چاکه و خوشبختي له پروکردنه نه و بزاني. (وهک چون پوره ردگار له قورثاني پروژدا هه رموويه تي: ﴿لَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ واته: دله کان ته نيا به يادي خوا نارام ده گرن. وهر گيږي کورد).

هه رکه سي جگه له پوره ردگار که سيځي تربيه رستي، جوړي له خوشي و به رژه و وندي ده ست ده که وي، خراپه و زهره روزيان و چاره په شي نه و چنه د به رامبه ره و کاره که ي وهک خواردني چيشتيځي به تام و خوش به لام ژه هراوي وايه. ! به هه مان شيوه که نه گهر له ناسمانه کان و زه ويدا جگه له پوره ردگار خودا که ليځي تر هه بووايه ن، پټک و پټکي و به پټوه بردنيان تيک ده چوو:

خوای گه وره ده هه رموويت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾ نه نيا ۲۲.

واته: ((نه گهر له هه ردووکياندا (له ناسمان و زه ويدا) چنه د خوايه کي تر هه بووايه غه يري (الله) نه وه کاول و ويران ده بوون و تيک ده چوون به سر به کدا!)).

دلش وهک ناسمانه کان و زه وي وايه، نه گهر جگه له پوره ردگار، په رستراو و خوشه ويستيځي تري تيډا جيگير بي و ناماده بييت، تووشي له ناو چوون و نه خوشي و کلولي و ويران بوون ده بييت و ته نيا کاتيک چاره سر ده کري که نه و خوشه ويست و په رستراوه له دلي خويدا ده ربکات و خوشه ويست و ياري نه و ته نيا پوره ردگاري زاناو کار به جي و ته وای هيو و داواکردن و پارانه وه، پشت به ستن و پروتيکردني به ره و خوا بييت و به س!.

ته وھري سڀيھم: نياز و پڻويستي مروڦ به پرستي پھروھردگار:

ھوڪاري سڀيھم ٻوڏ دابين و دھستھ بهر ڪرڻي به ختھ وھري مروڦ، ناسيني ٺھم حقيقت و راستي به ڪھ نياز و پڻويستي مروڦ به پھروھردگار (جل جلاله) ٺھم به ڪھ، تھ نيا ٺھو بھرستي و لھ پرستش و بھ نديا تھ ڪرندا ھيچ ڪھس و ھيچ شتي ٺھ ڪاتھ شھريڪ و ھاوھ ٺھي خودا. چونڪھ ھيچ ڪھس و ھيچ شتي ھاوشيوھي پھروھردگار (جل جلاله) نبيھ و نابي و ناشبي.

ٺھم نياز و پڻويستي مروڦ لھ ھندي پوھوھ وھ ڪ نيازي ٺھو به خوارڊن، خوارڊنھوھ و ھناسھ دان وايھ و تھ نيا به وانھ دھ چوڻري و دھ شوبھي، ٺھ ڪرچي جيا وازيھ ڪي زور لھ نڻوانندا ھيھ.

بھ ختھ وھري و ڪامھ راني و بھرڙھ وھندي راستھ قينھي مروڦ و ڇاڪسازي دل و پوڄ لھ پال ناسيني ٺولوھيھ تديھ، پھروھردگار و ٺيلاھي ڪھ جگھ لھ و ھيچ پھرستراو يارمھ تي دھر و خوشھ ويست و ياريڪي راستھ قينھ بووني نبيھ و شھريھ تي نبيھ.

پھروھردگاري ڪھ دلھ ڪان تھ نيا به يادي ٺھو ٺارام دھ ڪرن و بھ ناسين و خوشھ ويستي ٺھو و وابھستھ بوون پڻيھوھ ٺاسوودھ دھ بن.

خودا وھندي ڪھ ٺھلي يھ ڪخواپھ رستي و ناسين ڪھ مٽر خھمي ناڪھن لھ پڻا و بھ دھست ھڻاني پھر زامھندي ٺھوڏا لھ دونيادا و بينين و گھيشتن پڻي لھ دواپوڙدا.

پھروھردگاري ڪھ ھيچ خيرو بھرڙھ وھندي جگھ لھ يھ ڪخواپھ رستي، خوش ويستن، پھرستش و ٺوميد و ھيوا و ترس لھ ٺھو ٺھ ڪري نبيھ و شيواو نبيھ.

ٺھ ڪر بھرڙھ وھندي و خوشي ڪھ ٺي جگھ لھ لايھني خودا وھندھوھ لھ لايڪيترھوھ دھستھ بھريش بيت و بھ دھست بيت، زور ڪھم، پووالھ تي و نا بھردھ وامھ، لھ جوڙي ٻوڏ جوڙيڪي تر و لھ ڪھسي ٻوڏ ڪھسيڪي تر دھ گوازيترھوھ و لھ باروود وڃيڪدا پڻي دلخوش و ڪھيف خوش دھ بن و لھ دڻيڪي تريشدا نيگھران دھ بن و لھ زور بهي بوارھ ڪاندا ٺھو بھ خشش و خوشيھ دھ بيتھ خراپترين زھرھ روزيان و نارھ ڪھ تي.

به لآم له هيچ ښان و ساتيک و له هيچ باروودوڅيکدا مروؤ، له پهرستش و خوش ويستنی پهرودرگار بى نیاز نيه و ياد و ستايش کردنى نه و خوشترين و چاکترين خواردن و هوى به هيژى دل و پايه دارى و بهرده وامى ښمان و ويست و ښرادهى نه وه و به شايه تى قورڼان و سوننه ت و دل و فيتره ت، نه وه ته نيا نه هلى ښمانن که له م جوړه به خشش و خوشبه ختبه به هره مه ند ده بن.

__ پهرستش کارىکى قورس نيه :

به و جوړه دى که خاوه ن پشه که که مه کانى زانست و عيرفان و بى به شان له بهخت و پشکى چاکه و چاکه کارى ده لښ: پهره ستش و ياد و سوپاسگوزارى پهرودرگار کوڼکى قورس و کارىکى سهخت و سه خله ته، به هيچ جوړى دروست نيه.

__ هه نديکى تريش ده لښ: پهرستش و زيکرو ياد کردنى پهرودرگار ته نيا له بو تاقيرکړنه وه و هه لسه نگانده و به س.

__ يا ته نيا له پښاو به ده ست هښانې پاداشته له دواپوژ و پښويستيه کانى ژياندا.

__ يا پهره ستش ته نيا له پښاو خو پاراستن و چاک کردنى نه فسى ښاده ميه، تاوه کو له پله ى ښاره ليه وه بگوازړته وه بو مه نزلت و شوينگه ى مروؤ.

نه م قسانه قسه ى مايه پوچان و نه وانه ن، که به هره دى که ميان بر دووه له ناسينى پهرودرگارى به به زه بى و نه وانه ى که بى به ش بوون له تام کردنى خوشى راستى ښمان و نه وانه شى که به پاشماوه ى بيو بوچوون و زه بى خه لکانى تر که يفخوش و شادومان.

به لآم له راستى دا په کخواپه رستى و پهرستنى خوداى تاک و ته نيا و ستايش کردنى خاوه نى به خششى سروشت و چوښيه ت وه ک تام و چيژ، به خته وه رى، پښموونى و به سيره ت وايه. گه وره ترين هوکارى ښا سووده بى پوچ و دل و خوشه ويست ترين و پايه به رز ترين به خششک، نه وانه ى که شياو گونجاون لښ به هره مه ند بوون.

ده بى له م پښاوه دا (پيگه يه دا) داواى يارمه تى و هاوکارى له خودا بکه ين و پشت به نه و بيه ستين.

نامانج له پهرستنې خوا به پلې یه که م هیتانه کایه ی زه حمه ت و نارېحه تی و پهریشانی نییه و نه گه رتوژی پهنج و نازار له پهرستندا ه بی، شتیکی لاهو کییه و نامرازیکی پیویست بوو ته هوکاری، چونکه ه ول و تیکویشان و بهرگه گرتنی نه زییه ت و نازار به شیکن له نامرازه کانی نه م جموجوله یه .

— پهرستن هوکاری سه لاهه تی، گه وره یی و خوشبه ختی؛

فهرمانه کانی پهروردگاری مه زن و نه و نه رك و واجیباتانه ی که پیویستی کردون به سه ر به نده کانییه وه و نه و بریاره نایینیانه ی که له سه ر نه وانی بریار داوه، هه موویان هه وین و پایه و بناخه ی به خته وه ری و ناسووده یی دل و پوخن و ته نیا له م ریگه وه یه که وا له دونیاو دواپوژدا ریگه ی که مال و گه شه کردنی خو ی ده گریته بهر. به راستی هېچ جوړه که یفخو ش و شادومانی و تام و چیژ و بهرهمه ند بوون له به خششه کان جگه له هه نگاو هاویشتن و هه نگاو نان له م ریگه یه دا گونجاو و شیاو نییه .

به هه مان شپوه که پهروردگاری مه زن ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ یونس ۵۷.

واته: ((نه ی خه لکینه! به راستی ئیوه ناموژگارییه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن پهروردگار تانه وه بو هاتووه که (قورئانه)، شیفاو چاره سه ریشه بو نه خو ش و دل و ده روونه کان و پی نیشاندهر و په حمه تیشه بو ئیمانداران)).

نه بوو سه عیدی خودری ده فه رموویت: ((گه وره یی و مه زنی پهروردگار، واته: قورئان و میهره بان و دلوقانیشی نه مه یه که ئیوه ی کردووه ته نه هل و شوینکه وته ی قورئان)).

هه لالی کوپی یساف ده لیت: ((نه و ئیسلامه ی که خداوهند ئیوه ی پی پینموونی کردووه و قورئانی که ئیوه ی فیژ کردووه، نرخ و بهای له ته وای مال و سه روته و زیږ و زیوی دنیا ژوړتر و فراوانتره)).

هه ندی له پیشینان وتوویانه: ((مه زنی و گه وره یی خداوهند قورئان و میهره بانی و دلوقانیشی ئیسلامه)).

به لآم دواى لىكولئینه وه و به دوا د اچوون و توؤژینه وه ده گهینه ئه م نه جامه كه هم له قورئاندا و هميش له ئىسلامدا ههردوو سيفه تى گه وړه يى و مېهره بانى و دلوثانى بوونيان هه يه، مه زنى و دلوثانى يه كه په روه ردگار به هو يانه وه چا كه ي له گه ل پيغه مېهره كه ي دا كړدووه و منه تبارى كړدووه و فرمويه تى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ...﴾ شورا ۵۲.

واته: ((ئهى موحه ممد (صلى الله عليه وسلم) نا به و شيوه يه كه وتمان ئيمه قورئانمان بو په وانه كړدیت له لايه ن خو مانه وه (كه ژيان به خشه به پوچ و گيان و عه قل)، تو نه تده زانى قورئان چييه و ئيمان چييه)).

خودا وه ند به هو ي په رتوك و ئيمان وه يه كه، گه وړه يى و پله و پايه ي به هه ند ي به خشيوه و هه ند يكي ترى به هو ي پشت تى كړدن لييان و پشت كوي خستنيان تووشى سهر لي شيواوى كه ساسى كړدووه.

__ وه لآمدانه وه ي پرسيارى:

ئه گه ر كه سى بېرسى و پرسيار بكات، كه واته بوچى قورئانى پيروژ فرمانه كانى په روره دگارى وه كه ئه رك و پوولئنان ناو بردووه و باسى كړدوون: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ به قهره ۲۸۶.

واته: ((خواى گه وړه ئه رك ناخاته سهر هيچ كه سيك مه گه ر به قه دهر توانايى و ليها توويى خو ي نه بيت)).

﴿...لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ نه نعام ۱۵۲.

واته: ((جا ئيمه داخوازى له كه س ناكه ين مه گه ر به گو يره ي توانايى خو ي نه بيت)). له وه لآمدا ده بى بوترى: به هه مان شيوه كه له پوواله ت و ناوه وه ي ئه م دوو ثايه ته دا دياره، نه په روه ردگار پوولئنان (تكليف) و مه ينه ت و ئازارى ئايين و فرمانه كانى په دكړدووه ته وه به لكو نه وانى به پوچ، پووناكى، چاره سهر، پيتموونى، به خشش و مېهره بانى و ژيان يكي پر له خوشبه ختى و په ند و ناموزگارى و هند ناو بردووه.

ته وهری چوارهم: خوشی بینینی په روهردگار له دواړوژدا:

__ گه وره ترین خوشی و به خشخ

لایه نی چوارهم سه باره ت به خوشبهختی و کامه رانی مروځ، که گه وره ترین و به نرځ ترین به خششه له دواړوژدا، بینینی پووی پیروژ و پازاوه ی په روهردگار و گوځگرتنه له قسه و فهرمووده کانی خوداوه ند.

به هه مان شیوه که له صحیحی موسلیمدا هاتووه: ((إذا دخل أهل الجنة نادى مناد: يا أهل الجنة، إن لكم عند الله موعدا يريد أن ينجزكموه، فيقولون: ما هو؟ ألم يبيض وجوهنا ويثقل موازيننا ويدخلنا الجنة ويخرنا من النار؟ قال: فيكشف الحجاب فينظرون إليه، فما أعطاهم شيئا أحب إليهم من النظر إليه)).^{۶۶}

واته: ((هرکاتى به هه شتييه کان چوونه ناو به هه شته وه، هاوارکه رى هاوار ده کات و ده لى: نه ی ته هلی به هه شت، په روهردگار به لى نیکی پيدا بوون و نیسته ش ده یه وى جى به جی بکات.

به هه شتييه کان ده لى ن: نه م به لى نه کامه یه.؟ مه گه ر نی م ی پوو سپی و سه رفراز نه کردووه و نه ندازه و کیشی کرده وه کانی قورس نه کردوین و نه یخستووینه ته ناو به هه شته وه و دووری خستووینه ته وه له دوزه خ؟! نه و هاوارکه ره ده لى: په روهردگار پیگرو له مپه ره کان ده خاته لاوه تاوه کو نیوه ببینن!.

خوداوه ند (جلّ جلاله) هیچ به خششى گه وره تر و خوشتر له ته ماشاگردنی پووی پاک و پیروزی خو ی به نه وانی نه به خشيوه)).

وه له فهرمووده یه کی تر دا هاتووه: ((فلا يلتفتون الى شيء من النعيم ماداموا ينظرون إليه)).^{۶۷}

۶۶ اخرجه مسلم (۱۸۱).

۶۷ اخرجه ابن ماجه برقم (۱۸۴)، وضعفه الالباني.

واته: ((تا ئه و کاته ی که چاویان به پهروه ردگار ده که وی، پوو ناکه نه هیچ به کی له به خششه کان)).

پیتغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه م بابه ته ی باس کردووه که، به هه شتییه کان له کاتی بهر خوداری و به هره مه ند بوونیان له به خششه کان و خوششییه کانی به هه شت که پهروه ردگار له و په پی که مائی و ته واوییه وه ئه وانی لی به هره مه ند کردووه، هیچ کامی له وانه به ئه ندازه ی سه یر کردن و ته ماشا کردنی پووی پیروژ و پاکی و بی هاوتای خوداوه ند تام و چیژ وه رناگرن. چونکه گه وره یی و تام و چیژی که به بینینی پهروه ردگار هه سستی پی ده که ن تام و چیژیکی پوچی و مه عنه وییه و به هیچ جوژی له گه ل تام و چیژ و خوشی خواردن و خواردنه وه و بوون له گه ل خوژییه کانی به هه شتدا شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه.

له بهر ئه وه یه که پهروه ردگار له باره ی بی باوه پانه وه ده فه رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَخْجُوتُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿موته ففین ۱۵ - ۱۶.

واته: ((نه خیر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به راستی ئه و پوژ به ربه ست هه یه له نیوان تاوانباران و پهروه ردگاریاندا و بی به ش ده بن له بینینی ئه و زاته. له وه و دوا بیگومان ده خرینه ناو ناگری دۆزه خه وه!)).

پهروه ردگار ئه وانی تووشی هه ر دوو جوژه کانی سزا کردووه، سزا له نیوان ناگری دۆزه خدا و سزای بی به ش بوون له بینینی خوی گه وره، به هه مان شیوه که ئه هلی به کخواپه رستی، ئیمان، کرده وه ی چاکه و پیاوچاکان و پاریزکارانی، که ئه ولایا و پیاوچاکان و دوستانی ئه ون، له هه ردوو به خششی (به هه شت و بینین) به هره مه ندی کردوون.

پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات ئه و چوار جوژه ی - ئه هلی به کخواپه رستی، ئیمان، چاکه کاران و پاریزکاران، وه رگیپی کورد - له سوورته ی موته ففیندا باسکردووه و له باره ی پیاوچاکان و سالحانه وه ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ (۲۲) عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿موته ففین ۲۲ - ۲۳.

واته: ((به راستی چاکان، خواناسان له ناو نازو نیعمه تدا ژبانی خوشی و شادی ده بنه سه ر، له سه ر کورسی و قه نه فه پازاوه کان ته ماشای ده وروویه ری خویان ده که ن

(سهرنجی دیمه‌نی جوان و باخات و باخچه و گول و گولزار و تافگه و پوویار و ناز و نیعمه‌ته نه‌پراوه و بی‌شومارمه‌مان ده‌دهن)).

که‌سانی که ده‌لین: مه‌به‌ست له‌وه‌ی که سه‌یر ده‌که‌ن و ته‌ماش‌ا ده‌که‌ن، ته‌ماش‌ای سزای دوزمنان، یاخود کوّشک و ته‌لار و باخه‌کانی خو‌یان، یا سه‌یری یه‌کتر ده‌که‌ن، له‌ واتای ئایه‌ته‌که دور که‌وتوونه‌ته‌وه و نه‌یانپیکاهه، چونکه مه‌به‌ست له‌وه‌یه که نه‌وان ته‌ماش‌ای پووی جوان و پیروزی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن.

به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌و بی‌ باوه‌پانه‌ی که له‌ بینینی په‌روه‌ردگاریان بی‌ به‌ش ده‌بن، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُجُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿موت‌ه‌فین ۱۵ - ۱۶.﴾

واته: ((نه‌خیر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به‌پاستی نه‌و پوژده به‌ریه‌ست هه‌یه له‌ نیوان تاوانباران و په‌روه‌ردگاریاندا و بی‌ به‌ش ده‌بن له‌ بینینی نه‌و زاته. له‌وه‌و دوا بی‌گومان ده‌خرینه ناو ئاگری دوزخه‌وه!!)).

سه‌بارت به‌وه‌ی که‌وا چوّن په‌روه‌ردگاری مه‌زن قسه و وته‌کانی بی‌ باوه‌پانی له‌ باره‌ی دوزمنه‌کانیانه‌وه له‌ دنیادا - واته نه‌هلی ئیمان - و گالته پی‌ کردنیان له‌ دواپوژدا به‌پیچه‌وانه‌وه هه‌لده‌سه‌نگین، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌وا هه‌رکاتی بی‌ باوه‌په‌کان له‌ دنیادا باوه‌پداره‌کانیان ببینیایه و چاویان پټیان بکه‌وتایه گالته‌یان پی‌ ده‌کردن. (واته بی‌ باوه‌په‌کان له‌ کاتی بینینی باوه‌پداره‌کاندا ده‌ستیان ده‌کرد به‌ گالته و گه‌پ کردن پټیان و ئیسته‌ش په‌روه‌ردگار تو‌له‌یان لی ده‌سینیتته‌وه. وه‌رگی‌پی کورد).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ موت‌ه‌فین ۳۲.

واته: ((کاتی‌کیش ئیمانداران ده‌بیننه‌وه، ده‌لین: به‌پاستی نه‌وانه گومپان و له‌ پټگه‌ی باو و باپیران لایانداوه!!)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ موت‌ه‌فین ۳۴.

واته: ((نه‌موژ ئیتر نوره‌ی ئیماندارانه، جا نه‌موژ نه‌وانه‌ی باوه‌پدار بوون به‌ کافران پی‌ ده‌که‌ن)).

دواتر ده فہرموویت: ﴿عَلَىٰ أَرَائِكَ يَنْظُرُونَ﴾ موتہ ففین ۳۵.

واتہ: ((لہ سر کورسی و قہ نہ فہ پازاوہ کان تہ ماشا دہ کەن، دۆزہ خیبہ کان دہ بینن)).

پہرہ ردگار بہ شیوہ یہ کی پڑہا باسی لہ تہ ماشا کردن و سہیر کردنی ئہ وانی کردووہ و ئہ وی بہ تہ ماشا کردنیکی سنووردار باس نہ فہرمووہ، چونکہ گہ و ردترین و خوشترین خوشی، خوشی و حەزی بینینی پووی پاک و بیگہ رد و پیروزی خوداوندہ (جل جلالہ)، ئہ مہ گہ و ردترین پلہ ی بہ خشش و خوشبہ ختیبہ و پەرہ ردگار بہ وہ پووبہ پووی خوٰہ لکیشان و بیٰ باوہ پان دہ بیتہ وہ.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ﴾ موتہ ففین ۳۲.

واتہ: ((بہ پاستی ئہ وانہ گومپان و لہ پښگہ ی باو و باپیران لایانداوہ !)).

بیٰ گومان، مہ بہ ست لہ م دوو بینن و تہ ماشا کردنہ، بو پووی پیروزی پەرہ ردگارہ، یا بہ شیوہ یہ کی تایبہ ت یاخود بہ شیوہ یہ کی گشتی و پڑہا، ہرکە سیٰ کہ بیر لہ پښکھاتہ ی ئایہ تہ کہ بکاتہ وہ تی دہ گات و حالی دہ بیت کہ ئہ و دووانہ بہ شیوہ یہ کی تایبہ ت یاخود گشتی دہ رخہ ر و خستنہ پووی واتاہ ک نین جگہ لہ مہ.

__ خوشی بینن، شونہ ما و شونہاتی ناسین:

بہ ہمان شیوہ کہ ہیچ تام و چپڑ و خوشی و بہ خششی لہ بہ ہشتدا لہ گہ ل خوشی و بہ خششی بینینی پەرہ ردگار (جلّ جلالہ) شایہ نی بہ راورد و ہلّسہ نگاندن نیبہ، لہ دونیاشدا ہیچ بہ خشش و خوشیی لہ گہ ل ناسین و زیکر و یاد کردن و پەرستن و تامہ زرویی بینینی ئہ و ناتوانی شایہ نی بہ راورد کردن و ہلّسہ نگاندن بیت.

تہ نانہ ت خوشی بینینی پەرہ ردگار شوینکە و تہ ی ناسین و خوشہ ویستی ئہ ہلی ئیمان و یہ کخوابہ رستیبہ، چونکہ تام و چپڑ شونہ ما و ئہ نجامی شعور و ہست کردن بہ خوشہ ویستی، بہ ئہ ندازہ ی ناسینی ئہ ویندار (عاشق) لہ بارہ ی دلدارہ کە یہ وہ (معشوق) زیاتر بیت، زیاتر خوشی دہ ویت و بہاودہ می کردن لہ گہ لیدا و بہ یاد و بیرکردنی زیاتر ہست بہ خوشی دہ کات و تام و چپڑی لی وہ ردہ گری.

ته وهری پینجه م: رۆزی و سه رکه وتن و ویستی په روه ردگار:

یه کیکی تر له و بابۀ تانه ی که په یوه ندی به خوشبهختی مروځه وه هیه نه وه یه که، قازانچ و زهره ری پاسته قینه و به خشین و وهرگرتن، ته گبیر و گومپایی، تیشکان و سه رکه وتن، به رزی و نزمی، سه رشوپی و سه ربه رزی، له خزمهت هیچ یه کی له دروستکراوه کانی په روه ردگاردا نییه و خداوه ند خوئی به ته نیا له هیز و توانا و ویستی ته واوی نه وانه به رخوردار و به هره مهنده و فه رمانږه وا و خاوه نی ته واوی کارووبار و شته کان ته نیا نه وه.

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ فاتر ۲.

واته: ((هر کاتیک خوا ده روازه ی په حمهت و به خششی خوئی له خه لکی بکاته وه، نه وه هیچ کهس و هیچ شتیک ناتوانیت به ری بگریت، هر کاتیکیش ده روازه ی په حمهتی بگریته وه و دای بخات، کهس ناتوانیت له دوی گرتنه وه ی خوا بیجکه له خوئی بیکاته وه، هر خویشی بالاده ست و دانایه)).

هر روه ها ده فه رموویت: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ یونس ۱۰۶.

واته: ((هاناو هاواریش نه به یت بو که سیک یان شتیک له جیاتی خوا، که نه قازانجت پی ده گه یه نیت نه زیان (چونکه قازانچ و زیان هر به ده ست خواجه)، خو نه گهر کاری وا نه نجام بده یت، نه وه به راستی تو له سته مکارانیت!)).

هر روه ها ده فه رموویت: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ نالی عیمران ۱۶۰.

واته: ((نه گهر خوا سه رکه وتنن پی ببه خشیت نه وه هیچ کهس ناتوانیت سه رکه ویت به سه رتاند، خو نه گهر پشتتان به ر بدات، نه وه کی هیه دوی نه و کومه کتان بکات و سه رتان بخات، ده با نه وانه ی ئیماندارن هر پشت به خوا ببه ستن)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿اَتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُون﴾ یاسین ۲۳.

واته: ((ئایا په‌وايه له جياتی خوا چەند په‌رستراویکی تر بوّ خوّم بریار بدهم که هیچیان به‌ده‌ست نییه خوّ نه‌گەر خوای میهره‌بان بیه‌ویت تووشی ناخو‌شیه‌کم بکات، تکاو پارانه‌وه‌ی ئه‌و په‌رستراوانه هیچ سوودپکم پی ناگه‌یه‌نن و فریام ناکه‌ون و پزگارم ناکه‌ن)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُؤَفَّكُونَ﴾ فاتر ۳.

واته: ((ئهی خه‌لکینه بیر بکه‌نه‌وه له‌چاکه‌ی خوا به‌سهرتانه‌وه، ئایا دروستکار و به‌ده‌یه‌نه‌ریکی تره‌یه‌جگه له‌خوا، له ئاسمان و زه‌ویه‌وه پزق و پوزیتان پیّ ببه‌خشیت؟! جگه له‌و خواجه‌کی تر نییه، جا ئه‌وه چوّن له‌و بیروباوه‌په دروسته لاده‌درین...؟ (پوو ده‌که‌نه گومرایی)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَمَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنْ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ (۲۰) أَمَنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ (۲۱) أَفَمَنْ يَمْنِي مَكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْنِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ مولک ۲۰-۲۱.

واته: ((ئایا کتیه ئه‌و که‌سه خو‌ی به‌سهریاز و به‌رگریکه‌ر له‌ئیه‌وه ده‌زانیت و وا ده‌نوینیت که ده‌توانیت به‌بیّ خوای میهره‌بان سهرتان بخات و پایه‌دارتان بکات...؟! نه‌خیر، کافران ته‌نها له‌خه‌له‌تاویدان و هیچی تر...؟! یاخود کتیه ئه‌وه‌ی که پزق و پوزیتان پیّ ده‌به‌خشیت، نه‌گەر خوا لیتان بگریته‌وه...؟! نه‌خیر، به‌و تاقی کردنه‌ویه‌ش بیّ باوه‌پان هه‌ر له‌گومرایی و سه‌ر لیشیواوی و دووره‌په‌ریزی له‌به‌رنامه‌ی خوا پوچوون! جا ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌مه‌و پوو که‌وتوووه به‌و حاله‌وه ده‌پوات، چاکتر پینگه ده‌زانیت؟ یان ئه‌و که‌سه‌ی که به‌سه‌ر شه‌قامیکی راست و په‌واندا به‌پیک و پیکی ده‌پوات به‌پیه‌وه...!!)).

په‌روه‌ردگاری مه‌زن پوزی و سه‌رکه‌وتنی پیکه‌وه باسکردوو، چونکه مروّف بوّ لابردن و دوورخستنه‌وه‌ی شه‌پ و خراپه‌ی دوزمه‌که‌ی و به‌ده‌ست هیتانی به‌رژه‌وه‌ندی

پۆزی و بژۆی پۆیستی به یارمهتی و چاودێری که سێک ههیه، واته به یارمهتی دهرو پۆزی دهريکی زانا و دانا و لیژان که به سهر تهواوی کاروبارهکاندا زانای و ئاگاداری ههیه و ئه مه تهنیا پهروهردگاره که له هیز و توانا، زانست، کارزانی و حکمهت و سهروهتی تهواو بهرخوردار و بههره‌مه‌ند و توانای نهوهی ههیه کهوا پۆزی و سهرکهوتنی پێ ببه‌خشی.

ئه مه نیشانهی که مال و تهواوی ناسین و بیرتیژی و هوشیاری مروّفه که، هه‌ر کاتی خوداوه‌ند نهوی تووشی به‌لاو موسیبه‌تی کرد، که‌سی یا شتی توانای چاره‌سه‌ر کردنی نهوی نییه - جگه له پێگه‌ی شه‌ریعت و فه‌رمانه‌کانی خوداوه‌ند نه‌بی - وه هه‌رکاتی به‌خششیکی پێ ببه‌خشی: هه‌ی که‌سی ناتوانی لێی زه‌وت بکات و لێی بسینێته‌وه.

په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات له‌ باره‌ی جادووه‌گه‌ره‌کانه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿...وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾ به‌قه‌ره ۱۰۲. واته: ((هه‌رچه‌نده ئه‌و جادووه‌گه‌رانه ناتوانن هه‌ی زیانی‌ک به‌ که‌س بگه‌یه‌نن، مه‌گه‌ر ویستی خوای له‌ سه‌ر بی‌ت)).

ئه‌وه ته‌نیا په‌روه‌ردگاره که خۆی به‌وه ئه‌ستۆدار و ئۆده‌داری پۆزی و سه‌رکه‌وتنی به‌نده‌کانی ده‌زانی (له‌ پێگه‌ی پێنموونییه‌کان و شه‌ریعته‌کان و هه‌ندی جارییش به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخو).

ئیمام ئه‌حمه‌د ده‌فه‌رموویت: عبدالرزاق له‌ عیمرانه‌وه گێڕاوه‌تییه‌وه که له‌ وه‌ه‌بی بیستوه که په‌روه‌ردگار له‌ به‌کی له‌ په‌رتوکه ئاسمانییه‌کاندا^{۶۸} فه‌رموویه‌تی: ((سویند به‌ گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندیم.!! گه‌ر که‌سی پوو بکاته‌ من و په‌یوه‌ست بی‌ت پێمه‌وه، ئه‌گه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وانه‌شی که له‌ ناویاندایه‌ دژ به‌ ئه‌و یه‌ک بگرن، من (په‌روه‌ردگار) له‌ نێوانیاندا پێگه‌ چاره‌یه‌کی پێشان ده‌ده‌م.

۶۸ دیاره مه‌به‌ست له‌و په‌رتوکه ئاسمانیانه، قورئانی پێوژ و ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بووره، خودای گه‌وره خۆشی باشت ده‌زانی، وه‌رگێری کورد.

به لآم هر كه سى كه پوو نه كاته من و په يوه ست نه بى (به پښمونييه كانمه وه) نه وا له به رامبه رته واوى نامرازه كانى ناسمانه كان و زه ويدا بى به شى ده كه م و زه وى له ژير پيدا ده قليشتمه وه، له نيو ه وادا ناويزانى ده كه م و دواتر به حالى خوئ به جئى ديلم.

من خوم بنده كه م تير ده كه م به تايبه تى نه و كاته ي كه نه و گوپرايه لى من بكات. پيشتر نه وه شتيكى له من بويت و داوا بكات نه و شته ي پى ده به خشم و پيش نزاو پارانه وه خواسته كه ي قبول ده كه م و جئ به جئى ده كه م، چونكه من به ناگاترم له و نیاز و خواستانه ي كه نارامى و ناسودهيى به نه و ده به خشن).

نه م بابه ته - واته بژيوپى و سهر كه وتن و سهر شوپى و سهر فرازى - ته نيا له په روه ردگاريان ده زانى و له و بابه ته ي كه له به شى پيشوودا خرايه پوو باسى ليوه كرا - واته ناسينى په بووبيبه ت و نولوهييه تى خوداوه ند - له ژيانى تيكراي خه لكى دا كاريگه ريبه كانيان پوونتر و ديارتره، بوئه له م باره يوه له پيش بابه ته پيشووه كه ي تردا نه وان خراونه ته بهر بانگ كردنى قورئانى پيروزه وه و پيغه مبه ركان (سه لامى خوايان له سهر بيت) پيش نه م بابه ته بو فير بوونى نه وان به بابه ته كه ي پيشووه وه هه ول و كوڅشيان كړدوه.

هر كاتى كه سى به جوانى له قورئان تى بگات و تى بفكرئ، بوئ دهرده كه وى و ده زانى كه وا خوداوه ند له م مه سه له و بابه ته دا خه لكى بانگ ده كات بو فير بوونى بابه ته كه ي پيشو و پيويسى نه م مه سه له يه پشت به ستن، داواى يارمه تى كردن، نزا و پارانه وه، داوا كردن، خوښه ويستى و په رستن تى ته نيا په روه ردگار و به س. چونكه ته واوى به خشش و نيعمه ت و چا كه كان هى خوداوه نده. هر كاتى له م پيگه يوه نه ويان خوښ بوئ و بيه رستن و پشتى پى بيه ستن، به ناراسته و په هه ندى يه كه م واته يه كخواپه رستى (نولوهيه ت و پووبويه ت) ده گن. بو نمونه نه گه ر به لا و پيشهاتيكى گه وره بو كه سى بيته پيشه وه، يا به توندى تووشى هه ژارى بيت، ياخود ترس و دله راوكى دايبگرئ، به لآم نه و له باره گا و ديوانى په روه ردگاردا ده ست به نزا و

پارانه‌وه بکات و بلاکیتسه‌وه و بگریست (وه له پینمونییه‌کان و شه‌ریعه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار بو لا‌بردنی و چاره‌سه‌رکردنی گرفته‌کانی که‌لک وهریگری) په‌روه‌ردگار تام‌و چپژی مونا‌جات و نزا و پارانه‌وه‌ی پیده‌به‌خشیت و گرفت و نیگه‌رانییه‌که‌ی چاره‌سه‌ر ده‌کات و لای ده‌بات.

ته‌وه‌ری شه‌شهم: زیانه‌کانی وابسته‌ بوون به غه‌یری خواوه:

یه‌کی‌کی تر له هوکاره په‌یوه‌ندی‌داره‌کان به خوشبه‌ختی و کامه‌رانی مرو‌شه‌وه ناسینی نه‌م حه‌قیقه‌ت و راستییه‌یه‌ که، وابسته‌ بوون به غه‌یری خواوه – نه‌گه‌ر له پاده‌به‌ده‌ر و زیاد له پړژه‌ی پتویست و له ده‌ره‌وه‌ی سنووری شه‌رعی بیت – زیان که‌لیکی زوری بو مرو‌ژه‌به‌دواوه ده‌بیت و له پڼگه‌ی به‌ندایه‌تی کردنی په‌روه‌ردگارا تووشی‌گرفتی ده‌کات.

هه‌رکاتی ئینسانی زیاد له پتویست به‌خواردنه‌وه، پوشین و خه‌وتن له گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی دا وابسته‌ بیت و خوشی بوویت، نه‌و کاروکرده‌وانه له پڼگه‌ی گوپراه‌لی، په‌رستش، پاک کردنه‌وه و چاکسازی گرفت که‌لی دینیته‌ پیشه‌وه.

مرو‌ژه‌هه‌ر که‌س و هه‌ر شتیکی جگه له په‌روه‌ردگار خوش بوویت، ده‌بی پوژی له پوژان وازی لی بهیننی یاخود له ده‌ستی بدات، هیچ چاره‌یه‌کی تری نییه. نه‌گه‌ر نه‌وی به‌پنجه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندی خوداوه‌نده‌وه خوش ویستی، به‌دلنیا‌یه‌وه نه‌و خوشویستن و نه‌ویندارییه به زه‌ره‌ری نه‌و ده‌بیت و هه‌مان نه‌و نه‌ویندار و خوشه‌ویسته له دنیا یا له دوا‌پوژدا ده‌بیته‌مایه‌ی په‌نج و نازار و مه‌ینه‌تی نه‌و و به زوری له هه‌ردوو دنیا‌دا په‌نج و نازاری تووش ده‌بیت.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۴) يَوْمَ يُخْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكْوَىٰ

بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٤﴾ تهویه ۳۴-۳۵.

واته: ((جا ئه وانه ی که ئالتون و زیو کوّ ده که نه وه و قایمی ده که ن و له پیناوی ریبانی خوادا و بوّ په زامه ندی ئه و نایبه خشن و ئه وه مژده ی سزایه کی پر ئیشیان بده ری...!! (ئو سزا سه خته) له پوژیکدا ده بیّت ئه و پاره و سامانه ی کو یان کردوه ته وه، له دۆزه خدا سوور ده کریته وه، ناو چاوان و لاته نیشت و پشتیانی پی داخ ده کریّت، ئینجا پیان ده وتریّت: ئه مه ئه و سامانه یه که کوّتان ده کرده وه بوّ خوّتان، ده بچیزن سزای ئه وه ی که بوّ خوّتان کوّ ده کرده وه)).

هه روه ها ده فهرموویّت: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ تهویه ۵۵.

واته: ((ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ئهی ئیماندار! نه مال و سامان و نه نه وه یان سه ر سامت نه کات به باشیان بزانیّت، چونکه به راستی خوا ده یه ویّت له ژیا نی دنیادا تووشی به لا و سزایان بکات له پښگه ی مال و سامان و نه وه یانه وه و گیانیان ده ربیّت، له کاتی کدا که ئه وان بی باوه پښ)).

__ زهره ر و زیانه کانی دنیا ویستی (وابه سته بوون به دنیا وه):

دنیا ویسته کان به رده وام تووشی سی شت ده بن:

* سه رقال بوونی به رده وام.

* په نچ و نازاری هه می شه یی.

* په روّشی و په شیمانی بی کوّتا.

ئه مه له و پوه وه یه که خوّش ویستوانی دنیا به و ئه ندازه یه ی که مال و سه روه ت کوّ بکه نه وه، چاویان له دوا ی به ده ست هیّانی مال و سه روه تی زیاتره و ته ماشای ده ولّه مهنده کانی سه رووی خو یان ده که ن. (ده توانین بلّین سروشتی مروّ به جوړیکه

کهوا حەز بە زیاده دەکات لە مال و سەروددا و بەهیچ شتێ تێر نابێت، مەگەر خۆڵ
تێری بکات! . وەرگێڕی کورد)

بە هەمان شێوە کە لە فەرموودەیەکی سەحیحا لە پێغەمبەری خواوە (صلی اللہ
علیہ وسلم) هاتوو کە فەرموویەتی: ((لوکان لابن آدم وادیان من مال لا بتقی لهما
ثالثاً))^{۶۹}.

واتە: ((ئەگەر مڕۆڤ هیندە ی دوو شیو (دۆڵ) سەرود و سامانی هەبێ، ئارەزوو
دەکات کە خۆزگە شیوێکی ترم هەبوایە، واتە داوای شیوی سییه‌میش دەکات!)).
ئێین ابی دنیا دەگێڕێتەو کە: حەسەنی بەصری (خوای لی پازی بیّت) بو ئەم
مەبەستە نامەیەکی بو عومەری کوپی عەبدوالعەزیز (خوای لی پازی بیّت) نووسی:
((دنیا پێگەی سەفەرە، نەک شوینی مانەو، مڕۆڤ بو سزادان و تۆڵە سەندنو
هاتوو تە ئەم دونیایەو. ! (دیارە مەبەست لەوێ کە مڕۆڤ بە مەبەستی تۆڵە
سەندنو پەوانەی دنیا کراو. ! بو ئەو دەگەڕێتەو کە کاتی باو ئەدەم و دایە
حەوا دەکەوێت ژێر کاریگەری پیلان و فەرفەیلەکانی شەیتان و لەبەری داری دەخۆن و
دواتر بە مەبەستی نا فرمانی کردن بەرامبەر بە فرمانەکانی خودا، پەروەردگار بەو
مەبەستەو پەوانەی سەر زەوی کردن. وەرگێڕی کورد).

ئە ی سەرکردە ی باو پەداران. ! چاکترین توێشووی دنیا واز هێنانە (لەخۆش
ویستن و وابەستە بوون بە دونیاو)، بێ نیاز بوون لە دنیاو وەک نیازمەند بوون وایە،
دنیا هەر جارە و کەسێ دەکاتە قوربانی، ئەوێ کە دنیا ی خۆش دەوێ و دنیا
ویستە، بچوکی دەکاتەو و ئەو کە سەیش کە بە داوی کوێردنەوێ مال و
سەرودەوێ (بەبێ گۆیدانە هاوکیشە شەریعیەکان لە ویست و نییەت و کڕین و
فروشتەکانیدا)، لە دواوژدا هەژار و بێ بەش دەبێت.

دونيای (که همووی بېټه مایه ی هم و خه م وابهسته بوونی ئاده می و زیاده له پیوېست دلی پی خوش کات) وهك ئوه وایه که یهکی له نیمه ناگایانه جامی ژهر بخواته وه و گیانی خوئی له دهست بدا!.

ئهی گهره ی باوه پداران! تو له دنیا دا وهك که سی وابه که برین و زامی خوئی چاره سر دهکات و بو پاکردن و دهر یازیوونی له مهینه ت و نازاری درېژخایه ن خو پاکرو پاره ستاو ده بی له به رامبه ر دهوا و دهرمانی تال به مه بهستی چاره سر.

ئهی گهره ی باوه پداران! له دنیا هه لڅه له تیڼه ره، پر له داو و ته له و خه یال و پهریشانی و که ساسیبه به ناگابه و وریابه! دنیایه ك که به جوړه ها فریو فیل و که ساسی و پهریشانی خوئی پازاندووه ته وه و مروغه کانی هه لڅه له تاندووه و به توندی تامه زروئی چاوپیکه وتن و بینینی خوازیاره کانیه تی و وهك کچیکی پازاوه وایه که چاوه کانی سه رسام و دله کانی گیوډه ی خوئی کردووه و ته وای خوازیڼه کانی تووشی شه ر و شوپ دهکات، نه که ر توژی مه جالی بینین و گه یشتن به نه ویندار و عاشقی بدات، هه لی ده خه له تیڼی و تووشی له خو بایی بوون و سه ریخی بوونی دهکات و دواپوژی له بیر ده باته وه و دلی نه و سه رقال دهکات به خو په وه و به ره و پرېگه ی گومپایی هانی ده دات و به ره و پیښه وه ی ده بات و له کوتاییدا په شیمانی و پهنج و نازاری به قورسایي شاخیک ده خاته سه ر شانی و له ژیر ناره حه تیبه کانی مردن و په شیمانیبه کانی له دهست دانی هه موو شتی له ناوی ده بات و تیکی ده شکینی.

به لام نه وینداری که پی نه گات و نه بیینیت، ژیانی خوئی له نپو غه م و په ژاره و نیگه رانی دا نقووم دهکات و تووشی ته وای ناره حه تیبه کانی ده بیته وه، به لام هیچ کات به ئامانجی خوئی ناگات و له کوتایی دا به بی تویشوو به جی ده هیلی و له قیامه تیشدا له شوینی و یستراو بی به ش ده بیټ.

ئهی گهره ی باوه پداران! له بری چاوچنوکی و چلیسی بو به دهست هینانی دنیا، به توندی لی دور بکه وهره وه و دورره په ریژی لی بکه! چونکه هر کاتی که دنیا

په رستان ده که و نه نٲو خوشی و که یف خوشییه که وه، زوری پٲی ناچٲی که ده که و نه نٲو
چهرمه سهری و نارپه حه تی و نه زییه ت و ئازاره وه. ئالوده بوون و دلٲ په نجان و
ده و له مهندي و هه ژاری له دونیادا پٲیکه وه گری دراون و له ناو چون تییدا له گه لٲ
مانه وه مه و دایه کی که میان هه یه و که یف خوشی و خه م و نارپه حه تی دونیا پٲیکه وه
تٲیکه لی یه کتر بوون.

ناره زووه کانی هه موویان دروٲ و ده له سهن و هیوا و ئومٲد بوون پٲی وه ک
نا ئومٲدی و بٲی هیوایی وایه، پاکیه تی ئه و شتی نییه جگه له پیس بوون و ژیان تییدا
شتی نییه جگه له په نج و ئازار و دهردی سهری نه بٲی.

ئه گه ر په روه ردگاریش هه والٲکی لی نه دابای و نمونه یه کی لی نه ده هیٲنایه وه، ئه و
فه و تاوی و نابوودی خودی دونیا خوٲی، خه و تووه کانی له خه و پاده په پاند و نه زان و
بٲی ئاگا کانی شی هوٲشیار ده کرده وه، له کاتٲکدا که په روه ردگار (جلٲ جلاله) سه بهارت
به په یوه ست بوون و سه رقالٲ بوون (زیاد له پٲویست وه ک هوکاری له پٲناو په رستشدا)
ئاگاداری داوه (ئاگاداری کردوونه ته وه).

به لای په روه ردگاره وه دونیای (به بٲی ئیمان و باوه پ) هیچ نرخ و به هاو پله و
پایه یه کی نییه و له و ساته وه که دروستی کردووه، به چاوی به به زه یی و
میهره بانٲیه وه ته ماشای دونیا په رستانی، نه کردووه، (واته ئه و که سانه ی که دونیا
ده په رستن و پشٲیان کردووه ته په روه ردگار و نایپه رستن و فه راموٲشیان کردووه،
وه رگٲری کورد) کللی ته وای سهره و ت و سامان و خه زٲنه کانی دونیا یان دایه ده ست
پٲغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به لآم ئاماده نه بوو که وا قیوولی بکات. ! چونکه
نه یده ویست شٲیکی خوٲ بووٲت که وا ببٲته هوٲی که مکردنه وه ی خوٲ ویستنی خودا
له دلٲدا. ! وه بیخاته سه رتر له و شوٲنه ی خودا وه ند دایناوه. !

بوٲه ئه وه ی – خوٲ ویستنی سهره و ت و سامان له پاده به دهر – له چاکه کاران و
پاریزکاران و که سه پاکه کان دوور خستووه ته وه، به لآم بوٲ هه لځه له تاندنی دوژمن و

ناحه زه کانی بواړی پیداون و هه څه له تیڼراوه کان، نه وانه ی که سهره وټ و سامانیان به ده ست هیڼاوه، هه ست ده کهن و گومان ده بن که په روه ردگار به هو ی ده و له مه ندییانه وه پړزی گرتوون و پله و پایه یانی به رز کردووه ته وه و له بیریان چووه ته وه که: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ندی جار له تاو برسپیه تی دا به ردی کی ده به ست به سنگی خو یه وه!!).

حه سنی به صری له شوینکی تر دا فهرموویه تی: ((که سانی که دونیایان زیاد له پیویست و به شیوه یه کی له پاده به دهر خوش بوویت، نه و دویا به دارا هه لیانده واسی و له ناویان ده بات. دویا به هیچ و پوچ و بچوک بزانی، چونکه ئاسووده ترین و ئارام ترین باروودوختان بو ده سته به ر ده کات و فهرامه م ده کات)).

قسه له سهر دویا و سزا و تولی دویا په رستان و شوینکه و توانی دویا (که ته وای هه م و خه میان کو کردنه وه ی سهره وټ و سامانه و به س) زور فراوان و گه لی زوره .

گه وره ترین خه م و په ریشانی نه و که سانه ی که باوه رپیان به دونیای پاش مردن و بینینی په روه ردگار نییه، نه وه یه که و به هه مان نه ندازه ی که له هه ول و کوشش دابوون بو کو کردنه وه ی مال و سهره وټ له دویادا، نه و به هه مان نه ندازه ش تووشی په شیمانی و خه م و خه فته ده بن.

گه ر ده ته ویت ئاگات له و په نج و ئازار و نا په حه تیبه بیت که دویا په رستان تووشی ده بن، نه و باروودوخی نه و انیش وه ک باروودوخی که سی کی نه ویندار و گیروده هه ست پی بکه، که هه ر کاتی له یاره که ی نریک ده بیت ه وه، نه و یاره که ی پوی لی هه لده چه رخی نی و به لیته که ی خوی ناباته سهر، وازی لی ده هی نی و به جی دیلیت و له پیش چاو خوشه ویسته که ی دا له گه ل دوژمنه که ی دا ده بیت ه هاوپی و نه و له و کاته دا و له و باروودوخته دا له خراپترین و سزادارترین باروودوخی ژیانی دا جیگیر ده بیت. چونکه نه و یاره ی که نه و ئاماده یه له پیڼاوی دا گیانی خوی به خت بکات و

بيبه خشي، بي وهفا و پرپه له نازار و دل نيشان، له گهل هره كه سيځدا كه ده بيته هاوپي خيرا بو لای خوي پايده كيښي، ته واو خيانت كار و كه سيځي ناپاكه و پرگ و پيشه ي نيه و هر جاره و به جوړي پهنكي خوي ده گوږي. دلدار و ياري كه له گهل مال و سهره و گياني نه وينداره كي - كه پر نيشان و گيروده ي نه وه - ناپاكي ده كات، نه ويندري كه هيچ كه س و هيچ شتي نابيني جگه له نه و و هره ها جگه له نه و يش كه سي تر نانسې و جگه له كه بشتن و بوون له گهل نه ودا هيچ هم وخه ميكي نيه. نه گهر نه و نه ويندار و عاشقه جگه له م عه وداډ و شهيدا بوون و وابسته بوونه به و دلدار و ياره له ده ست چووه ي هم و خه ميكي تري نه ده بوو. نه مه بو نازارداني نه و به س بوو له كاتيځدا نه و دلداره نه وي له ته واوي خوشي و تام و چيژه كاني تر بي به ش كړدوه و سهدان به رامبه ري نه و خوشي و كه يف خوشييه ي نه وينداره ي له رهنج و نازاردا ده بيت و له هه مووي خرابتر له كو كړدنه وي توپشوي دواپوډ و هولا و تيځوشان بو به رژه وندې دنيا و به خته وري و كامه راني دواپوډ بي ناگاي كړدوه.

__ رهنج و نازاري هاوده مي له گهل غه يري په روه ردگاردا :

مه به ست نه وه يه نه گهر بيت و كه سي ياخود شتي له پيناو غه يري په روه ردگاردا خوش ده وي و له پيناو به ندياه تي كړدن، په پره وي كړدن و پرستني دا به كاري نه هيښت، هه مان نه و خوشه ويسته ده بيته هوې سزا و رهنج و نازار و دهردي سهرې و پيش نه وي دنياي پاش مردني بيت، نه و له م دنيايه دا تووشي سزا و به لا گه ليكي زور ده بيت.

هركاتي كه پوڅي دوايي بيته پيشه وه، ته واوي خوشه ويستان جگه له وانه ي خوي، ده سپريته ده ستې يار و خوشه ويسته كانيان و له گهل نه واند له خوشگوزه راني ياخود سزا و به هشت و دوزه خدا ده كاته هاوپي.

له م په يوه ندييه دايه كه وا مال و سهره تي كه سيځي ده وله مه ند - بي ثيمان و ناپاريزكار - وه كاريكي ترسناكي لي ده كات و وه پي ده لپن (من هه مان نه و

سه‌روهت و سامانه‌ی توّم، بَلّیسه و کلّیه‌ی ناگر ده‌کا به پوویدا که، نّیو چاوان و برو و پشّتی نه و ده‌سووتیّنی).^{۷۰}

نه‌وانه‌ی که ته‌واوی هم و خه‌م و نه‌وین و تامه‌زویّیان بو که سانی جوان و سه‌رنچراکّیسه له پیگه‌ی حه‌رام و نا‌په‌واوه و بو ته‌ماشاکردن و به‌ده‌ست هینانی له پیگه‌ی نا‌په‌وا و پیگه‌ی پی نه‌دراوه‌وه که لک وهرده‌گرن، له گه‌ل یار و دلداره‌که‌یدا (معشوق) له جه‌ه‌ننه‌مدا له‌پال یه‌کتردا دایان ده‌نّین. (بو زیاتر پوونکردنه‌وه، مه‌به‌ست له‌وه‌ی سه‌روه‌وه نه‌وه‌یه که‌وا نه‌و که‌سانه‌ی که له پیگه‌ی نا‌په‌وا و حه‌رامه‌وه، ته‌ماشای که‌سانی پوومه‌ت جوان و دهم و چاو جوان ده‌که‌ن و خوْشیان ده‌وین، خوْشه‌ویستییه‌کی وه‌ها که تووشی تاوان و لادانیان ده‌کات. که لی‌ره‌دا زیاتر مه‌به‌ستی ئافره‌تانه، چونکه پیاوان زیاتر ده‌که‌ونه ژیر کاریگه‌ری جوانی و ناسکی ئافره‌تانه‌وه، نه‌وا له دواپوژدا له گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دا کو ده‌کرینه‌وه. وهرگی‌پی کورد).

په‌روه‌ردگاری که‌وره و به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رموویّت: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ زوخره‌ف ۶۷.

واته: ((دوستان و براده‌ران هه‌ر هه‌موو له‌و پوژده‌دا دوژمنی یه‌کترن، هه‌موو پقیان له یه‌ک ده‌بیته‌وه، جگه‌ له‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر بنچینه‌ی ته‌قوا و خواناسین کو‌بوونه‌ته‌وه و برایه‌تیان به‌رپا کردووه)).

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات ئاماژه‌ی به‌م راستی و حه‌قیقه‌ته‌ کردووه که‌وا که‌سانی که له‌م دونیایه‌دا له سه‌ر بناغه و بنه‌مای هاوه‌ل بریاردان و بی باوه‌پی (شرك و کفر) یه‌کتریان خوْش ده‌وی، له پوژی دواپی دا نه‌فرین له یه‌کتر ده‌که‌ن و به‌بی نه‌وه‌ی که‌سی یاخود شتی چاودیریان بکات و ئاگای لیان بیّت، ده‌خرینه‌ نّیو ناگری جه‌ه‌ننه‌مه‌وه.

دلدار و یار (عاشق) له دنیا و دواپوژدا له گه‌ل نه‌ویندار و خوشه‌ویسته‌که‌ی (معشوق) خویدا هاوپئ ده‌بیټ. له بهر نه‌وه‌یه که په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات له دواپوژدا به‌بنده‌کانی خوئی ده‌فه‌رموویټ: ((مه‌گه‌ر نادادپه‌روه‌رانه‌یه، که نه‌گه‌ر بیټ و هر که سیټک له گه‌ل نه‌و که‌سه‌یدا که کردوویه‌تی به‌گه‌وره و خوشه‌ویستی خوئی له دنیا‌دا، بکه‌یته هاوپئ و هاوده‌می به‌کتر)).

(لیټره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که‌وا نه‌و که‌سه‌ی که له دنیا‌دا له گه‌ل که‌سانی تاوانبار و مله‌ووړدا هاوپئ و هاوده‌م بووه و کردوونی به‌گه‌وره و خوشه‌ویستی خوئی، نه‌وا په‌روه‌ردگار له دواپوژیشدا هر ده‌یانکاته هاوپئ و هاوده‌می نه‌و که‌سانه و له گه‌ل نه‌و جوړه که‌سانه‌دا هه‌لس و که‌وتیان له گه‌ل ده‌کات و حه‌شریان ده‌کات و نه‌مه‌ش هیچ نادادپه‌روه‌رانه نییه، به‌لکو بگره‌کاریکی دادپه‌روه‌رانه و په‌وايه. وه‌رگټپری کورد). پیغه‌مبه‌ری خوداش فه‌رموویه‌تی: ((المرء من احب)).^{۷۱}

واته: ((مروؤ له گه‌ل خوشه‌ویسته‌که‌ی دا هاوده‌م و هاوپئ ده‌بی)). په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌توانا ده‌فه‌رموویټ: ﴿وَيَوْمَ يَعْصِيُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (۲۷) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خُلُوًّا﴾ فورقان ۲۷ - ۲۹.

واته: ((پوژیک دټ سته‌مکار قه‌پ ده‌کات به‌ه‌ردوو ده‌ستی خویدا و گاز له ه‌ردوو ده‌ستی خوئی ده‌گرټ (له په‌شیمانی داو) ده‌لټت: خوژگه له گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) پټبازی ئیمانم بگرتایه. ! مه‌رگ بو‌خوم، خوژگه فلان که‌سم نه‌کردایه‌ته هاوه‌ل و دوستی خوم (چونکه سه‌ری لی شی‌واندم). به‌راستی گومړا و سه‌ر لی‌ش‌ی‌واو و ویلی کردم له به‌رنامه‌ی خوا، دواي نه‌وه‌ی که پټم راگه‌یه‌نرابوو شه‌یتان هه‌میشه و به‌رده‌وام هانی مروؤ ده‌دات بو‌گونه و تاوان، له کاتی ته‌نگانه‌شدا پش‌تی به‌ر ده‌دات!!)).

هه‌روه‌ها ده‌فرمووئیت: ﴿اٰخْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمْتُمْ وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ (۲۲) مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاَهْلُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ (۲۳) وَقَفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُوْلُوْنَ (۲۴) مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ﴾ صافات ۲۲ - ۲۵.

واته: ((خوای گه‌وره‌ فرمان ده‌دا به‌ فریشته‌کان هه‌موو ئه‌وانه‌ی سته‌میان کردووه‌ کو‌یان بکه‌نه‌وه‌، خو‌یان و هاوسه‌رانیان، خو‌یان و هاوشیوه‌یان و ئه‌و شتانه‌ش که‌ ده‌یانپه‌رست... له‌ جیاتی خوا، ئینجا پ‌ینماییمان بکه‌ن بو‌ پ‌یگه‌ی دۆزه‌خ، چونکه‌ ب‌ی باوه‌پ و تاوانبارن. له‌ کاتی پ‌ای‌پ‌چ کردنیاندا فه‌رمان ده‌درئیت: ئاده‌ی بیانوه‌ست‌ینن، بیگومان ئه‌وان په‌رسیار لی‌کراون. پ‌ی‌یان ده‌وترئیت: ئه‌وه‌ چیتانه‌ بو‌ پشتی به‌کتر ناگرن، بو‌ به‌رگری له‌ به‌کتر ناکه‌ن؟!)).

حه‌زده‌تی عومه‌ری کو‌پی خه‌تتاب فه‌رموویه‌تی: ((ازواجهم! واته: هاوشیوه‌ و هاو ر‌ی‌بازانی ئه‌وان)).

خوای گه‌وره‌ ده‌فرمووئیت: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ سُورِجَتْ﴾ ته‌کویر ۷.

واته: ((کاتی گیانی هه‌رکه‌سی ده‌گه‌رئته‌وه‌ بو‌ لاشه‌ی و جووت ده‌بیته‌وه‌ له‌ گه‌لیدا)).

هاوشیوه‌ و هاو‌پ‌یکان له‌ پال به‌کتردا داده‌ن‌ین و ده‌یانکه‌نه‌ هاوده‌م و نزیک‌ی به‌کتر، چاکان له‌ گه‌ل چاکاندا و خراپه‌کارانیش له‌ گه‌ل که‌سانی خراپ‌دا کو‌ ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانکه‌نه‌ هاوده‌م و هاو‌پ‌ی به‌کتر.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌وا هه‌ر که‌سی، که‌سی یا شتیکی تری جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگار (زیاد له‌ پ‌یویست و پ‌یگه‌ پ‌یدراو) خوش بووئیت، ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی به‌ی‌نی، یاخود نه‌توانی پ‌ی‌ی بگات، به‌و ئه‌ندازه‌ و پ‌یژه‌یه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی و خزمایه‌تی و نزیک‌ی له‌ گه‌لی دا هه‌یه‌، تووشی په‌نج و ئازار و په‌ر‌یشانی ده‌بی‌ت. بو‌ به‌ده‌ست ه‌ینانی، تووشی په‌نج و ئازارگه‌لیکی زو‌ر ده‌بی‌ت و گه‌ر له‌ ده‌ستیشی بدات، ه‌ینده‌ داخ و خه‌فه‌تی بو‌ ده‌خوات، ده‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و تام و چ‌یژ و خوشییه‌ی که‌ ل‌یی بینوه‌.

فما فی الارض اشقی من محب	وان وجد الهدی حلو المذاق
تراه باکیا فی کل حال	مخافه فرقة او لاشتیاق
فیکى ان نأوا شوقا الیهم	ویبکی ان دنوا حذر الفراق
فتسخرن عینه عند التلاقی	وتسخرن عینه عند الفراق

واته: ((چاره په شتر له نه ویندار (عاشق) له سهر پووی زهوی کهسی تر نییه، نه گهر چی وا گومان ده بات و ههست ده کات که وا شوینکه وتنی هه وا و ناره زوو شیرینه. به لام هه میسه له باروودوخی گریانوی دا ده بیینی. ! چونکه به هوئی تامه زرویی بینینی یار، یاخود دوورکه وتنه وه لیئی، هه میسه له ترس و دله پاوکی دایه. هه رکاتی یاره که ی (معشوق) پووی لی هه لده چه رخیئی و لیئی دوور ده که ویتنه وه له تاو تامه زرویی بینینیدا دهست ده کات به گریان و فرمیسک پرستن و هه رکاتیکیش که دلداره که ی له پالیدا بیت به هوئی ترس و دووری و دابران تووشی نیگه رانی و په رووشی ده بیت. له کاتی بینینیدا چاوه کانی له تام هه نسک و فرمیسکا گهرم ده بن و له کاتی فیراق و دابرانیشدا دووباره چاوه کانی پر ده بن له فرمیسک و ده گریت)).

لیکولینه وه، به دوا داجوون، نه زموون و په ند وهرگرتن، نه م راستی و حقیقه ته مان بو پشت راست ده که نه وه. بویه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ((جگه له زیکرو یاد (به ندایه تی و په پیره وی کردن له پیتوینی په روه ردگار) هه روه ها نه وه ی که ده بیت هه کامه رانی و خوشبه ختی مروفت، ته وای دنیا و نه وه ش که له دنیا دایه، نه فرینیان لی کراوه)).

زیکرو یادی خدوده ند به واتای ته وای جوړه کانی به ندایه تی و په پیره وی کردنه کانه، هه رکه سی له هه ر بواریکدا له فرمانه کانی په روه ردگار (جل جلاله) په پیره وی بکات و له قه ده غه کراوه کانی (نه هی) دووره په ریژی بکات، نه و کاره ی به زیکر و یاد و په رستشی په روه ردگار له قه له م ده دری، نه گهرچی زمانیشی به زیکری خدوده ند پاراو نه بیت و سه قال نه بیت له و کاته دا.

به لآم هرکه سى له ژيانى دا پښگهى به نډايه تى په روه دگار بگرېته بهر (وه له کاروبارى بڼوى ژيانيدا هاو ته ريب و هاوکښه ټاينيه کان له بهرچاو بگرېت) به هيچ جوړى ناکه وېته بهر نه و نه فرين و له غنه ته وه .

__ بچووکى وهىچ وپوچى وابسته بوون به درووستکراوه کانه وه:

هوکارى حه و ته م سه باره ت به خوشبه ختى مروښ، نه وه يه که له پشت به ستن و پوو تېکړدن بو غه يري په روره دگار (جل جلاله) که به دلتيا ييه وه خراپه و خراپه کارى و زهره ر و زيانى زورى به دواو ه يه ده بى دووره په ريزى بکات و لى دوور بکه وېته وه .
خه لکانى که بو به ده ست هينانى به رژه وه ندى و لابردنى زهره ر و زيان له ژيان و دواو ژياندا - دونيا و قيامه ت - جگه له ټاين و پېنموني په روره دگار، له بيرو باوه پ و کاروکرده وه دا په يوه ست ده بن، به پېچه وانى هيو و ټاره زووه کانين پو به پووى گيرو گرفت، له مېر و چاره نوو سيکى ته او خراپ ده بنه وه، وه له ه مان لايه نه وه چاوه پې سهرکه وتنيان ليوه ده کرد، تووشى شکست و تيشکان ده بنه وه و له برى ستايش و پيايه لډان، خراپه باسکردن و بچوک کردنه وه و پاش مله ده بيستن. ته واوى نه وانى که وتران، خاوه نى نيشانه گه ليکن له قورئان و سوننه تدا و ليکولينه وه و نه زمون نه وانى سه لماندووه .

په روه دگارى مه زن و به ده سيلات ده فهرمو وېت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ (۸۱) کلا سيکفرون بعبادتهم ويکونون عليهم خدا مريم ۸۱ - ۸۲.

واته: ((نه و بى باوه پانه له جياتى خوا جوړه ها شتى تريان کردو ته وه خواى خويان تا پايه دارى و ده سه لاتيان (به خه يالى خويان) ده ست بکه وېت. نه خير، وا نييه (خه يالان خاوه)، نه و شتانه ي نه وان ده يپه رستن، (له پوژى قيامه تدا) باوه پريان به په رستنى نه وان نييه و ناپه زايى ده رده بېن، به لکو به سه ختى دژايه تيان ده که ن و به رپه رچيان ده دهنه وه)).

هه روه ها دهه رمووئیت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ (۷۴) لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ ﴿﴾ یاسین ۷۴ - ۷۵.

واته: ((سهرپای ئهم هه مووناز و نیعمه ته ئاشکرایه، نه فامان: له جیاتی خواپهرستی، بت و شتی تر ده په رستن و بو ئه وهی له ته نگانه دا کو مه کی بکړین و سهر بخړین. به لام ناتوان سهریان بخن به لکو هر ئه مان بوونه ته سهر باز و پاسه وان بو بته کان و هه می شه له خزمه تیاندا ئاماده کراون)).

واته ئه واته به هوڤى خوا ناراست و دروژنينه كانيانه وه تووپه دهبن و درووست وهك
ئه وهى كه چوڻ سه ربازى به رگرى له خاك و ولات و گه له كهى دهكات، له گهل نه يارانيدا
ده جهنگى، له كاتيكدئا وه خودا دروژنينانه به هيچ جوړى تواناى به رگرى كردن له
خويان و سه رخستنى ئه وانيانى نيبه و جگه له بارو بارگرانيبه كه به سه ربانه وه هيچى
ترنن.

پہرہ ردگاری مہ زن دہ فہ رموویت: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيرٍ﴾
ہود ۱۰۱.

واته: ((ئیمه سته ممان ئی نه کردن به لکو هر خوڤان سته میان له خوڤان کرد، نه وسا نه و په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان ئی ده کردن، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتیك فه رمانی په روه ردگاری تو هات، هیچیان بو زیاد نه کردن جگه له تباحوون نه یتت!)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ شوعه را

واته: ((که واته ئه ئیماندار، له گه‌ڵ خوادا هانا و هاوار بو‌به‌ناو خوایه‌کی تر مه‌به، چونکه به هۆی ئه‌وه‌وه تو‌وش له سزا دراوان ده‌بیت)).

هه‌روه‌ها ده‌فرمووئیت: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْنُولًا﴾ نه‌سرا

۲۲.

واته: ((ئهی ئینسان هه‌رگیز نه‌که‌یت خوایه‌کی تر بکه‌یته هاوتای خوا و هاوه‌لی بو
بریار بده‌یت، چونکه به‌و کاره‌ت زه‌بوون و خه‌جاله‌ت ده‌بیت)).

مروئی هاوه‌ل بریارده‌ر (موشریک) له‌و خوایه‌ی که کردوویه‌تی به‌ په‌روه‌ردگاری
خوئی، هه‌ندی جار چاوه‌پئی سه‌رکه‌وتن و یارمه‌تی دان و هه‌ندی جاریش چاوه‌پئی
ستایش و هاندانی ده‌کات. په‌روه‌ردگاری مه‌زن (جلّ جلاله) ئیمه و ئه‌وانی ئاگادار
کردووه‌ته‌وه و تیی گه‌یاندووین که، درووست پیچه‌وانه‌ی پیشبینی و چاوه‌په‌وانییه‌کانی
خویان ده‌بینن و تووشی سه‌ر لیشیواوی و نه‌گبه‌تی و چاره‌په‌شی ده‌بنه‌وه.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که: پووتیکردن و پشت به‌ستن به‌ په‌روه‌ردگار له‌ بیروباوه‌پو کارو
کرده‌وه‌دا (بیروباوه‌پی به‌کخواه‌رستی و کاروکرده‌وه‌ی شه‌ری و ڕیگه‌ پیدراو) هوکارو
بناغه‌ی ئه‌ساسی سه‌رکه‌وتن و سه‌ربه‌ریزی مروّفه‌کانه له‌ هه‌ردوو دونیادا، به‌لام
پووتیکردن بو‌لای که‌سیکی تر جگه له (الله) و هه‌لمزینی به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی
جگه له ڕیگه‌ی پینموونی دا، ده‌بیته هو و بناغه‌ی سه‌رلیشیواوی و چاره‌په‌شی و
کلۆلی و سزای دنیا و دواپوژ.

له پاستی دا، خێر و چاکه‌ی دل و به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی و ده‌رباز بوونی دل له
(به‌ندایه‌تی کردن و داوا‌ی یارمه‌تی کردن) له په‌روه‌ردگاردایه و به‌س!

وه به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی و له‌ناوچوون و زه‌ره‌ر و زیانه‌ی که له ئیسته و
داهاتوودا تووشی ده‌بن، له (به‌ندایه‌تی کردن و داوا‌ی یارمه‌تی کردن) له
درووستکراوه‌کانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن.

ته وهری جه وته م: ده سکه وتی درووستکهر و درووستکراو:

هوکاری هه شته م سه بارهت به به خته وهری و خوشبه ختی مروڤ، ناسینی ته م حه قیقهت و پاستییه که، په روه ردگار ته وای به خشش و نیعمه ته کانی له خزمهت مروڤه کاند اناوه و خوئی به ته وای لییان بی نیازه و پیویستی پییان نییه. په روه ردگاری بی نیاز، به خشنده، به به زهیی ومیهره بانه و له گه ل بی نیازیدا تیگرای ته و شتانهی که پیویسته، له خزمهت درووستکراوه کاندیدا دایانوان، به رامهر به درووستکراوه کانی ویست و ئیرادهی خیری هیه و شه پی لی دور خستونه ته وه، ته وهش نه که له بری ته وهی که و درووستکراوه کانی قازانچ و سوودیکی بو فرهامه م بکه ن و شه پ و خراپه یه کی لی دور بخه نه وه. چونکه په روه ردگار به و بوته یه وه درووستکراوه کانی خوئی به دی نه هیناوه، تا که م و کوپی خوئی به ته وای ته وان و لاوازی خوئی به هیزو توانای ته وان چاره سر بکات و فرهامه می بکات و به هیچ جوئی پیویستی به درووستکراوه کانی نییه و لییان بی نیازه، سه بارهت به وهی که و پوئی ته و بدهن و که لک و قازانجیکی پی بگه یه نن و یاخود به رگری لی بکه ن.

په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فره موویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ (۵۷) إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ ﴿زاریات ۵۶ - ۵۸.

واته: ((بیگومان من په ری و ئاده میزادم درووست نه کردووه ته نها بو ته وه نه بییت که من بپه رستن و فرمانبه ردارم بن. نه پوئیم لییان ده ویت نه خواردن و خواردنه وه! چونکه به پاستی هه رخوا خوئی پوئی به خشه و خاوه نی هیز و ده سه لاتی پته وه)). هه روه ها ده فره موویت: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا﴾ نه سرا ۱۱۱.

واته: ((بشلی: سوپاس و ستایش بو ته و خوا به ی که که سی نه کردووه به پوئله ی خوئی و پوئله شی هه ر نییه، هه روه ها له مولک و مهمله که تیدا که سی نه کردووه به شه ریک و هاوتای خوئی، هه رگیز به هوئی بی ده سه لاتی و که م توانینه وه که سی

نه کړدووه به یاوهر و یاریده دهری خوئی، له بهر نه وه همیشہ (الله اکبر) بلئی و نه و به گه وره و مه زن بزانہ)).

سهرپرشتی و ناگاداری کړدن له درووستکراوه کان له لایه ن پهره ردگار وه هیچ کات و به هیچ جوړئی به هوئی لاوازی و که م و کوپی خوږه وه - خودی خوداوه ند - نییه، به پیچ وانه ی سهرپرشتی و خوش ویستن و ناگاداری کړدن مروفه کان له به کتر، خوداوه ند ته نیا له سهر پایه و بناغهی په حمهت، خوشه ویستی و به به زه یی و چاکه ی خوږه وه یه تی که ه واداران و شهیدایانی خوئی خوش دهویتی و له گه لیاندا به به زه یی و میهره بانه.

به لام مروفه کان به و جوړدن که پهره ردگار له باره یانه وه دهغه رمویتی: ﴿...وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ...﴾ موحه ممد ۳۸.

واته: ((هر خوا خوئی دهوله مند و بی نیازه، هر ئیوه ن هژار و نه دار و که م دهست و به نیان)).

مروفه کان به هوئی لاوازی و پیویتی و نیاز له ئیسته و داهاتوودایه که چاکه له گه ل یه کتر دا ده که ن، نه گهر به ئامانجی به دهسته ئینانی به رژه وه ندی و قازانجیکی ماددیی و مه عنوی نه ده بوو هیچ کاتی چاکه یان له گه ل یه کتر دا نه ده کړد و ناگایان له به کتر نه ده بوو. له پاستی دا که سی ناگاداری که ر و چاودیری که ر، ناگاداری له خوئی ده کات و چاکه و چاکه کړدن له گه ل خه لگی دا به هوکاری ده زانی بو به دهست هی نانی به رژه وه ندی و دوورخستنه وه و لابر دنی زهره ر و زیان و خراپه. ئامانج و مه بهستی ناده می که و ناگاداری و چاودیری خه لکانی تر ده کات و هاوکارییان ده کات له دوو شت زیاتر نییه، یا نه مه به که و چاوه پووانی نه وه به که و پاسته و خو له لایه ن نه و که سانه ی که چاودیری و هاوکاری کړدوون، بکه و یته به ر چاودیری و هاوکاریان وه، یا خود له گه لیدا ببیته که سیکی چاکه کار و بکه و یته به ر چاودیری و هاوکاریان وه، یا خود له گه لی دا ببیته که سیکی چاکه کار و بکه و یته به ر ستایش و پیا هه لدانیا نه وه، واته

له بهر نه وه ټاگدار و چاودېريان ده کات و پټويستيه که يان جي به جي ده کات، که خودی نه ویش پټويستی به هه مان چاودېری و هاوکاری و پټويستی ده بیت. له پاستیدا به چاودېری کردن و هاوکاری کردن و جي به جي کردن پټويستی و نیازه کانيان هاوکاری و چاودېری خوئی کردوه.

يا خود ټامانچ و مه به ستی نه و نه ویه که له دواړوژدا نه جر و پاداشتی په روه ردگار به ده ست بهیئی و له م کاته شدا دیسان نه و که سه چاکه ی له گه ل خویدا کردوه و چاوه پټی نه وه ده کات، له پوژیکدا که هیچ سه روه ت و سامان و مال و مندالی که کیش و قورساییه کی وه هایان نییه، نه و کاره چاکه و جي به جي کردن پټويستی و نیازی خه لکییه، بیته هوئی بی نیازی و پزگار بوونی، به لام نه و به هیچ جوړی له بهر نه م مه به ست و ټامانچه ناکه ویتته بهر تانه و توانچ و سه رکونه ی خه لکییه وه، چونکه نه و له و پوژده دا به ته وای نیازه منده و هه ژاره و پټويستی و نیاز به شیکه له پټويستیه کانی نه و و که مالی و ته وای ئاده می نه ویه که سه باره ت به به ده سته پنیانی به رژه وهندی و لابریدن و دوورخستنه وهی زهره ر و زیان و خراپه له خوئی، کارا و پیداگر بی.

په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلِمُوا ثَبِيرًا﴾ نه سرا ۷.

واته: ((نه گه ر له کاتی ده سه لاتدا چاکه بکه ن، نه وه هه ر بو خوتان چاک و به سووده، نه گه ر خراپه و تاوانیش بکه ن نه وه هه ر په خه ی خوتان ده گریتته وه، جا کاتیک که نوره ی نه نجامدانی به لټنی دواچار دیت، ئیمانداران کاریکتان پی ده کهن که له پووخسارتاندا په نگ بداته وه (چونکه نه وان دلټیان که هه مو نه و به لا و ناخویشیانه ی به سه ر که لانی موسلماندا به گشتی، هاتوه به شیوه یه کی پاسته وخو یان ناراسته وخو ده ستی نه وانی تیایه)، نه وسا ده با ئیماندار بچنه مزگه و ته وه وه کو

به که مجار چوونه ناوی، ده با ئیتر ئیمانداران تۆلّه ی خویان بکه نه وه و ده ستیان به سه ر
 هر چیه کدا ده پوات در یغی نه که ن (چونکه ئه وان له سته م و زۆرداری و خوین پزژی
 در یغیان نه کرد)).

هه روه ها ده فه رمو یّت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هَذَا هُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
 خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا
 تُظْلَمُونَ﴾ به قه ره ۲۷۲.

واته: ((ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیدایه ت و پزیموونی و موسلمان
 کردنی ئه و خه لکه له سه ر تۆ نییه (چونکه تۆ ته نها گه یاندنی په یامه که ت له سه ره)
 به لام خوا هیدایه ت و پزیموونی هه ر که سێکی بو یّت ده کات، (به مه رجێک ئه و که سه ش
 پووی دلی بکاته ئیمان) هه ر خیریکیش ئه نجام به دن، ئه وه قازانجه که ی بو خۆتانه،
 ئیوه (ئهی برواداران) هیه شتێک نابه خشن مه گه ر بو پره زامه ندی خوا نه بیّت و هه ر
 خیرو چاکه یه کیش ئه نجام به دن پاداشته که ی ده ستان ده که ویتته وه، ئه وسا ئیوه به
 هیه شیوه یه ک سته متان لی ناکریت)).

وه په روه ردگاری مه زن (جل جلاله) له فه رمووده یه کی قودسیدا، که پیغه مبه ری
 خوشه ویست (صلی الله علیه وسلم) باسی کردووه و خستوو یه تییه پوو ده فه رمو یّت:
 ((یا عبادی! أنکم لن تبلغوا نفعی فتنفعونی ولن تبلغوا ضرری فتضرونی)).
 یا عبادی! انا هی أعمالکم أحصیها لکم، ثم أوفیکم ایاها، فمن وجد خیراً فلیحمد الله،
 ومن وجد غیر ذلك فلا یلمن إلا نفسه.^{۷۲}

واته: ((ئهی به نده کانم! له پاستی دا ئیوه ناگه نه جی و شوینی تاکو که لک و
 قازانجیکم پی بگه یه نن و ناگه نه جی و شوینی کیش، که زه ره ر و زیانیکم پی
 بگه یه نن!))

ئهی به نده کانم! ئه وه ی که ئه نجامی ده دن کاروکرده وه ی خۆتانه، که بو تانی
 ده ژمی رم و تۆماری ده که م بو تان و کاروکرده وه کانتان ده که مه هو کاری مو عامه له

ڪردن لہ گہ ٿاندا، ھرڪہ سڀ خیر و چاڪہ ٿہ نجام بدات، سوپاس و ستایشی
پہرہ ردگاری بکات و ھرڪہ سڀ بہ پیچہ وانہہ کاری کرد و جوولایہ وہ، جگہ لہ خوئی
کہ سڀکی تر نہ خاتہ بہر سہرژہ نشت و لوئمہ کردنہ وہ)).

__ ئامانجی خہ لکی کہ لک و قازانجی تو نییہ:

ئامانج و مہ بہستی خہ لکی لہ ھاوکاری و یارمہ تی دان و چاودیری کردنی تو بہ
پلہ ی بہ کم خیر و چاڪہ و بہرژہ وندی تو نییہ، بہ لکو پیش ٿہ وہ، بہ دوا ی کہ لک و
قازانج و بہرژہ وندی نیستہ و داهاتوی خویانن! . بہ لام پہرہ ردگاری بی نیاز و
دہہ نہ، ئامانجی کی جگہ لہ کہ لک و قازانج گہ یاندن بہ تو ئامانج و مہ بہستی کی تری
نییہ، کہ لک و قازانجی کی پاک، کہ ہیچ دودلی لہ بہ دہست ہینانی قازانج و
بہرژہ وندی و لابردن و دورخستہ وہی زہرہر و زیان بو ٿو بہ دوا وہ نییہ. بہ لام ٿہ
سوود و قازانجی کہ خہ لکی دہیہ وی بہ ٿیہ وی بگہیہ نی، ہندی جار بہ زہرہر و
زیانی تو تہ واو دہ بیت. ٿہ گہر چی تہ نیا منہت خستہ سہر بی بہ سہر ٿیہ وہ.

لہم بارہیہ وہ تی بفکرہ و بیر بکہرہ وہ. ! چونکہ پووتیکردن و سہرنجدان و تہ گیر
کردن لہم بارہیہ وہ، لہ پاریزگاری کردن و دور کہ وتنہ وہ لہ پووتیکردن بہرہ و
دروستکراو و پشت بہ ستن پیی دورت دہ خاتہ وہ و دہ تپاریزی و وات لی دہکات کہ
بہ پیچہ وانہی پینموونی شہریعہ تی پہرہ ردگار چا وہ پووانی بہ دہست ہینانی کہ لک و
قازانج و دورخستہ وہی زہرہر و زیانیان لی چا وہ پی نہ کہیت و وابہ ستیان نہ بیت و
دلیان پی خوش نہ کہیت، چونکہ خہ لکی پیش ٿہ وہی بہ دوا ی خیر و چاڪہ و
بہرژہ وندی تو وہ بن، بہ دوا ی قازانج و بہرژہ وندی خویانہ ون.

ٿہ مہ شتیکہ کہ لہ نیوان زورہی خہ لکی دا باوہ لہ پہیہ وندی و ہئس و
کہوتیاندا پوون و ناشکرایہ. مندا لہ گہ ل دایک و باوکی دا و ژن لہ گہ ل
ھاوسہرہ کی دا و کریکار لہ گہ ل خاوہن کارہ کی دا و شہریک لہ گہ ل ھاوکار و
شہریکہ کہیدا، ہہ مان ٿہم ئامانج و مہ بہستیان ہہیہ و دہیگر نہ بہر.

که سئ خوشبخت و کامه رانه که: ته نیا له پیناو په زامه ندى خداوه ندا (جلّ جلاله) چاودېرى و هاوکارىيان بکات و چاکه يان له گه ل دا بکات و سه بارهت به نه وان ترسيان له په روهردگار ه بئ، له ترسى په روهردگاردا نه و نه که نه شه رىکى نه و هيو و نومېدى ته نيا به خداوه ند ه بئ، له م هيو و نومېده دا نه وانى له گه ل خداوه ندا هاوته راز و هاوسان نه کات، نه وانى له بهر په زامه ندى و خاترى خوا خوش بووېت و له خوشه ويستيان له گه ل په روهردگار دووره په ريزى بکات و دوور بکه وېته وه.

به هه مان شيوه که دؤستان و خوشه ويستانى په روهردگار ده لّين: ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نينسان ۹.

واته: ((ده لّين: بېگومان ئيمه نه م خوراکه تان هر له بهر خوا و بو به ده ست هينانى په زامه ندى نه و پئ ده به خشين، نه پادا شتمان لّيتان ده وېت و نه سوپاس)).

__ خه لکى که لک و قازانجى تو نازان:

هوکارى نويم نه و هيه که: خه لکى ته نيا کاتى که لک و قازانج و بهر ژه وه ندى تو ده زانن، که وا په روهردگار پينان ناشنا بکات و ته نيا کاتى نه و تواناييه يان هيه که خداوه ند تواناييان پئ بيه خشى و ته نيا کاتى ده توانن له نه ستویدا درېين که په روهردگار ويست و ئيراده يان تيدا ده سته بهر بکات و بېنېته دى.

که واته ته وای کارووباره کان له کوتاييدا بو په روهردگار د ده گه پېته وه که: هه موو شتى له نه و هيه ده ستي پئ کردووه و تېکړای خیر و چاکه کان له خزمهت نه و دايه و بو نه ویش ده گه پېته وه.

له نه نجامدا وابه سته بوون و په يوه ست بوون، ترس و پارانه وه و دلّه پاوکى و نوميد، پروتېکردن، پشت به ستن و به نديا ته تى کردن و په رستشى نه وان، هه مووى زهره ر و زيانه و که لک و قازانجىکى نييه و هر قازانج و سووډيکيش که به ده ست بېت، دروست هه مان نه و هيه که په روهردگار برپارى له سه ر داوه و خستويه تيبه خزمهت.

__ به رژه وند خواری خه لک:

هوکاری دهیم ئه وهیه که: خه لکی به دواي جی به جی کردنی نیاز و پیوستیه کانی
خوایانه وهن له پیگهی ئیوه وه!، ئه گهرچی به زهره و زیانی ئایین و دونیا شتان
کوژایی پی بیت و به دواي که لک و قازانج و به رژه وندی خوایانه وهن، ئه گهرچی زهره و
خرابه شی به دواوه بیت بو ئیوه.

به لام په روهردگاری مه زن خیر و چاکه و قازانجی ئیوهی دهویت و به دواي
ئه وه وهیه که وا زهره و زیان و شه پ و خرابه تان لی دوور بخاته وه، که واته چون پیگه
دهدن که جگه له خوا هیوا و ئومیدتان به که سیکی تره بی و جگه له ئه وه
که سیکی تر بترسن.؟!

کورتهی ته وای ئه و شتانهی که باس کران و خراپه پوو ناسینی ئه م حه قیقه ت و
پاستیهیه که: ((ئه گهر ته وای خه لکی کوژ بینه وه و هاوکاری و ئاریکاری به کتر بکه ن
بو ئه وهی زهره و زیانیکتان پی بگه یه نن، ناتوانن پیتان بگه یه نن جگه له وهی که
په روهردگار (جل جلاله) برپاری له سه ر داوه ناتوانن زهره و زیانیکتان پی
بگه یه نن)).^{۷۳}

په روهردگاری مه زن ده فهرموویت:

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

سوره تی ته ویه: ۵۱

واته: ((ئهی پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" توش بلی: هه رگیز له وه زیاترمان بو
پیش نایه ت و تووشمان نایه ت جگه له وهی که خوا بوئی نوسیووین (هه رچیش بۆمان
پیش دیت هه ر خیره بۆمان)، ئه وه همیشه یارو یاوه ر و پشتیوانمانه، ده با ئیماندارن
هه ر پشت به و خوایه بیه ستن)).

ته وهری هه شته م: به شی کو تایی نه م په رتو وکه:

نه ته نیا مروځ به لکو ته وای گیانله به ران به هوئی ویست و ئیراده وه ده ژین و هیچ به کی له وانه له (زانست و ویست و ئیراده) و کاری که له و ئیراده و ویسته وه سه رچاوه ده گری، بی به هره نین و هر به کیکیان خاوه نی خواست و بو گه یشتن پی پی ریکه به ک ده گرنه بهر.

هه ندی جار له هوکاریکی تایبته به خوئی و هه ندی جاریش له ئامراز و هوکارگه لی له دهره وهی بوونی خوئی و له هه ندی بابته و بواریشدا له ئامراز و هوکارگه لیکی دهروونی و دهره کی پیکه وه بو گه یشتن به ئامانج و مه به سته که ی که لک و هه رده گری. به گشتی سروشتی ته وای گیانله به ره کان به تایبته تی مروځ به جوړیکه که: داوای شتی ده که ن و ده توانن پی بگن و له نه ستوی دهریښ و بو گه یشتن به ئامانج و مه به سته خویان پشت به شتی ده به ستن.

ویست و ئامانجیش دوو جوړه:

یه که م: نه وانه ی که له خودی خویاندا (له ذاتی خویاندا) ئامانج و مه به ستن. دووهم: نه وهی که به هوئی شتیکی تره وه وه ک ئامانج و مه به ستیان لی دیت. ئامراز و هوکارگه لی که بو هاوکاری و ئاریکاری له پیناو گه یشتن به و ئامانج و مه به سته به کاری دی و به واتایه کی تر یارمه تی و ده ست گروییان لی داوا ده کریت، نه وانیش دوو جوړن:

یه که م: نه وانه ی که له خودی خویاندا یارمه تی دهره هاوکارن.

دووهم: نه وانه ی که به شوینکه و ته وه و ئامرازی نه و دینه نه ژمار.

که واته سه باره ت به مه چوار بابته ترح ده کرین:

۱. شتی که له ذاتی خویدا ئامانج و مه به سته.

۲. کاروباری که له په یوه ندی له که ل کاروبارهایه کی تر ده که ونه بهر

سه رنجدانه وه.

۳. شتانیک که له زاتی خویاندا یارمەتی دەروهاوکاریکەرن.

۴. له پەیوەندی بە ئامراز و هوکار بوونەوه و بە شیوه و جوړیکی تر دەکەونە بەر سەرنجدانەوه.

مەبەست ئەوەیە کەوا گەر دلی ئامانجیکی هەبی و پپی ئاسوودە ببیت و بەدرووستی خوشی بوویت و پپیوستی بە شتیکی کە بوگەشتن پپی کەلگی لی وەرگری و داوی یارمەتی لی بکات.

یارمەتی دانیش داواکراوه و بەکارهێنراوه. پەرستش و داوی یارمەتی کردن له زۆریک له بوارهکاندا (مەسەلەکاندا) پپیوست و پپیوستکراوی (لازم و ملزوم) بەکترین. هەر شتی که دل له پەیوەندی له گەل ژیان و گوزەران و یارمەتی دان وکەلک و قازانجی خوی وابەستەیی بیت و دلی پی بدات، له بەرامبەری دا گوپرایەل و تەسلیم دەبیت، ئەگەر چی له بەر زاتیشی خوشی نەویت، له پووهوه خوشی دەویت، بەلام هەندێ جار باروودوخ بەسەریدا زال دەبی و دەستی بەسەردا دەگری و لەبەری زات و جەوهەر و کەسایەتی (ماهیەتی) خوشی دەویت و ئەو ئامانج و مەبەستەیی که لپی هەبووه فەراموشی دەکات.

هەندێ جار دل شتیکی خوش دەویت و بە ئامانج و مەبەستی خوی له قەلەمی دەدات و دەیزمیری، بەلام داوی یارمەتی و هاوکاری لی ناکات و بوگەشتن پپی پشت بە شتیکی ترهوه دەبەستی. وەک کەسی کەوا کەمال، پلەو پایە یاخود ژنیکی خوش بوویت و گیرۆدە و عەودالی ببیت، ئەگەر بزانی دلدارەکەیی (مەشوق) توانای فەراهم کردنی ئامانج و مەبەستی ئەوی هەیه، پشتی پی دەبەستی و لەم کاتەدا و بەم شیوهیە (خوش ویستن و یارمەتی دانی) ئەو لەسەر یەک ئامانج و مەبەست کو دەبیتەوه. له ئەنجامدا مەسەلەکە چوار تەوەر پەیدا دەکات:

یەکەم: خوشەویست و دلدارێ که لەبەر زات و نەفسی خوی، هەم خوشەویست و هەمیش یارمەتی دەر دەبیت، ئەمە بەرزترین و گەورەترین جوړە و هیچ کەس و هیچ

شتی جگه له په‌روه‌ردگار (جلّ جلاله) به‌م جوړه نښه و جگه له‌و‌ده‌بې له په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل‌خو‌شو‌یستنی‌ئ‌ودا‌بڼه‌خو‌شه‌ویست و وه‌ك‌ئامراز و هو‌كار‌یارمه‌تی و هاو‌کاریان‌ئ‌و‌ه‌ر‌ی‌گ‌یر‌دی.

دووه‌م: شتی که به‌هو‌ی‌زاتی‌شتی‌کی‌تره‌وه‌خو‌شه‌ویسته و داوای‌یارمه‌تیشیان‌ئ‌و‌ده‌کړی، وه‌ك‌دل‌داری که توانای‌ئ‌وه‌ی‌ه‌بې‌که‌وا‌ئامان‌جی‌خو‌شه‌ویسته‌که‌ی‌(عاشق) به‌جی‌به‌ینی.

سی‌یه‌م: خو‌شه‌ویست و که بو‌گه‌یشتن‌پېی، له‌که‌س و شتی‌ك‌داوای‌یارمه‌تی بکړیت.

چوارهم: هاو‌کار و یارمه‌تی‌ده‌رئ‌که‌داوای‌یارمه‌تی‌ئ‌کراوه، له‌به‌ر‌خاتری‌خو‌ی‌نښه‌که‌بښته‌خو‌شه‌ویست.

کاتی که‌ئ‌م‌کارووباران‌ه‌بناسرین، ئاشکرا‌ده‌بیت‌که، کامه‌له‌م‌چوار‌جوړه‌شایان‌و‌شایسته‌ی‌(به‌ندایه‌تی‌و‌داوای‌یارمه‌تی‌کردنیان) ه‌یه‌و‌خو‌ش‌ویستن‌و‌داوای‌یارمه‌تی‌کردن‌له‌غ‌یری‌ئ‌و‌ئ‌ه‌گه‌ر‌هو‌کاری‌نه‌بې‌بو‌خو‌ش‌ویستن‌و‌یارمه‌تی‌دانی‌ئ‌و‌ده‌بیت‌ه‌مایه‌ی‌زهره‌ر‌و‌زیان‌و‌شه‌پ‌و‌خراپه‌ی‌مرو‌ځ‌و‌زهره‌ر‌و‌زیانی‌له‌که‌ل‌ك‌و‌قازان‌جی‌زیاتره.

پې‌ویسته‌له‌ک‌وتایدا‌بل‌یم: "ه‌ر‌چی‌که‌مو‌کو‌پی‌و‌ناته‌واوای‌خه‌وش‌و‌نیازمه‌ندی‌ه‌یه، له‌په‌روه‌ردگاری‌گه‌وره‌و‌زانا‌و‌کاربه‌جی‌و‌بې‌نیاز‌و‌به‌ده‌سه‌ل‌ته‌وه‌دو‌وره‌و‌ته‌واوای‌و‌کاملی‌و‌بې‌خه‌وش‌و‌غ‌شی‌و‌بې‌که‌مو‌کو‌پی‌ته‌نیا‌بو‌ئ‌وه‌و‌به‌س".

وه‌ر‌گ‌یر

۲۴/۷/۲۰۱۰زایینی (خورمال)

۱۲/شعبان/۱۴۳۱ک‌و‌چی

ناومړۍ

باب ٲ	لاپړه
پېشه کی	۵
پېشه کی ومړگړانه فارسیه که	۸
ژياننامہ ی نیمام ئین قہیمی جہوزی	۱۲
سہ بارہت بہم پہرتووکہ (۱)	۱۵
سہ بارہت بہم پہرتووکہ (۲)	۱۷
پېشه کی نووسہر	۲۰
بہشی یہ کہم: سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۲۹
سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۳۰
پلہ و پایہ ی دل:	۳۰
یہ کہم: دل کی تہ ندروست (صحیح):	۳۲
دووم: دل کی مردوو (میت):	۳۶
سییہم: دل کی نہ خوش (نہ خوش):	۳۷
شہیتان دوورہ لہ دلی تہ ندروستہوہ:	۴۰
بہشی دووم: نیشانہ کانی سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۴۲
تہومری یہ کہم: نیشانہ کانی سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۴۳
پیناسہ ی نہ خوشی دل:	۴۳
ہست کردن بہ نہ خوشی دل:	۴۵
سہ ختی خوراکری لہ سہر دہرمان (دہوا):	۴۵
نیشانہ کانی نہ خوشی دل:	۴۶
نیشانہ کانی سہ لامہ تی دل:	۴۷

- ۵۲ به کورتی:
- ۵۵ ته وهری دووهم: له نیویه ره کانی دل و هوکاره کانی نه خوشکه وتنی:
- ۵۷ (له ناویه ری یه کهم: زیاده رویی له تیکه لاوی کردن له گهل خه لکی دا):
- ۶۶ له ناویه ری دووهم: نارمزوه دوور و دریزه کان:
- ۶۸ له ناویه ری سییه م: خوشه ویستی بو غه ییری په رومردگار:
- ۷۱ له ناویه ری چواره م: زیاده روی و دهست بلاوی له خواردن و خوراکدا:
- ۷۳ له ناویه ری پینجه م: زیاده روی له خه وتندا:
- ۷۴ له ناویه ری شه شه م: ته ماشا کردنه نا پیویسته کان:
- ۷۵ له ناویه ری هه وته م: زور قسه کردن:
- ۷۷ به شی سییه م: راستی و حه قیقه تی نه خوشی دل:
- ۷۸ ته وهری یه کهم: راستی و حه قیقه تی نه خوشی دل:
- ۷۹ جیاوازی هه لویست نواندن دل:
- ۸۱ قورنن چاره سهر و دهوا و دهرمانی دله کانه:
- ۸۳ ته وهری دووهم: نامراز و هوکاری نه خوشیه کانی دل و جهسته:
- ۸۳ نه خوشیه کانی جهسته و ریگه چاره کانیان:
- ۸۵ دل و دهکو جهسته وایه له نه خوشی و درنه خوشیدا:
- ۸۷ کورته یه کهم له باروودوخی دل:
- به شی چواره م: ریگه کانی بهرگری کردن، له زال بوونی نه فس
- ۸۹ به سهر دلدا:
- ۹۰ ته وهری یه کهم: سهرچاوهی نه خوشیه کانی دل:
- ۹۰ په نابردن بو په رومردگار له خراپه و شهر ی نه فس:
- ۹۲ په رده له نیوان دل و به دیینه ردايه:

- ۹۳.....نیشانه‌ی نه‌فس یا خود، نه‌فسه‌کان؟
- ۹۵.....ته‌وه‌ری دووهم: نیشانه و خه‌سله‌تی نه‌فسه‌کان
- ۹۵.....نه‌فسی موتمه‌ئینه:
- ۹۶.....نه‌فسی نه‌مه‌اره:
- ۹۸.....نه‌فسی له‌ووامه:
- ۹۹.....گورآنکاریه‌کانی نه‌فس:
- ۱۰۰.....ته‌وه‌ری سییه‌م: چاره‌سه‌ری نه‌خو‌شی دل، له‌ریگه‌ی لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فسه‌وه
- ۱۰۰.....چاره‌سه‌ری نه‌خو‌شی دل:
- ۱۰۱.....قه‌ه‌ی پیشینان له‌باره‌ی مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فسه‌وه:
- ۱۰۵.....نموونه‌یه‌ك بو‌چو‌نییه‌تی مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس:
- ۱۰۸.....نه‌وه‌ی كه‌كاری مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس ئاسان ده‌كات:
- ۱۰۹.....ته‌وه‌ری چواره‌م: لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فس
- ۱۰۹.....مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس پیش کرده‌وه و ده‌ست به‌کاربوون:
- ۱۱۲.....مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس دو‌ای کرده‌وه و ده‌ست به‌کاربوون:
- ۱۱۳.....زه‌ره‌ر و زیانه‌کانی دوورکه‌وتنه‌وه له‌مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس:
- ۱۱۴.....مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس سه‌باره‌ت به‌یه‌ك هه‌ئویستی و شوینکه‌وتن:
- ۱۱۸.....پیویستی مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس:
- ۱۲۰.....ته‌وه‌ری پینجه‌م: كه‌ك و قازا نه‌جه‌کانی مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس:
- ۱۲۰.....۱. ناگایی و ناگاداری له‌كه‌م و كوری و خه‌وشه‌کانی نه‌فس:
- ۱۲۳.....۲. لومه و سه‌ره‌نشت کردنی نه‌فس:
- ۱۲۵.....۳. ناسینی په‌روه‌ردگار:
- ۱۲۷.....مو‌حاسه‌به‌ و لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فس:

- به‌شی پینجه‌م: پاراستنی دلّ له به‌رانبه‌ر زالبوون و ده‌سه‌لاتی شه‌یتاندا** ۱۳۱
- ته‌ومری یه‌که‌م: چاره‌سهری نه‌خوشی زالبوونی شه‌یتان به‌سهر دلدّا** ۱۳۲
- بازنه‌ی زالّ بوونی شه‌یتان به‌سهر مروّفا:** ۱۳۲
- مه‌ترسی شه‌یتان له مه‌ترسی نه‌فس ترسناک‌تره:** ۱۳۵
- په‌نا بردن بوّ په‌رومردگار له کاتی خویندنی قورئاندا:** ۱۳۸
- په‌ناگرتن له شه‌یتانه‌کانی جین و ئینس:** ۱۴۴
- په‌یوه‌ندی نیوان خوراکری و په‌ناگرتن:** ۱۴۷
- شه‌یتان ده‌سه‌لاتی به‌سهر نه‌هلی ئیماندا نییه، یانی چی؟** ۱۴۸
- ته‌ومری دووم: نامرازه‌کانی رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌لّ شه‌یتاندا:** ۱۵۸
- به‌کورتی:** ۱۶۶
- به‌شی شه‌شه‌م: کاریگه‌ری ناژاوه و تاوانه‌کان به‌سهر دلّه‌وه** ۱۶۷
- ته‌ومری یه‌که‌م: رووتیکردنی به‌لا و تاوانه‌کان بوّ سهر دلّ:** ۱۶۸
- ته‌ومری دووم: نیشانه و ناسه‌واره‌کانی تاوان به‌سهر دلّه‌وه:** ۱۷۳
- هه‌ست نه‌کردن به‌گه‌وره‌یی و شکومه‌ندی په‌رومردگار:** ۱۷۳
- په‌یدا بوون و به‌دیار کهوتنی سام و ترس له دلدّا:** ۱۷۶
- له‌ده‌ست دانی سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی دلّ:** ۱۷۸
- له‌ده‌ستدانی بینین و بینایی دلّ:** ۱۸۲
- ته‌ومره‌ی سییه‌م: په‌رده‌ی نیوان دلّ و خوی گه‌وره:** ۱۸۴
- به‌شی هه‌وته‌م: دلی زیندوو و پایه‌دار** ۱۸۷
- ته‌ومری یه‌که‌م: ژییانی دلّ، بناغه و بنه‌مای ته‌واوی خیر و به‌رژموه‌ندییه‌کان** ۱۸۸
- ژیان و رووناکی دلّ، سهرچاوه‌ی خوشبه‌ختی:** ۱۸۸

- ۱۹۲ نموندهك له ناو و ناگر:
- ۱۹۴ دروستکردن و چاکسازی کردنی دلّ مهرداره به دوو بنه ماکه؟
- ۱۹۹ ته و مری دووم: ژيانی دلّ له پالّ تیگه یشتن و فیربوونی حهق دا
- ۱۹۹ دوو هیژی زانست و ویست (العلم و الارادة):
- ۲۰۱ ناسین و په پیرهوی کردن له حهق و راستی:
- ۲۰۷ بهشی هه شته م: دهوا و دهرمانی نه خوشیه کانی دلّ
- ۲۰۸ ته و مری یه که م: دیاریکردنی دهرمانه کانی نه خوشیه کانی دلّ
- ۲۰۸ نه خوشیه کانی دلّ دوو جوړن:
- ۲۱۴ ته و مری دووم: قورنّان هه لگری دهرمان و چاره سرگه لیکی دهرونییه
- ۲۱۴ قورنّان و چاره سرکردنی نه خوشیه دوودئی و گومانایه کان:
- ۲۱۵ قورنّان چاره سرکردی راسته قینه:
- روو لیئان و سهخت و دژوارکردنی کارووباره کان، له لایه ن قسه که روو
- ۲۱۶ زاناکانه وه:
- ۲۱۹ قورنّان چاره سهری نه خوشی هه واوناره زووه کانه:
- ۲۲۳ بهشی نویه م: خاوین کردنه وهی دلّ له ناپاکیه کان
- ۲۲۴ ته و مری یه که م: پاکی دلّ و جهسته:
- ۲۲۴ نایه تی: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾
- ۲۲۵ مه بهست له وشه ی "ثیاب":
- ۲۲۶ واتای دیارو ناشکرای نایه ته که:
- ۲۲۶ بوچوونیک تر:
- ۲۲۷ بوچوونی نیبه (نیبن قه بیمی جهوزی):
- ۲۲۷ روئی پوشاك و خواردن له چیه تی و جهوه ری دلّدا:

- ۲۲۸.....ته وهری دووهم: کاریگه‌ری گویگرتنی نارموا به سهر دله وه:
- ۲۲۸....._ گویگرتن له شتی نارموا، ده بیته هوئی لاوازکردنی حهق و راستی:
- ۲۳۱....._ ریگه نادهن خراپه کاران بچنه به هه شته وه:
- ۲۳۲....._ دوو جوړ پاکی:
- ۲۳۳....._ واتای نرای ((اللهم طهرنی...)):
- ۲۴۰.....ته وهری سییه م: روئی خراپی گوناح و تاوان، به سهر دله وه:
- ۲۴۰....._ پیسی و ناپاکی هاوئل بریاردان، زیناو نیربازی:
- ۲۴۱....._ هاوئل بو خوا دانان دوو جوړه خراپه و پیسی هه یه:
- ۲۴۲....._ کاریگه‌ری پیسی و خراپه به سهر دل و روچه وه:
- ۲۴۳....._ نیشانه و شونه ماکانی هاوئل بریاردان (شرك):
- ۲۵۱....._ تازه‌گه‌ری هاوشانی هاوئل بریاردانه بو خودا (البدعة قرينة الشرك):
- ۲۵۳....._ جیاوازی له نیوان پیسی و ناپاکی گوناح و پیسی و ناپاکی شرکدا:
- ۲۵۵....._ زینا و نیربازی، پیستیرین و خراپترین تاوانن:
- ۲۵۶....._ په یوه‌ندی نیوان خوش ویستن و شرك:
- ۲۵۸....._ روئی زینا له دوورخستنه وهی دل له په‌روم‌دگار:
- ۲۶۱....._ به‌شی ده‌یه م: گه‌شه‌سه‌ندن و پاک کردنه وهی دل.....
- ۲۶۲.....ته وهری یه‌که م: گه‌شه‌سه‌ندن و خاوین‌کردنه وهی دل.....
- ۲۶۲....._ واتای خاوین کردنه وه "تزکیة":
- ۲۶۲....._ خاوین‌کردنه وه دواي پاکیه‌تی:
- ۲۶۳....._ سووده‌کانی چاو داخستن به رامبه‌ر کاری حه‌رام و نارموا:
- ۲۶۷....._ په‌ستی و زه‌بوونی سهر پیچی کردن و سهر فرازی په‌یره‌وی کردن:
- ۲۶۹....._ پیش مهرجی خاوین کردنه وهی دل:

- ۲۷۱ _ جیاوازی نیوان خاوینِ کردنه‌وی نه‌فس و خو به خاوین زانین:
- ۲۷۳ _ واتای نایه‌تی ﴿قَدْ أُلْحَ مَنْ زَكَاها﴾:
- ۲۷۹ _ به‌شی یازده‌یه‌م: هوکاره‌کانی خوشبه‌ختی دل
- ۲۸۰ _ ته‌ومری یه‌که‌م: خوشبه‌ختی راسته‌قینه کامه‌یه؟
- ۲۸۰ _ ده‌ستکه‌وتی گشتی له قازانج و زهرمر:
- ۲۸۱ _ په‌یوه‌ندی نه‌م کاروویارانه به په‌رومردگاروه:
- ۲۸۳ _ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختییه:
- ۲۸۴ _ نایه‌ته‌کانی یه‌کخوا په‌رستی (توحید):
- ۲۸۶ _ ته‌ومری دووم: خوش ویستنی دنیا و بینینی دواړوژ:
- ۲۹۰ _ نایا یه‌کخوا په‌رستی رپوویبیه‌ت به‌سه؟
- ۲۹۳ _ ته‌ومری سییه‌م: نیاز و پیویستی مروق به په‌رستشی په‌رومردگار:
- ۲۹۴ _ په‌رستش کاریکی قورس نییه:
- ۲۹۵ _ په‌رستن هوکاری سه‌لامه‌تی، گه‌وره‌یی و خوشبه‌ختی:
- ۲۹۶ _ وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسپاری:
- ۲۹۷ _ ته‌ومری چواره‌م: خوشی بینینی په‌رومردگار له دواړوژدا:
- ۲۹۷ _ گه‌وره‌ترین خوشی و به‌خشش
- ۳۰۰ _ خوشی بینین، شونه‌ما و شونه‌اتی ناسین:
- ۳۰۱ _ ته‌ومری پینجه‌م: روژی و سه‌رکه‌وتن و ویستی په‌رومردگار:
- ۳۰۵ _ ته‌ومری شه‌شه‌م: زیانه‌کانی وابه‌سته بوون به غه‌یری خواوه:
- ۳۰۶ _ زهرمر و زیانه‌کانی دنیا ویستی (وابه‌سته‌بوون به دنیاوه):
- ۳۱۱ _ ره‌نج و نازاری هاوده‌می له گه‌ل غه‌یری په‌رومردگارد:
- ۳۱۶ _ بچووی و هیج و پوچی وابه‌سته بوون به دروستکراوه‌کانه‌وه:

- تەۋەرى جەۋتەم: دەسكەۋتى درووستكەر و درووستكراۋ: ۳۱۹.....
- __ ئامانجى خەلكى كەلك و قازانجى تۈنئىيە: ۳۲۳.....
- __ خەلكى كەلك و قازانجى تۈنارازن: ۳۲۴.....
- __ بەرژمەۋەندخۋازى خەلك: ۳۲۵.....
- تەۋەرى ھەشتەم: بەشى كۈتايى نەم پەرتووكە: ۳۲۶.....
- ناۋەرۈك ۳۲۹.....